

27217.

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

TAŞLICALI YAHYÂ BEY

ŞÂH U GEDÂ
(İnceleme-Metin)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

KÂZİM YOLDAŞ

Danışman :

Yard. Doç. Dr. HASAN KAVRUK

MALATYA

1993

Y.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	IX
KISALTMALAR	XII
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ	XIII
GİRİŞ	
A- XVI. YÜZYILDA TÜRKİYE'NİN SİYASİ DURUMU	1
XVI. YÜZYILDA TÜRK EDEBİYATININ UMUMİ DURUMU ..	2
B- NAZİM ŞEKLİ OLARAK MESNEVİ	4
1- Türk Edebiyatında Mesnevi	4
2- XVI. Yüzyılda Mesnevi	9
I. BÖLÜM	
A- TAŞLICALI YAHYÂ BEY	13
1- Hayatı	13
2- Edebi Şahsiyeti	16
3- Eserleri	17
B- 1- ŞÂH U GEDÂ VE ESAS ALINAN NÜSHALAR	22
2- DiğER NÜSHALAR	26
II. BÖLÜM	
A- ŞÂH U GEDÂ MESNEVİSİNİN ÖZELLİKLERİ	38
1- ESERİN MUHTEVASI	38
✓ Sebeb-i Te'lif	42
a-MEKAN	44
İstanbul'un tasviri	44
Ayasofya'nın Tasviri	44
At Meydanı'nın Tasviri	45
b-ŞAHİS KADROSU	46

III

c-VAK'A KURULUŞU	48
Hatimetü'l- Kitab	57
d-ZAMAN	58
e-ŞÂH U GEDÂ'DA GEÇEN ARA HİKAYELERİN ÖZETLERİ	58
2- ESERİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ	62
3- DİL VE ÜSLUP ÖZELLİKLERİ	63
4- DEYİMLER, ATASÖZLERİ VE ARKAİK KELİMELER ...	64
a-Deyimler ve Atasözleri	64
b-Arkaik Kelimeler	67
5- AYETLER, HADİSLER VE ARAPÇA İBARELER	68
a- Ayetler	68
b- Hadisler	69
c- Arapça ibareler	70
6- ŞAHİS İSİMLERİ	72
KİTÂB-I ŞÂH U GEDÂ TE'LİF-i YAHYÂ (METİN)	74- 292
- Tevhîd-i Zü'l-celâli ve'l-cemâldur ki vaşfında lisân-ı nâṭıka lâl u hey'et-i sipihr-i dū-ta kemâl-i ḳudretine dâldur celle celâluhu vü 'amme nevâluhu	78
- Ol Mucîbü'd-da' vât vü Ḳadıyü'l- ḥacâtuñ ya'ni münâcât-ı laṭîfidür	86
- Ol Fasîhü'l-makâl ü Melîhü'l-cemâl ü Kerîmü'l-hisâl ü'Adîmü'l-miṣâl Şâh-ı Risâlet-penâh olan Ḥabîbu'llâh uñ Na'ṭ-ı münîrleri vü midḥat-ı bî-nazîrleridür ki taḳrîr ü taḥrîr olunur salavâtu'llâhi 'aleyhi ve selâmu	91
- Sirâc-ı dîn-i mübîn olan Resûl-i emîn'üñ mi'rac-ı berînlerinüñ ḥikâyeti vü rivâyetidür 'aleyhi's-selâmu	

IV

ve'l- ikrām ilā yevmü'l- kıyām	94
- 'Ale't-taḥkîk imâm-ı atîk-i Hudâ olan Ebûbekr-i Şiddîk'ün faẓîletlerinin 'ale'l-icmâl zikridür radıya'llāhu 'anhû	102
- 'Ömer-i Fārûk Ḥazretleri'nün şâdır olan kerâmetleri- nün zikridür radıya'llāhu te'âlâ 'anhû	107
- 'Osman-ı Zekî Ḥazretleri'nün sergüzeşt-i şehâdetle- rinün tafşîlidür	111
- 'Aliyyü Veliyyu'llāh Ḥazretleri'nün velâyet-i sa' âdetinün zikridür radıya'llāhu 'anh	116
- Güzîde-i Âl-i 'Osman olan şâhib-kirân-ı zamân Süleyman Hân'ün 'ale'l-icmâl vaşf-ı cemîli ve medḥ-i celîlidür ḥalleda'llāhu saltanatehu ve ebbeda'llāhu 'izzetehu ve devletehu	121
- Şıfat-ı hazân-ı bûsitân ki sebze vü ra'nâ ve sebeb-i te'lîf-i kitâb-ı Şâh u Gedâ	125
- 'İşk-ı zillet-âmîz zevk-engîz olup 'âşık-ı şâdıkun vecd ü ḥâlet ü keşf ü kerâmet birle 'ayn-ı cânın küşâde ve cevelân-ı tab'ını ziyâde itdüğünün zikridür	131
- Sevâd-ı kal'a-i Kostantiniyye ḥamâha'llāhu'an külli beliyye şehir-i ma'mûr u cân-sürûr olduğunun beyânıdır	134
- Tev'emân-ı Mescîd-i Akşâ olan meşhûr-ı dünyâ Ayasofya'nun ta'rîf-i latîfidür	136
- Mecma'-ı ḥübân u menbâ'-ı 'âşıkân olan At Meydanı'nun beyânıdır	139

- icmālen <u>z</u> ikr olunan maḥbūb-ı mergūblarun vaṣf-ı cemīlleridür	141
- Belā-yı ‘ışk ile engüşt-nümā olan Gedā’nun matlā‘-ı dāsītānidur ki beyān olunur	143
- ĞAZEL	151
- Gedā-yı maḥzūnun mecnūn olduğunun şıfat-ı şebidür ve aşḥāb- ı şafā ve erbāb-ı vefānun şefkat idüp ve naṣihāt itdikleridür ki beyān olunur	154
- Naṣihāt idenlere Gedā-yı pür-miḥnetün tarīk-ı şavāb üzre cevābidur	156
- Bir ehl-i temiz-i ‘azīze Gedā-yı bī-cānı yārānı dermān için iletdikleridür	157
- ĞAZEL	160
- Gedā-yı mübtelā evvelā Şāh-ı ‘ālī-şāna mestāne ifşā‘ -i muḥabbet ve izḥār-ı meveddet idüp esrār-küşālığı ba‘is-i melāmet ve mūcib-i nedāmet olduğudur	161
- Dilber-i Şāh-ı ‘ālī-şāna Gedā’nun cevābidur	165
- El-Mev‘ize	168
- Gedā-yı dīvāne yārāna esrār-ı ‘ışkı ifşā idüp meşhūr-ı āfāk olduğudur	169
- ‘Adū-yı siyeh-rū Şāh-ı bī-naẓīrūn Gedā-yı ḥakīr ile ittiḥādın añlayup bā‘is-i ‘inād u feṣād olup iblis-mişāl telbisle Şāh’ı idlāl itdügüdür	172
- Hasb-ı ḥāl	175
- Şāh-ı pür-cefā Gedā-yı mübtelānūn esrār-küşālığından hoşnūd olmayup ‘itāb-nāmeyle merdūd	

VI

idüp Gedā-yı bī-karār dahī çār u nā-çār ol gül-i hezār-pārenūñ reh-güzārından ayırup şehirden firār itdügidür	176
- Hasb-ı hāl-i Gedā	179
- Hasb-ı hāl	181
- ĞAZEL	182
- Gedā-yı mübtelānūñ t̄ah-ı siyāhı zümre-i a‘dāya hazer ü Şāh-ı pūr-cefāya eṣer itdügیدür	184
- Şāh-ı vācibü’l-ikrāma Gedā-yı bed-nāmuñ mektüb-ı muḥabbet üslūbidur	187
- Hasb-ı hāl	192
- Şāh-ı ‘ālī-cenābdan ictināb itsün diyü Gedā’ya Şāh’ı zem ile aṇduklarıdur	194
- Gedā-yı üftādenün derdi ḥadden ziyāde olup ‘ışk ile gah māha ve gah āf-tāba ḥitāb idüp birinden cevāb gelmeyüp āḥir-i kār Ḥakk’a niyāz itdügیدür	198
- Māh-ı seriü’l-ḥarekāta kelimāt itdügیدür	200
- Āf-tāb-ı ‘ālem-tāba ḥitāb itdügیدür	203
- Hudā-yı bī-niyāza niyāz itdügیدür	208
- Bir dellāl-ı kār-dīde Gedā-yı belā-keṣīdeyi gulām-ı zer- ḥirīde ṣekline koyup bāzārda Yūsuf-var ol nā-murādı mezād itdügیدün beyānıdur	210
- Gedā-yı şīrīn-kār terk-i nāmus-ı ‘ār idüp bir esb- ı lāğara suvār olup ol nigār-ı ḡonca-dehān nükte- dānı ḥandān-ı pūr- ṣafā itmeg için ḥalka temāṣā oldıgıdur	215

VII

- Şıfat-ı bahār-ı pür- envārla çemende ezhār gökyüzinde
encüm- girdār cenāna ve cāna mūcib-i ferāh vü mānī-
i tarah olduğu makamıdır ki i'lām u āş'ar olunur . 220
- Nāgehān Şāh-ı güzīn hem-nişīn olan meh-cebīnlerle
gūlistāna seyrāna gelüp cām-ı sürūr encām ile
işret-i müdam idüp Şāh-ı laṭīf yārān-ı şerīflerine
ser-güzeştleründen birer hikāyet teklīf itdügüdür 226
- Şıfat-ı şeb-i 'ıyş-ı müretteb 230
- Hikāyet 232
- i'tirāz-ı Şāh 235
- Hikāyet 236
- i'tirāz-ı Şāh 238
- Hikāyet 239
- i'tirāz-ı Şāh 242
- Hikāyet 244
- Şāh-ı a'la 'azm-ı deryā idüp temāşā iderken ol an
yārān ile 'uryān olup āb-ı revāna girüp 'arz-ı ḥāl
itdügüdür 249
- Gedā-yı şikestenüñ kūşe-i gāmda hasta olduğuna
münāsib şıfat-ı hazānidur ve rāh-ı Şāh'a kendüyi
getürdüp nāgāh bī- iştibāh şifā-yı vefāya
ingördügüdür ki zikr olunur 252
- GAZEL 255
- Hasb-ı ḥāl 257
- Gedā-yı pür-melāmet şeb-i vişāle irüp Şāh'ın cemāl
u kemāline 'ışkından bakamayup seyr-i dīdārdan
maḥrūm oldum diyü muẓtarīb olduğudur 262

VIII

- ĞAZEL	264
- Ğasb-ı ħāl	264
- KİT‘A	270
- Ğane-i virānuñda bir gice miĥman olurun diyü Şāh-ı müst- mend Gedā-yı derd-mendi āvāre itdügidür	270
- Ğasb-ı ħāl-i Gedā	274
- Gedā-yı bed-nāma āh-ı benām nihānīce itdügi vefālardan ba‘zı āvām bize i‘lām eyle diyü ikdām ve ibrām itdüklerinüñ zikri ve beyānidur	277
- Ğatimetü’l-kitāb	286
SONUÇ	293
BİBLİYOGRAFYA	297
OSMANLICA METNİN FOTOKOPİSİ (A. Nüshası)	300

ÖNSÖZ

Bu çalışmanın amacı XVI. Yüzyıl şairlerimizden Taşlıcalı Dukâkin-zâde Yahya Bey'in Şâh u Gedâ isimli mesnevisinin karşılaştırmalı metnini hazırlayıp incelemektir. XVI. yüzyılın zengin mahalli unsurlarını ihtiva eden ve konusu bilinen şark hikayelerinden alınmayıp yazarın kendi buluşu olan bu esere yansıyan dönemin sosyal hayatını, cemiyetin yaşayış tarzını, duygu ve düşünce dünyasını aksettirmektedir.

Çalışmamız bir giriş, iki ana bölüm ve eserin karşılaştırmalı metninden meydana gelmiştir. Giriş bölümünde XVI. yüzyılın siyasi durumu ve Türk edebiyatının bu yüzyıldaki umumi görünüşü ana hatları ile ele alınıp, nazım şekli olarak mesnevinin edebiyatımızdaki tarihi gelişimi ve XVI. yüzyıldaki mesnevi edebiyatı hakkında bilgi verilmiştir.

Birinci bölümde eserin müellifi Taşlıcalı Yahya Bey'in hayatı, edebi şahsiyeti ve eserleri kısaca tanıtılmıştır. Yahya Bey'in hayatı, sanatı ve eserleri Prof. Dr. Mehmet Çavuşoğlu, Ramazan Sarıçiçek ve Bekir Kayabaşı tarafından teferruatlı olarak incelenmiş olduğundan, biz çalışmamızda şairin bu yönlerini muhtasar olarak verip daha çok metin üzerinde yoğunlaşmaya çalıştık. Şah u Geda mesnevisinin çalışmamızda esas aldığımız nüshalarını ve diğer nüshalarını yine bu bölümde tanıttık.

İkinci bölümde eserin muhteva ve şekil özelliklerini inceledik. Mesnevinin bölümlerini, hikayedeki olayların geçtiği mekanı, kahramanlarını, vak'a kuruluşunu örnekler

vererek ayrıntılı bir şekilde tanıttık. Eserin şekil özellikleri, dil ve üslubu, içerisinde geçen deyim ve ata sözleri, arkaik kelimeler, ayet ve hadisler, arapça ibareler ve şahıs isimleri de incelenerek tanıtıldı.

Son bölümde metin kısmı yer almaktadır. Şâh u Gedâ mesnevisinin tesbit edebildiğimiz mevcut yazma nüshaları içinden en güvenilir üç nüshayı karşılaştırarak sağlam bir metin vücuda getirmeye çalıştık. Nüshaların ikisi şair hayatta iken istinsah edilmiş en eski nüshalardır. Üstelik bunlardan biri de harekelidir. Diğer nüsha ise Hamse' nin tamamını ihtiva eden bir külliyattan alınmıştır. Nüsha farkları dipnotlar halinde, sayfa sonlarında belirtilmiştir. Her ne kadar eserin okunmasında dönemin fonetik hususiyetleri nazara alınarak özen gösterilmişse de bir takım hatalarımız, yanlışlarımız olabilir. Bunların müsamaha ile karşılanmasını dileriz.

Şâh u Gedâ mesnevisinin sadece Hamseler Kataloğu'nda tesbit edilmiş 26 yazma nüshası mevcuttur. Bunların bir kısmı şair hayatta iken istinsah edilmiştir. Ayrıca eser H. 1284 senesinde İstanbul'da basılmıştır. Bu da gösteriyor ki Şâh u Gedâ, yazıldığı dönemden itibaren çok okunan bir eser olmuştur. Tamamen yerli hususiyetleri yansıtan bu eseriyle Yahya Bey, eserin "Hâtimetü'l- kitâb" bölümünde :

‘Ârîdür ‘âriyet libâsından

Pâk durur terceme belâsından

diye haklı olarak övünür.

XI

Çalışmamda bu eseri seçmemi tavsiye eden ve yardımlarını esirgemeyen muhterem hocam Yard. Doç. Dr. Hasan Kavruk Bey'e ve çalışma süresince yardımını gördüğüm Arapça ve Farsça Okutmanı arkadaşım Süleyman Çaldak'a burada şükranlarımı arz etmeyi bir borç bilirim.

25. 1. 1993

MALATYA

KISALTMALAR

a.g.e.	: adı geçen eser
A.Ü.	: Atatürk Üniversitesi
E.F.	: Edebiyat Fakültesi
i.A.	: islam Ansiklopedisi
n.r.	: numara
nşr.	: neşreden
R.T.E.T.	: Resimli Türk Edebiyatı Tarihi
T.D.	: Türk Dili
T.D.K.	: Türk Dil Kurumu
T.E.T.	: Türk Edebiyatı Tarihi
T.Ş.Ö.S.	: Türk Şiiri özel Sayısı
Üniv. Kütüp.	: Üniversite Kütüphanesi
var.	: varak

TRANSKRİPSİYON ALFABESİ

Metnin tesbitinde ilmi çalışmalarda takib edilen transkripsiyon sistemini kullandım:

1- Arap alfabesinde bulunup da yeni Türk alfabesinde bulunmayan işaretler, harfler şöyle gösterilmiştir:

’	‘(Hemze)
Ṣ ṣ	ث
Ḥ ḥ	ح
Ḫ ḫ	خ
Ẓ ẓ	ز
Ṣ ṣ	ص
Ẓ (ḍ)	ض
Ṭ ṭ	ط
Ẓ ẓ	ظ
‘	ع
Ġ ġ	غ
Ḳ ḳ	ق
Ṣ ṣ	ك (Sağır kef)

2- Arapça ve Farsça kelimelerdeki huruf-ı med denilen harfler şöyle gösterilmiştir:

Ā, ā	آ
Ū, ū	و
ī, ī	ی

3- Farsçadaki "Vav-ı ma'dule" ile yazılan kelimelerde bu harf, huruf-ı medde olduğu gibi (ā) şeklinde gösterilmiştir.

XIV

4- Birleşik isim ve sıfatlarda iki kelime arasına . . çizgi(-) konulmuştur.

5- özel isimlerin başında büyük harf kullanılmış, sonlarına getirilen ekler kesme (') işareti ile ayrılmıştır.

GİRİŞ

A. XVI. YÜZYILDA TÜRKİYE'NİN SİYASİ DURUMU

XVI. yy'da Osmanlı imparatorluğu yükselişinin son seviyesine varmıştır. Varılan kuvvet ve ihtişam, bir dünya hakimiyeti manzarasıdır. Yavuz Sultan Selim'in siyasi ve askeri dehasıyla şahlanan imparatorluk, bu hükümdarın Çaldıran'da kazandığı zaferle, yeniden büyük ve devamlı galibiyetler serisine başlamıştır. Bütün bu zaferlerin şerefli bir neticesi olarak, islam dünyasına hakimiyet manasındaki halifelik makamını da Osman Oğulları ailesi elde etmiştir. Yavuz Sultan Selim'den sonra, Kanuni Sultan Süleyman zamanında, Osmanlı imparatorluğu asrın en büyük devleti olmuş; Avrupalıların Muhteşem Süleyman dedikleri bu hükümdar, hem doğuda hem batıda fakat bilhassa batı devletleri karşısında devletini en üst seviyeye ulaştırmıştır.

Kanuni, Avrupa'da Avusturya içlerine kadar ilerlemiş, bütün Macaristan'a sahip olmuş; Asya'da Mezopotamya'ya yürüyerek Bağdat'ı almıştır. Türk donanması ise Akdeniz hakimiyeti ile yetinmeyerek Atlas Okyanusun'a ve Hint denizlerine kadar açılmıştır.

Fakat önce Leponto : inebahtı mağlubiyeti ve asrın sonlarındaki devamlı iran, Avusturya savaşları, bu muazzam askeri ve siyasi iktidarı kösteklemeye başlamıştır. Devlet yükseldiği şahikada; önce duraklamış, sonra inmeğe koyulmuştur. Bu arada askeri ve idari Osmanlı müesseselerinin; Sokullu'nun ölümünden sonra, geçirdiği sarsıntı, zamanla

hızlı bir bozulma çehresi alacaktır.

Gerçi bu bozuluş daha ilk yıllarda bazı Osmanlı münevverlerinin dikkatini çekecek; tehlikeyi hissedenler, lüzumlu ikazlardan çekinmeyeceklerdir. Fakat imparatorluğun hala göz kamaştırıcı azameti karşısında yapılan bu uyarıların ehemmiyeti çok geç anlaşılacak ve imparatorluk zamanla, dünyada daha başka büyük devletlerin varlığını ve gittikçe kuvvetlendiğini görmek zorunda kalacaktır.¹

XVI. YÜZYILDA TÜRK EDEBİYATININ UMUMİ DURUMU

XVI. yy.'da fikir ve sanat hayatı imparatorluğunun siyasi, askeri ve medeni ihtişamına uygun bir şekilde gelişerek, Osmanlı ülkesinde klasik bir edebiyat meydana gelmiştir.

Gerçi asrın bu dereceye yükselen sanatı yalnız edebiyat değildir. Aynı asırda ilim büyük alimler elinde gelişmiş, tezhib, minyatür, süsleme, hat gibi sanatlarda imparatorluğun olgunluğuna ve ihtişamına uygun şaheserler ortaya çıkmış, mimari, belki dünyanın en büyük mimarını bu asırda yetiştirmiştir.

Evet Mimar Sinan gibi eşsiz bir sanat dehası, kendisini yetiştiren çok sayıda mimar arasından bu asırda yükseliyor; ibni Kemal, Ebu's- Su'ud, Kinalızâde gibi alimler; Zati, Hayali, Ruhi, Taşlıcalı Yahya Bey ve Baki gibi şairler; Hoca Saadeddin Efendi, Gelibolu'lu Âlî gibi tarihçiler,

1 Nihad Sami Banarlı, R.T.E.T., M.E.B. Yay., ist. 1971, c.1, s. 516

Sehî, Latîfî, Âşık Çelebi gibi tezkire yazarları bu asrın yetiştirdiği alimler ve sanatkarlar arasında yer alıyorlardı.

Osmanlı padişahlarının ve devlet adamlarının, kültür ve sanat hayatını, bilerek ve anlayarak koruyacak ölçüde kültürlü ve bizzat sanatkar olmalarıasrın ilim ve sanat hayatını ciddi bir şekilde kalkındırmıştır.

imparatorluğun her bölgesindeki medeniyet merkezi şehirlerde kuvvetli ilim, iman ve sanat adamı yetiştiren medreseler devrin Osmanlı kültürünün de merkezleri ve kaynaklarıdır. Yurdun sayılı kültür merkezleri başta İstanbul olmak üzere Edirne, Bursa, Konya, Kastamonu, Bağdad gibi şehirlerdir.

Bu şehirlerde ilim ve sanat adamlarının toplantı yerleri birer akademik muhit manzarası almıştır. Alimler ve şairler sefer zamanlarında padişahlarla beraber sefere gidiyorlar, sulh zamanalarında padişahların veya devlet adamlarının saraylarında, konaklarında toplanıyorlar, buralarda akademik sohbetler, münakaşa ve münazaralar yapıyorlardı. Bu alışkanlık alimlerin ve şairlerin evlerini hatta bazılarının dükkanlarını birer akademik muhit haline getirmiştir. Şair Zati'nin Bayezid Camii avlusundaki dükkanında yapılan musahabeler, Baki gibi bir şairin feyzini arttırmakla meşguldü.

Bu asırda Osmanlı Türkçesi Edebiyatı, gittikçe daha çok Türk olan bir edebiyat karakteri kazanıyordu. Asırlardan beri büyük İran şairlerini taklit etmek zaruriyetinde kalan Türk şairleri, bu asırdan sonra, örneklerini artık kendi

edebiyatlarında bulacaklardı. XVI. asırda Divan Edebiyatı belki en büyük şairlerini yetiştirecek, onların sanatlarında ve eserlerinde bir "Türk klasizmi" meydana getirecek ve bundan sonraki asırların şairleri artık kendi klasiklerinin izlerinde yürüyeceklerdi. Edebiyatımızda Fuzûlî'yi beğenen ve onun gibi söylemek isteyenlerin vücuda getirecekleri bir Fuzûlî Mektebi, aynı şekilde bir Bâkî Mektebi hatta bir Rûhî Mektebi kurulacaktır.

Ayrıca, asrın edebi mahsulleri arasında mahalli hayat sahnelerini, Türk adet ve an'anelerini, Türk kıyafetlerini, milli adab-ı muâşeretimizi bire milli sanat ve edebiyat konusu halinde kullanan şairler, mesnevi şairleri hatta ressamlar vardı. imparatorluğun askeri zaferlerinden ve saltanatlı hayatından alınan fikirler, mecazlar, tabirler ve devrin tarihî-içtimaî portresini belirten çeşitli eserler, asrın Osmanlı - Türk hayatını bize kadar getirmeye muvaffak olmuşlardır.²

B- NAZIM ŞEKLİ OLARAK MESNEVİ

1- Türk Edebiyatında Mesnevi

Mesnevi nazım şekli Türk edebiyatına İran edebiyatından geçmiştir. XI. yüzyıldan itibaren bu türde pek çok eser yazılmıştır.

İran edebiyatında önceleri destani konuların

2 N.S.Banarlı, a.g.e., c.1, s.522

işlenmesinde kullanılan mesnevi nazım şeklinin ilk olgun örneği Firdevsî (ölm. 1021)'nin Şeh-nâme'sidir. İlk örneklerinden başlayarak Türk edebiyatında son derece tesiri görülen bu eserden başka, Feridüddin Attar (1119?-1193?) Hüsrev-nâme (Gül ü Hüsrev), Esrâr-nâme, Mantıku't-tayr, Musîbet-nâme, ilâhî-nâme, Bülbül-nâme, Pend-nâme, Cümcüme-nâme adlı eserleriyle; Nizâmî (1150?- 1214?) Fenc-genc adıyla anılan Hamse'siyle, Sa'dî (1213?- 1292) Gülistan ve Bustan adlı eserleriyle, Molla Câmî (ölm. 1492) Silsiletü'z-zeheb, Selâmân u Ebsal, Tuhfetü'l- ahrar, Sübhatü'l- ebrâr, Yûsuf u Züleyhâ, Leylî vü Mecnûn, Hîred-nâme-i iskenderî isimli eserleriyle Türk şairleri üzerinde tesirli olmuşlardır. Bu arada Türk edebiyatını özellikle fikir ve muhteva yönünden zenginleştiren büyük Türk mütefekkini ve şairi Mevlânâ Celâlüddin-i Rûmî (1207- 1273)'nin Farsça yazdığı Mesnevi-i Şerif'i yüzyıllar boyu Anadolu'da okunmuş ve büyük tesir göstermiştir.³

Türk edebiyatında ilk uzun mesnevi XI. yy. da Yûsuf Has Hâcib (1017?- 1077?)'in Kutadgu Bilig adlı eseridir. 6645 beyit tutan bu büyük eser, didaktik mahiyettedir.

XIII. yüzyılda Ahmed Fakih'in yüz beyitlik küçük Çarh-nâme'si ve Kitâbu Evşâfı Mesâcidi'sh- Şerife adlı eseri; büyük mutasavvıf şair Yunus Emre'nin Risâletü'n-nuşhiyye adlı eseri edebiyatımızın tanınmış ilk mesnevi örneklerindendir. islami

3 Doç. Dr. ismail Ünver, Mesnevi, T.D.,T.Ş.Ö.S. II. s.430

Türk edebiyatının bu ilk eserleri genellikle dînî, ahlâkî mahiyettedir. Yine bu yüzyılda Şeyyad Hamza'nın 1529 beyitlik Yusuf u Züleyha mesnevisi edebiyatımızın ilk aşk hikayesidir.

XIV. yüzyılda Altınordu sahasında Kutb'un Nizâmî Hamse'sinden faydalanarak ve kendisinden de çok şeyler katarak yazdığı Husrev ü Şîrîn mesnevisi daha sonra pek çok kez yazılacak olan Husrev ü Şîrîn hikayelerinin ilkidir.

Gölşehrî'nin 1317'de Attar'dan çevirdiği ve bir çok eklemelerle zenginleştirdiği Mantıku't-ţayr mesnevisi ile Âşık Paşa (ölm. 1322)'nin 12.000 beyitlik ve on bab üzerine düzenlediği Garib-nâme'si Mevlânâ tarzında temsili hikayeler ve aralara sıkıştırılmış gazellerle ahlakî, tasavvufî büyük bir eserdir. Bu yüzyılın ortalarında Hoca Mes'ud'un 5568 beyitli Süheyl ü Nevbahâr'ı (yazılışı:1350) ile Erzurum'lu Darîr'in 2120 beyitli Yûsuf 'u Züleyhâ mesnevisi (yazılışı:1366), Şeyhoğlu Mustafa'nın 7903 beyitli Hürşid-nâme(yazılışı: 1387)'si yüzyılın tanınmış aşk hikayeleridir. Ahmedî (ölm. 1413) iki büyük eserde, Firdevsî ve Nizâmî'den yararlanarak Büyük iskender'in maceralarını 8200 beyitle iskender-name mesnevisinde anlatmış, öteki mesnevisinde de 5000 beyitle Cemşîd ü Hürşîd (yazılışı:1403) adlı aşk hikayesini dile getirmiştir.

XV. yüzyıldan başlayarak mesnevi Türk edebiyatında hızlı bir gelişme göstermiştir. Yüzyılın başında Ahmed-i Dâî manzum ve mensur öteki eserleri yanında en çok 1406 yılında tamamladığı Çeng-nâme mesnevisiyle tanınmıştır. Süleyman Çelebi (ölm. 1421-22)'nin Vesiletü'n-necât adını verdiği

yüzyılın en önemli eserlerinden biri olan Mevlid'i (yazılışı: 1409) yazılmış pek çok mevlid içinde en tanınmış ve yüzyıllar boyunca en çok okunanı olmuştur.

Yine bu yüzyılın büyük şairlerinden Germiyan'lı Şeyhî (ölm. 1431)'nin Genceli Nizâmî'den etkilenerek yazdığı 6944 beyitli büyük Hüsrev ü Şîrîn mesnevisi Türkçe yazılmış Hüsrev ü Şîrîn'lerin en tanınmış olduğu gibi Har-nâme adındaki 126 beyitli küçük mesnevisi de ilginç bir mizah ve sosyal hiciv eseridir. 1449 yılında yazılan Yazıcıoğlu Mehmed (ölm. 1451)'in Muhammediye'si Mevlid gibi yüzyıllar boyu beğenilerek okunan ve sevilen eserlerden biri olmuştur.

XV. yüzyılın sonunda artık Türk şairleri de Nizâmî gibi hamseler meydana getirmeye başlamışlardır. Hamdullah Hamdi (ölm. 1503-4) gerçek bir mesnevi şairi olarak görünmüş, Nevât ile aynı yıllarda Anadolu'da bir hamse meydana getirmiştir. Bu hamsede yer alan mesneviler; Yusuf u Züleyha, Leyla ve Mecnun, Kıyafet-name, Tuhfetü'l- uşşak, Mevlid adlarını taşır.

Çağatay edebiyatında ise, büyük şair, pek çok eserin sahibi Ali Şir Nevât (ölm. 1501) hamseyi de aşarak altı mesneviyi bir araya getirmeyi başarmıştır. Bunlar: Hayretü'l- ebrâr (yazılışı: 1483), Ferhad u Şîrîn (yazılışı: 1484), Leylâ ve Mecnûn (yazılışı: 1484), Hikâye-i Behram u Gur (Seb'a-i seyyâre)(yazılışı: 1484), iskender-nâme ve Mantıku't- tayr'a nazire olarak söylediği Lisanü't-tayr'dır.

XVI. yüzyıl ayrıntılı olarak aşağıda incelenecektir.

XVII. yüzyılda başlıca mesnevi şairleri olarak Ganizâde

Nadirî, Nev'izâde Atâ'î, Nâbî ve Sabit'i görüyoruz. Ganizâde Nadirî (ölm. 1626-27) Divan'ından çok Mi'râciye kasidesi ve Şeh-nâme mesnevisiyle tanınmıştır. Nev'izâde Atâ'î (ölm. 1654) bir eseri yanında Nizâmî Hamse'sine nazire olarak söylediği Hamse'siyle ün kazanmıştır. Atâ'î Hamse'si Sâki-nâme diye de anılan 'Alem-nümâ, Nefhatü'l-ezhâr, Sohbetü'l-ebkâr, Hilvetü'l-efkâr ve Heft-han adlı mesnevilerinden meydana gelmiştir.

Mesnevide bu yüzyılın en büyük şairi olarak Nâbî (ölm. 1712)'yi saymak gerekir. Hayriyye (yazılışı: 1701), Hayrabad (yazılışı: 1705) ve Sur-nâme (582 beyit) adlı mesnevileriyle Nâbî haklı bir ün kazanmıştır. Sabit (ölm. 1712) Zafer-nâme, Edhem ü Hümâ, Berber-nâme, Dere-nâme, Amr u Leys mesnevilerinin sahibidir.

XVIII. yüzyılda mesnevi şairi olarak Nahifî, Şeyh Galib, Sünbül-zâde Vehbi ve Enderunlu Fâzıl belli başlı isimlerdir.

Bu yüzyılın ilk mesnevi şairi Süleyman Nahifî (ölm. 1738) manzum ve mensur bir çok eseri olduğu halde daha çok Mesnevi Tercümesi (yazılışı: 1730) ile ün kazanmıştır. Mevlânâ'nın altı ciltlik büyük eserini aynı vezinle beyit beyit Türkçe'ye aktarmakla hem çok güç bir işi başarmış, hem de Türk edebiyatına büyük bir eser kazandırmıştır. Bu yüzyılın ve edebiyatımızın büyük şairi Şeyh Galib (ölm. 1798) Hüsn ü Aşk (yazılışı: 1783)'ıyla mesnevi edebiyatımızın da en büyük eserlerinden birini vermiştir. 2101 beyitlik bu mesnevide Galib Dede Hüsn, Aşk, Beni Mahabbet, Mekteb-i edeb, Molla-i cünun, Sühan, ismet, Hayret gibi soyut kavramlara

kişilik vererek yepyeni bir aşk hikayesi vücuda getirmiştir.

Yine bu yüzyılda Şevk-engiz ve Lutfiyye mesnevilerinin Şairi Sünbül-zâde Vehbi (ölm. 1809) Tuhfe ve Nuhbe adlarını verdiği manzum sözlükleri yanında Nâbî'nin Hayriyye'sine nazire olarak söylediği Lutfiyye (yazılışı: 1790-91)'siyle de tanınmıştır.

Vehbi gibi yüzyılın sonuyla XIX. yüzyılın başında yaşayan Enderunlu Fâzıl (ölm. 1810) Huban-nâme, Zenan-nâme ve Defter-i Aşk adlarındaki üç mesnevinin sahibidir.

XIX. yüzyılın başında Tanzimat edebiyatının başlamasından az önce yaşamış olan izzet Molla (ölm. 1829) son mesnevi şairiolarak anılmaya değer. Şairin Mihnet-i Keşan ve Gülşen-i Aşk adlarında iki mesnevisi vardır.

2- XVI. Yüzyılda Mesnevi

XVI. yüzyılda mesnevi edebiyatı, diğer sanat ve edebiyat nevilerine denk olarak asrın hayatına ve refahına uygun bir gelişme göstermiştir. Asrın mesnevileri her bakımdan iyi işlenmiş, bilhassa hikaye ve roman psikolojisi bakımından insan ve cemiyet hayatına, insan ihtiras ve faziletlerine dikkat eden eserlerdir.

Bu devirde İran edebiyatının bir çok klasik mesnevileri yine Türkçe'ye çevrilmiş, bu mesnevilerin kudretli Türk şairleri tarafından tekrar kaleme alınıp yeni eserler haline konuldukları görülmüştür.

Devrin sosyal hayatını, mahalli renklerini, Osmanlı
4 Haluk İpekten, Edebi Bilgiler, A.Ü.E.F. Ders Notları
Erzurum, 1982, s.47-49

coğrafyasının medeni köşelerini, tarih ve fütühat hareketlerini ve inanış hayatını aksettiren mesneviler yazılmıştır. Şehrengizler, Selim-nāme, Süleyman-nāme, fetih-nāme, şecaat-nāme ve dinī, ahlakī, tasavvufī eserler, Makte-i Hüseyin'ler, mevlidler, Manzum Osmanlı tarihleri ve vekaayi-nāmeler bunlar arasındadır.

Bütün bu eserlerde dikkate çarpan ortak vasıflar; oturmuş bir Osmanlı Türkçesi, edebi sanatları ustalıkla, alışkanlıkla kullanan sade bir lisan; bir de hayat ve cemiyet hadiselerini ya ibret gözüyle ya da kültür, tefekkür, zeka ve sanat penceresinden görebilen bir anlayıştır. Dinde islam'a samimi bağlanışlar, dini riyakarlık ve taassuba karşı oluşlar; aşkda ince ve fedakar duygular; tasavvufda hayat vak'alarıyla ustalıkla birleştirilmiş fikri ve mistik inanışlar bu mesnevilerin yine ortak vasıflarındandır.⁵

Bu yüzyılın başında Mesihī (ölm. 1512) edebiyatımızın ilk şehrengizi sayılan Edirne Şehrengizi, Tāci-zāde Cāfer Çelebi (ölm. 1514-15) tarihi anıtları, gezinti yerleri ve güzellikleriyle İstanbul'u anlattığı Heves-nāme (yazılışı: 1493-94)adlı eseri, Benli Hasan diye anılan Ahī (ölm. 1517) Şīrīn ü Perviz mesnevisi, Revānī (ölm. 1523-24) içki toplantılarının usullerini anlattığı küçük, zarif işret-nāme'siyle tanınmışlardır.

5 N.S.Banarlı, a.g.e. s.597

Cāmī'nin hemen bütün eserlerini Türkçe'ye çevirdiği için Cāmī-i Rum diye de tanınan Bursa'lı LāmīT (ölm. 1531-32) Selamān u Absal, UnsurT'den çevirdiği Vāmık u Azrā, GurganT'den Türkçe'ye aktardığı Vis ü Rāmin ve Şem' ü Pervāne mesnevilerinin sahibidir. Yine mesnevi nazım şekliyle yazdığı Bursa Şehrengizi'nde yaşadığı şehrin doğal güzelliklerini anlatmıştır.

Devrin büyük alim ve tarihçisi olarak tanınan Kemalpaşazāde (öLM. 1534) 7030 beyitlik Yūsuf u Züleyhā' sıyla mesnevide de kendini göstermiştir. Sayısız kaside ve gazelleri yanında Şem' ü Pervāne, Ahmed ü Mahmūd ve Şehrengiz'iyle ZātT (ölm. 1546)'yi ve Şehzade Sultan Selim adına 1542 yılında 5430 beyitli bir Leyla ve Mecnun yazan Lārende'li Hamdī'yi; Hüsrev ü ŞTrTn (yazılışı: 1512, 2019 beyit) ve Leyla ve Mecnun (yazılışı: 1513, 2145 beyit) eserlerinin sahibi Bursa'lı CelilT (ölm. 1569'dan sonra)'yi de belli başlı mesnevi şairleri arasında saymak gerekir.

XVI. yüzyılın bütün öteki nazım şekillerinde olduğu gibi mesnevide de üstadı FuzūLT (ölm. 1556)'dir. Şair Divan'ı kadar sevilmiş ve okunmuş olan 3036 beyitli Leylā ve Mecnūn'uyla (yazılışı: 1535) mesnevi edebiyatımıza bir şaheser kazandırmıştır. Her üç edebiyatta FuzūLT'ye kadar ve ondan sonra da pek çok kez yazılmış olan bu hüznölü aşk hikayesi O'nun kaleminde başka bir değer kazanmış ve FuzūLT'nin bu eseri Türkçe yazılan Leylā ve Mecnūn hikayelerinin en güzeli olmuştur. Şairin ayrıca 440 beyitlik Beng ü bāde adlı sembolik mesnevisi ve meyveleri konuşturduğu

200 beyitli Sohbetü'l- esmār adlı küçük bir mesnevisi de orjinal eserlerdir.

Hümā ve Hümāyun ile Gül ü Bulbül (yazılışı: 1552) mesnevilerinin şairi Kara Fazlı (ölm. 1563) özellikle ikinci eseriyle ün kazanmış bir mesnevi ustasıdır.

Yüzyılın sonlarında Azeri İbrahim Çelebi (ölm. 1585)'nin 24 hikayesini topladığı Nakş-ı Hayal (yazılışı: 1579) adındaki mesnevisiyle Hakānī'nin Hilye'si (yazılışı: 1598-99, 716 beyit) tanınmış eserlerdir. özellikle Hilye bu konuda yazılmış eserlerin en ünlülerindendir.⁶

Yine bu yüzyıl şairlerinden Taşlıcalı Yahya Bey, müretteb büyük bir divanı da olduğu halde daha çok mesnevi şairi olarak tanınmıştır. Çalışmamızın konusu olan Yahya Bey'in hayatı, edebi şahsiyeti ve eserleri aşağıda incelenecektir.

6 H.ipekten, a.g.e., s. 49

I. BÖLÜM

A- TAŞLICALI YAHYÂ BEY, DUKÂKİN - ZÂDE (? - 1582)

1- Hayatı:

XVI. asır Osmanlı şiirinin önde gelen temsilcilerinden olup divan ve hamse sahibi bir şairdir. Doğum tarihi belli değildir. Divanında ve Hamse'sinin muhtelif yerlerinde Arnavud asıllı olmasından dolayı "sengistan (taşlı yerden, taşlıktan)'dan" koptuğunu söylemesinden kinaye olsa gerek "Taşlıcalı" diye anılmıştır. Arnavudluk'un ünlü Dukâkin ailesindendir.⁷ Gencine-i raz adlı mesnevisinde:

Arnavud aslı olupdur aslım
 Kılıcıyle dirilüpdür neslim
 Nola ol tâife-i şîr-efken
 Kılse şâhin gibi taşlıkta vatan

mısralarıyla aslını ortaya koyar. Şair milliyetiyle her zaman övünmekle beraber, mücahid Osmanlı gazisi hüviyetinide muhafaza ederek bunu, aynı eserin Sebeb-i te'lif-i kitab bölümünde şöyle terennüm eder:

Arnavud'un hasları vü beğleri
 Nesl-i kadîmim Dukâkin Beğleri
 Kıldı beni Halık-ı kevn ü mekân
 Bende-i efkende-i 'Osmaniyân

7 Mehmet Çavuşoğlu, i.A., Yahyâ Bey maddesi, s.343

Yahyâ Bey devşirme olarak alınıp Acemi oğlanlar ocağına getirildi. Burada tahsil ve terbiye gördü. İlim ve sanata karşı duyduğu hevesiyle kendini gösteren şair Yeniçeri ocağına geçince birçok şair ve nasirle tanıştı. Sonra bölüğe çıkıp, çeşitli seferlere katılarak Yayabaşı payesine erişti. Divan'ın da Yavuz Selime takdim ettiği bir kasideden O'nun Çaldıran ve Mısır seferlerine katıldığı anlaşılmaktadır. Kanuni'nin cülusundan itibaren alimlerin meclislerine ve devrin şairlerinin arasına girmek suretiyle şöhreti yayılmağa başladı. Divan'ında ne Selim'e bir mersiye, ne Kanuni'ye bir cülusiye vardır. Büyük ihtimalle o sırada şairliği ve şöhreti, bu iki büyük padişahın etrafında bulunan şairlerin arasına girmesini sağlayacak kadar değildi. Bizzat kendisi Kemal-Paşazâde'den ders okuduğunu söylemekte ve Kadri Efendiden Üstadım diye bahsetmektedir.

Ömrü Anadolu'da ve Rumeli'de bir savaştan öbürüne koşmakla geçen Yahya Bey, Kanuni'nin Viyana (935 = 1529), Alman (938 = 1532) seferlerinde bulunmuş, İbrahim Paşa'nın başlattığı, padişahın sonradan iltihak ettiği I. İrakeyn seferine katılmıştır. Kanuni Sultan Süleyman ile birlikte Bağdad'a giden Yahyâ Bey'in Divan'ında bulunan "su" redifli gazelden, aynı redif ve kafiyedeki meşhur na't'ın şairi Fuzûlî ile bu sefer esnasında tanıştığı söylenebilir. Ayrıca şairin çağdaşı Hayâlî Bey ile aralarındaki meşhur düşmanlık büyük ihtimalle o sıralarda başlamıştır.

Daha sonra 955(1548)'de açılan II. İrakeyn seferi dolayısıyla Kanuni'ye sunduğu bir kaside de Hayâlî Bey ile

kendisini mukayese edip, padişahın ona iltifatından yakınır ve hatta Hayālî'ye hakaret eder. O sırada kendisi sipahi zümresine girmişti. Bu kaside üzerine selefi İbrahim Paşa'nın koruduğu Hayālî Bey'i pek sevmeyen Rüstem Paşa, Yahyâ Bey'e hemen Ebu Eyyub Ensârî mütevellililiğini verdi.

Fakat Hürrem Sultan'ın entrikalarıyla katledilen Şehzade Mustafa için, içi yanarak yazdığı güzel bir mersiye Rüstem Paşa ve hükümdar tarafından iyi karşılanmamıştır. O kadar ki Rüstem Paşa tarafından nizam-ı alem için idamı istenen Yahyâ Bey, bu ölümden Kanuni'nin rıza göstermemesi yüzünden kurtulmuştur.⁸ Bu vak'a üzerine 27 bin akça zeametle Bosna eyaletinde bulunan izvornik sancağına sürüldü.

Yahya Bey'in Kanuni'nin ölümünden sonraki hayatı durgundur. Hayatının muhtemelen 964 (1557)'den sonraki devresinde Gülşeni Şeyhi Üryani Dede'ye⁹ mürid olan şair kendini tamamen tasavvufa vermiştir. 990 = 1582 yılında izornik'de, Osmanlı müelliflerine göre izvornik yakınlarındaki Loznice'de vefat etmiştir.¹⁰

8 N.S.Banarlı, a.g.e., s. 599

9 Nev'î-zâde Atâ'î, Şakayık Zeyli, ist., 1268, s.365

10 Bursa'lı Mehmed Tahir Efendi, Osmanlı Müellifleri, ist., 1972, c.2, s.434

2-Edebi Şahsiyeti :

Yahyā Bey kuvvetli bir divan şairi olmakla beraber onun Türk edebiyatındaki asıl yeri mesnevi sahasındaki üstadlığı dolayısıyladır. Bu taşralı şairin diğer mühim bir meziyeti de, yalnız mesnevilerinde değil, kaside ve gazellerinde de sade ve temiz bir dil kullanmasıdır. Divanından başka beş mesneviden oluşan bir Hamse'si vardır.

Tarihçi Ālī gazelde ve mesnevide Yahya Bey'in hal sahibi olduğunu yazar.¹¹ Divan ve Hamse'sinde korkusuz ve atılğan bir karakteri yansıtan ifadeleri onun asker-şair olduğunu açıkça göstermektedir. Divan'ının birçok yerinde ve Hamse'-sinde devrinin siyasi, içtimai ve askeri hususiyetlerini aksettiren kıymetli malumat vardır.

Yahyā Bey Kanuni Sultan Süleyman ile birlikte şark ve garp seferlerinin hemen hepsine katılmıştır. Kasideleri ve Divan'ının musammlar kısmındaki bazı şiirleri bu büyük padişahın ve muzaffer ordusunun fetih heyecanını dini-destani bir üslupla terennüm etmektedir.

Yahyā Bey'in sağlığında ve ölümünden sonra yazılan tezkirelerde, şiirleri ve Hamse'si haklı olarak övülmüştür. Tezkireciler arasında Beyānī, onun kasidelerinin hayal ve sanat bakımından değerine dikkat etmiştir. İlk gazellerinde aşıkane eda görülmekte ise de, Uryānī Mehmed Dede'ye intisabından sonra tasavvufi fikirler hakim olmuştur.

11 Ālī, Kūnhū'l-ahbar, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 5959, var. 432a

Yahyā Bey'in dili sade ve üslubu akıcıdır. Türkçe kelimeleri aruz veznine uygulamakta zorluk çekmemiştir. Necati Bey'de başlayıp, Zâtî'de mümessilliği devam eden Türkçe düşünmek ve Türkçenin inceliklerini çeşitli edebi sanatlarda şiirleştirmek gayreti Zâtî'nin çevresinde bulunan şairlerden biri olan Yahya Bey'de müstesna bir tatbikatçı bulmuştur. Bu hususiyetinin teşekkülünde, askerlik mesleği icabı olarak ordugahlarda ve seferler esnasında her sınıftan insanla temasa geçmiş olmasının herhalde büyük payı vardır.¹²

3-Eserleri:

Yahyā Bey'in divan'ı ile Edirne ve İstanbul hakkında iki şehrengizi ve beş mesneviden ibaret bir Hamse'si bulunmaktadır. Hamse'sinde yer alan mesneviler Gencîne-i Râz, Usûl- Nâme, Şâh u Gedâ, Yûsuf ve Zelihâ, Gülşen-i Envâr adlarını taşımaktadır. Yahyā'nın " hamse'si belkide seb'ası "¹³ olduğunu söyleyen Latîfî onun bilinen mesnevilerinden yalnız Şâh u Gedâ, Yûsuf ve Zelihâ ile Gencîne-i Râz'ın isimlerini verdikten sonra, birde Nâz u Niyâz'ın varlığından bahseder.

Ancak elimizde böyle bir eser yoktur. Onun 2000 beyit kadar Süleyman- nâme yazdığı ve Peygamber'in mucizelerinden¹⁴ bahseden Gül-i Sad-berg adlı bir eseri olduğu kaynağı meçhul

¹² M. Çavuşoğlu, a.g.e., s.345

¹³ Latifi, Tezkire, ist., 1314, s.371

¹⁴ M.Tahir Efendi, a.g.e., s.435

rivayetlerdir.

Hamse'sinin tamamı Kanuni devrinde yazılıp ona ithaf olunmuştur. Şair mesnevilerinin yazılış sırası, hatta isimleri hakkında bilgi vermemiştir. Fakat Aşık Çelebi, şairin Hamse'sinde önce Şāh u Gedā'yı sonra Gencīne-i Rāz'ı, nazmettiğini, bir ara Hac ziyareti dolayısıyla Yūsuf'un asıl vatani olan Ken'an'da bulunduğunu ve o münasebetle Yūsuf ve Zelihā'yı teklif ettiğini söyleyip Kitāb-ı Usūl ile Gülşen-i Envār'ın da adlarını vermek suretiyle eserlerin yazılış sırasını belirtmiştir.¹⁵

I. DiVAN : Yahya Bey, Divan'ını üç defa tertip etmiş olup, her defasında şiirlerinde mühim değişiklikler yapmıştır. Divanın son tertibi 983 (1575 / 1576)'den sonradır. Şair, önce zamanın padişahını (Murad III) övdükten sonra Divan'ını Ahmed Paşa'ya ithaf eder. Divan'ındaki (s-14) ifadesinden bu zatin, Şam, Anadolu ve Rumeli Beylerbeyliklerinde bulunmuş olan şair Şemsi Ahmed Paşa olduğu anlaşılmaktadır. Divan'ın karşılaştırmalı metni ve incelemesi Mehmet Çavuşoğlu tarafından bastırılmıştır.¹⁶

II. HAMSE :

1- Şāh u Gedā: Aşık Çelebi'ye göre Yahyā Bey'in Hamse'sinde ilk telif ettiği mesnevi olan Şāh u Gedā,

15 Aşık Çelebi, Meşāirü's- şuārā, tıpkı-basım, Meredih-Owens, London, 1971, var. 96a

16 Yahyā Bey, Divan, nşr. Mehmet Çavuşoğlu, ist., 1977

anlaşıldığına göre 943' ten sonraki bir iki yıl içinde yazılmış olmalıdır. ¹⁷ Āşık Çelebi Yahyā Bey'in bu mesneviyi sevdiği biri için yazdığını söyler. Bazı kaynaklarda da ¹⁸ Hamse'nin üçüncü mesnevisi olduğu kabul edilir. ¹⁹ Riyāzü's-Şuārā' da şair Rahmī (ölm. 975 = 1567/1568)'nin de İran şairi Hilālī'den tercüme edilmiş ve aynı adı taşıyan bir mesnevisi bulunduğunu, ²⁰ ancak pek fazla bir rağbet görmediği buna karşılık Yahyā Bey'inkinin meşhur olduğu kaydedilir. Ayrıca kaynaklarda Sinop'lu Beyānī'nin de Şāh u Derviş adlı ²¹ mesnevisinden söz edilir.

Herhalde dilinin sade Türkçe ve mevzuunun mahalli oluşu dolayısıyla Yahyā Beyin bu eseri çok tanınmış ve övülmüştür. ²² Eser 1284'te İstanbul'da basılmıştır. Fakat bu tab'ı çok noksandır. Bizim üzerinde çalıştığımız bu eser hakkında ayrıntılı bilgi inceleme kısmında yer almaktadır.

17 Āşık Çelebi, a.g.e., var. 96a, 228b

18 Vasfi Mahir Kocatürk, T.E.T., Ankara, 1970, s.357

19 Riyāzi, Riyāzü's-Şuārā, Üniv. Kütüp. nr. T.Y. 1737, var.39b

20 Bursalı Rahmī, Şāh u Derviş, Manisa Muradiye Kütüp., nr.2711

21 Sinoplu Beyānī, Şāh u Derviş, A.S.Levend, D.E.H., T.E.T., Ankara, 1973, s.133-134

22 Yahyā Bey, Şāh u Gedā, İstanbul, 1284

2- Gencİne-i Rāz: Dini ve sosyal muhtevalı didaktik mahiyette bir eserdir. Sadī, Attar, Nizāmī, ve Husrev gibi Büyük İran şairlerinin tesiriyle yazılmıştır. Adı da bunlar arasında hürmetle anılan Nizāmīnin Mahzenü'l - Esrār'ından mülhemdir.

Kitab her birine "makale" adı verilen kırk manzumeden müteşekkildir. Birincisinde ilahi aşktan başlayarak sıra ile namaz, gizli zikir, hakikatı arama, şeytandan sakınma gibi dini esaslar anlatılmakta sonra, tevazu, ilim, gurur, sebat, kanaat, kalp kırma, adalet, zulüm, rüşvet, cömertlik, içki ve sefahatten sakınma gibi konular hem dini, hem dünyevi bakımdan işlenerek nasihatler verilmektedir. Eserde bu konuya dair, evvelce izahat verip sonra ibretli bir hikaye anlatma yolu tutulmuştur.

Eser Kanuni'ye ithaf edilmiştir. Hamse içinde te'lif tarihi taşıyan tek mesnevidir. (Hamuş) kelimesi, ebced hesabıyla 947 (1540/1541) tarihini vermektedir. Eser hakkında inönü Üniversitesi'nde Ramazan Sarıçiçek tarafından yüksek lisans tezi yapılmıştır.²³

3- Yūsuf ve Zelihā : Esas itibarıyla Kur'an'daki Yūsuf Suresi'ne dayanan ve "hikayelerin en güzeli" diye vasıflandırılan bu hikaye İran ve Türk edebiyatlarında en çok rağbet gören bir mevzu olmuştur. Acem şairlerinde Firdevsī, Nizāmī, ve Cāmī; Yūsuf ve Zelihā macerasını bir aşk destanı haline

23 Yahyā Bey, Gencİne-i rāz, Ramazan Sarıçiçek, in. Ü. basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

getirerek edebi bir şekle sokmuşlardır. Türk Edebiyatında ise ilk defa on üçüncü yüzyılda Ali adlı bir şair tarafından yazılmış, bunu Şeyyad Hamza'nın, Süli Fakih'in Yūsuf ve Zeliḥā'ları takip etmiştir. Onbeşinci yüzyıl şairlerinden Hamdullah Hamdi tarafından yazılan Yūsuf ve Zeliḥā dil, anlatım ve tasvir bakımından mükemmel bir güzelliكتedir.

Yahyā Bey tarafından meydana getirilen Yūsuf ve Zeliḥā ise edebiyatımızın bu mevzudaki en güzel eseri ve mesnevi tarzının mükemmel örneklerinden biridir. Mevzu muhtemelen Yavuz Selim'in Mısır seferi sırasında (922/923 = 1516/1517) şairin kafasında teşekkül etmiştir. Fakat te'lifi Gencīne-i rāz'dan sonradır. Yahyā Bey bu eserini Hamse'sinin diğer mesnevileri gibi Kanuni Sultan Süleyman'a ithaf etmiştir. Yūsuf ve Zeliḥā hakkında Mehmed Çavuşoğlu tarafından doçentlik çalışması yapılmış. İstanbul Üniversitesi yayınları arasında bastırılmıştır.²⁴

4- Kitāb-ı Usūl : Bazı kaynaklarda adı Usūl-nāme olarak da geçen eser şair tarafında oniki makam ve yedi şubeye ayrılmıştır. Şair Gencīne-i Rāz'da gibi değişik konuları, çoğu kendi hayatının ve müşahedelerinin Mahsulü olan yüzden fazla hikaye, temsil, latife ile açıklamıştır. Eser üzerinde herhangi bir çalışma yapılmamıştır.

5- Gülşen-i Envār : Hamse'nin sonuncu mesnevisi olan bu eser de Gencīne-i Rāz ve Kitāb-ı Usūl tarzında tertip edilmiş

24 Yahyā Bey, Yūsuf u Züleyhā, nşr. Mehmet Çavuşoğlu, ist., 1979

olup, fasıl, kısım, mertebe gibi başlıklar altında dini ve ahlaki hikayeler ile temsillerde teşekkül etmiştir. Şair bu eserinde Şehzade Mustafâ'nın katline de yer verir. Süleymaniye Camii'nin medhi, eserin dikkate değer parçalarındandır. Yazılış sebebi bölümünde, Yahyâ Bey kısaca kendi hayatını anlatır. Gülşen-i Envâr'ın üzerinde inönü Üniversitesi'nden Bekir Kayabaşı tarafından yüksek lisans çalışması yapılmıştır.²⁵

25 Yahyâ Bey, Gülşen-i Envâr, Bekir Kayabaşı, in.Ü., basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

B-1. ŞĀH U GEDĀ VE ESAS ALINAN NÜSHALAR

Şāh u Gedā, konusunun orjinalligi, mahalli oluşu ve dilinin sadeliği dolayısıyla telif edildiği devirden itibaren çok okunan bir eser olmuştur. Sadece Hamseler Katoloğu'nda²⁶ yirmi altı yazma nüshası tesbit edilmiştir. Ayrıca H.1284'de istanbul'da basılmıştır. Fakat bu basma nüsha noksan olduğu için çalışmada kullanmadım. Karşılaştırmalı metni oluştururken üç yazma nüsha üzerinde çalıştım.

A Nüshası : Atıf Ef. Ktb. 2138. *

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l-elbāb

Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūla ol bize nāzır

Sözümüz budur evvel ü āḥir

Yzn : Mehmed b. Hanefi.

ist. th: Şevval 979 - Şubat 1572. -

ist. kd: Ketebehu el-fakīru...kātib Muhammed bin el-merhum Hanifi... tahriren fi evasıti Şevvāli'l- mükerrrem li-sene tis'a ve seb'ın ve tis'a mi'e

Md.ta : 70 yk, 290 * 120 - 145 * 75 ölç, hareketli nesih yz, 15 st, abadı kt, hafif yaldizve nakışlı bk, kırmızı szb, yaldızlı cl, kahverengi meşin, soğuk damga şemseli ct.

Baş tarafında bazı beyitlerle altı adet temellük kaydı yazılı ve Atıf Ef.'nin vakif mühriyle beş adet hususi mühür

26 istanbul Kütüphaneleri Türçe Hamseler Kataloğu, ist. 1961

* Kısaltmalar Hamseler Kataloğu'na göredir.

basılıdır.

A nüshasını, doğruya en yakın ve tam nüsha telakki ettiğim için esas olarak aldım. Hareketli oluşu özellikle devrin fonetik hususiyetlerine göre metni okumamda kolaylık sağladı. Şairin hayatında iken istinsah edilmesi bu nüshayı seçmemde diğer bir tercih sebebi oldu.

B Nüshası : Pertev Fş. (Millet Ktb.) 424

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

ist. th: 960 - M. 1552 / 53

ist. kd: Temmetü'l- kitāb bi- 'avni'l-lāhi'l- Melikü'l-Vehhāb

Md. ta : 54 yk, 179 * 116 - 130 * 68 ölç, nesih kırması yz
kaba kt, kırmızı cl, kahverengi meşin, şemseli, köşebendli,
miklepli ct.

Baş tarafında iki temellük kaydı yazılı ve kütüphanenin mührü basılıdır.

B Nüshasında bazı beyitler noksandır. 21a - 26b arasındaki sayfalar da yer değiştirmiştir. Buna rağmen en eski nüsha oluşundan dolayı çalışmamda esas aldım.

C Nüshası : Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb.)

986/3 81 - 100 Yk.

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'1- elbāb
Oldı miftāh-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūnla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āhir

ist. th: Ramazan 1026 - Eylül 1617.

ist. kd: Temmeti'1-hāze'1- kitābu bi 'avni'llāhi'1- Meliki'1-
Vehhābu ketebetü el- 'abdü'1- fakīrū'1- muhtāci ilā rahmeti
Rabbi Rahīm: 'Abdu'1-Bākī bin ibrahīm el- każı tahtīren fi
evā'ili şehri Ramazānū'1- mübārek li- seneti sittı ve 'ısrın
ve elf.

Md. ta: 20 yk, 274 * 193 - 221 * 158 ölç, nesih yz, iki
sütun üzerine 27 st, kalın alikorna kt, kırmızı szb, kırmızı
cl, arkası ve kenarları meşin, üstü ebri kağıt kaplı,
miklepli ct.

Başta Ali Emiri Ef.'nin vakıf mühriyle kütüphanenin
resmi mührü ve "Hādım-i 'aşk-ı celil 'abduhu Derviş Halil"
ibaresi mahkuk bir mühür basılı ve iki temellük kaydı
yazılıdır.

Bu eser, içinde bulunduğu mecmuanın 81 inci yaprağından
başlar. 162 yapraktan müteşekkıl olan bu mecmuanın,

1 - 51 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Yūsuf ve Züleyhā'sı,
52 - 80 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Gülşen-i envār'ı,
101 - 131 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Kitāb-i usūl'u,
132 - 162 inci yapraklarında Yahyā Bey'in Gencīne-i rāz'ı
yazılıdır.

Bu nüshayı tercihimizin sebebi ise tek müstensih elinden çıkmış olan Hamse'nin içinde bulunmasıdır. Şāh u Gedā bu hamse nüshasında üçüncü sırada yer almaktadır. Ayrıca Mehmet Çavuşoğlu doçentlik tezi olarak hazırladığı Yūsuf ve Züleyhā'nın tenkidli basımında bu hamsede ilk sırada yer alan Yūsuf ve Züleyhā mesnevisini esas nüsha olarak almıştır.

2 - DİĞER NÜSHALAR :

4. Selim Ağa Ktb. 997.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāh-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvuñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü tāhir

ist. th: Zilhicce 978 - Mayıs 1571.

Md. ta : 34 yk, 192 * 129 ölç, nesih yz, abadi taklidi kt, ebri kağıt kaplı ct. Eserin baş tarafında Selim Ağanın vakıf mührü basılı, birinci yaprak arkasında birkaç manzume, Hülefa-yi Raşidin'in hilafet seneleri hakkında bir cetvel ile sözle küfür edenler hakkında şer'i hükme ait bir fıkra yazılıdır.

Eserin başından nihayetine kadar yaprakların kenarında Yazıcı oğlu Ahmed Bīcan'ın 'Acā'ibü'l-kāināt isimli risalesi ve ikinci sayfadan itibaren 14 üncü sayfaya kadar her sayfanın üst tarafında birer Hadis-i Peygamber-i yazılı ve kitabın sonunda Bākt ve Rahīkt'nin birer gazeli var.

5. ist. Üniver. Ktb. 481/1.

1 - 63 Yk.

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufı-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥır

Yzn : Abdurrahman

ist. th: Rebiyyülevvel 986 - Mayıs 1578.

Md. ta : 63 yk, 210 * 119 ölç, talika benzer yz, abadi taklidi kt, kırmızı szb, koyu kahverengi meşin,soğuk damga şemseli ct.

Başta kütüphanenin resmi mühür ve damgası basılı ve Hezargradlı Mehmed Vehbi namına bir temellük kaydı ve 63 - 71 inci yapraklarında nazımı belli - olmayan bir Şehrengiz yazılıdır.

6. Halet Ef. Mülhakı (Süleymaniye Ktb.) 196

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufı-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü ahır

Yzn : Mohaçlı Mehmed b. Abdülmennan.

ist. th: Şevval 1000 - Temmuz 1591

Md. ta : 67 yk, 210 * 130 - 130 * 60 ölç, şikeste talik gibi yz, 15 st, aharlı kaba kt, kırmızı szb, kırmızı cl, etrafı meşin, üstü ebri taklidi kağıt kaplı ve miklepli ct.

Baş tarafta Esrar Dede hattıyla Min kütübi esrar-ı Mevlevi der hanikah-ı Galata sene 1208 ibaresi yazılı ve Esrar Dede'nin vakıf mührüyle Galata Mevlevihanesi'nin vakıf mührü basılıdır.

7.ist. Üniver. Ktb. 839

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

ist. th: Şaban 1004 - Nisan 1596.

Md. ta : 56 yk, 179 * 115 - 125 * 70 aç, talik yz, 17 st
abadi taklidi kt, kırmızı cl, kahverengi meşin ct.

Başta kütüphanenin resmi mührü basılı, birkaç manzume yazılıdır.

8. Çelebi Abdullah Ef. (Süleymaniye Ktb.) 297.

81 - 100 Yk.

Baş : Sālike sīnidür cenāḥ-ı necāḥ
Ma'nī- i mīmi erba'īn-i sabāḥ

Son : 'Ayn-ı 'afvūñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

ist. th: Şaban 1008 - Şubat/Mart 1600.

Md. ta : 51 yk, 200 * 125 - 145 * 97 aç, rik'a gibi yz, 17 st, sarımsak abadi taklidi kt, kırmızı szb, kırmızı cl, koyu kahverengi meşin, miklepli, soğuk damga şemseli, zencirekli ct.

Başında ve sonunda kütüphanenin damgası basılı ve

sonunda 13 aded numarasız ve yazısız boş yaprak vardır.

9. ist. Üniver. Ktb. T. 3045.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

Yzn : Halil b. Ahmed.

ist. th: Muharrem 1051 - Nisan 1641.

Md. ta : 83yk, 201 * 140 - 150 * 94 aç, divani kırması yz, 13 st, abadi taklidi kt, adi nakışlı ve bakır yaldızlı bk, kırmızı szb, bakır yaldız cl, koyu kahverengi meşin, şemseli ct

10. Revan Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 849

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

Md. ta : 62 yk, 189 * 125 - 147 * 81 aç, talik yz, 17 st, kaba Avrupa kt, kırmızı szb, kırmızı cl, koyu kahverengi meşin ct.

Başta Sultan Mahmud I' un bir gazeli ve bir ilaç tarifesi ve sonunda bir kaç manzume yazılıdır.

11. Bağdad Ktb. (Topkapı Sarayı Müzesi) 158.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvüñla ol bize nâzır

Sözümüz budur evvel ü tahir

Md. ta : 53 yk, 196 * 123 ölç, talik yz, 19 st, abadi taklidi kt, kırmızı szb, kahverengi yumuşak meşin, soğuk damga şemseli ct.

Başta Sultan Selim III'in tuğra şeklinde mührü basılıdır.

12. Lala ismail Ef.(Süleymaniye Ktb.) 417.

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'l- elbāb

Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvüñla ol bize nâzır

Sözümüz budur evvel ü tahir

Md. ta : 63 yk, 179 * 105 - 118 * 50 ölç, talik yz, 17 st, abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhibli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız, diğerleri kırmızı koyu kahverengi meşin, soğuk damga şemseli, miklepsiz ct.

Başta Lala ismail Ef.'nin vakıf mührüyle kütüphanenin resmi damgası basılıdır.

13. Kemankeş Emir Hoca (Selim Ağa Ktb.) 463.

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'l- elbāb

Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvüñla ol bize nâzır

Sözümüz budur evvel ü tahir

Md. ta : 71 yk, 160 * 144 ölç, nesih yz, muhtelif st, abadi taklidi kt, kırmızı szb, arkası ve kenarları meşin, üstü

kağıt kaplı, miklepli ct.

Başında ve sonunda Kemankuş Emir Hoca'nın vakıf mührü basılıdır.

14. Fazıl Ahmed Paşa (Köprülü Ktb.) 289/ 1.

1 - 61 yk.

Baş : Satr-ı Bismillâh iy uli'l- elbâb
Oldı miftâh-ı kufi-ı bâb-ı kitâb

Son : 'Ayn-ı 'afvüñla ol bize nâzır
Sözümüz budur evvel ü âhir

Md. ta : 61 yk, 211 * 145 - 136 * 86 ölç, talik yz, 17 st, kalın abadi taklidi kt, kırmızı szb, kırmızı cl, koyu kahverengi meşin, soğuk damgaşemseli, miklepli ct.

2,7,18,25,32,40 ıncı yapraklarla sonunda Sadrazam Mustafa Pş.'nin büyük kit'ada ve mühtelif yapraklarda Fazıl Ahmed Pş.'nin küçük kit'ada vakıf mühürleri vardır.

Bu eser, mecmuanın 1. yaprağından başlar.

89 yapraktan müteşekkil bu mecmuanın,

62 - 89 uncu yapraklarında Fakiri'nin Şehrengiz'i yazılıdır.

15. Hamidiye (Süleymaniye Ktb.) 1137.

Baş : Satr-ı Bismillâh iy uli'l- elbâb
Oldı miftâh-ı kufi-ı bâb-ı kitâb

Son : 'Ayn-ı 'afvüñla ol bize nâzır
Sözümüz budur evvel ü âhir

Md. ta : 72 yk, 195 * 115 - 131 * 59 ölç, talik yz, 15 st,

abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhipli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız cl, diğerleri kırmızı koyu kahverengi meşin, soğuk damga şemseli ct.

Başta Sultan Abdülhamid I'in tuğralı vakıf mührüyle vakfı tescil eden Haremeyn evkafı müfettişi Seyyid Ali Behçet Ef.'nin mührü ve kütüphanenin resmi damgası basılı, Mustafa namına bir temellük kaydı ve ebced harflerinin mukabili bulunan sayılara aid bir cedvel vardır.

16. Bağdadlı Vehbi Ef. (Süleymaniye Ktb.) 1518.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvuñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

Md. ta 60 yk, 202 * 127 - 146 * 76 ölç, talik yz, 17 st, aharlı abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhibli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız, diğerleri kırmızı cl, koyu vişne çürüğü renginde meşin, soğuk damga şemseli, zencirekli ct. Vakıf mührü yoktur.

17. Husrev Pş. (Süleymaniye Ktb.) 620/2.

109- 180 Yk.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvuñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

Md. ta : 71 yk, 194 * 105 - 135 * 60 ölç, talik yz, 15 st,

abadi taklidi kalınca kt, kırmızı szb, ilk çift sayfa bakır yıldız, diğerleri kırmızı cl, arkası meşin, üstü bez kaplı ct.

Mecmuanın başında Husrev Pş'nin vakıf mührü ve Hacı Hasan namına bir temellük kaydı vardır.

Bu eser, mecmuanın 109. yaprağından başlar.

180 yapraktan müteşekkil olan bu mecmuanın,

1 - 108. yapraklarında Yahya Bey'in Hamsesinden Gencine-i Raz yazılıdır.

18. Husrev Pş. (Süleymaniye Ktb.) 641

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāh-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvunla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āhir

Md. ta : 55 yk, 167 * 100 - 140 * 71 ölç, nesih yz, 19 st, abadi taklidi kt, nakışlı bk, bakır yıldızlı, kırmızı szb, ilk çift sayfa yıldız, diğerleri mavi cl, koyu kahverengi meşin, soğuk damga şemseli ct.

Başta kütüphanenin resmi damgası basılıdır.

19. Hacı Mahmud Ef. (Süleymaniye Ktb.) 5227.

Baş : Satr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāh-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvunla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āhir

Md. ta : 53 yk, 190 * 121 - 118 * 70 ölç, siyakat gibi yz, 17 st, sarımtırak kalın Avrupa kt, kırmızı cl, arkası meşin, üstü

kırmızı bez kapalı ct.

Baş tarafta Yahya Ef. ile Süleymaniye kütüphanelerinin resmi damgası basılıdır.

20. Hacı Mahmud Ef. (Süleymaniye Ktb.) 5276.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāh-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āhir

Yzn : Nimet zade

Md. ta : 52 yk, 200 * 125 ölç, talik yz, 17 st, sarımtırak kalın aharlı Avrupa-kt, kırmızı szb, arkası mein, üstü kâğıt kaplı ct.

Baş tarafında Hacı Mahmud Ef. ve Süleymaniye Kütüphanelerinin resmi damgası basılıdır.

21. Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb.) 988

Baş : Gülşen-i dīni kıldı
Radya'llāhu 'anhu fi'd-dāreyn

Son : 'Afv-ı 'aynile ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āhir

Md. ta : 54 yk, 165 * 100 ölç, nesih kırmızı yz, 15 st, kaba kt, kırmızı szb, etrafı meşin, üstü ebri kaplı ct.

Baş tarafında Ali Emiri Ef.'nin vakıf mührü, sonunda kütüphanenin resmi mührü basılı ve bazı beyitler ve türküler yazılıdır.

Bu nüsha, baş tarafından noksan olduğu gibi, kitabın

istinsahı esnasında eserin vezin ve imla husususiyetleri de tamamen bozulmuş ve pek çok yanlış yapılmıştır.

22. Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb)989
1 - 65 Yk.

Baş : Gülşen-i dīni kıldı

Radya'llāhu 'anhu fi'd-dāreyn

Son : 'Afv-ı 'aynile ol nāzır

Sözümüz budur evvel ü āhir

Md. ta : 65 yk, 186 * 106 ölç, talik yz, 15 st, sarımtırak
aharlı Avrupa kt, kırmızı szb, kahverengi meşin ct.

Başta Ali Emiri Ef.'nin vakıf mührüyle kütüphanenin
resmi mührü ve damgası basılı ve bazı sayfa kenarlarında
muhtelif şairlere ait manzumeler yazılıdır.

Bu eser, 103 yapraktan ibaret olup mecmuanın 1 inci
yaprağından başlar. Eserin 67 -inci yaprağından sonraki
yapraklar Fuzuli ve Baki' ye ait divanların nüshalarıyla
karıştırılarak ve noksan olarak ciltlenmiştir. Birbirlerine
karıştırılmış bulunan bu kısımda Fuzuli'nin gazel ve
kasidelerinden tertipsiz olarak 110 parça manzume ve Baki'nin
91 gazeli yazılıdır.

Hatime-i Kitab başlığı altındaki kısımda da eksiklik
vardır.

23. Ali Emiri Ef. Manzum Eserler (Millet Ktb)990

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb

Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūla ol bize nāzır

Sözümüz budur evvel ü āhir

Md. ta : 64 yk, 160 * 90 - 125 * 60 ölç, harekeli nesih yz, 15 st, abadi taklidi kt, tezhibli bk, yaldız szb, yaldız cl, kahverengi meşin, miklepli, şemseli, kenar sulu ct. Tamir görmüş ve bazı sayfaları delinmiş olan bu nüshanın baş tarafında Ali Emiri Ef. 'nin vakıf mührüyle kütüphanenin resmi mührü basılı, sonunda bir gazel ile birkaç beyit yazılıdır.

24. İst. Üniver. Ktb. T. 874.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

Md. ta : 79 yk, 167 * 104 - 121 * 65 ölç, talik yz, 13 st, aharlı abadi taklidi kt, nakışlı ve tezhibli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yaldız cl, diğerleri cetvelsiz, kahverengi meşin, zencerekli, miklepli ct.

Başta kütüphanenin resmi mührüyle Mustafa adına hususi bir mühür basılıdır.

25. İst. Üniver. Ktb. T 3682.

Baş : Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l- elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūñla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

Yzn. : Muharrem b. Mustafa.

Md. ta : 54 yk, 198 * 125 ölç, talik yz, 15 st, Venedik kt,

kırmızı szb, arkası ve kenarları meşin, üstü kağıt kaplı ct.

Başta kütüphanenin resmi damgası basılıdır.

26. ist. Üniver. Ktb. 5745.

Baş : Saṭr-ı Bismillāh iy uli'l- elbāb

Oldı miftāḥ-ı kufi-ı bāb-ı kitāb

Son : 'Ayn-ı 'afvūnla ol bize nāzır

Sözümüz budur evvel ü āḥir

Md. ta : 54 yk, 189 * 135 ölç, adi nesih yz, 19 st, abadi taklidi kt, kırmızı szb, koyu yeşil renkte meşin, istampa yıldız şemseli, zencirekli ct.

Başta kütüphanenin resmi mührü basılıdır.

II. BÖLÜM

A- ŞÂH U GEDÂ MESNEVİSİNİN ÖZELLİKLERİ

1- ESERİN MUHTEVASI

Şâh u Gedâ Yahyâ Bey'in tamamıyla orjinal, mahalli özelliklerle işlenmiş bir eseridir. Konusu klasik şark hikayelerinden alınmamıştır. Eserde bir insanın mecazi aşka kapılması, bu aşktan çektiği sıkıntılar ve nihayet hakiki aşka yönelişi anlatılmaktadır. Yer yer tasavvufi unsurlara rastlanmaktaysa da bunlar ikinci derecede ve sathi kalmıştır. Eserde konu edilen aşk bütünüyle beşeri aşk olduğu halde, sonunda bir hatifin ağzından verilen öğütle hakiki aşka teşvik edilmiş ve mesneviye tasavvufi bir görünüm verilmeye çalışılmıştır.

Başından itibaren eserde an'anevi mesnevi tertibine riayet edilmiştir. Eser, besmelenin faziletinden bahseden bir bölümle başlar; tevhid, münacat, na't ve miraciye ile devam eder. Şair besmelenin her harfinin ayrı ayrı hususiyetlerini anlatır. Ebced ilminden de faydalanarak harfleri manalandırma özelliği eserin diğer bölümlerinde de göze çarpar.

Tevhid bölümünde kainattan deliller getirerek sıfatlarıyla Allah'ı tanıtmaya çalışır. O' nun Zat'ının hakikatını anlamaktan insanın akıl ve hayali aciz kalmaktadır:

61 Mâ hüve'l- hak kemâl ile mutlak

Zâtı'dur Zâtı'nı bilen ancak

62 Zāt-ı Hakk'ı nice bilür insān
Kendüzin bilmede kalır hayrān

63 Hādīs olan kadīmi fehmi idemez
Peyk-i 'akl ol vilāyete gidemez

Münacāāt bölümünde şair günahkar olduğunu, Rabbine layık ibadet edemediğini, huzur-ı kalp ile namaz kılamadığını samimi bir lisanla itiraf eder. Halisane bir teslimiyetle Allah'ın rahmetine sığınır:

135 Geç günāhumdan itme baña gādab
Senden utandüğüm yiter ya Rab

148 Eyledüm her ne lāyık ise baña
Sen saña lāyıkını eyle şehā

149 Rahmetüñ bahri bî- nihāyetdür
Saña lāyık olan 'ināyetdür

150 Beni yoldan çıkardı nefis-i denî
Kulunam neyler isen eyle beni

Na't bölümünde ise Hz. Muhammed'in kemalatından, mucizelerinden, Peygamberlerin sultanı olduğundan son Peygamber olmakla beraber yaratılmışların ilki olduğundan bahseder.

Oldukça geniş yer verdiği miraciye manzumesinde şair miraç mucizesini başından başlayarak tafsilatlı bir şekilde anlatır. Hz. Muhammed Ümmehani hanesinde istirahatatta iken

Cebraill gelir. Allah'ın hususi davetini tebliğ eder ve kendisine hizmet etmekten şeref duyacağını belirtir:

207 Gel buyur sana ideyin hizmet
Hizmetün oldu canuma minnet

208 Bâreka'llâh zihî Habîb-i Cemîl
Fahr ider hizmetiyle Cebrâ'îl

Önce Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya giderek orada bütün peygamberler ile görüşmesini, onlara imam olduktan sonra göğe yükselişini, gökyüzündeki yıldızların O'na hürmet etmelerini, göğün katlarını çok kısa sürede gezip Kab-ı Kavseyn denilen yerde Cebraill'i de geride bırakarak lâ- mekân iklimine girişini ve o kudsi buluşmayı şair akıcı bir üslupla dile getirir:

243 Yücedür gâyet ile burc-ı vişâl
irmez ana kemend-i fikr ü hayâl

246 Oldı nûr-ı tecellîye lâyık
Gördi ma'sûku 'âşık-ı şâdık

Bundan sonra Hz. Ebubekir'in fazileti, Hz. Ömer'in kerameti, Hz. Osman'ın şehadeti, Hz. Ali'nin velayeti hakkında terkip-i bend şeklinde dört manzume yer alır. Bu manzumelerde özellikle çar yare muhabbet telkin edilmektedir:

267 Çar yâre muhabbet eyleyigör
Ta ki saña muhabbet ide Gafûr

276 Her biri rûkn-i Ka'be-i dîndür
Gayrı eksikliğiyle kılma hayâl

Hız. Ebubekir'in faziletinin beyanında, hicret sırasındaki mağara hadisesi nefis teşbihlerle ifade edilmiştir:

286 Ğar ten oldu şanki anlar cān
Oldılar anda cān gibi pinhān

289 Oldı ğar içre şanasın anlar
Zulmet içinde çeşme-i hayvān

290 Bu iki ʿandelīb-i bāğ-ı Ehād
Kıldılar bir kafes içinde mekān

291 Beñzer ol mü' min-i muvahhıde ğar
Ola kalbinde şıdk ile tmān

Hız. 'Osman'ın şehadetini anlatırken kullanılan hüsn-i ta'lıl de çok yerinde ve güzel düşmüştür:

350 Kan degildür akan o demde revān
Takdı boynına sübha-i mercān

351 Kırmızı güller ile tıldırdı
Koynını şanki ol emīr-i cihān

352 Düşdi şehri-i vücūdına ateş
Gerdeninde ʿalevler oldu ʿayān

356 Şunar iken aña şarāb-ı tahūr
Birazın dökdi üstine rıdvān

Çar yarın vassından sonra devrin padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ın medhiyesi gelir. Padişahın isminin kerametinden bahseder. Her harfine ayrı bir mana verir:

428 Sîni mürğ-i sa'âdete şeh- per
Lâmi lutf u 'adâlete zîver

429 Yâsi 'aynile oldu aña nişân
Ki onuncı halîfedür ol hân

430 Çok kerâmâtı vardır ol nâmuñ
Mîmi görür gözidür islâm'ıñ

Kahraman, Cem, Husrev ve Rüstem gibi tarihi şahıslarla mukayese ederek padişahı mübalağalı bir şekilde över.

Sebeb-i Te'lîf:

Bu bölümde bir sonbahar tasviri yapılır. Şair dostlarıyla toplanıp sohbet ederken aşktan söz ederler. Kimisi Ferhâd'dan, kimisi Mecnûn'dan, bir diğeri Vâmık'tan bahseder. Bu sözler şairin hoşuna gitmez:

472 Bir alay bî- mezâk u zen- pâre
Bir alay derd- mend ü bî- çâre

473 Ne bilür sırr-ı 'ışk-ı pinhâni
Ne bilür vecd ü hâl-i cânâni

474 Lâyık oldur ki hiç olmaya nakl
Kışşâ-i 'ışk-ı nâkışâtü'l- 'akl

Dünyevi ve adi şehvet aşklarına karşı nefretini bu şekilde dile getiren şair, güzel bir gence aşık olmanın ilahi bir duygu olduğunu savunur. Akli noksan olanlardan yani kadınlardan hiç bahsetmeyen bir aşk hikayesi yazmaya karar verir.

Hikayeye geçmeden önce ilahi aşktan söz eder. Aşkın insana kazandırdığı faziletleri sayar. Aşık-ı sadığın vecd ve halet, keşf ve keramet ile can gözünü açtığını, aşkın ruhtaki coşku ve heyecanı arttırdığını zikreder:

504 Noktası bir kitābdur ‘ışkūñ
Zerresi āf- tābdur ‘ışkūñ

505 Ğark olur kaṭresinde kevnü mekân
Gizlenür zerresinde iki cihân

506 ‘İşk-ı pāk ile ādem ādem olur
Mürşid-i kāmīl-i mükerrrem olur

Evet temiz aşk yani ilahi aşk insanı insan eder. Belki insanı sultan eder. Aşk Mabud’a ulaşmak için güçlü bir vasıtaadır. Aşıkların gözünün nurudur. Aşk insanı dünya alakasından keser. Allah’a itaate sevkeder. Aşık olan tevekkül ile öyle bir mertebeye çıkar ki can gözü açılır ve bütün varlıkların sırlarını görür. Artık sebepler perdesi aradan kalkar. Hangi şeye baksa Cenab-ı Allah’ın nurunu, tecellisini onda temaşa eder. Bir noktada cümle cihani seyreyler. Bütün ilimleri o noktada görür de akıl ve gönül bu sırra hayran olur.

a-MEKAN

istanbul'un Tasviri:

Şāh u Gedā mesnevisinde vak'a istanbul'da geçmektedir. Hikayenin başında yer alan şehrengiz mahiyetindeki bu bölümde şair istanbul'u anlatır. Burası eserin en çok dikkati çeken bölümüdür. Özellikle Ayasofya ve At Meydanı'nın tasvirleriyle şair nazarımıza XVI. yüzyıl istanbul'undan canlı bir tablo sunar. Fakat hikayenin akışı içerisinde bu mekanın kaybolduğunu görürüz. istanbul'un veya herhangi bir semtinin adı bile geçmez. Sadece hikayenin başında hikaye kahramanı Şāh ile arkadaşları At Meydanı'nda bulunurlar. Şāh'ı ilk defa burada gören Gedā da Rumeli'de yaşamaktadır. Bunun dışında hikayede gelişen olaylar tamamen hayali bir mekanda cereyan eder.

istanbul'un adı mesnevide Kostantiniyye olarak geçmektedir. Burası Âl-i Osman padişahının tahtıdır. Alemin göz bebeğidir. Yar gibi surdan gümüşlü bir kemer kuşanmıştır. Güneş ona kale kumandanı, yıldızlar ise hisar erleridir. Evleri şiir gibi nazm edilmiş, süslü ve mamurdur. Hiç kimse bir yerinde kusur bulamaz.

Ayasofya'nın Tasviri:

Yahya Bey, istanbul tasviri içerisinde Ayasofya'ya özel bir yer ayırmıştır. Fakat yukarıda da belirttiğimiz gibi hikayede geçen olayların Ayasofya ile bir ilgisi yoktur. Ayasofya'yı " Mescid-i Aksa ile ikiz kardeş " olarak tanıtan

şair; bu meşhur camii kişileştirerek en ince ayrıntısına kadar tavsif eder. Ayasofya'yı büyük bir şeyhe ve zamanın kutbuna benzetir. Herkes onun duasına muhtaçtır. Kubbesi başında ulu bir taç gibidir. İki minaresi aslında iki dua elidir. O Allah'a itaatin tarlası, duanın harmanıdır. Cennet gibi onun da sekiz kapısı vardır. Yeşil direkleri o cennetin servileridir. Kandilleri par par yanar. Kemerleri vecde gelip secdeye varmışlar, direkleri sanki müminlerle beraber saf saf namaza durmuşlardır. İçi dışı bir müminin kalbi kadar pak, temizdir. Mahfil üzerinde güzel sesli hafızlar yuvasında öten bülbüllere benzerler. Ve İstanbul'un buna benzer bin tane camii vardır.

At Meydanı'nın Tasviri:

Eserde Ayasofya'dan sonra At Meydanı'nın tasviri yer alır. Burası bugünkü Sultan Ahmet Meydanı'dır. Şaire göre burası "güzellerin mecma'ı, aşıkların menba'ı"dır. Meydan sanki bir insan denizidir. Büyük küçük herkes nehir gibi sokaklardan akarak buraya toplanırlar. Yüksek ve eşsiz güzellikteki ağaçlarının üzerlerinde kuşlar uçuşur, altlarındamisafirler gölgelenir. Ab-ı kevser gibi çeşmeleri, taştan sütunlar üzerinde kubbeleri ile At Meydanı gerçekten İstanbul'a bambaşka bir güzellik verir.

İstanbul, Ayasofya ve At Meydanı'nın bu tasvirleri mesneviye hayli zengin bir mahalli renk vermiştir.

b- HİKAYENİN ŞAHİS KADROSU

Hikayede At Meydanı'nın tasviri içerisinde adları geçen dört güzel vardır ki Şāh da bunlardan biridir. Altunbaş, Ca'fer-i Tayyar, Şeker Memi ve Ahmed adındaki şahısları şair ayrı ayrı tavsif eder. Bu şahıslardan ilk üçünün hikayede önemli bir rolü yoktur. Buradan başka bir yerde de isimleri geçmez. Dördüncü şahıs olan Ahmed ise Şāh lakabıyla hikayenin baş kahramanıdır. Yahya Bey Şāh'ı şöyle tanıtır:

669 içlerinden biri kıyāmet idi

Hüblükda ziyāde āfet idi

670 Sāyirinden o māh ekrem idi

Şīve vü nāzda müsellemin idi

671 Ol güneş yüzli mīr-i meclis idi

Ğayrılar aña yār-ı mūnis idi

677 Kulı olmağa kim ki t̄alib olur

Aña rūy-i celāli ğālib olur

678 Şems-i t̄abānıdur bu devrānū

Şīve bābında miḡli yok anū

680 Zāhiren gerçi kim mülāyimdūr

Sen baña sor anı ne zālimdūr

681 Hicrinū yok durur hiç uranı

Düşmanum dahi sevmesün anı

Gedā ise Rumeli'nde yaşayan bir alimdir. Zamanın faziletli kişilerindendir. ilimden bahsettiği zaman karşısında hikmet ehlinin dili tutulur. Sözleri inci gibidir. Nüktedan, zarif, marifet ehli ve şairdir. Hasılı her hünerde mahirdir.

Hikayenin bu iki kahramanının her birinin de etrafında bir yaran topluluğu vardır. Hemen her aşk hikayesinde olduğu gibi Şāh ile Gedā arasındaki aşkı çekemeyen bir de rakib grubu vardır. Onlardan birisini şair şöyle tavsif eder:

- 876 Bir siyeh- rû Yezîd ibni Yezîd
Şāye- veş Şāh'dan olmaz idi, ba^cTd
- 877 Olmuş idi ğurab- veş ğammāz
Fiṭne vü hîle- sâz u şu^cbede- bāz
- 878 Vācibü'l- katl cîlf-i bātıl idi
Şāribü'l- hamr kara cāhil idi
- 879 Anadan yüzi kara toğmuş idi
Ma^csiyet bahri anı boğmuş idi
- 880 Var idi sūretinde kara nişān
Şanki sönmüş eñsi idi hemān
- 881 Fāni dünyā gibi yalancı idi
Hasta-i 'ışka kara şancı idi

882 Hep nifak idi işi insāna
Şūretā beñzer idi şeytāna

Bunlardan başka Gedā'ya dua ederek aşk derdinden kurtarması için dostlarının müracaat ettikleri evliyadan bir zat, Gedā'yı Şāh'a kavuşturmak için onu esir kılığında pazara çıkaran dellal, gül bahçesinde çiçekleri devşiren ve bu yüzden Geda'nın tepkisini alan bahçıvan vardır. Bunlarla Şāh u Gedā'nın şahıs kadrosu hayli zenginleşmiştir.

c- VAK'A KURULUŞU

Şāh u Gedā hikayesini meydana getiren olaylar bir bütünlük arzetmez. Hikaye kahramanlarının başlarından çeşitli maceralar geçer. Fakat bu maceralar arasında tam bir ilgi kurulamamıştır. Ayrıca şair yer yer olayların akışını keserek " el- mev'ize " başlığı altında okuyucuya çeşitli öğütler verir. Hikayedeki olayların bir kısmı alışılmış aşk hikayelerinde geçen olaylara benzer. Mesela Gedā'nın aya ve güneşe derdini anlatması Leylā ve Mecnūn hikayesinde de geçer. Fakat bazı maceralar tamamen Yahyā Bey'in kendi buluşudur. Gedā'nın Şāh'ın adını anmak için satranç oynaması, Şāh'ı eğlendirmek amacıyla bindiği yaşlı atın üzerindeyken atın ölmesi gibi olaylar hikayeye değişik bir çeşni katar.

Hikayenin başında; Rumeli'de yaşayan alim ve fazıl bir kişi olan Gedā rüyasında gördüğü çok güzel bir gence aşık olur. Aşkından okumayı yazmayı bırakır yollara düşer. Birgün yolu İstanbul'a uğrar. Şehri baştan başa gezerken At

Meydanı'nda yukarıda bahsi geçen dört güzeli görür. içlerinden birinin rüyasında aşık olduğu genç olduğunu görünce hemen halktan birine sorar. Lakabının Şâh olduğunu öğrenir. Hemen orada "aşk" redifli bir gazel söyler.

Aşk derdiyle kendinden geçen Gedâ iyice zayıflar, bir hilal gibi incelir. Gözlerinden kanlı yaşlar döker. Dilinde düşüncesinde zikri, fikri sadece Şâh'tır. Bütün dostlarını terkeder, divane olur.

Bu durum halk arasında yayılır, dedikodu olur." Bu Gedâ alıllı idi, alim, fazıl ve kamil birisiydi. Şimdi deli oldu." derler. Dostları kendisine nasihat ederler. " Sen ilim ve fazilette Allah'ın ikramına mazharsın. Aşka girip de ırzını vakarını kırma. Aklını aşk ile dağıtma. Senin gibi ilim ve fen ehli birisine, halkın diline düşüp perişan olmak yakışmaz. Belki padişah sana yüksek bir makam verir. Vakarınla ünvan sahibi olursun. " derler.

Gedâ onların nasihatine alay ederek cevap verir. Der ki: " Ey kavmin; siz gaflet şarabıyla sarhoş olmuştunuz. Hakikati ters görüyorsunuz. Sizin hür dediğiniz hakikatte esirdir. Zengin dediğiniz fakirdir, divane sandığınız akıllıdır.

731 Yok durur zevk-i dehr-i pür- kahrūñ
Şadri saff-ı nifal durur dehrūñ

732 Zehri tiryāk durur bu dünyānuñ
Cümle tiryākı zehr durur anuñ

733 Cümleden alçak olan a'ladur

Senüñ a'lâ didügün ednâdur

734 Hürmet idüp saña ki halk uyar

Haberüñ yok seni günâha koyar

735 Kaşki hürmet itmeyüp kaṭ'â

Günde yüzbiñ kişi sāgeydi baña

Nasihatten anlamadığını gören dostları bu defa Gedā'yı veli ve kamil bir zata götürürler. Akıllanması için dua etmesini isterler. Geda ise o aziz zata yalvararak aşkının daha da artması için dua ister. Ve :

764 Hālūme rahm eyeyen derdüme dermān kılmasun

Yārdan gayrı gözüm yaşını kimse silmesün

matla'lı bir gazel okur. Bu şiir çevresindekilere çok tesir eder. " Deliden uslu haber " deyip şaşırırlar. Gedā'nın her sözü bir kitap kadar hikmetlidir. Acıyarak onu kendi haline bırakırlar.

Gedā yolda birgün Şāh ile karşılaşır. Gedā'nın halini gören Şāh durumu anlar. O'na baktığında bütün cismi titrer. Gedā'nın aşkı Şāh'a tesir etmiştir. " bu Gedā bana aşık olmasa gönlüme bu kadar tesir etmezdi " der. Gedā'nın halini hatırlar. " Allah'ını seversen bana sevdiğini göster " der. " Ta ki ona gidip yalvarayım, seni ona kavuşturayım "

der. Gedā ise sırrının açılacağından, halka destan olmaktan korktuğunu söyler. Şāh yeminler ederek sırrını gizli tutacağına söz verir. Bunun üzerine Gedā Şāh'a zarifçe cevap verir. Bir ayna uzatarak ona sevdiğini gösterir. Şāh kızarak kaşlarını çatır. Gedā'yı yolda bırakarak gider. Fakat maksadı şive ve naz yapmaktır.

Yahyā Bey bu makamda " El- mev'ize " başlığı altında aşk hakkında öğüt verir. Aşık olan kişinin aşkını diğer insanlardan gizli tutması gerektiğini, hatta sevdiğine bile bunu açıkça söylememesi lazım geldiğini şöyle ifade eder:

841 Şūretā itme 'ışkunu izhār
'Āşıkun bir bilinmedik nesi var

842 Kādir oldukça 'ışkı itme 'ayān
Bir bakımda seni bilür cānān

843 Tıyurursañ saña cefālar ider
Yüzüne bakmayup ezālar ider

Yine birgün Gedā, bir yerde satranç oynanırken görür. Şāh'ın adını sıkça zikretmek için o da oynamak ister. Bir kaç kez Şāh'ı anınca çevresindekiler halini anlarlar. Çok geçmeden Gedā'nın kimi sevdiğini herkes anlar. Fesatçı bir kişi Gedā'nın ağzını arayıp onu aldatarak Şāh ile aralarında geçenleri öğrenir. Şāh'a gidip " senin şerefini kirletiyor " der. Bunun zerine Şāh Gedā'ya bir mektup yazarak memleketten çıkıp gitmesini ister. Gedā sevdiğinin emrini yerine

getirerek çıkıp gider. Fakat aşkı daha da artmış, Mecnûn gibi büsbütün perişan olmuştur. Kibleye elini açar kendisini Şâh'dan ayıranlara beddua eder. Allah hacetini kabul eder. Düşmanların hepsine bela erişir. Burada şair aşığın bedduası hakkında şunları söyler:

978 'Âşıkun kâmeti olinca kemân
Haşmını eyler âh okına nişân

979 'Âşıkun sen cünûnuna kalma
Hazer eyle ilencini alma

980 'Âşık-ı şâdıkun sözi meşelâ
Dönmez atılmış ok gibi kat'â

981 Kılmağa bir diyârı zîr ü zeber
'Âşıkun âhı ile yaşî yiter

Gedâ'nın bedduası hatta Şâh'a da tesir etmiştir. Hastalanıp bir hilale döner. Biri gelip Gedâ'ya Şâh'ın hastalandığını söyler. Bu defa Gedâ Şâh'ın iyileşmesi için Allah'a el açar. Hemen o saatte Şâh iyileşir. Gedâ Şâh'a bir mektup yazarak, düşmanların sözüne uymamasını , kendisini yine kabul etmesini, hiç olmazsa uzaktan görmesine razı olmasını ister. Aslında bu aşıkların kullandığı bir tedbirdir. Eğer sevgili mektubu alır okursa aşığa muhabbeti olduğu anlaşılır. Şâh da Gedâ'nın mektubunu alır okur. Geri verir, kabul etmediğini söyler. Bunun hikmetini şair şöyle izah eder:

1069 Bu cefānūñ ziyāde lezzeti var
Zāhire bakma gizlū hikmeti var

1070 Niceler işbu kavli red şandı
Dilberūñ şīvesine aldandı

1071 Gāh olup nāzını idüp izhār
iltifāt eylemez geçer dil-dār

1072 Añlar iseñ bu zevk ü şevki eger
Hak bilür nice biñ selāma deger

1073 Devlet ol ‘āşıka ki maḥbūbı
Arada kullana bu üslūbı

Gedā'nın aşk derdi gün geçtikçe artmaktadır. Yararı derman kılmak için tekrar toplanıp yanına gelirler. Burada Yahyā Bey Lokman Hekim'in aşk derdi için tavsiye ettiği üç dermanı zikreder. Birisi vuslattır, sevgiliye kavuşmaktır. Birisi sefere çıkmaktır. Birisi de sevgiliyi kötüleyerek aşığı ondan soğutmaktır. Gedā'nın dostları Lokman Hekim'in bu tavsiyesine uyararak Şāh'dan çok şikayetler ederler. Ona söverler, iftira ederler. Gedā ise bu sözlere kesinlikle itimat etmez. Şāh'a iftira edenlere beddua eder. Dostları çaresiz yanından ayrılırlar.

BU defa Gedā Leylā ve Mecnun'da olduğu gibi aya ve güneşe derdini döker. cevap alamaz. Nihayet Allah'a yalvarır. Allah Gedā'nın duasını kabul eder. Bir dellal Gedā'yı Şāh'ın bulunduğu yere götürüp pazarda satılığa

çıkarır. Şāh Gedā'sını tanır ve ona müşteri olur. Artık Gedā Şāh'a kavuşmuştur. Latifeden hoşlanan Şāh'ı memnun etmek için bir uyuz ata binip kapısına gelerek herkesi kendine güldürmeyi bile zevk sayar. Bu suretle Şāh'a yaklaşmak imkanını bulur.

Bir bahar mevsimi yeryüzünde çiçeklerin, gökyüzünde yıldızların insanın içini ferah ile doldurarak sıkıntıdan uzaklaştırdığı bir zamanda, Gedā çok güzel bir bahçeyi temaşa ederken bahçıvanın çiçekleri kopardığını görür. Bu duruma çok üzülen Gedā hemen bahçıvana müdahale eder. Çiçekleri koparmanın günah olduğunu, çünkü onların her birinin Allah'ı tesbih ettiğini, Allah'ın tesbihine mani olanın şeytandan farksız olacağını, bir çiçeği koparmanın mana aleminde bir insanı öldürmek demek olduğunu söyler. Bahçıvana nasihat eder.

Bu sırada Şāh dostlarıyla gülistana eğlenmeye gelirler. Güller ve bülbül sesleri arasında işrete ve sohbele dalarlar. Şāh arkadaşlarına kendi başlarından geçen bir aşk hikayesi anlatmalarını teklif eder. Dostlarından üçü kendi aşklarını anlatırlar. Şāh her üçüne de itiraz eder. Hatalarını birer birer söyler. Sonra kendisi Gedā ile olan aşkını anlatır.

O geceyi işret ve sohbetle geçiren Şāh ve arkadaşları, gündüzün de denize girip yanırlar. Daha sonra bir sandala binip gezerler.

Gedā ise yine aşk derdinden takatsız kalmıştır. Çevresindekilere yalvarır. " Beni Şāh'a ulaştıracak kimse yok

mu? " der. Merhametli birisi onu Şāh'ın geçeceği yola getirir. Bir süre sonra Şāh atlı olarak gelir. Gedā'yı güçlükle tanır. Atını  zerine sürer geçer. Gedā için bu büyük bir iltifattır. Adeta yeniden canlanır.

Bu arada rakip grubu Gedā ile Şāh arasındaki a kı k skanmaktadırlar. Şāh'ın Gedā'yı ne kadar sevdiğini anlamak için bir hile d    n rl r. Şāh'a gidip Gedā'nın öldüğünü söylerler. Şāh bu kara haberi duyunca g zlaeri ya  ile dolar. " Bana yazıklar olsun ki ona çok cefalar ettim. Sonunda ölümüne sebep oldum. Korkarım mah  er günü utncımdan yüzüne bakamam. " diye a lar. Ona çok dualar eder.

D   manlar Şāh'ın muhabbetini görünce hasedlerinden kanlı ya lar dökerler. Anlarlar ki arada fitne fayda etmez. Gidip için doğrusunu itiraf ederler.

Yine bir gece Gedā, etrafın sessizli inden faydalanarak Şāh'ın e i ine yüz sürmek için kıyafet de i tirerek Şāh'ın mahallesine gelir. Yolda kar ıla tı ı Şāh'a selam verir. Şāh Gedā'yı tanımayarak selamını alır. Gedā  evk ile bir gazel okur. Şiiri dinleyince Şāh Gedā'yı tanır. Yanına  a ırtır. Halini hatırlar. " Benim  ektirdi im cefalardan g cenmeyesin. Ayrılık olmadan kavu manın zevki anlaşılmaz. " der. Gedā bu vefa karşısında " benim ömrümü Şāh'ın ömrüne kat " diye sevinçle Allah'a dualar eder. Şāh'a d   manların sözüne kanıp kendisine cefa  ektirmemesini, kendisinden ona zarar gelmeyeceğini söyler. Bu sırada ortaya çıkan bir rakib s yle melerine engel olur. Gedā geldiği yöne döner. Bu

buluşma sırasında bir defa olsun sevdiğinin yüzüne bakamadığından hayıflanır. Fırsat elinde iken kaçırmıştır. Yedi yıldır aşık olduğu Şāh'ın yüzüne bir defa olsun bakamamıştır. Bunu bir kit'a ile şöyle dile getirir:

1775 Bu ne hüsni cemāl olur ya Rab
 Bakıcağ 'akl u fikr olur ma'dūm
 Bu ne hikmet durur ki gören anı
 Ola seyr-i cemālden mahrūm

Gedā'nın aşkı günden güne artmakta, artık sabrı tükenmektedir. Şāh'ın semtinden ayrılmaz olur. Şāh bu durumdan rahatsızdır. Gedā'ya bir oyun eder. Yanına çağırarak: "Bir gün senin evine misafir geleceğim. Bir yere ayrılmadan evinde beni bekle" der. Gedā sevincinden evden dışarı çıkmaz. Gözleri yollardadır. Gelene geçene kulak kabartır. Şāh'ı göremeyince üzüntüden kendinden geçer.

Bir halk Gedā'ya Şāh'ın kendisine yaptığı vefalardan bahsetmesini isterler. yeminler ederek onu zorlarlar. Gedā da mecbur kalır anlatır:

"Bir gece Şāh, şefkat edip evimi şereflendirdi. Bana meylederek çok ihsanlar etti. Birlikte yiyip içtik. Sabaha kadar seviştik. Sabah olunca uyandım ki bu bir rüya imiş." der ve devam eder: " Bir güzel aşığına hiç bu kadar vefalar eder mi? Kavuşmak zevklidir ama ondan sonraki ayrılık çok ızdıraplıdır. O kısacık beraberlik o kedere değmez."

Gedā sözlerini bitirince birden hatif-i gayb nida eder:

" Gafil olma, aşk ince bir yoldur. Çocuk oyuncuğı değildir. Güzeli seyretmek insanın hoşuna gider ama Allah'a yönelmekten alıkor. Hem o güzel fanidir. Elinden alınınca geriye ızdırabı kalır. Her lezzetin sonu elemidir pişmanlıktır. Kan, kemik ve bir post insana dost olmaya layık mıdır? O güzel seni dünyada derde, ahirette de cehenneme sokar. Bu nefsani gözü kör etmedikçe kimse nur-ı Rahman'ı göremez. Güzelin suretine bakma siretine bak. Halkın muhabbetinden alakanı kes. Çünkü grçek dost Allah' tır. Aşığa iki kıblegah olmaz. Bir vilayette iki şah olmaz. Ya Hakk'ı sev ya halkı. Çünkü bir gönüle iki muhabbet sığmaz. "

Hatifin bu sözleri ile hikaye tamamlanır. Sonunda Yahyā Bey Hatifin sözleriyle amel etmeyi, tövbe ve istiğfar edip nefs-i emmareyi yenerek din içinde yol almayı tavsiye eder.

Hatimetü'l Kitab:

Bu bölümde şair eseriyle övünür. Eserini bir haftada tamamladığını söyler. Sözü kısa kestğini, çünkü çok söyleyenin çok yanılacağını ifade eder. Eserin tercüme olmadığından, hiç kimseden çalmadığından bahseder:

1943 'Āridür 'āriyet libāsından

Pāk durur terceme belāsından

1944 Kimseden nesne almadım kat'a

Ya'lemu'llāh meger tevārüd ola

der. Eserini mukabele ile doğru yazan katibe dua eder. Yanlış yazanlara ve ondan mana çalan şairlere de beddua eder.

d- ZAMAN

Şāh u Gedā mesnevisinde zaman belirsizdir. Olaylarla zaman ilişkisi de oransızdır. Zamanla ilgili olarak mevsim, ay, gün, gece ve yıl gibi kavramlar geçmektedir. Mekana bağlı olarak hazan ve bahar tasvirleri yapılmıştır. Mesela eserin sebeb-i te'lif bölümünde bir sonbahar tasviri yapılır. Gedā'nın çiçekleri devşiren bahçıvana tepki gösterdiği zaman ise güzel bir bahar günüdür. Aynı günün gecesinde Şāh dostlarıyla gül bahçesine gelir. Sabaha kadar işret ve sohbet ederler. Gündüzün de denize girerler, sandalla gezerler.

Geceler genellikle Gedā'nın aşkının cinnet derecesine vardığı sıkıntılı zamanlardır. Bu تنها gecelerde gizlice Şāh'ın evine gidip eşigine yüz sürmek ister. Gece ayla gündüz güneşle konuşur, derdini döker.

Şāh kendisini rahatsız etmemesi için " sana misafir geleceğim, beni evinde bekle " diye kandırdığı zaman Gedā aylarca evinden dışarı çıkmaz. Şāh'ın gelişini bekler.

Hikayenin süresi yaklaşık yedi yıldır. Gedā yedi yıldır aşık olduğu Şāh'ın yüzüne bir kez bile bakamamıştır.

e- ŞĀH U GEDĀ'DA YER ALAN ARA HİKAYELERİN ÖZETLERİ

Bu hikayeler Şāh'ın arkadaşları tarafından anlatılan kendi başlarından geçmiş aşk maceralarıdır.

Birinci Hikaye:

Şâh'ın birinci arkadaşına garip ve fakir bir adam aşık olur. Aşkıdan ağlar inler. Halka karşı sevgiliyi rezil eder. O da dayanamaz kendisinden ne istediğini sorar. Aşık sadece kendisini öldürmesi için yalvarır. Ne kadar nasihat ettiyse de vaz geçiremez. Alır aşığını تنها bir yere götürür. Aşık onun bıçağını bilemesini bile istemez. "Beni bin bir eza ve cefa ile öldür" der. O da aşığını yatırır, bıçağının tersini boynuna vurur. Amacı aşığını imtihan etmektir. Gerçekten aşığı hiç kıpırdamaz. Sevgili aşkında samimi olduğunu anlar. Onu kucaklar ve yanından hiç ayırmaz.

Şâh bu hikayeye itiraz eder. Der ki: "Aşığın aşkı kemalini bulunca dili tutulur. Aşığına bu denli yalvaramaz. Hem aşık sevgilisi için ölümden çekinmez. Fakat kendisini öldürmesi için de sevdiğini zahmete koymaz. Aşığın sevdiğini haftada bir uzaktan görmesi yeterlidir.

ikinci Hikaye:

ikinci arkadaş da şöyle bir hikaye anlatır:

" Dertli bir abdal bana aşık olmuştu. Gölge gibi yanımdan ayrılmazdı. Birgün bana çok dikkatle baktığını görünce kızdım. O da beni kızdırdığı için vurup bir gözünü çıkardı. "Sevgiliyi inciten göz kör olsun. Gözüm değil, belki başım, canım sana feda olsun." dedi. Ben de onu canım gibi aziz bildim. Evime aldım. ölünceye kadar birlikte olmaya karar verdim."

Şâh bu arkadaşına da itiraz eder. "O sefih herif hata etmiş." der. "Şimdi sana yazık değil mi ki kör bir aşığın var. Hem aşık batın ehli olur. Göz, kol ise zahir işidir. Gerçek aşık fena-yı mutlaktır." der.

Üçüncü Hikaye:

Üçüncü dostunun hikayesi ise şöyledir:

" Birisi zengin biri fakir iki adam bana aşık olmuştu. Zengin olanı benim için bütün malını feda etti. Fakat ben ona yine de meyletmedim. Çünkü mal için aşık olana lanet olsun. Diğer fakir aşığım birgün benim için ölmek istediğini, yolumda feda edecek canından başka birşeyi olmadığını söyledi. Hemen bir hançer çıkarıp kendisine batırırken zorla hançeri elinden aldım. Aşkındaki samimiyetine inandım. Şimdi beraber yaşıyoruz. Her gece sabaha kadar beni öper, kucaklar."

Şâh yine itiraz eder. "Aşık olan haya ehli olur. Birlikte yatmak sevgiliyi incitir. Hem her türlü uyku aşığa haramdır." der.

Dördüncü Hikaye:

Bu defa sıra Şâh'a gelmiştir. Şâh da Gedâ ile olan aşkını anlatır. Gedâ'ya birisi sevgilinin köyünün taşını getirir. Gedâ bu taşa yüzünü gözünü sürer, ağlar. Ona baktıkça sevgiliyi hatırlar. Onunla dövünmeye bile kıyamaz. Taşa zarar gelir diye korkar. Taşı görünce akli başından gider. Bir taştan bu kadar etkilenen, sevgiliyi görmeye elbette dayanamaz. Şâh'ın adını ansalar, kendinden geçer.

Yüzüne bakmaya hiç cesaret edemez. Elbette böyle bir aşık için firak ile visal arasında fark yoktur. Beden arada bir perdedir. Gerçek aşıkların arasından bu perde kalkar. Canlar bir olur. Birbirinde fani olurlar.

Şāh'ın bu sözlerine karşı diğer arkadaşları itiraza mecal bulamazlar. Çok etkilenirler. " Sen güzellerin şahı olduğun gibi, sözlerin de hepimizinkinden üstündür." derler.

2- ESERİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

Şāh u Gedā tam bir mürettep mesnevidir. Basmelenin faziletini anlatan bir bölümden sonra sırasıyla; tevhid, münacaat, na't ve mi'raciye yer alır. Bunlar yine mesnevi şeklinde kafiyeleşmişlerdir.

Daha sonra çar yar medhiyesi olarak her biri bir halife için dört terkib-i bent yazılmıştır. Bunların da her biri, sekizer beyitlik beş bend olmak üzere toplam kırk beyitten oluşur.

Bunlardan sonra Kanuni Sultan sūleyman medhiyesi yer alır. Bu da baştaki şiirler gibi mesnevi şeklinde kafiyeleşmiştir ve otuz üç beyittir. Şehrengiz mahiyetindeki istanbul, Ayasofya ve At Meydanı tasvirleri de yine mesnevi şeklindedir.

Bunlardan başka mesnevinin akışını monotonluktan kurtarmak için serpiştirilen beş gazel ve bir kıt'a yer almaktadır. Bu şiirler mesnevinin kahramanı Geda'nın ağzından söylenmiştir.

Mesnevinin vezni: Fe'î lā tūn Me fā i lūn Fe'î lūn'dür

(Fā i lā tūn)

(Fa' lūn)

Başta yer alan şiirler; tevhid, münacaat, na't, mi'raciye, terkib-i bendler, Kanuni medhiyesi, istanbul şehrengizi ve sonda yer alan kıt'a da aynı vezinde yazılmıştır. Yalnız gazeller müstakil vezinlerde yazılmıştır.

Yer yer vezin ve kafiye yönünden ihmal edilmiş mısralara rastlanır. Fakat eserin dilinin sadeliği ve Türkçe

kelimelerin aruza uygulanışındaki güçlük nazara alınırsa eserin şekil yönünden düzenli olduğu kanaatine varabiliriz.

3- DİL VE ÜSLUP

Şâh u Gedâ mesnevisinde dilin sadeliği, Türkçeliği, halka yakınlığı açıktır. Halk tabirleri, deyim ve atasözleri bol bol kullanılmıştır. Konusu mahalli olduğu gibi ifadesinde de yerlilik şiddetle göze çarpar. Yalnız başlıklarda uzun terkipler, arapça ve farsça kelimeler kullanılmıştır. Giriş bölümündeki manzumelerin dili hikayeye nisbeten biraz ağırdır. Eserdeki ayetlerin, hadislerin ve arapça beyitlerin hemen tamamı bu manzumelerde yer almıştır. Hikayenin içindeki gazeller de hikayede olduğu gibi sade bir dille söylenmiştir.

Orjinallliği açıkça görülen eserde acem edebiyatı taklidinden ve acem şiirini çalma illetinden şuur ve gururla kaçılmıştır. Yer yer:

687 Mâsivâdan geçelüm cām-ı muhabbet içelüm

Varalum menzil-i maqşûda olup hemdem-i 'ışk

1011 'Âşıkun nâmesi pür-âteş olur

Delü gönli gibi müşevveş olur

1026 Kulını hasret odına yakıcı

'Âşıkına kıya kıya bakıcı

gibi samimi ve lirik mısralar görülür. Fakat eser ne iç ne de dış bakımdan titizlikle işlenmiş değildir. Mısraların canlılık, berraklık, tabiilik ve samimilik meziyetlerine mukabil, ritmi noksandır. Sonunda müellifi tarafından bir haftada yazıldığı söylenen Şâh u Gedâ edebi sanat ruhu

bakımından bir fevkaladelik göstermemektedir.

4- DEYİMLER, ATASÖZLERİ VE ARKAİK KELİMELE

a- Deyimler ve atasözleri:

1- Defterini dürmek

106b Felegüñ defteri dürülse gerek

2- Kusura bakmamak

131b Kalma eksiklögüme iy Settār

3- Canıma minnet

207b Hizmetün oldı cānuma minnet

4- Yere çalmak

226b Yire çaldı defini Zühre hemān

5- Hayrette kalmak

228a Gökde Merrīh hayrete batdı

6- Ayağına yüz sürmek

229b Müşteri ayağına sürdi yüzün

7- Yüzü suyu

236b Buldı anuñ yüzi şuyına şeref

402a ‘Ālemün yüzi şuyı sensiñ sen

541a Haq bu kim yüzi şuyıdur dehrüñ

854a iki ruḥ yüzi suyıdur oyunuñ

8- Ayak(lar) altında kalmak

260b Ayağ altında koma nite ki mūr

9- Allah’a ısmarlamak

261a Elini al Hudāya ısmarla

* Deyim, atasözü ve arkaik kelimeler beyit numarasına göre sıralanmıştır.

10- El elden üstündür

679b Gerçi dirlər el elden üstündür

11- Gökte ararken yerde bulmak

690b Gökde isterdi yirde buldı hemān

12-der,iştir.

693b Şāh dir Şāh işidür idi hemān

13- Deliden uslu haber

770b Didilər kim delüden uslu haber

14- Sözü verenden alan uslu gerek

771b Sözi virenden alan uslu gerek

15- Aşk olsun

791b Didi 'ışk olsun iy Gedā-yı ğarīb

16- Son pişmanlık fayda etmez

Soñ peşimanlıĝ aşı itmez imiş

17- Yemişin (armudun) iyisini domuz (ayı) yer

873b Yemişin eyüsini toñuz yer

18-oğlu

876a Bir siyeh-rū Yezīd ibni Yezīd

19- Birine bin katmak

907b Birine biñ katup ider ifşā

20- Ağzında bakla ıslanmamak

908b Bakla ıslanmaz anuñ ağzında

21- Canı yanan eşek atı geçer

911b Acıyan har meseldür atı geçer

22- Başını alıp gitmek

922b Gün gibi başını alup gidesen

1768b Bir yire başımı alup gideyin

23- Kendi kendine etmek

941a Didi ben kendü kendüme itdüm

24- Dardını tazelendirmek (deşmek)

964a Eski derdümü tazelendürdün

25- Ettigini bulmak

989b Yolına geldi itdüğün buldı

26- Kimsenin hakkı kimsede kalmaz

991a Kimsenün hakkı kimsede kalmaz

27- Yoluna (başına) gelmek

991b itdüğün şaınma yoluna gelmez

1178b 'Ākıbet sāye-veş yolına gelür

28- Ahını almak

993b Kimsenün āhın alma eyle hāzer

1178a Kim ki 'āşıqlarınun āhın alur

29- Dostu düşmanla bir görmemek

1037a Dostı her düşmen ile bir görme

30- Görmezden gelmek

1037b Beni yollarda görmeze urma

31- Sen cefasını çek, el safasını sürsün

1084 Sen çekersin belāsını her dem

il şafāsın sürüp ider 'ālem

32- Dil uzatmak

1100a Dil uzadan lebine lāl olsun

33- Yanıp yakılmak

1132b Yandı yakıldı mäh-ı tībāna

34- işi Allah'a kalmak

1143b Benim işüm kalıpdur Allāh'a

35- Adımına haram katmamak

1280b Adımına haram katmaz idi

36- Kurt boğazına ciğer asmak

1304b Kurd boğazına ciğer asdı

37- Mum dibine ışık vermez

1387b Olur imiş çerāğ dibi karañu

38- insanın canı tatlıdır

1440b Tatlıdur âdem oğlınuñ cānı

39- Hırsızın gündüzü doğrunun gecesi

1703b Uğrınuñ günü toğrınun gicesi

40- Erkekliğin onda dokuzu hiledir (kaçmaktır)

1715b Erlik ondur tokuzu hîle imiş

41- Aklını başından almak

1764b 'Aklı başumdan aldı nūr-ı celāl

42- Çok konuşan çok yanılır

1935b Kim ki çok söyler ise çok yañılır

b- Arkaik kelimeler :

1- döymek: dayanmak

64a Döymez ol ilme kalıb-ı insān

1565b Döyemez tab-ı vaşluma bir an

1817b Döyemezdi o yaña bakmağa hiç

1906b Döymez iki muhabbete bir dil

2- kocmak, kucmak: kucaklamak

480b öpmek ü kocmak olmaz endîşe

3- oñmak: iyileşmek, onarmak

736a Yapılup kaşr-ı kadri oñmaz işi

1100b Oñmaduk başı pāy-māl olsun

4- assı : fayda

847a Soñ peşimanlıg aşşı itmez imiş

5- egsi, eñsi : ucu yanmış odun parçası, kömür

880b Şanki sönmüş egsi idi hemān

6- iñen, igen : çok

1035a igen ağlatma iy kerem kānı

7- küyücü : yakıcı

1035b Nevbetine küyücü kurbānı

8- ı : sahip

1200a Didi hikmet ıssı Rabb-ı Hudā

9- öykinmek : taklit etmek, özenmek

1390b öykinemez hezār bülbul aña

10- çeğzinmek : dönmek

1611a Başı çeğzinür idi eflākūñ

11- söykenmek : dayanmak, yaslanmak

1612 Biri birine söykenüp ol an

12- turgurmak; durdurmak

1638b Şāh'ı turgurdı ol bahāne ile

13- döğünmek : yara açmak, dağ basmak, matem

1684b Mātemi cismü cāna urdı döğün

14- ugrı : hırsız

1703b Uğrınun günü toğrınun gicesi

15- yavi kılmak : kaybetmek

1732b Kendüyi yavi kıldı hayret ile

16- ırgürmek : ulaştırmak

1751b Gül gibi aña guşsa ırgürme

17- ivmek : acele etmek

1793b Bir dahi görmege iver cānı

18- tolunmak : Ayın dolunay haline girmesi

1893b Tolunur çehresinde mihr-i cemāl

19- yeyni : hafif, itibarsız, önemsiz, kolay

1938b Kıymeti ağır elde yeyni durur

* 5- AYETLER, HADİSLER VE ARAPÇA İBARELER

a- Ayetler :

1- Tulicü'l- leyale fi'n- nehar 51a

Ali imran 3/27

Me'ali : " Geceyi gündüze katarsın "

2- Lenterani 59b

El- A raf : 7/143

Me'ali : " Sen beni asla göremezsın "

3- Şehida'llah 96b

Ali imran : 3/18

Me'ali : " Allah şahittir ki "

4- ma evha 161a

En- Necm : 53/10

Me'ali : " Allah vahyettiği şeyi bunun üzerine vahyetti "

* Ayet, hadis ve Arapça ibareler beyit numarasına göre sıralanmıştır.

5- ev edna 161b

En-Necm : 53/9

Me'ali : " iki yay kadar yahut daha yakın "

6- Saniy'isneyni izhüma fi'l- gar 285b

Et-Tevbe : 9/40

Me'ali : " Hani onlar mağarada iken ikinin ikincisi
"üzölme Allah bizimle beraberdir" diyordu "

7- Tuba lehüm ve hüsnü meab 365b

Er- Ra d : 13/29

Me'ali : " Onlara ne mutlu, ne güzel bir sığınak "

8- Hel eta 387b

El- insan : 76/1

Me'ali : " Gelmedi mi ? "

b- Hadisler :

1- " Ölmeden önce ölünüz "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c.2, s. 291

113b ölmedin ölmeyen bekâ bulamaz

2- " Rahmetim gadabımı geçti "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, Beyrut, 1352, c.1, s.448

133b Sebekat rahmeti'alâ gadabi

3- "Cumhurdan gelen rivayete göre : Peygamberden sonra
insanların en faziletlisi bizce muhakkak ki Hz. Sıddık'tır."

268b Ve 'aleyhi rivâyetü'l- cumhūr

269 Kāne ba'de'n- nebiyyi bi't- taḥkīk

Efdalu'l- halk 'indenā Şiddīk

4- " Benden sonra bir peygamber gelseydi o ömer olurdu. "

El- Acluni, Keşfü'l-hafa, c.2, s. 154

310 Didi Şāh-ı rusûl olaydı "ömer

Gelse bir dahi halka peygamber

5- " Ben ilmin şehriyim, Ali onun kapısıdır."

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c. 1, s. 203

397b Bāb-ı "ilmü medīne-i hikmet

6- " Belaların en şiddetlisi peygamberlere, sonra evliyalara gelir. "

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c. 1, s. 130

1196b Evliyāya irer eşedd-i belā

7- " Bir alimin ölümü, bir alemin ölümüdür."

1397 "Ālimün mevtine buyurdi Resûl

"Ālemün mevti gibidür didi ol

8- " Hayırlı işlerde acele ediniz."

Ebu Davud, Cenaiz, s. 43

1443b Didi hayr işi eyleme te'hîr

9- " Fakirliğimle övünürüm " \

El- Acluni, Keşfü'l- hafa, c. 2, s. 87

1507b Fakr ile fahr iderdi leyl ü neḥār

c- Arapça ibareler :

1- Celle celaluhu vü amme nevaluhu

Manası : "Azameti celil ve ihsanı şamil olsun."

2- Ma hüve'l- hak 61a

Manası : " Doğrusu odur "

3- Te ala'llah 67a

Manası : " Şanı yüce olan Allah "

4- Tabaka'n- na leyn 218b

Manası : " Birbirine denk geldi " (deyim)

5- Subhane rabbiyel a la 232b

Manası : " Yüce olan Allah, seni tesbih ederim "

6- Leyse fi'l- vücudi sivah 244b

Manası : " Varlık olarak ondan başkası yoktur."

7- Ezherü'd- dinü yenbitühü lena

Za afa'llahu ecruhum hasena 258

Manası : " Dini izhar ederek bizim için onu korudular.

Allah onların mükafatını kat kat versin "

8- Rafe a'llahu kadrahu ebada 177b

Manası : " Allah onların kadrini ebeden yüceltsin."

10- Radiya'llahu anhu fi'd- dāreyn 301b

Manası : " Allah her iki dünyada ondan razı olsun "

11- Aleyke avnu'llah 311a

Manası : " Allah'ın yardımı onun üzerine olsun "

12- Leyse fi'd- dari gayrahu deyyar 360b

Manası : " Evde ondan başka kimse yoktur."

13- Kaddesa'llahu sirrahu'l- a la

Kerrema'llahu vechehu ebada 421

Manası : " Allah onun yüce sırrını mukaddes kılsın

Yüzünü ebedi olarak mükerrem kılsın "

14- Ebbeda'llahu şemse nusretihi

Halleda'llahu zille izzetihi 434

Manası : " Allah onun zafer güneşini ebedi kılsın

Allah onun izzetinin gölgesini daim eylesin"

15- Eben an ced 435b

Manası : " Babadan, dededen " (deyim)

16- Bi'n- nebiyyi ve alihi'l- ahyar 455b

Manası : " Nebi ve onun hayırlı nesli hürmetine "

17- Aceben lil muhibbi keyfe yenam

Küllü nevmin ile'l- muhibbi haram 1533

Manası : " Hayret aşık nasıl uyur. Halbuki her türlü uyku aşığa haramdır. "

18- Hasbeten lillah 1634b

Manası : " Sırf Allah rızası için " (deyim)

19- Ya lemu'llah 1944b

Manası : " Allah bilir " (deyim)

6- ŞAHİS İSİMLERİ

Hikayenin kahramanları tarihte yaşamış gerçek şahıslar değildir. Hayali şahıslardır. Gedā Rumeli'de yaşayan bir alimdir. Şāh da İstanbul'da yaşar. At Meydanı'nın tasvirinde geçen dört güzelden biridir. Asıl adı Ahmed'dir. Diğer üçü de Altunbaş, Ca'fer-i Tayyār ve Şeker Memi adlarını taşırlar ve üçünün de hikayede geçen olaylarda bir rolleri yoktur.

Bunların dışındaki şahısların isimleri zikredilmez.Yalnız telmihen, benzetmelerde, tasvirlerde kullanılan tarihi şahısların isimleri anılır. Mesela bir rakibi anlatırken "Yezid ibni Yezid " der. Gedā'yı Mecnun gibi aşk kahramanlarına benzetir. Bir dellal O'nu esir diye satarken Yusuf'a benzetir. Ayrıca aşk derdine درمان sunan Lokman Hekim'in ismi geçmektedir.

Giriş kısmındaki manzumelerde ise peygamberler, sahabeler, iran kahramanları veya aşk kahramanlarından bahsedilir.

Tevhid ve münacaatta Allah'ın sıfatları ve isimleri anılmaktadır. Na'tta Hz. Musa, Hz. isa, Hz. Yusuf, Hz. ismail, Hz. Hızır, bir de Ebu Leheb geçmektedir. Mi'racyede ise Cebrail, Burak, Refref gibi gaybi şahıslar ile Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin ve Ümmehani anılmaktadır.

Terkib-i bend şeklindeki çar yar medhiyeleri zaten dört güzide sahabe hakkındadır. Hz. Osman'ın şehadetinde Rıdvan, Hz. Ali medhiyesinde, kölesi Kanber'in ismi geçmektedir.

Devrin padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ı överken de iran kahramanları Rüstem, Husrev, Cem, Kahraman ile padişahı mukayase eder.

Sebeb-i te'lif bölümünde ise Leyla ve Mecnun, Ferhad u Şirin, Husrev, Vamık gibi meşhur aşk kahramanları şair tarafından tenkit edilir.

KİTÂB-I ŞÂH U GEDÂ TE'LİF-i YAHYÂ *

BİSMİ'LLÂHİ'R-RAHMÂNİ'R-RAHÎM

Fe'î lā tūn Me fā'î lūn Fe'î lūn

1b 1 Saṭr-ı Bismi'llāh iy uli'l-elbāb
Oldı miftāḥ-ı kufı-ı bāb-ı kitāb

Dilde yazılsa ger o nakş-ı ruḳūm
Keşf ola 'aynı ile şems-i 'ulūm

Gösterür tīg-veş o ḥusn-i maḳāl
Münkir-i Muştafā'ya rūy-ı celāl

Evvelūñ evveline ḥamd idelūm
Rāh-ı naẓma o seyf ile gidelūm

5 Buldı ol tīg āyīne-āsā
Nūr-ı zıkr-ı celāle ile cilā

Keşf iden kişi dīde-i cānı
Gördi anda cemāl-i Rahmānı

Zü'l-celāl olsa tañ mı ol mir'āt
Nūr-ı rūşen 'ayan ider zulumāt

* Başlık ve besmele C nüshasına aittir. A ve B nüshalarında başlık ve besmele yoktur.

3 - B

7a Zü'l-celāl : Zü'l-cemāl B,C

7b nūr-ı rūşen : nūrı rūşen B,C

Zeyn ider her maḳāmı serv-miṣṣāl
Cān u dil bāğını açar o nihāl

Nazar eyle o saṭr-ı dil-cūya
Sūre başında benzer ebrūya

10 Oldurur evvel-i Kelām-ı Kadīm
Āhiretde kilid-i bāb-ı na‘īm

‘Ālem içre penāhidur nāsuñ
‘Alemler oldı şanki ‘Abbās’uñ

2a Oldı her ḥarfı iy ḥuceste-ḥıṣāl
Perde-i şāhidān-ı şehr-i cemāl

Besmele evvelinde nokṭa-i bā
‘Ayn-ı ‘ilmüñ sevādidur maḥzā
Ḥarf-i bādur ser-i bedi‘ü beyān
Bilinür anuñ ile ‘ilm-i nihān

15 Sālike sTnidür cenāh-ı necāh
Mā‘ni-i mīmi erba‘Tn-i şabah
ince yoldur çü medd-i bismillāh
‘Ayn-ı a‘ma ider mi aña nigāh
Dīde-i cānı aç ‘ale’t-taḥḫTḫ
Varur Allah’a ol ṭarTḫ-i daḫTḫ

Olmaz ol eşref-i kelāma şebīh
Medd-i memdūdudur saña tenbīh

Yürüme gaflet ile şubh u mesā
inceden incedür tarīk-ı Hudā

20 Lafzatu'llāh ism-i a'zamdur
Cümle esmādan ol mükerremdür

‘Ayn-ı ‘ışk ile aña bak bi’z-zāt
Oldı müstecmi‘-i cemi‘-i şifāt

Ehl-i islāma kân-ı rahmetdür
Sāye-i pençe-i hidāyetdür

Elifi birliğine şāhiddür
Ehad ü hem Vahīd ü Vāhid’dür

Elifi pişvādur İmāna
Toğrı yoldur Cenāb-ı Rahmān’a

25 Elifüñ ma‘nīsi vü resmi ‘ayān
Biñ bir adına Hakk’uñ oldı nişān

Oldı lam-ı latīfi eyle nigāh
Efser-i Lāilāheillā’illāh

18a eşref-i kelām : eşrefü'l- kelām C

22a Ehl-i islāma : penç harf ile C

2b

Midḥatında lisān-ı nāṭıka lāl
 Lamlar oldu pāy-ı ‘aqla ‘ıḳāl
 Lafzatu’llāhda ḥāya eyle nazar
 Hātem-i dest-i kudrete beñzer

Şıdk ile zıkr iden ol Allāh’ı
 ‘Ālem-i bāṭınuñ olur şāhı

30 Kim ki teşdīdi gibi Haḳḳ’ı bulur
 ‘Ālemi kirpiline aşmaz olur

Eyle teşdīdi gibi kurbına yol
 Māsivāyı ko yürü Haḳ ile ol

Uçamaz anda t̄āyir-i efkār
 Rālarıdur nihāyet-i esrār

Dāldur rāsı ism-i Raḥmān’a
 Hāsı Hannān’a mīmi Mennān’a

Ġark olur baḥr-ı fikre ‘aql-ı güzīn
 Ki anuñ nūnıdur esās-ı zemīn

35 Yāsıdur ma‘rifet okına kemān
 Çekilür her kaçan okına revān

Cümle ḥarfine anuñ eyle nazar
 Halıḳ’ına her biri ‘ibādet ider

27b oldu : urdı B,C

35a kemān : nişān C

Kimi geldi kıyām ile vecde

Kimi kıldı niyāz ile secde

Ne mu'amma durur bu kim dāyim

Elif ola kıyamda kāyim

Secdeye vara sīn-i bismi'llāh

Ra-yı Rahman rüku ı ide penah

40 Sözi ve'l-hasıl ehl-i hal anlar

Bu rumuzı girü rical anlar

Olamaz ders-i sırr-ı 'ilm-i 'Alīm

Halka harf ü sadā ile ta'Alīm

3a idelüm mīm ile kelāmı tamām

Zāhirā mīmdür çü hatm-i kelām

Tevhīd-i Zü'l-celāli ve'l-cemāldür ki vaşfında lisān-ı

nāṭıka lāl u hey'et-i sipihr-i dūṭah kemāl-i

ḳudretine dāldur celle celāluhu vü 'amme nevālühü

Minnet Allāh'a kim odur Mevlā

Birdür anuñ yanunda şāh u gedā

Nice dervīşi şāh-ı a'zam ider

Nice şāhı gedā-yı 'ālem ider

45 Pādişāhlığa oldur erzānı

Yokdur anun zevāl ü nokṣānı

Hamd ü şükri o Vâhibü'n-ni[‘]âm'üñ
Zîveridür zebân-ı muhteremüñ

Zikr-i hamdi durur açan her gâh
Ehl-i tevhitde sırır u hamide râh

Hayy u Kayyûm u ‘Âlim u ‘Allâm
Hâkim u Zü'l-celâli ve'l-ikrâm

Kâdir-i pür-kemâl ü Rabb ü Mu[‘]în
Nâsır u bî-zevâl ü Hayy ü mübîn

50 Kudretinüñ nümunesi ‘âlem
Hikmetinüñ misâli levh u kalem

Tûlicü'l-leyle fi'n-nehâr sana
Yiter izhâr-ı kudret-i Mevlâ

Katre-i bahr-ı lutfı kevn ü mekân
Zerre-i nûr-ı pâki şems-i cihân

Ol yaratdı cihânda her ne ki var
Oldı her işde Fâ[‘]il-i muhtâr

Gizlidür cümle şeyde esrârı
Mâsivâdur nikâb-ı dîdârı

49a Kâdir-i : Kâdir ü A

51a Ali imran 3/27

52 B'de 63. beyittir

54a esrârı : envârı B,C

- 3b 55 Zatına nisbet ademi nā-ehl
 Ğayrının ʿilmi ʿilmine göre cehl
 Nūr-ı zâtından irdi mihre kemāl
 Oldı zerrāt ana şuhudu'l-ḥāl
 ʿAciz olur ʿukūl-i nükte-şinās
 idemez Zat-ı Zü'l-celāl'i kıyās
 Varamaz küh-i Zât-ı pākine rāh
 ʿAkl u his andan olımaz agāh
Zatını görmek istedi Mūsā
 Lenterāni diyü irişdi nidā
 60 Fehm-i tabʿ-ı selīm-i mürğ-ı ḥayāl
 Açamaz evc-i zâtda per ü bāl
 Ma hüve'l-ḥaḳ kemāl ile mutlak
Zâtıdur Zâtını bilen ancak
Zât-ı Ḥaḳḳ'ı nice bilür insān
 Kendüzin bilmede kalır ḥayrān
 Hādīs olan kadīmi fehm idemez
 Peyk-i ʿaḳl ol vilāyete gidemez
 Döymez ol ʿilme kalıb-ı insān
 Sıgmaz ol kûzeye o baḥr-i revān

56b şuhudu'l-ḥāl : şuhudu'l-celāl B

65 Lafz-ı künden o ‘Ālimü’l-esrār
Yogiken kâinâtı eyledi var

Emri ile zuhûra geldi hemân
iki harf ile cümle iki cihân

Bu ne kudret durur Te‘āla’llāh
Yogiken var ola bu çarh-ı dū-ta

Nazar eyle bu devr-i eflāke
Dā’ire oldu nokta-i hāke

Dā’ire içre ‘ālem-i imkân
‘Ālem içre behāyim ü insân

70 Oldı insân içinde ‘arş-ı ‘azîm
Ka‘betu’llāh ya‘ni kalb-i selîm

4a Kalb içinde muhabbet-i Sübhān
Aẖsenü’l-Halîkîn ü Ālî-şân

Oldı maḥluka dā’ire mesken
Çıkamaz kimse devr-i dā’ireden

Māverāsı nedür bu dā’irenüñ
Mā‘adāsı nedür bu dā’irenüñ

Bilemez kimse ḥāl-i bîrūnı
Anlamaz kimse Zāt-ı bî-çūnı

75 Zāta şol denlū ‘aql olur nezdīk
Bilür anı ki yokdur aña şerīk

Eyleyen ‘ayn-ı ‘ibret ile nazar
Hikmetin kudrete havāle ider

Anuñ ile vücūda geldi cihān
Baħr ile şanki mevc-i bī-pāyān

Çünki cem‘ itdi çār ezdādı
Cism-i insāna urdı bünyādı

Böyle itmek delīl-i hikmetidür
Hikmeti muķtezā-yı kudretidür

80 Katreden ādemi kılar peydā
Anı baħr-ı ‘ulūm ider maħzā

Oldı naķşından ‘aql hayrānı
Şuya naķş itdi şekl-i insānı

Ādemūñ genc-i rūhına meşelā
Nefs-i emmāre oldı ejderhā

Kim ki kıldı bu ejderi maķtūl
Buldı genc-i nihān-ı rūha vuşūl

Kimseler hikmetine yol bulamaz
Katre deryāları muħīt olamaz

85 Kılmasaydı habîbini maşûd
Yaradılmazdı cümle-i mevcûd

4b Fahr-i kevneyn aña bir kuldur
‘Akl-ı kûl gülşeninde bir güldür

Qudreti şemsi ile kıldı ‘atâ
Hâreden la‘l u hârdan hurmâ

Yakamaz emri olmasa el-hak
Fenbe-i rûzı gâkde nâr-ı şafak

Zülfini rûy-ı yâre kıldı hicâb
Giceyi itdi gün yüzine nikâb

90 Allah Allah nedür bu cûd u sehâ
Bâr-ı lutfından oldu çarh-ı dū-tâ

Yir ü gâk anı eyleyüp Ma‘bûd
Biri eyler rûkû‘ vü biri sücûd

Kulluğın eyleyüp o Mevla’nun
Gözedirler rızâsını anun

Bu yeter birliğine istidlâl
Bulamaz aña kimse hiç miğâl

Şâhid-i vahdeti bu kevn ü mekân
Zikr ider birliğini iki cihân

95 Birdür ol yokdur aña hiç hemtâ
Dâldur vahdetine çarh-ı dū-tâ

Da[‘]vī-yi dīn idene vaḥdet-i zāt
Şehida'llah ile olur isbat

‘Avn-i luṭfı kime ki mürşid olur
irişür vaḥdetine anı bulur

Evvelūñ evvelidür āhiri yok
Muştafa ümmetine rahmeti çok

Kim ki eksükligini bilse müdām
‘Ākıbet eyler aña luṭf-ı tamām

100 irişüp kullarına luṭf-ı ĵlāh
Pāk olur tevbe ile cümle günāh

5a Hak-i dergāhı anuñ ādemdür
Cümleden anuñ içün ekremdür
Faẓl ile ādemi idüp ekrem
Cilve-gāh oldu aña bāğ-ı irem
Rahmeti cānibine yokdur sed
işigine varanı itmez red

96a Da[‘]vī-yi : da[‘]vīyi A,B

96b Ali imran : 3/18

99a bilse müdām : bildi tamām A

100a luṭf : ‘avn B

103b itmez : kılmaz C

Mü'minün menzîlini cennet ider
Müşrikînün yirini nâr-ı saķar

105 Var olup hem girü yoğ olsa cihân
Vaħdetinde olur hemân yeksân

Nāgehân sūr-ı Hāk urulsa gerek
Felegün defteri dūrülse gerek

Çün kıyāmet irişe halka 'ayān
Yaradılmamışa döne bu cihân

Kimi 'ayn-ı cemāle manzār olur
Kimi rüy-ı celāle mazhar olur

Olısar tīg-ı kahır 'āleme fāş
idiser hāk noktasını tırāş

110 Hep hebā ide cümle āfākı
Zāt-ı pāki kala heman bākī

Hażret-i Hāk'dadur beķā ancak
Māsivā kâbil-i fenā ancak

Aç gözün eyle 'ālemi idrāk
Yok hişābindadur bu nokta-i hāk

ölmeyen fāni ber-murād olamaz
ölmedin ölmeyen beķa bulamaz

105b olur hemân : añā olur B,C

113b E1- 'Aclunî, Keşfü'l- hafā, c.2, s.291

itmedin cāna neḥs-i şom-ğulu

Diyelüm Lā ilāhe illā hu

115 Haḳḳ'a olmaz yoğ olmayan vāşıl

Hū'ya lā'dan varılır iy gāfil

5b 'Āşī iken komaz hazīn ü melūl

Kulları ḥācetin ider maḳbūl

Ol Mucībū'd-da'vāt vü Kāḍiyū'l-ḥacāt'ūñ ya'ni münācāt-ı
laṭīfidür

Ya ilāhī zebūn-ı 'ışḳ oldum

Mübtelā-yı cünūn-ı 'ışḳ oldum

Bir perī 'aḳlumu alup gitdi

Cümle halka beni gülünç itdi

Gönlüm aldı o serv-i āzāde

Sāyesi gibi kıldı ūftāde

120 Ah kim bu hicāb-ı zulmānī

Kodı zulmetde şāhid-i cānı

Vā'ize varmağa hicāb iderin

Mey-furūşa çağırmadın giderin

115b gāfil : 'āḳıl A

* ya'ni : Yahya za'īfūñ B,C

Varurın mescide idüp ‘acele
Her kaçan ol şānem namāza gele

Bāṭıl eyler namāzımı her bār
Māl-ı hūlyā-yı miḥnet-i āgyār

Gelse mescidde gönlüme anlar
Girür ol dem içüme şeytanlar

125 Yārdan gah ‘ār u neng iderin
Gah āgyār ile ceng iderin

öyle vaktinde kılsalar kāmēt
Eylerin ben ikindiye niyyet

Gülişür halk böyle kıldığuma
Bildigüm degmedi yanıldığuma

Ol kamer-çehre itdi ‘aqlımı güm
Hep yabanda durur gözüm gönlüm

Dimezem söyle hor u mübtezel it
Bu mecāzı hakīkata bedel it

6a 130 iy Semī‘ ü baṣīr olan Mevlā
iy du‘ālar kabūl idici Hudā

Az ‘ömr içre çok günāhum var
Kalma eksiklüğüme iy Settār

123b miḥnet : muḥabbet B

131a ‘ömr içre : ‘ömrde C

Kılma 'isyan için 'azāb-ı keşir
Beni ihsānuñ ile kıl ta'zır

Nakl idüp bu kelāmı didi Nebī
Seekat rahmeti 'alā gadaabī

Cānı haclet odına yandurma
Beni mahşer günü utandurma

135 Geç günāhumdan itme bana gadaab
Senden utandugum yiter ya Rab

Ben günahkārı ehl-i hāl eyle
Lāyık-ı himmet-i ricāl eyle

Keremünden garibsitme beni
Ahiretde mu'azzeb itme beni

Şol zamān kim ecel tuta dilūmi
Yuyam ab-ı hayātdan elūmi

Nūr-ı imānı cāna yoldaş it
Mihrūnı ahiret karındaşı it

140 Bu gubār-ı muhabbet-i dünyā
Dīde-i cānı kıldı nā-binā

133b El- 'Acluni, Keşfü'l- hafā, c.1, s.448

138a tuta : tutup B,C

139a cāna : baña C

Can gözinden ğubār-ı miḥneti sil
Göñül āyinesin mücellā kıl

Nūr-ı dīdāra lāyık eyle beni
Ara yirden götür hicāb-ı teni

Korkum oldur varınca ben gümrah
ide benden cehennem istikrah

Seyyi‘ātum o dem kim ola hisāb
Luṭf idüp eyleme maḥall-i ‘itāb

6b 145 Bilürem ben za‘īf ü ‘āsī vü ‘āk
Raḥmete bende yokdur istiḥkāk

Umaram olıcak su‘al demi
idesin idegeldüğün keremi

Ola tābun deminde baña penāh
‘Ālemi Lā ilāhe illā’llāh

Eyledüm her ne lāyık ise baña
Sen saña lāyıkını eyle şehā

Raḥmetüñ bahri bī-nihāyetdür
Saña lāyık olan ‘ināyetdür

150 Beni yoldan çıkardı nefis-i denī
Kulunam neyler isen eyle beni

145a Bilürem : Bilürin C

146a Umaram : Umarın C

Biñ bir adun hakkı içün ya Rab
Raḥmet it ümmet-i Muhammed'e hep

‘Āṣī iken ‘ibādet eylerler
Mümkin oldukça tā‘at eylerler

Bir bölük derd-mendūñ iy Mevlā
Ammā ki hiç ola mı zāyi‘ ola

Raḥmete lāyık eyle Yaḥyā'yı
Āña itme ‘azāb-ı ukbāyı

155 Kalbini eyle Ka‘be-i envār
Göñlini kıl Medīne-i esrār

Suçlarının nihāyeti yokdur
Saña lāyık ‘ibādeti yokdur

Vay eger ‘özri olmaz ise kabūl
Vay eger şefkat itmez ise Resūl

‘Ayn-ı ‘aqlını dūrbīn eyle
Luṭf u iḥsānuña karīn eyle

Dilini ‘andelīb-i şeydā kıl
Muṣṭafā na‘tī ile gūyā kıl

152a eylerler : eylediler B

158a dūrbīn : düzenīn A

Ol Fasîhü'l-makāl ü Melîhü'l-cemāl ü Kerîmü'l-hişāl ü
 'Adîmü'l-misāl Şâh-ı Risâlet-penâh olan Habîbu'llâh'uñ Na'
 t-ı münîrleri vü Midhat-ı bî-nazîrleridür ki takrîr ü
 tahrîr olunur Salavâtu'llâhi 'aleyhi ve selâmehu

7a 160 Vâkıf-ı râz-ı 'ilm-i 'âlem-i gayb
 Kâşif-i sırr-ı muşhaf-ı lâ-rayb

Nüktedân-ı rumûz-ı mâ evhâ
 Şâh-ı 'âlî makâm-ı ev ednâ

Kâni -i kenz-i hân-ı lâ-yefnâ
 Pâdişâh-ı serîr-i fakr u fenâ

Ya'ni sultân-ı enbiyâ vü ümem
 Sebeb-i rahmet-i benî âdem

Muştafâ vü Muhammed ü Mahmûd
 Ahmed-i Mürsel ü Habîb-i Vedûd

165 Çâr isminde mîm-i temmet var
 Kıldı hatm-i nübüvvetin izhâr

Anı halk itdi ibtidâda Hudâ
 Enbiyâ hep tufeyl oldı aña

161a En-Necm : 53/10

161b En-Necm : 53/9

162a kenz : genç C ; Kâni -i kenz-i hân-ı lâ-yefnâ :

Kâni -i küntü kenz-i lâ-yefnâ A

Zāhirā hātine o server olur
Mübtedagāh olur muahhar olur

Adı ümmi vü ‘ālim ü dānā
Mu‘cizāt oldu ümmiligi aña

iki şak itdi gökdeki ayı
iki şāhidle kıldı da‘vāyı

170 Kūrs-ı mehde benān-ı Fahr-i cihān
Elife döndi nān içinde hemān

Şak idüp māhı ol benān-ı şerīf
Hüsnini eyledi anuñ taẓ‘īf

7b Dū-zebān olduğu için hāme
Ele almadı yazmadı nāme

Bahs-i dīn içre ol hüceste-hışāl
Hāme-veş ehl-i küfri eyledi lāl

Sāyesi nola bulmaz ise zuhūr
Zulmet-i dehre māni‘ idi o nūr

175 Sāye salmaz velī o zill-i ilāh
Hoş geçer sāyesinde bende vü şāh

Çünki bī-sāyedür o nūr-ı Hudā
Sāye-i haṭ degildür aña sezā

169b kıldı : itdi A,C

175a velī : idi A

Āf-tāb üzre med gibi her gāh
Sāye-bān oldu aña ebr-i siyāh

Ḥazret-i Ḥakk'a ol şifā-yı kulūb
Hem ḥabīb oldu hem dahī maḥbūb

Oldı dürr-i yetīm o ḥayr-ı ḥalef
Kalīb-ı Ādem idi aña şādef

180 Gördi Ahmed'de bir yed-i beyzā
Kodı el arkasın yire Mūsā

Dili Mūsā'dan oldu çünki fasīḥ
Ḥusn-i Yūsuf'dan olsa tañ mı melīḥ

Gelmedin 'āleme o Şāh-ı cemīl
Kulı kurbānı idi ismā'īl

Rif'atin gördi Ḥazret-i 'İsā
Ümmeti olmağ için itdi du'ā

Garkā-i baḥr-ı cūdı kevn ü mekān
Teşne-i āb-ı luṭfı Ḥızr-ı cihān

185 Şem'-i ḥalvet-sarāyıdur meh-i bedr
Ḥabeşī bir kulı durur şeb-i kadr

178b oldu : idi A

179b Kalīb-ı : Gālibā A

181b melīḥ : sabīḥ B

Toğdı çün ‘āleme o mihr-i kemāl
Secdeye vardı itdi kaddini dāl

Ba Nūr-ı pāk-i Muhammed-i ‘Arābī
Kara kül itdi nārı Bū-Leheb’i

Olmuş id hadīṣ-i vahy-i Hudā
Var idi her sözinde biñ ma‘nā

Devlet anuñ ki ola aña mutī‘
Bir anuñ gibi şāhı ide şefī‘

190 Nice medh eylesün anı Yahyā
Çünki meddāhidur anuñ Mevlā

Şem‘-i hüsni sebīl-i Hakk’a delīl
Oldı pervāne aña Cebra’īl

Hāk-i dergāhı tāk-ı çarh-ı latīf
Şeb-i mi‘rācı rüz-ı ‘īd-i şerīf

Sirāc-ı dīn-i mübīn olan Resūl-i Emīn’ün mi‘rāc-ı
berīnlerinñ hikāyeti vü rivāyetidür ‘Aleyhi’s-selāmu
ve’l-ikrām ilā yevmü’l-kıyām

Kimde kim ola nūr u fażl u kemāl
irişür menziline mihr-miṣāl

190a eylesün : eyleye C

193. ve 195. beyitler B ve C nüshalarında yer
değiştirmiştir.

Kim ki şıdk ile rāh-ı ‘ışka gider
Kendüyi vaşl-ı yāre lāyık ider

195 Kimde kim ola ‘ışk-ı Rabbānī
‘Ākıbet cezbesi çeker anı

Bir gice hemçü turrā-i canān
Karalar giydi Ka‘be gibi cihān

Ehl-i ‘ışka virürdi vecd ile hāl
Hūbluk çehresinde hāl-mişāl

Ol şeb-i kadr ü ol zamān-ı güzīn
Olmış idi sevād-ı dīde-i dīn

Pertev-i māh oldu āb-ı hayāt
Aña tārık-ı leyl idi zulümāt

8b 200 Şevk ile cümle sâbit ü seyyār
Hāb-ı gâfletden oldılar bīdār

Gice tāriki taze sūnbül idi
Gökde her biri encümün gül idi

Meger olmuş idi ol ebu’l-ihsān
Hāne-i Ümmehāni’de mihmān

Berk-i hātıf gibi ‘ale’t-ta‘cīl
Bir Burāk ile geldi Cebrā’īl

202b mihmān : pinhān C

203a hātıf : hātif A

Kıldı yüzbiñ tevāzu^{le} ile nigāh
Didi lutf ile ya Nebiyya'llāh

205 Hāk Te'ālā saña selām itdi
Da'vet-i hāş u lutf-ı 'ām itdi

Gel suvār ol burāka devlet ile
Varalum Hakk'a emr-i hazret ile

Gel buyur saña ideyin hizmet
Hizmetün oldu cânuma minnet

Bāreka'llāh zihi Habīb-i Cemīl
Fahr ider hizmetiyle Cebrā'īl

Sözünü eyleyince anda tamām
Hakk'a şükreyledi o Fahr-i enām

210 Şevket ile Burāk'a oldu suvār
Kıldı şevk ile azm-i canib-i yar

Tāyir-i sidre ya'ni Cebrā'īl
Oldı ol şem^e-i bezm-i dīne delīl

Kıldı tayy-ı mekân anuñla Burāk
Nitekim 'ışk ile dil-i 'uşşāk

Eyleyüp Hakk'ı maqşad-ı akşā
Menzili oldu Mescid-i Akşā

209 - B

209a eyleyince anda : ol melek idince C

‘izzet ile o mukteda-yı enām
Oldı ervāh-ı enbiyāya imām

9a 215 Tırdı ervāh yollarında kamu
Cennet açıldı vü yapıldı tamu

Ol meh-i bedr-i leyletü’l-esrā
Virdi āyine-i sipihre ziyā

Gögi ol şems-i kudret eyledi cāy
Toldı envār ile o sırça sarāy

Felegi atı izi eyledi zeyn
Māh ile oldı tabaka’n-na‘leyn

Qadr-i a‘lā ile o Zāt-ı Kerīm
Oldı tāt-ı sipihre dürr-i yetīm

220 Encüm olup cemāline müştāk
Tutdılar her biri yolında çirāk

‘izzet idüp aña sipihre-i berīn
Egilüp karşıusunda öpdı zemīn

Varıcak ol Resūl-i milk-i melek
Biribirine girdi çarh-ı felek

Hürmet itdi anı görince semā
Turıgeldi yirinden itdi du‘ā

218b tabaka’n-na‘leyn : denk oldu mutabık geldi

220. ve 228. beyitler B nüshasında yer degıştirmiştir.

Vardı evvelki göge virdi selām
Kamer eksükligin diledi tamām

225 Kātib-i çarha irdi çün ol nūr
Yazdı gönlünü eyledi mesrūr

Gördi ol şems-i dīni çünki ‘ayān
Yire çaldı defini Zühre hemān

Utanup af-tab-ı alem-tab
Yüzine burc-ı hāki kıldı nikāb

Gökde Merrīh hayrete batdı
Kılıcın şeb niyāmına katdı

Açdı ol nūr-ı pāke çünki gözin
Müşteri ayagına sürdi yüzün

9b 230 Nūr kesb itdi oldı müşkili hāl
Kararup kalmış idi gökde Zuhāl

Kavs-i eflākden geçüp ol an
‘Arşa toğruldu tīr gibi hemān

‘Arş-ı a‘lāya bakdı sürdi safā
Didi Subhāne rabbiye’l-a‘lā

Sidreye irdi ol kerem kānı
Geçdi rahmet yeli gibi anı

232b Subhāne rabbiye’l- a la: Yüce olan Allah seni tesbīh ederim

Gördi kim kurb-ı Hâzret'e irdi
Peyk-i Hakk'a Burâk'ını virdi

235 Koldı Cibrîl'i Sidre'de ol an
Oldı iklim-i lâ-mekâna revân

Yüzini fers idüp aña Refref
Buldu anuñ yüzi şuyına şeref

Zikri yollarda ism-i a'zam idi
Fikri ol Zat-ı Pâk-i Ekrem idi

Gitdi Mevlâ'ya 'arş-ı a'lâdan
Geçdi hep mâ'adâ-yı Mevlâ'dan

Oldı ma-tahtı 'âlem-i fânî
Ber-çarâf itdi mülk-i imkânı

240 Kaldı cümle makâm-ı 'illiyân
irdi çak Zât-ı Zü'l-celâl'e yakın

Kab-ı kavseyn 'âlemine Resûl
Tarfetü'l-'ayn içinde buldı vuşûl

Nitekim zikr-i zâkirân-ı cihân
Hakk'a irişdi bir nefesde hemân

Yücedür gâyet ile burc-ı vişâl
irmez aña kemend-i fikr ü hayâl

239 -A

243a burc : kurb B,C

Ol makāma varup Hā^bbu'llāh
Gördi kim leyse fi'l-vücūd-ı sivāh

245 Gitdi varlığı oldu anda 'adem
Var olan Hāzret-i Hāk idi o dem

10a Oldı nūr-ı tecellīye lāyık
Gördi ma'şūkı 'āşık-ı şādık

Aña 'arz eyledi cemālini Hāk
Nūr-ı dīdāra oldı müstağrak

Gördi bu lutfı Hāk Te'ālā'dan
Diledi ümmetin o Mevlā'dan

Vardı Hāk'a du'a gibi ol an
Geldi mānend-i rahmet-i Rahmān

250 Bunca yıllık yola o şems-i cihān
Vardığı geldüğü bir oldı hemān

Hīn-i vaşlı muhibb ü müştākūñ
Az olur 'ömrü gibi 'uşşākūñ

Didi bu mācerāyı aşāba
Açdı rahmet kapusın aḥbaba

244b leyse fi'l-vücūd-ı sivāh : ondan başka bir vücud
olmadığını

245a gitdi : kendi B,C

251b 'ömri : şabrı A

Bu beşâret haberiyle o dem
Kıldı Şiddîk'ı gül gibi hurrem

Şâh-ı Kevneyn'e itdi çünki nazar
Nûr-ı Hak ile tıldı 'ayn-ı 'ömer

255 Keşf-i rāz eyleyince Fahr-i Cihān
Şād-mān oldu Hazret-i 'Osmān

Vākıf oldu bu gizlū rāza 'Alī
Anda öğrendi 'ilm-i lem-yezeli

Açdılar hāmd-i Zü'l-celāl'e dehen
'Āyşe Fāṭıma Hüseyin ü Hasan

Ezherü'd-dīnū yenbitühü lenā
Zā'āf'allāhu ecruhūm hasenā

Rûz-ı mahşerde ya Resûla'llāh
Eyle Yahyā'ya 'afvunı hemrāh

260 Ol zā'îfi yanundan eyleme dūr
Ayağ altında koma nite ki mūr

10b Elini al Hudā'ya işmarla
Ol Şeh-i Kibriyā'ya işmarla

258 Dini izhar ederek bizim için onu korudular
Allah onların mükāfatını kat kat versin

261b şeh-i : ulu A

‘Ale’t-tahkîk imâm-ı ‘atîk-ı Hudâ olan Ebu Bekr-i
 Şiddîk’ün fazîletlerinin ‘ale’l- icmâl zikridür
 Rady’allâhu ‘anhû

1

Dâr-ı dünyâyı sanma çây-ı sürûr
 Olasın ta muzaffer ü manşûr

Kadre ir şu gibi görüp dîdâr
 Yürî tûr-ı niyâzda tûr-ı tûr

‘Toldı cûrm ile nâme-i ‘amâl
 Nola hâlûn olınca vakt-i nüşûr

265 Tokınur nâvek-i ecel birgün
 Saña oldu nişâne ehl-i kûbûr

Şıdk ile ümmet-i Muhammed isen
 Şalâvâtı dilûnden eyleme dūr

Çâr yâre muhabbet eyleyigör
 Ta ki saña muhabbet ide Ğafûr

262b manşûr : mesrûr B

263b tûrî tûr : tayrî tûr C

264b hâlûn : hâlûm B

265a bir gün : âhir C

265. ve 266. beyitler B nüshasında yer değiştirmiştir.

Oldı Bu-Bekr efdal-i ümmet
Ve ‘aleyhi rivāyetü’l- cumhūr

Kāne ba‘de’n-nebiyyi bi’t-tahkīk
Efdalu’l-halk ‘indnā Şiddīk

2

270 Ol Hudā-yı Müheymin ü Mute‘āl
Zāt-ı Pāk’ine virdi fazl u kemāl

Aña üç yār oldı cümle mutī‘
Bārek’allāh zihī huçeste-hişāl

Ahmed’e yār-ı evvel olmışdur
Ol elif-kāmet ü mübārek-fāl

Ol ki bālā-nişīn-i ümmetdür
Oldı adındaki elif aña dāl

11a Lafz-ı nāmı üçinden efzundur
Fazlına nola olsa istidlāl

275 Saña efzun didük ise zinhār
Yañılup şakın olma ehl-i dalāl

268b Cumhurdan gelen rivayete göre
rivāyet : vilāyet A

269 Bizce muhakkak ki Peygamber’den sonra
insanların en faziletlisi Hz. Ebubekir-i Şiddik’tir.

Her biri rûkn-i Ka'be-i dîndür
Gayri eksikligiyle kılma hayâl

Oldı şıdk ile efdal u evlâ
Rafe'a'llâhu kadrahu ebedâ

3

Bedr idi alnı yanağı hurşîd
Şa'sa'a oldı aña hattı-ı sefîd

Çehresin kılmış idi nûrânî
Pertev-i nûr-ı vahdet ü tevhîd

280 Nakl ider bu hadîsi râvîler
Buyurupdur Resûl-i Rabb ü Mecîd

Gelse mîzâna halkuñ îmânı
Anuñ îmânı ola idi mezîd

Ğar içinde ısırdı pâyini mâr
Cânına irdi bir cefâ-yı cedîd

Vâkıf oldı bu hâle Şâhid-i Hâk
Didi âhîr seni bu ide şehîd

276b hayâl : ihmal C

277b Allah onların kadrini ebeden yüceltsin

280b Buyurupdur : Ki buyurdu C

281 -B; imanı : a malî A

Allāh Allāh nedür bu fażl u kemāl
Oldı halk-ı cihān içinde ferīd

285 Yār-ı gār-ı Muhammed-i Muhtār
Sāniy'isneyni izhümā fi'l-gār

4

Gār ten oldı şanki anlar cān
Oldılar anda cān gibi pinhān

11b Gār içinde Resūl ile Şiddīk
Birliğe bitdi oldı genc-i nihān

iy nice Yūsuf'ı koyup cāha
ingürür 'izz ü cāha devr-i zamān

Oldı gār içre şanasın anlar
Zulmet içinde çeşme-i hayvān

290 Bu iki 'andelīb-i bāğ-ı Ehād
Kıldılar bir kafes içinde mekān

Beñzer ol mü'min-i muvaḥḥide gār
Ola kalbinde şıdk ile tīmān

Düşmen-i bī-hayāya aşdı hicāb
Perde-dār oldı 'ankebūt ol an

Dīn için çekdiler bu deñlü belā
ide rahmetlerün ziyāde Hudā

5.

Kıldı hük-m-i hükūmeti nice yıl
Oldı ‘ömr-i ‘azīzi müsta‘cil

295 Eyleyüp arzū-yı ‘iyd-i vişāl
Kıldı canāna cānını vāşıl

Göñli mānend-i cennetü’l- me’vā
Dār-ı dünyāya olmadı mā’il

Evliyā ile enbiyāya dahı
Kalmaz imiş zamāne iy gāfil

Ma‘şiyet cāmı şimdi Yahyā’yı
itdi hayrān-ı mest ü lā-ya‘kıl

Vay eger ağlamazsa ahvālin
Rūz-ı mahşerde aña ve’l-ḥāşıl

300 Devlet anuñ ki ola ol şāhuñ
Āsitānında bende-i mukbil

Gülşen-i dīni kıldı kıble-i zeyn
Radıya’llāhu ‘anhu fi’d-dāreyn

299 -A

301 -C; b Allāh her iki dünyada O’ndan rāzı olsun

12a ‘ömer-i Fārūḳ Ḥazretlerinin şadır olan kerāmetlerinin
zikridür Radıy’allahu Te‘ālā ‘anhu

1

iy göñöl bu kıbāb-ı çarḥ-ı ‘ikāb
Oldı seyl-i fenāda hemçü habāb

Berk-i ḥatıf-veş olmayup ḥandān
Ağla ‘isyānuñı mişāl-i sehāb

Hālūñ ayruksı olur iy gafil
Cürmüne göre olur ise ‘azab

305 Yürü eyle günāha eyle istiğfār
‘Ārif isen budur cenāb-ı şavāb

Rahmete lāyık eyle kendüzini
Ġafleti kılma cān gözine hicāb

Okı medḥ ü şenāyı cismüni hem
Çār yār ışiginde eyle türāb

Kıl du‘ā rūḥ-ı Ḥazret-i ‘ömer’e
Oldı çün ol ḥalīfe-i aşḥāb

Ekmelü’l-ḥalk u ḥākim ü ‘ādil
Efḍalü’l-ḥalk u ‘ālim ü ‘āmil

306b gözine : gibi C

307b medḥ ü şenāyı : medḥ-i resūli B,C

2

- 310 Didi şāh-ı rusūl olaydı ‘ömer
 Gelse bir daḥi halka peygamber
 Dirler idi ‘aleyke ‘avnu’llāh
 Rūz-ı rezm içre kılsa cevlanlar
 Geldi şehr-i Medīne’de bir gün
 Rūmdan aña kâşid-ı kayser
 Didi gelsün o kâfir imāna
 Kâşida heybet ile kıldı nazar
 12b içine korku düşdi küffārūn
 Her biri küfri okudu ezber
 315 Görinüp gözlerine kavs-i kazā
 Cānlarına irişdi tīr-i kader
 Çıkdı dīvardan bir el nāgāh
 Kayser-i rūmı kıldı zīr ü zeber
 Nice günlük yola idüp te’sīr
 Zāhir itdi vilāyetini emīr

3

- Yakdı hurşīd birgün anı ‘ayān
 ‘Āşıkın şanki mihr-i mihrubān
 310 El-‘Acūnī, Keşfü’l- hafa, c.2, s.154
 311a Allāh’ın yardımı üzerine olsun
 ‘avn’ullāh : ayn’ullāh B,C

Hışm ile döndi kıldı çünki nazar
Kapkara oldu mihr-i nūr-efşân

320 Göz göre gakyüzünde oldu siyâh
Fi'l-meşel hâl-i 'âriz-i canân

Sidreden yire ol nefis-i Cibrîl
indi mânend-i rahmet-i Rahmân

Didi lutf ile ya Resûl'allâh
Çok selâm eyledi saña Sübhân

Göñül alçaklığın idüp Fârûk
Ohşasun şemsi eylesün ihsân

Yohsa böyle kalur kıyâmete dek
Nitekim rûy-ı 'âsiyân-ı cihân

325 Girdi 'âlem vilâyetini tamâm
Ayâğı toprağına oldu gulâm

4

'Adl ü dâdiyla ol emîn-i ricâl
Râh-ı dîn içre kılmadı ihmâl

13a Erba'în oldu ümmet anuñla
Oldı mîm-i mübâreki aña dâl

319a Hışm ile döndi kıldı : Çeşmi ile çü döndi A

324b 'âsiyân : hâciyân A

326a ricâl : cihân A

Manzar-ı ‘ayn-ı ‘adl ü dād oldu
Kimseye eylemezdi zulm ü dālāl

Gün gibi açdı tîğ ile dehri
Oldı a‘da mükedderü’l- ahvāl

330 Sunnet-i Ahmed’i idüp icrā’
Hayr işe eyler idi isti‘cāl

Ṭākatı kalmayup kaçardı hemān
Görse iblis gölgesin fi’l- hāl

Kıluben biñde birini tafşıl
Eyledüm vaşfını ‘ale’l- icmāl

Ki odur zübde-i ‘ulu’l- elbāb
Yār-ı şānī güzīde-i aşhāb

5

Hābe varmışdı bir gice o hümām
Girdi rü’yāsına Resûl-i enām

335 Da‘vet idüp āña hitāb itdi
Ya ‘ömer didi ‘ömrün oldu tamām

‘Ālem-i ulvīye ‘urūc eyle
Cāy-ı süflīde yiter eyle makām

328a ‘adl : ‘aql C; b dālāl : zılāl B

331a Ṭākatı kalmayup : Ṭakat kılmayup B

332b Eyledüm vaşfını : Vaşfını eyledüm C

Vak̡tidür gel bize mülākāt ol
Virdi ‘adlün cihāna cümle nizām

Çün uyandı o nūr-ı dīde-i dīn
Kıldı aşhāba hālını i‘lām

Emr-i Hakk ile āhir oldu şehīd
Rūh-ı pākine Hak’dan ola selām

340 Çünki āhir olumdür iy Yahyā
i‘timād itme dehr-i dūne mūdām

13b Virdi İslām’a ‘adl ile revnāk
Artura rahmetini Hāzret-i Hāk
‘Osmān-ı Zekī Hāzretleri’nün sergüzešt-i şehādetlerinin
tafsīlidür

1

Fānīdür iy gānūl cihān fānī
Bekleme büm-veş bu vīrānı
Halka takdīrini havāle ider
Anlamaz kimse sırr-ı Sūbhān’ı
Germ ü serd arada bahāne olur
Müddet-i ‘ömrün irse pāyānı

337b ‘adlün : ‘aklun C; cümle : dürr A

338a dīn : cān C

341 -C

345 Nice naql itdi dinle ‘ālemden
Çār yār-ı Resûl-i Yezdân’ı

Oldı nāgeh şehīd Zī’n- nūreyn
Hāke dūdi o pīr-i nūrānī

Görünen şanmañ ebr-i bārāndır
Eyleyen gökyüzini zulmānī

Dest-mālin tutup yüzine felek
Ağlar añup o verd-i handānı

Veh ki mānend-i lāle-i nu‘mān
Kana ğark oldı Hāzret-i ‘Osmān

2

350 Kān degildür akan o demde revān
Takdı boynına sübhā-i mercān

Kırmızı güller ile tıldurdu
Koynını şanki ol emīr-i cihān

Düşdi şehr-i vücūdına āteş
Gerdeninden ‘alevler oldı ‘ayān

Aña feth olmağa tılsım-ı bekā
Virdi bu hān-kāhda kurbān

14a Matla‘-ı mihrine irişdi hilāl
Şafağı zāhir eyledi ol an

355 Dest-i kudret cemāl-i muṣḥafına
Yazdı sūrh ile āyet-i Kur'ān

Şunar iken āña şarāb-ı tahūr
Birazın dökdi üstine ridvān

irdi ol meyden āña keyfiyyet
Kati mest itdi sākī-i vahdet

3

Cānına geçdi nāvek-i efkār
Nice kıydı 'aceb āña āgyār

Buldi çünkim o genc-i penāhı
Hānesin deldi bir nice gaddār

360 Yalınuz gördiler o dil-dārı
Leyse fi'd-dārı gayrahu deyyār

Haḳ rızasını boynına aldı
Havf idüp kılmadı o firār

355b Yazdı sūrh ile : Sūrh ile yazdı B,C

357b Kati : Kan B,C

358a cānına : cānuma B,C

359a Buldi çünkim : Buldılar çün B,C

360b Evde ondan başka kimse. yoktur

Ser virüp sırrı virmedi āhir

Deheni oldu mahzenü'l- esrār

Olmasun aña kaşd iden ya Rab

Bāğ-ı Firdevs içinde ber-hordār

Karalar giydi bu ğam ile leyāl

Yakalar çāk eyledi eshār

365 Gördi çünkim bu hālini aşhāb

Didi tūbā lehüm ve hüsnü me'āb

4

Eyledi anı ol Kerīm ü Raḥīm

Aḥsen-i hulk ile ḥalīm ü selīm

14b

Utanurdu anuñ ḥayāsından

Cümle kerrūbiyān-ı 'arş-ı 'azīm

Oldı āyine-i vücūdı anuñ

Mazhar-ı nūr-ı aḥsen-i takvīm

Anda ḥatm oldu çün kırat-ı Kur'an

Halka Kur'an'ı eyledi ta'līm

364b eshār : esmār A

365b Er-Ra d : 13/29

366b hulk ile : hulkā C

369a oldu çün kırat : oldu kırat A; Anda ḥatm oldu

çün kırat -ı Kur'an : Zātıdur camī'-i Kelām'ullāh C

370 Düşdi hep nār-ı hayrete aşhāb
Nāgehān oldu çün bu emr-i ʿazīm

Terk idüp bu makām-ı dünyāyı
Oldı dārü'l- karār içinde mukīm

Hak yolına olup o dem kurbān
Kıldı cānāna cānını teslīm

Bu durur iy haber ü fikr-i şahīh
Oldı ol pādişāha zulm-i şarīh

5

Yatduğı yiri Hak cinān itsün
Ravza-i ʿarşı aşiyān itsün

375 iricek taht-gāh-ı Firdevs'e
Şühedā leşkerine hān itsün

Sūre-i Fātiḥā sevābın anuñ
Rūḥ-ı pākine armağān itsün

Ehl-i islām'a çün halīfe idi
Anda da şah-ı kām-rān itsün

370a Düşdi hep nār-ı hayrete : Mürşidi nār-ı haşrete A

372a olup o dem : o dem olup B

373a haber : habīr A

375b leşkerine hān : ʿaskerine cān A

377a idi : itdi B

Anı kim sevmez ise kahr idüben
iki ‘ālemde nā-tuvān itsün

Bu du‘ā-nāmesini Yahyā’nuñ
Cümle dillerde dāsītān itsün

380 işiden sūz-nāk sözlerini
Yakalar çāk idüp figān itsün

15a Ne figān kendüzini helāk itsün
Āsitānında cismi hāk itsün

‘Aliyyü Veliyyu’llāh Hażretleri’nüñ velāyet-i
sa‘ādetinüñ zikridür Radya’llāhu ‘anh *

1

Olma mecnun gibi gel iy gāfil
Naķşına deyr-i ‘ālemüñ mā’il

Mihnet oldu muhabbet-i dünyā
Lezzetini hemīşe zillet bil

Yürü kesb-i ‘ibādet eyleyüben
Emr-i ma‘rūf u nehy-i münker kıl

385 Rūhına çār yāruñ eyle du‘ā
Sünen-i Aḥmed ile ol ‘āmil

380 -C

381b hāk : çāk A

* Veliyy’ullāh : Veli B,C ; zikridür : beyānidur B,C

Ta ki makbûl olan du‘â gibi sen
Olasın kurb-ı Hâzret’e vâsıl

Esedü’lîlâh’dur biri anuñ
Oldı hakkında Hel etâ nâzil

Ya‘ni serdâr-ı zümre-i aşhâb
Kutb-ı aķtâb u mürşid-i kâmil

Mâh-ı devrân emîr-i ‘izzet ü câh
Şâh-ı merdân ‘Aliyyü Veliyyu’lîlâh

2

390 Hâtem-i enbiyâ gibi meşelâ
Oldı fażlıyla hâtem-i hulefâ

Zâtı hurşîd-i çerh-i çârümdür
Ki esed burcın eyledi me‘vâ

Adı gibi olup mübârek fâl
‘Adet idi aña ‘atâ vü sehâ

Oldı üstinde hâzır u nâzır
‘Ayn-ı ‘ilm ü ‘inâyet-i Mevlâ

15b Devr-i ‘âlemde çâr yâr-ı güzîn
Ancak otuz yıl oldılar hulefâ

387b El-insân : 76/1

392b sehâ : senâ A

395 Göz göre Hazret-i ‘Ali’deki lām
‘Aynı ile işāret itdi aña

Her vilāyetde yoğ idi mişli
‘ilm ile oldu kenz-i lā-yefnā

Ya‘ni kenz-i ma‘ārif ü hikmet
Bāb-ı ‘ilm ü medīne-i hikmet

3

iy kamer- tal‘at u esed- kevkeb
Şāh-ı a cām u muktedā-yı ‘arab

Oldı alçak gönüllü hāk gibi
Bu- türāb olsa aña tañ mı lakab

400 Zāl-ı pākūñ durur hasīb ü nesīb
Bāreka’llāh zihī ‘ināyet-i Rab

Nola arduca yürise Kanber
Rūz-ı nevrūz ile nitekim şeb

396a mişli : meşela A ; b kenz-i lā-yefnā : tükenmez hazine

397a ma‘ārif ü ‘izzet : ma‘ārif-i ‘izzet A,C ; b ‘ilm ü : ‘ilm-i A

El-‘Acluni, Keşfü’l-hafā, c.1, s.203

399a Oldı : Oldun B,C

‘Alemũ yüzi şuyı sensin sen
Sākī-i kevser oldun ümmete hep

Bir yiründe yoğ idi nokşānuñ
Edeb öğrendi senden ehl-i edeb

ibn-i ‘amm-ı Resūl-i Fahr-i cihān
Nıtdiler sensüz iy emīr-i ‘arab

405 Nāyib-i Aḥmed ü imām-ı Hudā
‘Ālim-i ‘ālem ü ser-i fuḫalā

4

Zülfikārũ elinde iy gül-i ter
Bāğ-ı cennetde sūsene beñzer

16a Hāmil-i vahye beñzedünse nola
Zülfikār oldu saña çün şehber

Keffüne dindi mecma‘u’l- bahreyn
Göricek Zülfikārũ ehl-i nazar

Zāt-ı pākũn durur sefīne-i ‘ilm
Baḥr-i keffünde oldu ol tenger

410 Kimdür inkār iden vilāyetüne
Nass-ı kaṭı yiter o tīg-i hūner

404b Nıtdiler sensüz iy : Bildiler sensin iy B,C

407a beñzedünse : beñzedülse C

409a ‘ilm : ‘am C

‘Anteri iki biçdün ise nola
Oldur a‘dāya ejdehā-yı dū-ser

Dosta düşmene yarar ol tīg
Virdi islām’a nef‘ u küfre zarār

Ol gül-i gülistān-ı fażl u kemāl
Olmış idi Resūl’e hayru’l- āl

5

Böyle nakl itdi rāviyān-ı kirām
Aña düşnām iderdi bir bed-nām

415 istimā‘ itdi biri aşhābuñ
Didi iy Hayy u ‘Ālim u ‘Allām

Bir nişān vir bunun günāhından
Bile ‘aşīlığını cümle enām

Yüzine ur günāhını anuñ
Göricek ‘ibret ala hāş ile ‘ām

Bu du‘āsını eyleyüp maqbūl
Eyledi ol ‘azīze Hāk in‘ām

Aña düşnām iden pelidūñ o gün
Kapkara oldu yüzi nite ki şām

412b Virdi : Virür B

413a gülistān-ı : gülistān u A

416b ‘aşīlığını : ‘aşīlığını B

420 Kim ki sevmzse anı iy Yahyā
Ola cennet şarābı aña harām

16b Kaddesa'llāhu sirrahu'l-a'lā
Kerrema'llāhu vechehu ebedā

Güzīde-i āl-i 'Osman olan sāhib-kırān-ı zamān Süleymān
Hān'ūñ 'ale'l- icmāl vaşf-ı cemīli ve medḥ-i celīlidür
ḥalled'allāhu saltānatehu ve ebbed'allāhu 'izzetehu ve
devletehu *

Ehl-i İmān olanlara her an
Farz olupdur du'ā-yı şāh-ı cihān

Ya'ni sultān-ı 'adl u şāh-ı kerīm
Zill-ı Hāk pādişāh-ı heft-iklīm

Tāc u taht-ı 'adāletūñ şāhı
Burc-ı evc-i sa'ādetūñ māhı

425 Vāriş-i şadr-ı çār yār-ı güzīn
Server-i ümmet-i Resūl-i Emīn

421 Allah onun yüce sırrını mukaddes kılsın
Yüzünü ebedi olarak mükerrem kılsın

* ve ebbed'allāhu 'izzetehu ve devletehu : ve ebbede
devletehu A ; ve ebbed'allāhu 'izzetehu C

Hāfız-ı hāmi-yi bilād'ullāh

Nāşır-ı nāzır-ı 'ibād'ullāh

Âl-ı 'Osmān-ı gāzī-yi devrān

Pādişāh-ı zamān Süleymān Hān

Sīni mürğ-ı sa'ādete şehper

Lāmi lutf u 'adālete zīver

Yāsi 'aynile oldu āña nişān

Ki onuncu halīfedür ol hān

430 Çok kerāmātı vardır ol nāmuñ

Mīmi görür gözidür islām'ũñ

Elifi tīr-ı dest-i devletdür

Nūnı gūyā kemān-ı nuşretdür

Mihr-i rahşānı encüm-i şerefũñ

Dürr-i yekdānesi tokuz şadefũñ

17a 'Ālemü 'adl ü dādı kıldı şahīh

Görmedi bir karınca zulm-i şarīh

428b zīver : mażhar A

429a Yāsi : Yā-yı A

430a nāmuñ : Hānuñ A

433a şahīh : nāşih A,B

Ebbeda'allāhu şemse nuşretihi

Halleda'allāhu zılle 'izzetihi

435 Eh1-i islām'a zātıdur mesned

Şah bin şahdur eben 'an ced

Ol ki şāhib-kırān-ı 'ālemdür

Her kerāmāt ile mükerrermdür

Vāli-i halk u sāye-i Hak'dur

Fi'l-hakika veliyy-i mutlakdur

'Adl u dād ile ol halīl-şıfat

Oldı her millete velī-ni'met

Bize ihsānı oldı Mevlā'nun

Ki zamānındayuz o sultānun

440 Çākeri Kāhramān u bendesi Cem

Kulınun kuli Husrev ü Rüstem

434 Allah onun zafer güneşini ebedi kılsın

Allah onun izzetinin gölgesini daim eylesin

434a Ebbed'allāhu : Eyyed'allāhu B ;

b'izzetihi : devletihi B,C

435b babadan, dededen

439b o sultānun : ol hānun C

Gün gibi gah olur çeker leşker
Feth ider ğarbı şanki iskender

Gah olur şark evine sürüp at
Rây ile nice şāhı eyler mat

Cām-ı ‘ālem-nümā gibi ol hān
itdürür halka ‘ālemi seyrān

Sürh-ser oldu āna oklı şikār
Korkudan turmayup kaçar her bar

445 Şindi şāh-ı revāfız-ı mühmel
Bıyığın balta kesmez idi ezel

Kılıcıyla mişāl-i şems-i cihān
Açdı dünyâyı ol şeh-i merdān

Yok durur şimdi gökde niteki māh
Yiryüzinde anuñ gibi bir şāh

17b Kendü şāhin-i evc-i devletdür
Bindügi atı bad-ı rahmetdür

Hak bu kim ol ālī şıfatlu emīr
Oldı hurşīd gibi ‘ālem-gīr

442b Rây ile : Re’y ile A

444a Sürh-ser : Düşmeni C

445a şāh-ı : cümle C ; revāfız-ı : revāfız u A,C

450 Kılıcı āf-tāb-ı çerh-i berīn
Aña leylūñ sevādıdur kara kın

Yaları oldu ejdehā-yı dū-ser
Okları şah-baz-ı evc-i zafer

ihtisār eyle sözi iy Yahyā
Dil ü cān ile kıl o şāha du‘ā

Ya ilāhī sehā ile ol şāh
Oldı ‘ālemde çünki zill’ullāh

Kulluğundan bizi ayırma mūdām
Gölgesin üstümüzden ırma mūdām

455 Kılincın üstün it anuñ her bār
Bi’n- Nebiyyi ve ālihi’l- ahyār

Şıfat-ı hazān-ı būsitān ki sebze vü ra‘nā ve sebeb-i
te’līf-i Kitāb-ı Şāh u Gedā *

Bir dem irişdi bāğa faşl-ı hazān
‘Āşıka fi’l-meşel dem-i hicrān

Beñzi zerd oldu sebzenüñ gūyā
‘Işk ile rūy-ı ‘āşıq-ı şeydā

455b Bi’n Nebiyyi ve ālihi’l-ahyār Anlamı : Nebi ve O’nun
hayırlı nesli hürmetine

* sebze vü : ser sebz ü B,C ; Kitāb-ı Şāh u Gedā :

dāsitān-ı Kitāb-ı Şāh u Gedā B ; dāsitān-ı Şāh u Gedā C

Qaldı eşcār cümleten ‘üryān
Şanki dīvāne-i ğam-ı canān

Hayret irmişdi serv-i āzāde
Yāsemin olmuş idi ūftāde

460 Lālenüñ tācın aldı bād-ı fenā
Qaldı mecnun-mişāl başı kaba
Gül cemāline çekmiş idi niķāb
Bulbulün olmuş idi hāli harāb

18a Sebzenüñ kaddi lām olmuş idi
Sararup ‘ışk ile bökülmüş idi
Zer ü sīmi ki bāğ derc itdi
‘Işk yolına cümle harc itdi
Hāşılı cümle sebze-i dünyā
‘Işk-ı Hāk ile bulmuş idi fenā

465 Bile inlerdi inlesen kühsār
Bile aġlardı aġlasañ enhār
Cem‘ olup bir yire nice yarān
ider iken bu ‘ālemi seyrān

458a eşcār cümleten : eşcār irmiş cümleten B

459a irmişdi : irişdi C

463 -A ; a Zer ü sīmi : Zerd ü sīmi B

‘İşkâ mahşûş idi olan kelimât
Mürde-dil olana virürdi ẖyât

Biri ta‘rîf idüp didi Ferhād
Kodı soñında ‘ışk ile eyü ad

Biri Mecnûn durur didi ol dem
Tekye-i ‘ışkâ pîr-i pîş-kadem

470 Biri eydürdi ‘ışk ile Vâmîk
Oldı ‘âlemde ‘âşık u şâdık

işidüp sözlerin didim ne ‘aceb
Baña hoş gelmedi bu sözler hep

Bir alay bî-mezāk u zen-pāre
Bir alay derd-mend ü bî-çāre

Ne bilür sır-ı ‘ışk-ı pinhānı
Ne bilür vecd ü hāl-i cānānı

Lâyık oldur ki hiç olmaya naql
Kıssa-i ‘ışk-ı nākısātü’l- ‘aql

475 ‘Āşık oldur ki ‘ışkı ile mūdām
Eyleyüp uyhuyu gözine harām

469a Mecnûn durur : Mecnûndur A

473b vecd ü hāl : vecd-i hāl B,C

474 Bu beyit C nüshasında 484. beyittir.

475b uyhu : uyku B

Seve bir servi boylu maḥbūbı
Derd-i 'ışķınuñ ola Eyyūb'ı

Vire mir'āt-ı cism ü cāna cilā
Bir cilāsın cūvāna bende ola

18b 'İşk-ı maḥbūb ile kim olsa ḥazīn
Añlamaz anı Ḥüsrev-i Şīrīn

Ġamze-i ḥūba kim olur meftūn
Oldı menfūrı Leylī vü Mecnūn

480 'Āşık olanda şabr olur pīşe
öpmeķ ü koçmak olmaz endīşe

'Āşık u şādık olana muṭlak
Merḥabādur vişāl-i yār ancak

Andan artuğa yok durur destūr
Ġilẓet olmaz bu babda ma'zūr

Bu sözi söyleyince anda hemān
Sözime kā'il oldı hep yārān

içlerinden birisi kıldı nidā
Didi iy ma'rifetle bī-hemtā

478a olsa : ola A ; 478b anı : m'anı A

479a olur : ola A

485 Yürü var baħr-i nazma ol ğavvāş
Getür ortaya nice gevher-i hāş

Bir kitāb eyle ‘ışk ile peydā
Anı el üzre tutalar zürefā

Dilüne alma zen hikāyetini
Söyle bir nev-cüvān rivāyetini

Gül gibi söyle taze bir dīvān
Ağlaya okudukça bülbul-i cān

Ola cümle ħurūfı pür-sevdā
Kendüzin ide ‘ışk ile peydā

490 Mācerādān beyāz ola siyāh
Ah-ı ‘āşıkla sanki çarħ-ı dū-tah

Elifi incelikde ola ħayāl
Kāmet-i ‘āşık-ı za‘īf-misāl

Şekl-i cīm ol kitāb-ı ra‘nāda
Beñzeye tīşe ile Ferhād’a

Dal ola derd-i ‘ışka her dalı
Derd-i dilberden olmaya ħālı

486a peydā : inşā C

488a söyle : eyle C

490 -A,C

19a Râları benzeye hilâle tamâm
Artura bu cünûn-ı ‘ışkı müdâm

495 Ağlamakdan gam ile niteki şād
Ağara şanki dīde-i Ferhād

‘Aynı Mecnûn’a benzeye gūyā
Başı bülbüller âşiyānı ola

Kūh-ı derd ola anda her bir kaf
Kafı ‘ışk arasında ola şikāf

Lâmi kullāb-ı ‘ışk-ı dilber ola
Mîmi bir kākūl-i mu‘anber ola

Vādi-yi gāmda nitekim Mecnûn
Dāmen-i hūzni kōmaya her nūn

500 Baħr-i nazmuñ ki oldu bir deryā
Keşti-i hayret ola yālar aña

Baña bu resme pend idince hemān
Cūşa geldüm niteki baħr-i revān

Besmeleye alup elüme kalem
ibtidā eyledüm kitāba o dem

494b cünûn-ı ‘ışkı : cünûna ‘ışk-ı A

495a niteki : dīde-i C ; şād : ad A

497b Kafı : Kafı C ; arasında : arasından B

‘Işk-ı zillet-āmiz zevk-engiz olup ‘āşık-ı şādıkūñ vecd
ü hālet ü keşf ü kerāmet birle ‘ayn-ı cānın küşāde ve
cevelān-ı tab‘ını ziyāde itdūginūñ zikridür *

Söyle iy tūtī-i küşāde-makāl
Eyle ‘ışk ateşinde sözünü kal

Noktası bir kitābdur ‘ışkūñ
Zerresi āf-tābdur ‘ışkūñ

505 Gark olur katresinde kevn ü mekân
Gizlenür zerresinde iki cihân

19b ‘Işk-ı pāk ile ādem ādem olur
Mürşid-i kāmīl-i mükerrrem olur

Ādemi mihr ider erenlere baş
Āf-tāb ile la‘l olur kara taş

‘Işkdur çün vesīle Ma‘būd’a
Şanma sen ‘ışk-ı pāki beyhūde

‘Işkdur nūr-ı dīde-i ‘uşşāk
‘Işkdur sālīke hemīşe burāk

510 Dilde ‘ışkūñ zamīri mużmurdur
Zāt-ı insān ‘ışka mazhardur

* zevk-engiz : zevk-i lezzet-engiz B,C

508a Ma‘būd’a : Maḫṣud’a C

509b sālīke hemīşe : hemīşe sālīke B

Her kim olursa ‘ışk elinde esîr
Ğayra raci‘ gerekmez anda zâmîr

‘İşk dîvâne eyler insânı
Kesmek için alâkadan anı

Oldı zîra ta‘alluk-ı dünyâ
Mâni‘-i nûr-ı tâ‘at-ı Mevlâ

‘Akl-ı nefsânı olıcak mevcûd
Dâ’ima virür ihtimâle vücûd

515 Bu yola şübhesi olan gitmez
Havf iden hoca fâ’ide itmez
Kul olan ‘ışka şâh-ı ‘âlem olur
Ġam-ı ‘ışk ile şâd u hurrem olur
‘Âşık olan tevekkül ehli olur
Vara vara merâtibini bulur

Birgün olur ki keşf olup esrâr
‘İşk ile cân gözin ider bîdâr

Feth olur aña cümle-i eşyâ
Açılır perde-i Cenâb-ı Hudâ

520 Kılssa bir noktaya eger ki nazar
Anda cümle cihânı seyr eyler

518b ider : idüp B

520b cümle cihânı : kevn ümekanı C

20a Nokta cām-ı cihān-nümāsi olur
 Zerre hurşīd-i dil-küşāsi olur
 Oldı bu sırda ‘aql u dil hayrān
 Derc olur noktada ‘ulūm-ı cihān
 ‘Ālem içre bi-hakk-ı nūr-ı Resūl
 ‘Ayn-ı ‘āşıkda merdümekdür ol
 Nokta sırrından olmayınca habīr
 Saña ma‘lūm ola mı sırr-ı zamīr

525 iy başīret gözin küşāde iden
 iy cihān içre rāh-ı ‘ışka giden
 Mürşidi ‘ışk olinca insānuñ
 Açılır ‘ayn-ı ‘ibreti anuñ
 Zerre nūr-ı basīte revzen olur
 Katre baħr-ı muħīte revzen olur
 ‘Ālemi rūhı seyr ider tenden
 Nūr-ı Hakk’ı görür bu revzenden

 521a cām : cān A

522a ‘aql u dil : ‘aql-ı küll B,C

522b Derc olur noktada : Noktada derc olur B

524a sırrından : seyrinden B,C

528 B nüshasında bu 537. beyittir.

‘İşkdan behre-mend olan dir isen
Cānib-i Hakk’a yol bulam dir isen

530 Diñle ‘āşık-lar-ıñ rivāyetini
Okı Şāh-ı Gedā hikāyetini

Sevād-ı kal‘a-i Kostantiniyye hamahallāhu ‘an külli
beliyye şehir-i ma‘mūr u cān-sūrūr olduğunun beyānidur *

Sābıkā bir mühendis-i dānā
Urdı söz kaşrına bu resme binā

Ki bu fāni cihānda var bir şehir
Kadr-i ünvan ile ferīdū’d- dehr

Adı Kostantiniyye’dür anuñ
Tahtıdur şāh-ı āl-i ‘Osman’uñ

20b Şevket ile sevād-ı a‘zamdur
Merdüm-i ‘ayn-ı rūy-ı ‘ālemdür

535 Girdi bahr içine o şehir ammā
Dizine çıkmadı anuñ deryā

529 -B

530a Diñle : Okı C ; 530b Okı : Dinle C

* cān-sūrūr : sūr-ı pūr-sūrūr C ; cāy-ı pūr-sūrūr B ;
beyānidur : beyānidur ki ‘ayān olunur B,C

iki baħr eylemiş o şehri penāh
Biri baħr-ı sefīd ü biri siyāh

Yār gibi o şehri meh-peyker
Kušanur sūrdan gūmişlü kemer

Bu ‘acebdür ki āsmān kerdār
Bir kenarında yedi kulesi var

Olsa dizdār añā güneş yeridür
Encüm ol kal‘ada hisār eridür

540 Çekilüp āsmānda niteki med

Yücelüpdür burucı fevka’l-ħad

Haķ bu kim yüzi şuyıdur dehrūñ
Kıpularıdur görür gözi şehriñ

Eylemiş baħrı nice bābı kenār
Şudadur çeşmi nitekim bīmār

içi ebyāt ile müzeyyendür

Şanki dīvān-ı nazm-ı rüşendür

Cümle beyti mülemmā‘ u ma‘mūr

Bulamaz kimse bir yerinde kuşūr

536b Biri baħr-ı : Birisi A

539a Olsa dizdār añā : Añā dizdār ise B,C

544a mülemmā‘ : muşannā‘ B,C

545 Kırşun örtüli kubbeler yer yer
Yelken açmış gemilere beñzer

Şakf-ı eflâki gibi dünyānuñ
içi kat kat binā durur anuñ

Tev'emān-ı Mescīd-i Akşā olan meşhūr-ı dünyā
Ayasofya'nuñ ta'rīf-i latīfidür *

Şehr içinde sipihr gibi bülend
Var durur bir makām-ı bī-mānend

Ayasofya'dur aña nām-ı şerīf
Olmaz anuñ gibi makām-ı latīf

21a Nitekim şeyh-i pāk ü kutb-ı zamān
Ayağına akarsu gibi cihān

550 Halk-ı 'ālem du'āsına muhtāc
Kubbeden var başında bir ulu tāt

Getürür ehl-i hāleti vecde
Tāt-ı eyvānı eylemiş secde

* Tev'emān : nātüvānāne A ; dünyā : binā A ;
meşhūr-ı dünyā : -B ; latīfidür : -A

551a vecde : cūşa B,C ; 551b tāt-ı eyvānı eylemiş secde :
-B,C ; bu mısra yerinde B ve C nüshalarında 552a beyti
yer almaktadır.

Beñzer ol mürşid-i ‘abā-pūşe

Ak mermerler ile her kūşe

Oldı iki menāresi meşelā

Hadd-i zātında iki dest-i du‘ā

Hāşılı harman-ı du‘adur ol

Mezra‘-ı tāt-ı Hudā’dur ol

555 Sālik-i Hakk’a Mescīd-i Akşā

Fakrı olana Ka‘bedür farzā

Ne ‘acebdür ki bāg-ı cennet-vār

Ol makāmūñ sekiz kapısı var

Gülşen-i cennet oldı ol gūyā

Servlerdür yeşil direkler aña

Anda kandiller yanar par par

Saru lāleyle nergīse benzer

Mu‘minūñ başı üzre destārı

Ak güliyle bezer o gülzārı

560 Kubbe-i a‘zamı müdevverdür

Şadef-i ‘ālem içre gevherdür

552b : -B, C

555b farzā : gūyā A

559a destārı : ol destār A ; 559b güliyle bezer o gülzārı :
güldür ki açılur her bar A

Hâlet-i zühd ile gelüp vecde
Hakk'a itmiş kemerleri secde

Anuñ içinde şanki ins ü melek
Turdı saf saf namāza cümle direk

Vardur anda nice sumakî sûtûn
Kıymeti oldu ağırı altûn

21b Kubbe-i çarh içinde baħr-miṣāl
Ak mermerle içi mālā māl

565 Mermer-i mevcine bakınca hemān
Gark olur baħr-ı hayrete insān

Kalb-i mü'min gibi içi taşı pāk
Halka-i bâbı çenber-i eflāk

Kürsiler anda 'arş-ı Mevlā'dur
Minberi sidre-i mu'allādur

Cum'a günü çıkar haṭīb-i faṣīḥ
'Azm ider āsumāna şanki Mesīḥ

Maḥfili virdi ol makāma şeref
Nice dürr-i yetīme oldu şadef

570 Maḥfil üstinde hûb ḥāfızlar
Āşiyānında bûlbûle beñzer

Oluben Ka'be-veş 'ibâdet-gâh
Okınur âyet-i Kelâm'ullâh

Kürsiler ol yaña dönüp yüzini
Şıdķ ile diñler anda Hakk sözini

Dağı bu şehrüñ iy ulu'l-ebşâr
Buna beñzer hezâr cami'î var

Kıssayı itmedüm dirâz u tavîl
Biñde birini eyledüm tafşîl

Mecma'-ı hûbân u menba'-ı 'âşıkân olan At Meydânı'nuñ
beyânıdur *

575 Oldı şehr içinde At Meydânı
Hûblar mecma'ı şafâ kânı

Cem'olurlar oraya hâş ile 'âm
Şanki âdem deñizidür o maķâm

Her sokakdan gelür sıgâr u kibâr
Aķar ol bahre şanasın enhâr

22a Ol yüce yirden eylesen nazarı
Görinür Akdeniz cezîreleri

572a dönüp : tutup C

* Mecma' : Menba' B ; hûban : maĥbûban olan C ;
menba' : mecma' B

Yirmiŝ ol rûy-ı baħre zînet ü fer
Fi'l-meşel ħâl-i 'arız-ı dilber

580 Daħi var anda nitekim tûbâ
Nice 'alî dirâht-ı bî-hemtâ
Mürğ-ı perrâne üsti cây-ı makâr
Altı nice müsâfire çader

Bir tîlism ile sarmaŝup meşelâ
Turur anda iki uç ejderhâ

Hûbdur çeŝmelerle mâbeyni
Çeŝmeler oldu kevserüñ 'aynı

Taŝdan vardur anda nice sûtûn
Turur üstinde kubbe-i gerdûn

585 işbu şehr-i mu'azzama el-ħaķ
At Meydânı'dur viren revnâķ

Oldı bu şehr şanki bâğ-ı cinân
Var durur anda nice biñ gilmân

Dardı ammâ ziyâde âfetdür
Lâle- ruŝsâr serv- kâmetdür

Her biri beñzerdi perî-zâde
Yaradılmadı miğli dünyâda

Görmedi 'ömri içre bāy u fakīr

Yedi iklimde bu dörde nazīr

icmālen zikr olınan maḥbūb-ı merḡūblarūn vaşf-ı
cemīlleridür *

590 Biri sīmīn-beden güzellere baş

'Alem olmuşdur aña Altunbaş

22b Olmamışdur erāzile hemrāh

Altun adını bakır itmez o māh

Aña dirlerse oldu erzānı

Mısr-ı ḥüsn içre Yūsuf-ı şānī

Ḳul olayın o ḳadd-i mevzūna

Ki deger ağırınca altūna

Birinūn adı Ca'fer-ı Ṭayyār

idemez kimse ol hümāyı şikār

595 Gün gibi 'ālem içre rūşendür

Ol boyı serv pāk-dāmendür

Ḳāmeti üzre iki ebrūsı

Oldı şan iki sidre tavūsı

* -C ; vaşf-ı cemīllerūdür : tafşīlīdür B

593b Ki : Çün B,C

596a üzre : gibi A

Vaşf olunmaz o mäh-i şeh-r-i cemāl
Devr içinde bulunmaz aña mişāl

Biri dilberlerüñ mükerremidür
Sözi tatlu adı Şeker Memi'dür

Bu söz anuñ hakkında gerçekdür
Kand gibi ağızlığı pekdür

600 Cāme-i sebz ile o serv-i revān
Tūtī-i bāğ-ı cennet oldu hemān

Yār-ı nāzik durur dehānı gibi
inceden incedür miyānı gibi

Biri kaşı gibi ser- āmeddür
Lakābı Şah u adı Ahmed'dür

23a Yaraşur altūn üsküf aña müdām
Ser-i serv üzre şanki bedr-i tamām

Mürğ-ı cānı şikār ider her gāh
Beñzer üsküflü şāhine ol Şāh

605 'Āşıkıdur güzeller ol hānuñ
Pādişāhlar kulu durur anuñ

597a şeh-r-i cemāl : sidre-mişāl B

598b şeker : sükker A

600 -C

Nola āhirde añsam ol güzeli
Hātīme-i çār yār oldu 'Alī

Şeş cihāt içre dā'imā ol çār
Birlige bitdiler 'anāsır-vār
Biri birine çünki 'āşıkdur
Çār yār oldılarsa lāyıkdur

Biri birine āşinālardur
Biri birine mübtelālardur

610 Hāk Te'ālā hemīşe ol çārı
Elem-i gāmdan eylesün 'ārī

Belā-yı 'ışk ile engüşt-nümā olan Gedā'nūñ matla'-ı
dāsītānıdur ki beyān olunur *

iy diyār-ı belāğatūñ hānı
Kışsa iklīminūñ sūhān-dānı

Kelimātuñ mişāl-i āb-ı hayāt
Hāk bu kim Hızr-ı cāna virdi necāt

Çünki şehnazdan neva itdün
Şoḥbet ehlini pür-şafā itdün

606b Hātīme : Āhir B,C

610 -A

* ki beyān olunur : -A,B

611a hānı : kānı A

Zühre gibi alup ele bir çenk
Eyle ‘uşşākdan biraz āhenk

615 Şem‘i aṅdun egerçi yārāna
Kanı ol şem‘-i cem‘a pervāne

Bezm içinde aṅılsa bir nice gül
Lāyık oldur ki zikr ola bülbul

23b Nām-ı Şīrīn‘i çünki itdün yād
Lāzım oldur ki aṅıla Ferhād

Leylī’nün sergüzeştine mutlak
‘İşk-ı Mecnūn durur viren revnāk

Şāh‘ı aṅduñ Gedā‘yı zikreyle
Ol esīr-i belāyı zikreyle

620 Rāvi-yi sergüzeşt-i Şāh u Gedā
Söze bu yüzden eyledi inşā

Var idi Rumeli’nde bir ‘ālim
Gündüzün sâ‘im u gice kâ‘im

Bahş-i ‘ilm eylese eger fi‘l-hāl
Hikmet ehlin iderdi nutķını lāl

616b zikr ola : aṅıla A

617b Lāzım : Lāyık A

622a ‘ilm : dīn C ; 622b nutķını : mantıķı B,C

Şadef-i baħr-i ‘ilm idi deheni
Fi’l-meşel gevher idi her suheni

Göñül eglencesi vü hemdem idi
Nükte-dân u zarîf-i ‘âlem idi

625 Ma‘rifet ehli idi şâ‘ir idi
Hâşılı her hünemde mâhir idi

Nazm u neşrũ ferîd-i ‘aşrı idi
Berr ü baħrũ vahîd-i dehri idi

Fużalāsından idi devrânũ
Adı ammâ Gedâ idi anuñ

Ne gedâ belki şâh-ı ‘âlem idi
Şeref-i ‘ilm ile mükerrem idi

Habe varmışdı bir gice o Gedâ
Gördi seyrinde bir meh-i garrâ

630 Düşde gördi o mâh-ı tabânı
Oldı anuñ cemâli hayrânı

Dir idi kaşına kim itse nigâh
Sûre-i Nûr üzre bismi‘llâh

624. beyitten 686. beyite kadar olan beyitleri ihtiva eden
varaklar B nüshasında noksandır.

627a Fużalâ : Bülegâ C

630b anuñ cemâli : esrâr-ı ‘ışkı C

- 24a Alnı gūyā ki nūr-ı kudret idi
Yüzi āyine-i hidāyet idi
- Ḳaddi bir serv-i cennetü'l-me'vā
Hep yerinde tenāsüb-i a'zā
- Ḳāmeti sidre meh idi o cebīn
Gözleri şahbāz-ı sidre-nişīn
- 635 Oldı rā-i mükerrer ebrūsı
Kākūli lamı resm-i gīsūsı
- Alnı ser-nāme-i sehā vü 'atā
Çīn-i ebrūsı mevc-i baḥr-i şafā
- Cāmi'-i ḥüsn rūy-ı meh-tābı
Kaşı ehl-i niyāz mihrābı
- Çeşmi gūyā imām-ı ümmet idi
iki şaf kirpügi cemā'āt idi
- Şeb-i ḳadrūñ yanağı mişbāḥı
Dili lutfuñ ḳapısı miftāḥı
- 640 iki çeşmi bi-'aynihi meşelā
iki 'ayn-ı 'izār idi gūyā

634a cebīn : çīn A

637a meh-tābı : pūr-tābı C

638a Çeşmi : Cismi C

Söze gelse kaçan o gonca dehen
Dürr-i gevher yağardı la'lıinden

Cevher-i cān idi meger o dehān
Cān gibi gözden olmuş idi nihān

Oldı dendānı şanki sīn-i sūrūr
Gün yüzi üzre hāli nokta-i nūr

Sa'idi nūr-ı maḥz idi anuñ
Yed-i beyzāsı gibi Mūsā'nuñ

645 Bakduğı gibi ol yüzi kamere
Güneş el arkasını kodı yire

Ol sehī-kadde ince idi meyān
Şanki rāh-ı sülūk-ı dervīşān

Adam öldürür idi reftārı
Mürde ihyā iderdi güftārı

24b Bu cemāli Gedā çü eyledi seyr
Gitdi andan kamu muḥabbet-i gayr

Uyhısından uyandı ah itdi
Şevk-i yār ile kendüden gitdi

642 -A

643b hāli nokta-i nūr : nokta-i hāli nūr C

648a eyledi : eyler A

650 Şanəsın bay iken fakīr oldu
 Ğamdan āzād iken esīr oldu

Görmedi düşde gördüğini ‘ayān
 Şanki dünyāca malı oldu ziyān

Dāndi bakdı sipihre itdi nidā
 Didi iy mihri yok sipihr-i belā

Sen ki gerdūn-ı dūn-perversin
 Dār-i dünyāda bir bed-ahtersin

Beni nār-ı firāka yandurdun
 Uyur iken ne tiz uyandurdun

655 Seyr-i dīdāra mahrem olmuş idüm
 Düşde sultān-ı ‘ālem olmuş idüm

Baňa zulm itmegi revā gördün
 Murg-i cânūñ hūzurun uçurdun

Māni‘-i seyr-i rūy-ı yār oldun
 Sebeb-i kār-ı ah u zār oldun

İrişeydi nolaydı hāb-ı ecel
 Beni bu derde görmeyeydi maḥal

651b Şanki dünyāca malı oldu ziyān : Dünyece malı san vardı
 o zamān A

652b belā : cefā C

658b Beni bu derde görmeyeydi : Görmeyeydi beni bu derde C

Böyle diyüp o mest-i bezm-i elest
Cām-ı nāmus u ‘ārı kıldı şikest

660 Ceres-i rāh-ı ‘ışk gibi hemān
Halka kendün belürdüp itdi figān

işi zikr-i ḥabīb idi ancak
Ber-ṭarāf oldu okumak, yazmak

Nā-gehān ol Gedā-yı bī-behre
Yolı uğradı zikr olan şehre

25a Yakası çak ü hātırı gām-nāk
Göñli maḥzūn u gözleri nem-nāk
Şehri başdan başa gezerdi tamām
Düşde gördüğünü arardı müdām

665 Şehr içinde Gedā-yı pāk-naẓar
At Meydānı’na irişdi meger

Seyr iderken o cāy-ı merḡūbı
Gördi nāḡāh o çār maḥbūbı

Birinüñ rūyı āf-tāb-ı cihān
Birinüñ boyı serv-i bāḡ-ı cinān

Biri cān gülşeninde gonca-i nāz
Biri gün gibi ḥüsn ile mümtāz

663b gözleri : göñli A

içlerinden biri kıyāmet idi
 Hūblukda ziyāde āfet idi

670 Sāyirinden o māh ekrem idi
 Şīve vü nāzda müselleme idi

Ol güneş yüzli mīr-i meclis idi
 Ğayrılar aña yār-ı mūnis idi

Nazar-ı pāk ile bakınca aña
 Ol perī çehreye alındı Ğedā

Didi ah eyleyüp o bī-tākāt
 Budur ol düşde gördüğüm āfet

Gördü kim oldur ol meh-i garrā
 Neye uğradığını bildi Ğedā

675 Sordı halkuñ birine anda hemān
 Didi kimuñ nesi durur bu cūvān

Aytdı iy Ğedā-yı kūy-ı belā
 Şāh dirler bu şehir içinde aña

Ķulı olmağa kim ki tālīb olur
 Aña rūy-ı celāli galib olur

25b Şems-i tībānıdur bu devrānuñ
 Şīve bābında mişli yok anuñ

 671b yār-ı : cümle A

676a kūy : şehir C

Hüsn-i maḥbûblardan efzûndur
Gerçi dirler el elden üstündür

680 Zāhiren gerçi kim mülāyimür
Sen baña sor anı ne zālindür

Hicrinüñ yok durur hiç uranı
Düşmanum daḥi sevmesün anı

Vaşfını cümleten işitdi Gedā
Bildi kim Şāh dirler imiş aña

Seyr iderken o Şāh-ı bī-bedeli
Okudı nāle ile bu ğazeli

Ġazel

Fe i lā tün Fe i lā tün Fe i lā tün Fe i lün
Mest-i lā-ya'kıl ider ādemi cām-ı Cem-i 'ışk
Geçürür iki cihāndan kişiyi 'ālem-i 'ışk

685 iy perī cevır ü cefāñ ile bizi korkutma
Gāñül eglencesidür ādem olana ğam-ı 'ışk

Her karınca dem olur bunda Süleymānlig ider
Halka-i soḥbetümüz oldu dilā hatem-i 'ışk

681a Hicrinüñ yok durur hiç : Yok durur firķātinüñ C

685a bizi : beni C

686. Beytten başlayan 27a-32b arasındaki sayfalar 21a-26b
arasındaki sayfalarla B nüshasında yer değiştirmiştir.

686a Her : Bir C

Māsivādan geçelüm cām-ı muḥabbet içelüm
Varalum menzil-i maḳṣūda olup hemdem-i ‘ışk

26a Mürşid-i kāmīl ararsan beru gel iy Yahyā
Olalum rāh-ı muḥabbetde bugün mahrem-i ‘ışk

Mesnevī

Çün tamām eyledi Gedā gāzeli
Zāhir oldu muḥabbet-i ezeli

690 Gün gibi anı ol garīb-i cihān
Gökde isterdi yirde buldı hemān

Fāy-māl oldu derde dal gibi
Gāmdan inceldi bir hilāl gibi

Öñmaduk oldu bağı başı gibi
Düşdi yüz üzre kanlu yaşı gibi

Derd ile ağlayup Gedā-yı cihān
Şāh dir Şāh işidür idi hemān

Terk idüp cümleten eḥibbāsın
Kıldı eglence ‘ışk-ı sevdāsın

695 Kim ki dīdār-ı yāri görse müdām
Olur akarsu gibi bī-ārām

694a cümleten : cümle-i C

Zikr-i yār idi aña vird-i lisān

Fikr-i Şāh idi yār-ı gārı hemān

Oldı dīvāne girdi meydāne

Elvidā itdi cümle yārāne

Halk arasında güft u gū oldı

Didiler bu Gedā delü oldı

Mihr ile meh katında zerre degil

Halk yanında berg-i terre degil

700 Bu Gedā hod ziyāde ‘ākıl idi

‘Alim ü fāzıl idi kāmıl idi

26b Biri aydurdı kim bu merd-i hūner

Şimdi meczūb u sālİK oldı meger

Bir aydurdı bu vücūd-ı latīf

‘Aşık olmasa olmaz idi za‘īf

Bir gül-i ter gamından oldı zebūn

Ki benefşe gibi turur mahzun

Hak aña virmiş idi bir hikmet

Anı gören olurdı pür-hālet

705 Sözlerin cān gibi idüp makbūl

Bile ağlarlar idi ağlasa ol

701b oldı : idi A

‘İşk idüp anı vālih ü hayrān
Geçdi bu hālet ile nice zamān

Gedā-yı mahzūnūñ mecnūn olduğının şıfat-ı şebidür ve
aşhāb-ı şafā ve erḡb-ı vefānūñ şefkat idüp ve nasiḥāt
itdükleridür ki beyān olunur *

Bir seher dest-i şevk ile eflāk
Gicenūñ kara şalın eyledi çak

Leylī’nūñ ‘İşk ile Mecnūn-veş
Gökde zencirini sürürdi güneş

Ateş-i ‘İşk ile tutuşmış idi
Cismine iztirāb düşmüş idi

710 ‘İşk ile olmuş idi dīvāne
Soyunup girmiş idi meydāne

Göricek mihrden bu ahvāli
Kaçdı bir bir nücūmun etfāli

Āşinālardan aña bir nice merd
Didiler iy esīr-i miḥnet ü derd

Bir senūñ gibi yok emīr-i kelām
‘ilm ü fażl ile Vācibü’l-ikrām

703 -A

* şafā : -A ; ki beyān olunur : -A ; beyān : zıkr C

710 -B

Hemdem idinme ‘ışk pīşesini
Sima ‘ırz u vaķar şīşesini

27a 715 Hūblar şimdi bī-haķīķatdūr
Anlaruñ ‘ışkı ‘ayn-ı zilletdūr

Kendini ħor u mütezel itme
‘Aķlını ‘ışķun ile taķıtma

Sen ki ‘ilm ile zū-fünūn olasın
Ne revā ‘ışķ ile zebūn olasın

Başuna miĥnet-i muĥabbet üşüp
Saña düşmez ki il diline düşüp

Bir şacı leyli sever diyeler
Seni Mecnūn yirine bağlayalar

720 Bilūr anı cihānda ĥāl ehli
Dile artuķ düşer kemāl ehli

Diñleyen dost sözini ve’l-ĥāşıl
Kalmaz ayakda mey gibi kāsıl

Saña el vara ‘izzet eyleyeler
Lāyık-ı şadr-ı devlet eyleyeler

Muĥtemeldūr ki pādişāh-ı cihān
Seni ide güzīde-i erkān

721a Diñleyen dost : Diñle yārān B,C

Bir vakar ehli kām-rān olasin
Ad ile sen de bir fülān olasin

725 Aña idüp naşīhati vāfir

Sözi bu resme kıldılar āhir

Naşīhat idenlere Gedā-yı pür-mihnetüñ tarīk-ı şavāb
üzre cevābıdur

Bu naşīhatleri işitdi Gedā
Eyledi cümlesini istihzā

Didi iy kavm-i vālih ü hayrān
Mey-i gāfletle mest ü ser-gerdān

Halkuñ āzādesi esīr durur
Sen gānī şandıguñ fakīr durur

27b Uşlı oldur ki ola dīvāne

‘Ākıl oldur ki ola mestāne

730 Şād olan ‘aķıbet melūl oldı

Gülen aġladı aġlayan güldi

Yok durur zevki dehr-i pür-kāhruñ
Şadrı şaff-ı ni‘al durur dehrüñ

728a esīr : esīri C ; 728b fakīr : fakīri C

Zehri tiryak durur bu dünyānuñ
Cümle tiryākı zehr durur anuñ

Cümleden alçaq olan a'ladur
Senün a'lâ didügün ednâdur

Hürm^{et} idüp saña ki halk uyar
Haberüñ yok seni günâha koyar

735 Kaşki hürmet itmeyüp kaṭ'ā
Günde yüzbiñ kişi sögeydi baña

Yapılup kaşr-ı kadri oñmaz işi
Hâne-i 'ırzı yıkmayınca kişi

Kim ki nūş itdi 'ışk şerbetini
Ber-ṭarâf itdi halk hürmetini

Zemden incinme ki revâ görmez
Anı medḥ itseler şafâ sürmez

Virdi yārānına o zāt-ı şerîf
Buña beñzer nice cevâb-ı latîf

Bir ehl-i temiz-i 'azîze Gedâ-yı bî-cânı yārānı dermân
içün iletdikleridür

735b bana : sana B

* temiz-i 'azîze : temiz vü 'azîze B,C

740 Vādi-i ḥasret içre āvāre
 ‘Işk esīri Gedā-yı bī-çāre
 Eyleyüp ‘ışka kendüzin mu’tād
 Gıtdügince cününü aldı ziyād

28a Can u dilden esirgeyüp anı
 Âna dermân arardı yārânı .
 Var idi bir kerāmet ıssı velī
 Aşlı âl-i Resûl ü nesli ‘Alī
 Sebze-püş idi hem o ḥayru’l- âl
 Berķ-i sebz ile şāh-ı ḡonca-mişāl

745 Zâti sinn-i vukûfa varmış idi
 Subḥ-ı şādık gibi ağarmış idi
 Şems idi şanki rūy-ı bī-bedeli
 Şa‘şa‘a olmuş idi ak şakalı
 Nūr-ı mahz idi ulı server idi
 Şekli kindîl-i ‘arşa benzer idi
 Yüzi mir‘at-ı nūr-ı Yezdānī
 Her sözi vāridāt-ı Rabbānī

742a esirgeyüp : esīr gibi B,C

748b Rabbānī : Raḥmānī C

Dal idi k̄āmeti ‘ibādetde
Yoğ idi mişli her vilāyetde

750 Yapışup sa‘adına yārānı
Ol ‘azīze iletdiler anı

Didiler aña iy veliyyu’llāh
Eyle bu ‘āşık-ı zā‘ife nigāh

Dinlemez bizi sözümüz tutmaz
Nāle vü zārı halkı uyutmaz

Bir ‘aceb derde mübtelā oldu
Halka vü kendüye belā oldu

Meş u mecnūn-ı ‘ışk u şeydādur
iller içre bu bir temāşādur

755 Lutf idüp derd-mende eyle du‘ā
Zāyi‘ olmaya uslana bu Gedā

Ola kim ayrıla muhabbetden
Kurtıla bu belā vü miñnetden

28b Çünki bu sözleri işitdi Gedā
Ol ‘azīze tażarru‘ itdi Gedā

Didi iy pīr-i hān-kāh-ı murād
Bir du‘a itki ‘ışkum ola ziyād

Kaf-ı ‘ışk içre oluben ‘ankā
Olayın ‘ayn-ı ‘ışk ile bīnā

- 760 Baña ölmek durur vişāl ancak
 ‘ömrümi ‘ömr-i yāre katsun Hāk
 ideyin cismümi yolunda fidā
 Cān virüp hāk-i rāh olayın aña
 Söyler iken bu hāl ile ol an
 Ağlayup okudu bu şi‘ri hemān

Gazel

- Fā i lā tūn Fā i lā tūn Fā i lā tūn Fā i lūn
 Hālūme raḥm eyleyen derdüme dermān kılmasun
 Yārdan ğayrı gözüm yaşını kimse silmesün
 ‘Ar ider ben mübtelāsından yitiş iy derd ü ğam
 Söyle bīmar it beni gördükçe cānān bilmesün
 765 Cānuñız var ise üftādeler yaşum gibi
 Ol perī-sīmaya karşı ‘aqlunuz tağılmasun
 Yalıñuz seyr eylesün gün gibi ol mäh-ı münīr
 Sāye-veş yanınca yüzi karalar şalınmasun

 762 -A ; 762a hal : nev B

764a derd ü ğam : derd-i ‘ışk B

766b şalınmasun : tağılmasun B,C

öldüğünden sonra Yahyâ'ya ko sögsün ol nigâr

29a Geçmiş İmân ehline niçün du'alar kılmason

Mesnevi

Çün tamâm eyledi Gedâ gazeli

Rûşen oldu rumûz-ı lem-yezeli

Okudu hâlet ile şî'ri Gedâ

Virdi kalbe ziyâ vü câna şafâ

770 Kelimâtına itdiler çü nazar

Didiler kim delûden uşlu haber

Bu meşel toğrı sözdür eyleme şek

Sözi virenden alan uşlu gerek

Hikmet-âmiz idi kelâm-ı Gedâ

Her sözi bir kitâb idi gûyâ

Acıyup derd-mende yârânı

Kodılar kendü hâline anı

Gedâ-yı mübtelâ evvelâ Şâh-ı 'âli-şâna mestâne ifşâ'-i

muhabbet ve izhâr-ı meveddet idüp esrâr-kuşâlığı ba'is-i

melâmet ve mûcib-i nedâmet olduğudur *

767a nigâr : habîb C

768 -A,B

* evvelâ : -C ; mûcib-i nedâmet : -A,B

Kışsa bezminde mest olan evbaş
Râz-ı pinhânı böyle eyledi fâş

775 Hâliyâ ol Gedâ-yı dîvâne
‘İşk ile olmuş idi efsâne

Anı bilmişdi cümle tağ ile taş
Oldı Ferhâd’a bu Gedâ yoldaş

‘İşk ile buldı iştihâr ammâ
Bilmediler kimi sever bu Gedâ

Bilemezlerdi hiç o maḥzûnı
Kangı Leylâ’nun oldu Mecnûn’ı

Oldı bir şem’a gerçi pervâne
Açmaz idi bu râzı yârâne

29 780 Bilür anı cihânda pîr ü cûvân
Olamaz buy-ı ‘İşk u müşk nihân

Yolda bir gün Gedâ-yı üftâde
Raşt geldi o serv-i âzâde

içmiş idi biraz kûzende idi
‘Akıllı ammâ ki kendüzinde idi

775a Hâliyâ : Şâbıkâ C

777a ‘İşk ile buldı : Buldı ‘İşk ile BC

780b Olamaz : Bulamaz

Bir yire geldi çünki ol iki mest
Kıldılar şîşe-i hicâbı şikest

Biri mes-i şarâb-ı şîve vü nâz
Biri mest-i muhabbet-i mümtâz

785 Sâye gibi Gedâ-yı bî-çâre
Tayanup kalmış idi dîvâre

Derd-mendini gördi çünkim Şâh
Oldı fi'l-cümle halden âgâh

Bakıcak aña hikmet Allâh'ın
Ditredi cismi cümleten Şâh'ın

Şâh'a nâr-ı muhabbet itdi eser
Kıldı 'ayn-ı 'inâyet ile nazar

Didi kim 'aşıkım gibi bu Gedâ
Mübtelâ itmiş anı derd ü belâ

790 Olmasa bend-i 'ışkım ile esîr
'İşkî itmez idi gönlüme te'sîr

Şâh çünkim Gedâ'ya oldı karîb
Didi 'ışk olsun iy Gedâ-yı garîb

Âgam-ı canân ile belâda mısın
Nicesin hoş mısın şafâda mısın

786a gördi çünkim : gördüğü gibi C

792b şafâda mısın : cefâda mısın B

Hatırın şordı eyledi meyli
Geldi Mecnûn'a şanasın Leylî

Aña lutfından ol huceste-hişâl
Hâlini bilmek için itdi su'al

30a 795 Didi nâz ile iy vücūd-ı şerîf
Seni 'ışk eylemiş za'îf ü nahîf

'Âlim ü nükte-dâna beñzersin
Bir zarîf-i cihâna beñzersin

Sever isen Hudâ'yı itme hâzer
Sevdüğün kim durur baña göster

Saña ihsân idüp 'atâlar idem
Ola kim derdüne devâlar idem

Şoḡbet-i hâşşına girüp varayın
Düşeyin ayağına yalvarayın

800 Diyeyin aña iy gül-i handân
Kılma ol 'andelîbünî giryân

Seni iy serv-i bâğ-ı huld-i berîn
Toḡrulugıyla sevdi ol miskîn

Nola oldıysa 'ışkun ile Gedâ
Kânına girme tîr gibi şehâ

Sen ki gönca-leb ü seht-kadsin
Hüsn ile tîg-veş ser-âmedsin

Göricek kılma ol Gedâ'yı hazîn
Kaşların eyleme siper gibi çîn

805 Sevdügüni saña hakikat ile
Dla kim râm idem nasihat ile

Dilber-i Şâh-ı 'âlişâna Gedâ'nuñ cevâbıdur

Çünki Şâh'ın sözün işitdi Gedâ
El açup cân u dilden itdi du'â

Didi şavt-ı hazîn ile iy Şâh
Vire gönlün murâdını Allâh

Ağlamağ ile görmez oldu gözüm
Zâ'fdan işidilmez oldu sözüm

Söyleme baña saña zahmet olur
Bu muhabbet kişiye miñnet olur

30b 810 iy olan hüsn ü hulk ile mümtâz
Müşfik ü 'âlim ü garîb-nüvâz

Sevdüğüm bir zarîf-i 'âlemdür
Şîve vü nâzda müsellemdür

803 -A

* Dilber : -B,C

Her ne kim dirsem andan ol yegdür
Milk-i hüsn içre bir güzel begdür

Kaşları medd-i âyet-i Kur'ân
Kaddi serv- revân-ı bâğ-ı cinân

Aña şems-i cihân disem hakdur
Kadri 'âlî vü gönli alçakdur

815 Mişli yokdur anuñ güzellerde
Anılur hüsni ile her yirde

Gösterürdüm saña ol sultânı
Şaklayaydun bu râz-ı pinhânı

Korkarın sırrımı 'ayân idesin
'İşkumi halka dâsitân idesin

Sevdüğümün yanında iy yüzi mäh
Belki sevmek sevilme ola günäh

Sözünü ol Gedâ idince tamâm
Diñledi anı Şâh-ı zü'l-ikrâm

820 Bundan evvel o Şâh-ı bî-hemtâ
Anı işitmiş idi icmâlâ

Ki o mecnun u vâlih ü Şeydâ
Derd-i 'ışkuñ esîri ya ni Gedâ

Şāh'dan ğayrını begenmez idi

Gördügi hūbı hūb saymaz idi

Gerçi var idi çok perī-peyker

Göze göstermez idi zerre kadar

Dahl idüp mey gibi dehānlarına

Tolaşup mūy-veş meyānlarına

31a 825 Kiminüñ zem iderdi ğuftārın

Kiminüñ kadh iderdi reftārın

Her birine bahāne bulur idi

Şāh medhine māyil olur idi

Sözlerinden alındı Şāh-ı cihān

Tınmayup fikre vardı nice zamān

Āhir itdi Gedā'ya girü hitāb

Didi kim baña göster itme hicāb

Bu huşūşa seni idem sırdāş

Tañrı haqqı içün itmey anı fāş

830 Söyleyince bu resme ol āfet

Diñledi hep Gedā-yı bī-tākāt

822a Şāh'dan : Şāh idi A

825b kadh : medh A,B

829b Tañrı : Teñgri A

830b hep : ol

Gör Gedā'nun zarafetini hemān
Şāh'a 'ışk-ı nihānı itdi 'ayān

Kıldı ol dem tevekkül Allāh'a
Şundi bir āyine hemān Şāh'a

Āyine içre gördi kendüyi Şāh
Ol ta'acübü didi kim Allāh

Bu ne nāzik vücūd olur ya Rab
Cümle rindānedür bunun işi hep

835 Bildi çün mübtelāsıdur bu Gedā
Şāh itdi Gedā'ya istignā

Zāhirā kaşlarını eyledi çīn
Ya'ni kıldı Gedā'ya hışm ile kīn

Kodı yolda Gedā'yı oldu revān
Şīve vü nāz idi murādı hemān

El-Mev'ize

Rind isen 'ālem içre sen zinhār
Hālüne vākıf olmasun ağıār

31b Severin kal'asını vīrān it
Can gibi dilde 'ışkı pinhān it

840 Var penāh it hişār-ı inkārı

Görme hergiz ziyān-ı ağıyarı

Şûretā itme 'ışkını izhār

'Āşıkuñ bir bilinmedik nesi var

Qādir oldukça 'ışkı itme 'ayān

Bir bakımda seni bilür cānān

Ŧuyurursan saña cefālar ider

Yüzüne bakmayup ezālar ider

Derd-mend ü za'îf ü bî-çāre

'Āşık-ı nā-murād u āvāre

845 Maḥrem-i derd ü mübtelā-yı belā

Hemdem-i āh u nāle ya'ni Gedā

Şaklayımadı rāz-ı pinhānı

Halka fāş eyledi o cānānı

Soñ peşimanlıg aşşı itmez imiş

Guşşası ta ölince gitmez imiş

Gedā-yı dīvāne yārāna esrār-ı 'ışkı ifşā idüp meşhūr-ı

āfāk olduğudur *

846a rāz : 'ışk C ; 846b eyledi o : itdi 'ışk-ı B,C

* ifşā : izhār B,C ; āfāk : rūzgār B,C

Birgün ol mübtelâ-yı miḥnet ü renc
Gördi bir yirde oynanur şatranc

Didi ne hoş maḳām olur bu maḳām
Añılur bunda nām-ı Şāh-ı benām

850 Bu bahāneyle bāri ben her an
ideyin nām-ı Şāhı vird-i zebān

Ol Gedā-yı zamāne ḥasret ile
Eglenürken bu seyr-i lu'bet ile

Hāne-i ferzi gördü çün fi'l-ḥāl
Birine kıldı meskenetle su'āl

32a Didi hey hey bu zağ-ı keç-reftār
Şāh yanında nice ide ḳarār

iki ruh yüzi şuyıdur oyunũ
Koyunuz ruḥları yirine bunun

855 Ne revādur ki ferz-i bī-endām
Ola hem-sāye Şāh evine mūdām

Bir bahāneyle Şāh'ı itmege zıkr
Eyler idi bunun gibi nice fikr

849b benām : cihān A,B

853b nice : niçün B,C

856a Bir : Bu B,C

Şāh'ı bir kaç kez andı çünkü Gedā
Hāline vākıf oldular zürefā

Bildiler kim helākidür Şāh'ıñ
'Āşık-ı sīne-çākidür Şāh'ıñ

Didiler iy garīb ü āvāre
Kūşe-i miḥnet içre bī-çāre

860 Şāh 'ālī-cenāb ü sen ednā
Hemdem olur mı pādişāha gedā

Gel berü vaz gel bu sevdādan
Saña ne fāide bu ğavġādan

Şāh senden irāğ u sen maḥzūn
Gerçi oldun o Leylī'ye Mecnūn

Diñledi sözlerini çünkü Gedā
Yogımiş 'aqluñuz didi ḥayfā

irişür yāre 'āşık-ı müştāk
Kutb-ı aḳtāba Ka'be olmaz irāk

865 i'timad eyle bu söze ḥaḳdur
'Āşık olan velī-i mutlakdur

Kāmil olanı zū'l-kemāl añlar
'Āşıkı girü ehl-i ḥāl añlar

Kendüñi eyle raḥmete lāyık
'İşık-ı pāk ile 'āşık ol 'āşık

32b ‘Adū-yı siyeh-rū Şāh-ı bī-nazīrūñ Gedā-yı ḥaḳīr ile
ittihādın añlayup bā‘iṣ-i ‘inād u fesād olup iblis-
miṣal telbīsle Şāh’ı idlāl itdügidür

Kanda kim ola bir perī-eyker
Bir iki oñmaduğı hemdem ider

Gün gibi olsa bir ḳamer peydā
Taḳılur sāye-veş āna a‘dā

870 Baḳar ağızına bir ḥarūñ her bar
Çıkmaz anūñ sözinden āḥir-i kār

Ne revādur ki her lebi Īsā
ide her bir ḥar-ı dū-pāye vefā

Kāmilūñ ḡuşṣası ziyāde olur
Cāhilūñ tāli‘i kuşāde olur

‘Āşıkuñ günü miḥnet ile geçer
Yimişūñ eyüsini toñuz yer

Böyledür böyle ḥāli dünyānūñ
Rağbeti olmaz ehl-i ‘irfānūñ

875 Māni‘-i vuṣlat olan ehl-i fesād
Derd-i ‘iṣḳı bu yüzden itdi ziyād

* -A ; ḥaḳīr : -C

874a dünyānūñ : ‘uşṣākuñ B

Bir siyeh-ru Yezîd ibni Yezîd
Sāye-veş Şāh'dan olmaz idi ba'îd

Olmuş idi gurāb-veş gammāz
Fitne vü hîle-sāz u şu'bede-bāz

Vācibü'l-katl cîlf-i bâtıl idi
Şāribü'l-hamr kara cāhil idi

Anadan yüzi kara toğmuş idi
Ma'siyet bahri anı boğmuş idi

880 Var idi sūretinde kara nişān
Şanki sönmüş eksi idi hemān

33a Fāni dünyā gibi yalancı idi
Hasta-i 'ışka kara şancı idi

Hep nifāk idi işi insāna
Sūretā beñzer idi şeytāna

Ol yüzi kara mühmel ü bî-'ār
Āşinā idi Şāh'a bir miqdār

Fitnenüñ başı şer işün beygi
Küh-ı necdün o karaca geyigi

885 Vardı miskin Gedā'ya virdi selām
Eyledi meskenetle feth-i kelām

879-1004 arasındaki beyitleri ihtiva eden sayfalar
B nüshasında eksiktir.

Didi iy derd-mend ü bî-tākāt
Yüregüm acıdı saña ğayet

Ol elif-kāmet itdi kaddüni lām
Cevr idüp saña virmez oldu selām

Şararup berk-i kâha dönmişsin
incelüp bir kiyāha dönmişsin

Her ne kim dirsem anı eyle kabûl
Sen baña âhiret karındaş ol

890 Rāzunı şakla çeşm-i rüşenden
Şaklama rāzuñı şakın benden

Varayın Şāh'a meskenet ideyin
Seni ol yāre terbiyet ideyin

Yār ile 'ālem eyleyen olmaz
'Ālem içinde bitmez iş olmaz

Sözüm ol Şāh-ı kām-rāna geçer
ide şayed ki sen Gedā'ya nazar

Vuşlat-ı dilbere bulup imkân
Ola kim derdüne olan dermân

895 Nice bunun gibi hoş-āmed ile
Hīle itdi Gedā-yı hasta-dile

33b Ol za'îf ü naḥîf ü bî-tedbîr
Oldı anuñ hoş-āmedine esîr

Aldanup ol Gedā-yı bī-miḳdār
Gül gibi açdı düşmene esrār

Her ne kim oldu arada vāḳi⁶
Kıldı ol ḳarayüzlüye şāyi⁶

Şefkat idüp Gedā'sına gah gah
Ele alurdi gāñlünü ol Şāh

900 Āşinā idi Şāh-ı devrāna
Halk şanur idi anı bī-gāne

Eyleyüp ol Gedā'ya Şāh ikrām
Virür idi uğurlayınca selām

Her ne kim oldu ise nāz u niyāz
Vāḳıf oldu serāser ol gammāz

Hasedinden hemān dem ol bed-hāl
Varuben Şāh'ı eyledi idlāl

Hasb-ı hāl

Didi iy Şāh-ı milk-i ḥüsn ü bahā
Nice biñ can u ten yolunda fedā

905 Turduğınca zamāna var olasin
Taht-ı devletde ber-ḳarār olasin

900b Halk : Gören anı C

Senüñ ardunca görenler dirler
Şāh'ı şimdi Gedā sever dirler

Aña itsen uğurlayınca vefā
Birine biñ katup ider ifşā

Şimdi sensün cihānuñ ağzında
Bakla ıslanmaz anuñ ağzında

Sözi olursa dahi āb-ı hayāt
Şakın anuñla eyleme kelimāt

34a 910 Şāh'a bir bir didi bulup hāli
Vāki⁶ olduğı gizlü ahvāli

Geçdi Şāh'a Gedā'yı ol ebter
Acıyan har meşeldür atı geçer

Didügi söze oldılar şāhid
Şiñarı bir nice har-ı müfsid

Diñleyince sözün o rû-siyehün
Gālib oldu celāli yüzi Şāh'un

Ğağab u hiddet ile Şāh-ı cihān
Yazdı bir nāme ol Gedā'ya hemān

Şāh-ı pür-cefā Gedā-yı mübtelānuñ esrār-küşālığından
hoşnud olmayup ėitāb-nāmeyle merdūd idüp Gedā-yı

bî- karār dahi çār u nā-çār ol gül-i hezār- pārenūñ
reh-güzārından ayırup şehirden firār itdigidür *

915 Evvelā nāmede o Şāh-ı benām
Hakk'a hāmd itdi vü Resûl'e selām

Didi iy āşinā-yı 'ālem-i 'ışk
Mübtelā-yı belā vü hemdem-i 'ışk

Sitem-i hicr ile ferīd-i cihān
Elem-i dehr ile vaḥīd-i zamān

Bu ne küstahlık durur ki Gedā
Hem seve Şāh'ı hem ide ifşa

'İşk ile buldun iştihār-ı tamām
Beni halk içre eyledün bed-nām

920 Kılmadun ateşümi dilde nihān
Dūd-ı āhundan oldı halka 'ayān

Baḥa gerçekliğiyle 'āşık isen
Şubḥ-veş mihrüm ile şādık isen

34b Nāmemi okuyıp 'āmel idesen
Gün gibi başunı alup gidesen

* -A

920a ateşümi : ateşüni C

Bendenüñ hākimi çü mevlādur

Didüğü yirde olmak evlādur

Kim ki girçekligiyle ‘āşık ola

Sınmaz emrini yārinüñ kaṭ‘ā

925 Sevdüginüñ rızası üzre olur

Dā’imā mukteżası üzre olur

Mukteżam ol durur ki nice zamān

Aķasın şu gibi bir yana hemān

Dilüne Şāh adın almiyasın

Bir iki yıl bu şehre gelmeyesin

Nār-ı fūrkatde kalbi kal idesin

Kendü kendüni ehl-i hāl idesin

Ateş-i vakt olup ol gonca-i ter

Nice sözler didi buna benzer

930 ‘Arż idüp ol Gedā’ya rū-yı celāl

Şāh dürdi yüzünü nāme-mişāl

Ṭa‘n okına Gedā’yı kıldı nişān

Çekdi ol derd-mende tīg-i zebān

923a çü : ki C

926 -A

927a almiyasın : anmiyasın A

Beñzedi saṭr-ı nāme şimşīre

Elif ü nūn kemān ile tīre

iki saṭrınuñ arası meşelā

Oldı der-bend-i kūh-ı derd ü belā

Hışm idüp ʿāşıkına ol dildār

Çekdi saṭrından araya dīvār

935 Āhır oldı bu vech ile nāme

Virdiler ol Gedā-yı bed-nāme

Hasb-ı hāl-i Gedā *

Çün Gedā aldı nāme-i yāri

Ağlayup kıldı nāle vü zāri

35a Didi bu şemʿ-i bezm-i cānumdur

Gonca-i gülşen-i cinānumdur

Taşı kâfur içi ʿanberdür

Şeb-i kıadr ile rûz-i enverdür

Olmaya hüsn ile bunuñ bedeli

Çīn maḥbûbı vü Hıṭā güzeli

940 Nāme-i Şāh'ı okıyınca hemān

Çāk idüp sīnesini kıldı fiğān

* -A

936b nale : ah ile C

Didi ben kendü kendüme itdüm

Râzı olmaduğı yola gitdüm

Bu cünün ile eyledüm noksân

Râz-ı pinhānum oldu halka ‘ayân

Fâş idüp ‘ışk rāzını her gâh

Yâri rencide-hâtır itdüm âh

Vah ki rencide itdüm ol yâri

Gelmeyeydüm bu ‘âleme bâri

945 Uçmağa eylesem ‘aceb mi heves

Bulbül-i cāna cismüm oldu kafes

‘Āşıka bir każā imiş hicrân

Bi’z-żarūrî belâ imiş hicrân

Sevmez ol şâh kendüyi seveni

Nola merdūd-ı ‘âlem itse seni

Mütehayyir olup bu ahvâle

Eyler idi bu vech ile nâle

Gah olur nâme peyk-i vuşlat olur

Gah tîr-i kemân-ı furkat olur

943a her gâh : nâgâh C

946b Bi’z-żarūrî : Bir żarūrî C

947b seni : beni C

Hasb-ı hāl

950 Emr-i Şāh'ı tutup Gedā fi'l-hāl
Ġāyib oldu ricāl-ı ġayp-miḡāl

35b Şāh bir kuldān olsa hoşnūd
Bir bahāneyle eylese merdūd

Leb-i dilber gibi görünmez olur
Yolina sāye-veş sürünmez olur

Çarh gibi olur ġam ile dūtāh
Yıldızı düşkün olup eyler āh

Eyleyü eyleyü figān u enīn
Şehirden gitdi ol Gedā miskin

955 Nār-ı dilden çıkan duhānlar ile
Girye vü nāle vü figānlar ile

Raks ura ura yola girdi Gedā
Gird-bād ile şān gubār-ı fenā

Her kimi gördi ise ağlatdı
Yol gibi boynunu burup gitdi

Bir yüce yire çıkdı didi heman
Elvidā iy maḡalle-i cānān

Elvidā iy maḡām-ı Ka'be-i cūd
Elvidā iy medīne-i maḡşūd

960 Elvidā iy cefāsi çok cānān
il sözine uyucu Şāh-ı cihān

Kaldı hasret kıyāmete bākī
Bilmedün veh ki kadr-i ‘uşşakı

işigünden ğarībūni sürdün
Baña düşmanlarımı güldürdün

Vaṭanumdan beni ırağ itdün
Hicr ile dāğum üzre dāğ itdün

Eski derdümü tazelendürdün
Beni hasret odına yandurdun

965 Ah kim geçmedün günāhumdan
Böyle umulmaz idi Şāh’umdan

36a Eyler iken bu resme āh u figān
Derd ile okudı bu şi‘ri hemān

Gazel

Me fā‘i lün Fe‘i lā tün Me fā‘i lün Fa‘lün

Bugün o merdüm-i ‘ālī-naẓardan ayrıldum
Gözüm yaşı gibi nūr-ı başardan ayrıldum

Diyār-ı ğurbete āhum gibi çıkup gitdüm
Fığanlar ile o cān u cigerden ayrıldum

Bu gice şem'ine cem olmuş idüm ol māhuñ
Ne kara günlere kaldum seherden ayrıldum

- 970 Firāk-ı yārum ile gitdi 'aql u şabr u karār
Yazuk degil mi baña kim nelerden ayrıldum
- Şadef gibi nola çāk olsa sīnem iy Yahyā
iki cihāna deger bir güherden ayrıldum

Mesnevi

Oluben rāzı-yı rızā-yı Hudā
Okudı şevk ile bu şî'ri Gedā

Yaşın ırmağ idüp sehāb gibi
Taşlar ile dögündi āb gibi

Yüzini yire sürdi yaşı gibi
Onmaduk kaldı bağı başı gibi

- 975 Derd-mendün sitāresi yoğ idi
Kara başına çāresi yoğ idi
- Halk-ı 'ālemden eyleyüp 'uzlet
Eyler idi vuḥūş ile ülfet
- 'İşk ile oldu mest ü lā-ya'kıl
Geçdi 'ömri bu ḥāl ile nice yıl

972b bu : çü A

974b onmaduk : çaresiz C

36b Gedā-yı mübtelānun ah-ı siyāhı zümre-i a‘dāya
hazer ü Şāh-ı pūr- cefāya eger itdügidür *

‘Āşıkun kām̄eti olinca kemān
Hasmını eyler āh okına nişān

‘Āşıkun sen cünūnına kalma
Hazer eyle ilencini alma

980 ‘Āşık-ı sādıkun sözi meşelā
Dönmez atılmış ok gibi kat‘ā

Kılmağa bir diyārı zīr ü zeber
‘Āşıkun āhı ile yaşı yiter

Gelse bir ‘āşık-ı za‘īfu’l- hāl
Bir bahāneyle var du‘āsını al

Hor bakma Gedā-yı şeydāya
Urdı çün puşt-ı pāyi dünyāya

Server-i rāh revānı milk-i fenā
‘Āşık-ı bī-karār ya‘ni Gedā

985 Gördi çünkim ziyān-ı ağıyārı
Kibleye karşı eyledi zārı

Bulmayup vaşl-ı yārına çare
Çekdi şimşir-i āhı ağıyāre

* hazer : zarār C

Ḳamet in yay idüp nitekim tîr
Urdu aġyāre beddu‘ā ile tîr

Ḥaḳdan irişdi cümlesine belā
Ḥācetini ḳabūl itdi Ḥudā

Her birisi cūvāne merk oldu
Yolına geldi itdügin buldı

990 ‘Amdur lutfı Ḥaḳ Te‘ālā’nuñ
Montaḳımdür bir adı Mevlā’nuñ

Kimsenüñ ḥaḳḳı kimsede kalmaz
itdügün şañma yoluna gelmez

37a Çeşmi bīmāri gibi bir gün Şāh
Ḥasta oldu ḳazā ile nāgāh

Şāh itdi Gedā’nuñ āhı eser
Kimsenüñ āhın alma eyle ḥazer

Şoldı bir pāre ol gül-i aḥmer
Issı yelden niteki gonca-i ter

995 Geldi bir kişi sür at ile heman
Didi kim iy Geda-yı Şah-ı cihan

Ḥaberüñ yok mı ḥastadur ol Şāh
Sen gidelden yatur ol zıll-ı ilāh

Başınũ gün gibi harāreti var
Gül yüzünũ ziyāde ħumreti var

Seyr iderken sarāyını nāgah
Māh-ı rûze gibi tütildi o Şāh

Za‘fdan bir ħayāle dönmişdür
Kaşı gibi hilāle dönmişdür

1000 Çeker iken o ğamzeler ħançer
Şimdi eyler mülāyemetle nazar

Mużtaribdür vücūdı āb gibi
Şudadur gözleri ħabāb gibi

Zaĥmet-i tebden oldu ħāli ħarāb
Ditrer ol āf-tāb-ı ‘ālem- tāb

Her kimün ħasta olsa cānānı
Dāyimā bî- huzur olur cānı

Anı dinlerken ol Gedā-yı ħazīn
Sözinũn arasına girdi hemīn

1005 Cān u dilden yāneldi Allāh’a
Bir du‘ā eyledi hemān Şāh’a

Ĥalīķ’ũn ħikmetiyle ol sâ‘at
İrdi Şāh’ũn vücūdına şıĥat

37b Gün gibi hüsni 'āleme taldı
 Bir hilāl idi şanki bedr aldı

Girü gün gibi çıkdı seyrāne
 Girü gül gibi aldı mestāne

Ġamzesi girü hun- fişān aldı
 Gözleri fitne-i cihān aldı

1010 Şiḥḥate irdi ber- murād aldı
 Hüsni evvelkiden ziyād aldı

Şāh-ı vacibü'l- ikrāma Gedā-yı bed- nāmūñ
 mektüb-ı muḥabbet üslūbıdur *

'Āşıkūñ nāmesi pür- āteş olur
 Deli gönli gibi müşevveş olur

Qararur sūz-ı 'ışk-ı a'ladan
 Tūr tağı gibi tecellādan

Elifi bir zebān-ı ḥāli olur
 Rāvi-yi kışşa-i melāli olur

 1007a Gün gibi hüsni : Hüsniñ nūrı B

1008b gül : gün A

1010a Şiḥḥate : Şoḥbete A,C

* -A

1013b -A

Baları cümle bağı başı olur
Noktalar anda gözi yaşı olur

1015 Cümle harfi duhān-ı āh olur
Kara bahtı gibi siyāh olur

Bezm-i 'ışkuñ o mest-i şeydāsı
Cümle 'ālemün temāşası

Dār-ı ğurbetde vālih ü hayrān
Milk-i miñnetde dāsitān-ı cihān

Mübtelā vü esīr-i bend ü belā
Şāh-ı iklīm-i 'ışk ya'ni Gedā

Nāgehān oldı çün mahall-i 'itāb
Yazdı söz ile nāmesine cevāb

1020 Didi şükr ol Kerīm ü Rezzāk'a
'İşki şem' itdi bezm-i 'uşşāka

Uğradup 'ışk-ı pāk ile rence
Kıldı Eyyüb'a derdi eglence

'Ayn-ı Yākub'ı eyleyüp a'mā
Cān gözün açdı bāṭınından aña

38a Kendünüñ 'ışkıdur aña maṣṣūd
Yūsuf'ı bir bahāne itdi Vedūd

1014a -A

1023b itdi : kıldı B

Zikr idüp Hakk'ı vü Resûl'i Gedâ
Mağşadın nâmesinde kıldı edâ

1025 Didi iy pâdişâh-ı devrânüm
Altun üsküflü mâh-ı tâbânüm

Kulını hasret odına yakıcı
‘Âşıkına kıya kıya bakıcı

iy gönül kapucu gözi şehbâz
Hüsn ilinde müsellem ü mümtâz

Düşeli senden ayru bî-cânem
Başdan ayağa derd ü efgânem

Seveli iy dehânı gonca seni
Olmışam ‘âlemün gözi dikenî

1030 Sâde-dil ol begüm piyâle gibi
Kara gönüllü olma lâle gibi

‘Arz-ı dîdâr idüp tecellâ kıl
Beni ol vech ile tesellâ kıl

iy perî-peyker ü firîşte-hîşâl
‘Aklum almakdan ise cânımı al

Garazun bâña lutf u himmet ise
Beni öldür ne denlü zahmet ise

1024b Mağşadın nâmesinde kıldı : Kıldı mağsud-ı nâmesinde B,C
1030a Sâde-dil : saf-dil B,C

Oldı ğam sazına yürek rakḳāş
Hayra gir bu belādan eyle ḥalāş

1035 iñen aġlatma iy kerem kânı
Nevbetine küyücü kurbānı

Gözüñ ile görüp bu maḥzūnı
Göñlüñ ile esirge iy hūnı

Dostı her düşmen ile bir görme
Beni yollarda görmeze urma

38b Baña dirsən ki ‘ışkı itme ‘ayān
Kādir isen cemālün eyle nihān

öpmedüm ayagını ‘izzet ile
ölürin ‘ākıbet bu ḥasret ile

1040 ölür isem vaşıyyetüm idesin
Kabrümi atun ile çignedesin

Sögesin dostum toyunca baña
idesin rūḥuma bu resme du‘ā

Her yüzi karanuñ sözün tutma
Beni unuttuğunu unutma

Ben kimem kim vişāle lāyık olam
Eyleyem kendümi saña hemdem

Bu yiter baña iy meh-i rüşen
Seni seyreyleyem iraklardan

1045 Nāmeyi şem'-veş bahāne idüp
Sūz-ı derd ile 'āşıkāne idüp

Yanayın nār-ı iştiyākum ile
Ağlayayın ğam-ı firākum ile

Hamdülillah cefān ile nāçār
Dil-i dīvānem eglenür her bār

Çorğarın kim rakīb ide igvā
Ne cefā idesin baña ne vefā

Pertev-i mihr-i lutfunı gözedüp
Kāmetüm gibi sözünü uzadup

1050 Çok niyāz eyledüm bu söz haqdur
'Āşıkun şayruluğı yañşakdur

Mihrimün zerresin idüp takrīr
Yaşumun oldu katresi tahtır

Nāme bu vech ile olup tāhir
Şāh'a 'arż itdi hālını bir bir

1046b Ağlayayın : Ağlayayım B,C

1047a nāçār : nāgāh B ; 1047b bār : gāh B

1048a Çorğarın : Çorğarum B,C ; ide : idüp C

1052b 'arż itdi : anlatdı B,C

- 39a Yazuben diḳḳat-i ziyāde ile
Şāh'a gönderdi bir piyāde ile

Hasb-i ḥāl *

Bu sa'ādet yiter ki ehl-i dile
Sevdügi nāmesini ala ele

- 1055 Nāmede yana yakıla vāfir
‘Arz ide ḥālini bir bir

Bu murāda kaçan vuşul bulur
‘Āşık olan sevindüğinden olur

‘Āşık-ı rind olan gurur itmez
Rāy ü tedbīrde kuşur itmez

Yāri nāmeyle imtiḥān eyler
Rāz-ı pinhānını ‘ayān eyler

Nāmesini eger okursa nigār
Bilür anı ki bir muḥabbeti var

- 1060 Vay eger vaz‘ını idüp taḡyīr
iltifāt itmege kalīl ü keşīr

* -C

1055 -A

1057b Rāy ü : Rāy-i A,B

1059 -B

Şād- m̄an iken ol gül-i hamrā
Şundılar nāme-i Gedā'ı aña

Şīve vü nāz ile terāhḥum ile
Bakdı ol nāmeye tebessüm ile

Aldı ol nāme-i perīşānı
Okudı ahirine dek anı

Nāz u şīveyle kaşların çatdı
Nāmeyi bir sehelce çak itdi

1065 Nāmeyi virene hitāb itdi
Zāhirā ca'1 ile 'itāb itdi

Nice kimse bu hāle 'ālim idi
Böyle itmek orada lāzım idi

Nāmeyi virdi aña Şāh-ı kerīm
Didi girü kıl issına teslīm

39b idesin ol Gedā-yı 'ışkı melūl
Diyetin nāmeñ olmadı maqbūl

Bu cefānuñ ziyāde lezzeti var
Zāhire bakma gizlü hikmeti var

1062a ile : idüp ; 1062b ile : idüp C

1066 -

1067a virdi : sundı B ; 1067b girü kıl : kıl girü B,C

1070 Niceler iş bu kavli red şandı
Dilberün şivesine aldandı

Gāh olur nāzını idüp izhār
iltifāt eylemez geçer dildār

Añlar iseñ bu zevk ü şevki eger
Hak bilür nice biñ selāma deger

Devlet ol ‘āşık ki maḥbūbı
Arada kullana bu ūslūbı

Şive-i yāri ehl-i zevk añlar
Hāl-i ‘uşşākı ehl-i şevk añlar

1075 Mantıku’t- tayrı bilmege her bār
Ya Süleymān gerek ya ḥod ‘Attār

Şāh-ı ‘ālī- cenābdan ictināb itsün diyü Gedā’ya
Şāh’ı zemm ile añduklarıdır *

‘Ālem içinde derd-i bı- dermān
‘Işkdur ‘ışk iy ferīd-i cihān

Kim ki bīmār-ı ‘ışk-ı dilber ola
Hak’dan olur olursa aña devā

1070a işbu kavli : bu kabūli B,C

1071a olur : olup B,C ; nāzını : rāzını C

1072a zevk ü : zevk-i C

* -A

‘ilm-i hikmetde Ḥażret-i Lokmān
Yazdı üç vech ile velī dermān

Biri oldur ki ‘āşık-ı yāre
Vuşlat olur aña hemīn çāre

1080 Biri daḥi yoğ ise şabri eger
Çār u nāçār ide ‘azm-i sefer

Biri daḥi hemīşe yarānı
Zem ide ‘āşıkına cānānı

40a Diyeler kim ḥabībünı her bār
Bī-tekellūf āper kocar āgyār
Bī-vefādur ḥaḳıḳatı yokdur
Saña hergiz muḥabbeti yokdur
Sen çekersin belāsını her dem
İl şafāsın sürüp ider ‘ālem

1085 Eyleyince bu vech ile idlāl
Gelür elbette ‘āşıka bir ḥāl

Olmayup sevdüğinden ol hoşnūd
Turmayup virür ihtimāle vücūd

1078b velī : didi A

1079 Vuşlat olur aña hemīn : ‘Ālem-i vuşlatı olur B,C

1085a Eyleyince : Eyleyicek B ; vech : ḥāl C

Zāhirā gerçi kim ‘inād eyler

Bu sovuḡ söze i‘timad eyler

Bu cevāb ile ‘āşık-ı bīmār

Sevdüğinden biraz olur bī-zār

‘Āşıkūñ derdine iden tedbīr

Sözi bu yüzden eyledi takrīr

1090 Çünki mecnūn-ı ‘ışk oldu Gedā

Niceler derdine arardı devā

Girü yanına cem‘ oldu yārān

Kılmağ için cünūnuna dermān

Çāresüz kaldı gördiler o Gedā

Sefer olmadı āña def‘-i belā

Anuñ emrinde kaldılar ‘āciz

Şabre yoğ idi tākātı hergiz

Rahm idüp hāline anuñ ol an

Sāgdiler Şāh’a itdiler buhtān

1095 Şāh’dan çok şikāyet eylediler

Āña vāfir meẓemmet eylediler

Kavl-i Lokmān ile idüp ‘ameli

Hayli zem eylediler ol güzeli

1089a iden : anı B,C

1094b itdiler : kıldılar B

40b Bu maḳūle sözi işitdi Gedā
i‘timād itmeyüp didi ḥāṣā

Şāh ben bildüğüm Şeh ise eger
Ġayrılardan irişmez aña zarar

Pākdan pākdur o şems-i cihān
Hayfdur aña eylemek bühtān

1100 Dil uzadan lebine lāl olsun
Dñmaduḳ başı pāy-māl olsun

Ol uzun boylu servi ikide bir
Kim ki zem ide ola ‘ömri ḳaşır

Ādemün ādem oldu āyinesi
Belki sercümle ‘ālem āyinesi

Her ne kim itdünüz aña bühtān
‘Aybuñuzdur görünür anda ‘ayān

Olur ol göz kişiye ‘ayn-ı zarar
Kendü ‘aybına eylemezse nazar

1105 Baḳsa mir‘ata Yūsuf-ı Ken‘ān
Girü Yūsuf görünür anda hemān

Baḳsa ayineye eger zengi
Görinür yine kendünün rengi

1102b ‘ālem : ādem B

1103b ‘ayān : hemān B,C

Ne ‘acebdür bu resme ol bî-‘aql
‘ilm-i hikmet sözünü eyledi naql

Ol ki ‘âlemde ehl-i ğayret olur
Her neye baksa ana ‘ibret olur

Sözlerini işitdiler bir bir
Olmadılar cevâbına kâdir

1110 Acıyup kıldılar figân u enîn
Gitdiler her biri melûl u hâzîn

Gedâ-yı üftâdenün derdi hâdden ziyâde olup ‘ışk ile
gâh mâha ve gâh âf-tâba hitâb idüp birinden cevâp
gelmeyüp âhir-i kâr Hakk’a niyâz itdügüdür *

41a Fırkat ahvâlini bilen üstâd
Urdı bu resme kıssaya bünyâd

Mest ü mecnûn u vâlih ü şeydâ
‘Âşık-ı nâ-murâd ya‘ni Gedâ

Keşf idüp cân gözünü yürür idi
Nereye baksa Şâh’ı görür idi

1108a ğayret : ‘ibret A ; 1108b ‘ibret : ğayret A

* Hakk’a niyâz : Kadiyü’l- hacâta münâcât B ;
Kadiyü’l- hacâta ve Mucîbü’d- da‘vâta ‘arz-ı
münâcât C

1113a yürür idi : görür itdi A

Varsa bir sohbeta eger ki Gedā
Hāl olurdu hayāl-i yār añā

1115 Anda söylense nice dürlü haber
Haberı olmaz idi zerre kadar

Kul olup Şāh'a gönli anda idi
Gözi mecnûn gibi yabanda idi

Gāh olurdu görürdi ol mähı
Ya'ni sultān-ı hüsn olan Şāh'ı

Sürinüp sāye-i siyāh gibi
Karşu varurdu dūd-ı tāk gibi

Eyler idi o māha istikbāl
Hālını ağlar idi ebr- mişāl

1120 Ağlayup keşf-i rāza başlar idi
Cān u dilden niyāza başlar idi

Şonra görürdi ol za'ifü'l- hāl
Şāh'ı kılmış taşavvurında hayāl

Gördügi Şāh'ınun hayālî imiş
Sūret-i fikret-i mahallî imiş

Söyledügin yabana söyler imiş
Olur olmaz fisāne söyler imiş

1118a siyāh : Şāh C

Utanup halkdan iderdi hicāb
Kendü kendüzine kılurdi 'itāb

41b 1125 Gāh başını taş a urur idi

Gāh alır taş ı baş a urur idi

Halka mestānelikler eyler idi

Şöyle dīvānelikler eyler idi

Māh-ı seriü'l- harekāt a kelimāt itdüg idür

Bir gice hān- gāh-ı 'uzletde

Ya'ni mātem- sarāy-ı ğurbetde

Hasret-i Şāh ile Gedā-yı cihān

Yaş ını itmiş idi siyl-i revān

Kimse yanında yoğ idi ki aña

Hālin ağlaya göñli rāḥat ola

1130 İz tırābından oldu bī-tākāt

Göñli eglenmez idi bir sā'at

Ağlar iken o kara göñli meger

Eyledi gökyüzinde māha nazar

1124b kendüzine : kendüsine B,C

1125b olur : olup B,C

1126b Şöyle : Böyle B,C

1127b ğurbetde : devletde B

1128b -B

Şem' gibi Gedā-yı dīvāne
Yandı yakıldı mäh-ı t̄ābāna

Didi iy āb-ı rūy-ı çerh-i berīn
Halka-i şohbet-i sipihre nigīn

Ehl-i sa'ūdūn hemīşe yıldızısun
Felegūn dāyimā görür gözisun

1135 Cānib-i rūza cām-ı revzensin
Kāyināta çerāğ-ı rūşensin

Yücesin gerçi āfātāb gibi
Gönlün alçak durur türāb gibi

Bir sehā kânı zāta beñzersin
Ekrem-i kāyināta beñzersin

Yürürin ğurbet içre āvāre
Eyle ben bī- sitāreye çare

42a Zulmet-i ğamda nā- bedīd oldum
Yārdan hicr ile bā'īd oldum

1140 Beni kılmazdı çāk bu deñlü ğarīb
'Āşıkūn kadrini bilirdi ħabīb

Olmuşam 'ışk ile zā'īfū'l- ħāl
Kalmadı ağlamağa dahi mecāl

1133a iy : -A

1138a Yürürin ğurbet : Yürürdi ğayret B

‘Işk-ı dil-dāra kim giriftārem
Nice yıllar durur ki bīmārem

Yok mecālüm ki varam ol Şāh’a
Benüm işüm kalupdur Allāh’a

iy sipihr-i berīne bedr-i tamam
Eyle ol Şāh’a hālūmi i‘lām

1145 Diyesin ol garīb-i bī- dermān
Kaldı ğurbetde bī- kes ü bī- cān

Sāye- veş pâyüne yüzün süremez
Ayda bir kerre gün yüzün göremez

Hālet-i nez’a iridi ol bīmār
Dil ağız virmeyüp yatur nā- çār

Var aña cān gibi ğarīb ola gör
Eceli irmedin tabīb ola gör

ölmedin saña ‘arz-ı hāl itsün
Āhıret hakkını helāl itsün

1150 Gerçi ‘ālī- cenābdur dildār
Göñül alçaklığını itse ne var.

Hiç lāyık midur ki devletine
Sala ben dermendi furkatine

Subha dek eyledi bu resme hitāb
Gelmedi māhdan Gedā’ya cevāb

Ağlayup baħr-i hayrete taldı

Ṭakāṭı ṭāk oldu kat kaldı

42b

Māhdan gördi olmadı dermān

Muntaẓır oldu āf-tāba hemān

Āf-tāb-ı ‘ālem- tāba hitāb itdügidür *

1155 Toğdı çün şevket ile mihr-i seher

Zulmet-i dehri kıldı zīr ü zeber

Açdı mēnend-i pīr-i nūrānī

Perde-i ‘ayn-i ehl-i ‘irfānı

Keşf idüp ‘āleme kerāmetler

Halka gösterdi çok vilāyetler

Nazar idince āf-tāba Gedā

Cān u dilden tazarru‘ itdi aña

Didi iy nūr-ı ‘ayn-ı ‘illiyyīn

Şemse-i çār- ṭāk-ı çarh-ı berīn

1160 Baħr ile berre hükmūñ oldu revān

Saña dirsem ‘aceb mi Hızr-ı cihān

Hak bu kim seyyīd-i vilāyetsin

Hızr- veş mazhar-ı kerāmetsin

* tāba : mestāne B

1161b kerametsin : vilayetsin C

Bir senüñ gibi var mı dünyāda
Sala baħr-ı sipihre seccāde

Evc-i devletde eyleyem me'vā
Zerrece ħimmetün olursa baña

Nūr-ı şem'-i çerāg-ı kudretsin
Hüsrev-i encüm- i sa'ādetsin

1165 Bu cihān içre kimsenüñ hergiz
Gözi göñli açılmadı sensiz

Altun üsküflü bir dilāversin
Bir bakımda o Şāh'a beñzersin

Oldı ol Şāh belki yoldaşun
Āsitān ile hoş durur başun

43a Varur isen mahalle-i Şāh'a
Yüzünü sür o yüce dergāha

Yolun üstidür āsitāne-i Şāh
Buluşursan o Şāh ile nāgāh

1170 Düşesin ayagına ol ħanūn
öpesin ħāk-i pāyini anuñ

1163a eyleyem : eyleyen B

1164a çeşm : şem' A,B

1170a Düşesin : Düşeleyin B ; ħānuñ : Şāh'uñ B,C

Diyesin iy cefālar eyleyici
 ‘Āşıkına ezālar eyleyici

Uyma düşman sözine hey zālīm
 Birgün ola ki olasın nādīm

itmez idin vefāda ihmali
 Ger bileydün ḥakīkat-i ḥālī

Başına irdi lāle- veş sevdā
 Delirüp ṭāğa düşdi ebr- āsā

1175 Veh ki nā- raḥm ü bī- şefā‘atsin
 Gerçi bir serv-i kad- kıyāmetsin

Derd- mende eza içün maḥzā
 idesin anca kez rakībe vefā

Korkarın kim kemend-i nāle vü āh
 Birgün ola tuta seni iy māh

Kim ki ‘āşıklarınūñ āhın alır
 ‘Ākībet sāye- veş yolına gelür

Merhāmet eyle iy kamer- sīmā.
 Ol sa‘ādetlü başun içün ānā

 1171a cefālar : şafālar B

1175a nā- raḥm : bī- raḥm B,C

1176b idesin anca : Eyledün nice B,C

1180 Nār-ı ʿışkını kıl biraz teskīn
itme ʿāşıklar içre anı hāzīn

Ağlamağ ile iy gül-i raʿnā
Oldı nergis gibi Gedā aʿmā

Derd-i hicrāna itmeyüp dermān
Kılma seng-i belāya anı nişān

43b iy güzelliğe Yūsuf-ı şānī
Görmeze urma pīr-i Kenʿānī

Nice bir furkāt ü cefā nice bir
Nice bir hasret ü belā nice bir

1185 Olmadı dı bu ğuşşa pāyānı
Yok mıdur furkatunun uranı

Göñül alçaklığını eyleyesin
Şāh'a bir bir didiklerüm diyesin

Diyesin çekdügümü dil-dāra
Kār ide şayed ol cefā- kāra

Ola kim sözüm ile kerem idesin
Kalb-i polad-ı yāri nerm idesin

1181b Gedā : gözi C

1186' dan 1267' ye kadar olan beyitleri ihtiva eden
sayfalar B nüshasında eksiktir.

1187b cefā- kāra : sitem- kāra C

Belki ma'kûle kâyl eylesin
Ol sehi- kaddi mâyil eylesin

1190 Mihr-i eflâke keşf-i rāz itdi
Nice bunun gibi niyāz itdi

Kıldı hırşīdi kıble-i hacāt
Ratb-ı yābisden eyledi kelimāt

Gördi kim āf- tāt-ı 'ālem- tāt
Virmedi zerrece sözine cevāb

Bezm-i hayretde bī- huzūr oldı
Cām- veş yaş ile gözi tıldı

Ağlayup hasret ile didi Gedā
Sözümü kimse diñlemez hayfā

1195 Olmasun kimseler cihānda ğarīb
Olmasun kimseler esīr-i habīb

Nola 'uşşāk olursa sedd-i belā
Evliyāya irer eşedd-i belā

'Āşıkı ğamdan eylemez hāli
Böyledür böyle 'ālemün hāli

44a Olmadı mihr ü mehden aña devā
'Ākıbet hoş tedārük itdi Gedā

1196b El- 'Acluni, Keşfü'l- hafā, c.1, s. 130

Gördi kim furkāt oldu tūl u dirāz

Kıldı ol bī- niyāza ‘arz-ı niyāz

Hudā-yı bī- niyāza niyāz itdügidür

1200 Didi iy hikmet işı Rabb-ı Hudā

Senden olur olursa derde devā

iy cihan halkına olan Ma‘būd

Ekrem ü Erham ü Şefī‘ ü Vedūd

iy kamuya murādını virici

Hasreti hasrete koşdurıcı

Kār- sâz-ı ‘umūr-ı hasta- dilān

Dil- nuvâz-ı dil-i şikeste dilān

Şāh’ı itdüklerine nâdim kıl

Dil-i sengīnini mülâyim kıl

1205 Kulına ‘ayn-ı lutf ile baksun

Şu gibi gönli alçağa aksun

Gerçi Şāh ehl-i ‘ışka rāğıbdur

Baṇa rūy-ı celāli gālibdür

Çonca gibi geçüb tebessüm ile

Nazar itsün baṇa tarahḥum ile

Egilüp bād-ı rahmet ile mūdām
Virsun ol serv-kaḍ fakīre selām

‘Ālem-i kibriyāñ ḥaḳḳı için
Ehl-i ‘ışka rızāñ ḥaḳḳı için

1210 Dū-cihān içre biñbir aduñ için
Kapuña yüz süren ‘ibāduñ için

Enbiyānuñ niyāzı ḥaḳḳı için
Evliyānuñ namāzı ḥaḳḳı için

44b Nūr-ı pāk-i cebīn-i Aḥmed için
Hātemü’l-enbiyā Muḥammed için

Dil-i Ya‘kūb’uñ inkisārı için
Derd-i Eyyūb’uñ iştihārı için

Gam-ı yārūñ sūrūrı ḥaḳḳı için
Nūr-ı ‘ışkun zuhūru ḥaḳḳı için

1215 ‘Aşuḳuñ nāle vü fiğānı için
‘Ālem-i vuşlat-ı zamānı için

Kalb-i Ferhādı yakan āzar için
Tağları inleden fiğanlar için

1209b ‘ışka : ḥāle C

1210b süren : uran C

Dil-i Mecnûnda zevk-i hâlet için

‘Işk ile fâş olan vilâyet için

Bulbülün âh-ı sūz-nâki için

Gül gibi sînesinde çâki için

Kâbenün nūr-ı pâki hakkı için

Asitânında hâki hakkı için

1220 Kiblenün çâr suyu hakkı için

Zemzemün yüzi suyu hakkı için

Ehl-i derdün kemâl-i şabri için

Nefsine eyledügi cebri için

Ol Gedâ hâcetin dirâz itdi

Hakka bu vech ile niyâz itdi

Yalvarınca Hudâ’ya bir mazlûm

Anı hâşâ ki eyleye mahrûm

Nâ-murâd idüp itmez anı melûl

‘Âkıbet hâcetin ider maqbûl

Bir dellâl-ı kâr-dîde Gedâ-yı belâ-keşîdeyi

gulâm-ı zer-hırîde şekline koyup bâzârda

Yûsuf-vâr ol nâ-murâdı mezâd itdüginün beyânıdur.

45a 1225 Cân u dilden niyâz idince Gedâ

Hâcetini kabûl itdi Hudâ

1220 -C

Oldı Hakk'ın 'ināyeti fi'l-hāl
Aña yüz tutdı devlet ü ikbāl

Kim ki zem eylese Gedā'yı eger
Aña hışm ile eylerdi nazar

Rahm idüp ol Gedā-yı bī-cāna
Bir bahāne arardı ihsāna

Gelmelü olsa ādeme devlet
Yedilür bir kıl ile bī-zahmet

1230 Gitmelü olsa eylemek tedbīr
Tutamaz anı nice biñ zencīr

Bir iki yıl Gedā çü eyledi şabr
Şabr ile eyler idi kendüye cebr

Ol haķīr ü harīk ü nār-ı firāk
Ol faķīr ü ğarīk bahr-ı vifāk

Şabr işi indı çünki pāyāna
Geldi nāgāh şehr-i cānāna

Şehr içinde arardı Şāh'ı Gedā
Kār idüp Şāh'ın iştıyākı aña

1231a gün : yıl A

1232 -A

1234b Şāh'ın : nār-ı C

1235 Dir idi halka eyleyüp zārı
Görmedüñüz mi ol cefā- kārı

‘Acabā kanda iki ol hūnī
Leylīye irgürün bu mecnūnı

Yok midur şimdi bir fakīr ü ğanī
Bir bahāneyle Şāh’a ilte beni

‘İşk idüp anı bī- ser ü sāmān
Eyler iken bu resme t̄ah u figān

Geldi nāgāh Gedā’ya bir dellāl
Didi iy nā- murād-ı kūy-ı vişāl

1240 Gösterürdüm cemāl-i Şāh’ı sānā
Eyleyeydün fakīre hayr du‘ā

45b Ehl-i ‘işķuñ du‘āsını her gāh
Müstecāb eylemiş durur Allāh

Çekeyin her ne ise zahmetüni
ideyin diĳķat ile hidmetüni

Böyle dirken o ‘āşık-ı bī- cān
Kıldı dellāla himmet ü ihsān

Kaldırup ellerin du‘ā itdi
Dest-i lutf ile merhabā itdi

1242b diĳķat ile : her ne ise C

1245 Didi rahm eyle ben dil- fikāre
Görmege Şāh'ı eyle bir çāre

Şimdi kim hāk-i pāy-i ūşşākam
Görmege Şāh'ı hayli müştākam

Ecel irişmedin bu bīmāre
Sebeb ol seyr-i rüy-ı dildāre

Hālini ağlayınca dellāle
Oldı meşgul hīle vü āle

Acıyup derd- mende ol dellāl
Kılmadı bu huşūşda ihmāl

1250 Şatılık kula dönderüp ol an
Şūrete koydı ol Gedā'yı hemān
Derd-i ūşķına eyleyüp çāre
Elini aldı geldi bāzāre

Halk içinde biraz ki seyr itdi
Şāh yanına toğrılup gitdi

Vardı Şāh'ıñ yanına itdi duā
Didi iy pādişāh-ı hūsn ü bahā

Şatılıkdur bu bende-i miskīn
Nice gündür gezer melûl u hāzīn

1255 Hocalar kadrini bunuñ bilemez
Kimse miskini isteyüp dilemez

46a Sen alursan eger melûl olmaz
Şâh'dan ğayrısına kûl olmaz

Almaz isen de eyle añâ nazar
Ma'rifet ehli kâmile beñzer

Bir günâh eylemiş bu bî- çâre
Girdi Yûsuf mişâli bâzâre

Ğam degil kûl günâhsız olmaz
'Âşık-ı sâdık âhsuz olmaz

1260 Ağladup derd- mendi itme melûl
Eyle kapunda 'aybı ile kabûl

Böyle diyüp öninde ol hânun
Muntazır oldu emrine anun

Şâh bakdı Gedâ'sını bildi
Gözi uciyla merhabâ kıldı

Arada oldu nice nâz u niyâz
Vakıf olmadı düşmen-i gammâz

Döndi dellâla Şâh itdi hitâb
Virdi biñ nâz u şîve ile cevâb

1265 Bu garîbi melûl itme didi
Bize tanışmayınca satma didi

1260a derd-i mendi : derd-i mendün C

‘Işk- mecnun kaçan ki galib olur
Aña Leylî hemişe t̄alib olur

Şāhdan çün Gedā vefā gördi
Hak̄k’a şükr eyleyüp sefā sürdi

1270 Dil-i bīmārı hoş olup gāyet
Yirine geldi cānı ol sâ‘at

Gedā-yı şīrīn- kār terk-i nāmūs-ı ‘ār idüp bir esb-i
lāğara suvār olup ol nigār-ı gönca- dehān nükte- dānı
handān ü pūr- şafā itmeg için halka temāşā oldığıdur *

Bir zarīf-i cihān idi ol Şāh
Haz iderdi latīfeden her gāh

Nükte- dān idi pūr- ma‘ārif idi
Sözleri nükte vü letāyif idi

Bir temāşāya kim kıldı nazar
Şād u handān olırdı ol gül-i ter

Armağan idi bir latīfe aña
‘Akabince iderdi aña ‘atā

1275 Bir seher ol Gedā-yı şīrīn- kār
Bir za‘īf ata varup oldu süvār

* nükte- dānı : -B,C ; pūr- şafā : -A ; temāşāsıdur :
halka temāşā oldığıdur B,C

1274b aña : lutf C

Ṭonı ağ idi gerçi bahtı siyāh
Yimemiş şanki ‘ömri içre kiyāh

Dir idi yağırın gören yārān
Kızıl atadur Akdenizde hemān

Güle bakmağ içün her ehl-i nazar
Gül gül itmişdi anı yağırılar

Hün-ı zahmı akardı yürise ol
Başduğı yir olurdi sāğar-ımül

1280 Güc ile düşmeyince yatmaz idi
Adımına haram katmaz idi

inileyüp düşerdi şanmañ ol
Geh rükû geh sücûd iderdi ol

Yaşınuñ yağmurın idüp seyyāl
Karnı gürülde idi ra‘d- mişāl

Gelür idi hemīşe menzile geç
Nuḥ devrinde taşımışdı kireç

Olmuş idi meger anuñ ‘ameli
Kamçı urmaktan ağırurdi eli

1281a düşerdi şanmañ ol : şanmañuz düşerdi hod B,C ;

1281b geh sücûd iderdi ol : eyler idi geh sücûd B,C

1282 -A

47a 1285 Başı meydanda top idi ol an

Dört ayağı idi birer çevgān

Leşine konmağ için anda meger

Kargalar oldılar nice leşker

Felek anı vuhūşa Şah itdi

Kargalar leşkerin sipāh itdi

Âdemi 'ışk gör ne hāle koyar

Dāyimā muktezā-yı 'ışka uyar

'Aceb olmaya Şeyh Şan'āna

'İşk ile girse şekl-i ruhbāna

1290 Yar göñline 'āşık-ı hayrān

Her ne hoş gelse eyler anı hemān

Kendü bu vech ile olup madhāk

Sürdi atını Şāh işigine dek

Didiler Şāh'a geldi bir atlı

Atlu ammā azīm heybetlü

Hamzā gibi dilāvere beñzer

Bindigi at aşkāra beñzer

Ditredür yiri eylese harekāt

Kimse görmiş degil bunuñ gibi at

1286b nice : gökde bir B ; anda bir C

1287a,b itdi : imiş B,C

1290a hayrān : şeydāyan C

1295 Şāh çıkdı saraydan ol hīn
Gördi bir esb-i lāgar-ı miskīn

Üf dir isen uçar ziyāde za‘īf
Oldı gūyā riyāzet ile naḥīf

Didi üstindeki Gedā ancak
Allāh Allāh o mübtelā ancak

Bu atun ḥāline olup ḥayrān
Nāz ile güldi ol gül-i ḥandān

Bu yana ol Gedā-yı şeh-r-i melāl
Gördi hoş geldi Şāh’a bu ahvāl

47b 1300 Bir iki urdı tāziyane ile
Şāh’ı güldürdi bu bahāne ile

Ḥimmete lāyık eyle kendüni tek
Beglerün lutfına bahāne gerek

Țurur iken Gedā ile ol at
Derd- mend ata irdi vakt-i memāt

Bilmezin atına ne oldu hemān
Düşüben atı öldi kaldı yayan

Okını atdı yayını yaşdı
Kurd boğazına ciger aşdı

1300b bu : ol B,C

1304a yayını : vü yayın B,C

1305 Hey ne yükrük imiş ol esb-i revân
Bir adım oldu aña iki cihân

Ağlamağa bahâne buldı Gedâ
Didi biñ nâle ile vâveylâ

iy cihân içre Döldül-i şânî
Yaluñuz mı kodun bu giryânı

Furkatunla beni garîb itdün
Gam-ı hicrân ile kodun gitdün

1310 Kanı ol dem ki saña hemdem idüm
Rûz u şeb hizmetünde mahrem idüm

Beni bu derde uğradup derde
Bana zulm eyledün bu illerde

ölümümi umar idüm her dem
Ummaz idüm ki ben hâli görem

Nâleler kim iderdi bî- çâre
Tokınurdu bir ucu dildâre

Ol Gedâ Şâh'a bu zarâfet ile
'Arz-ı hâl eyledi kinâyet ile

1308a döldül : Yûsuf C

1312b hâli : derdi C

1314 -C

48a Şıfat-ı bahār-ı pūr- envārla cemende ezhār gökyüzinde
encüm- girdār cenāna ve cāna mūcib-i ferāh vü mānī^c-
tarāh olduğu makāmıdır ki i^clām u iş^cār olunur *

1315 Tūtī-ı sebze- zār u bāğ-ı beyān
Kelimāta bu resme açdı dehān

Bir dem irdi ki güldi rūy-ı cihān
Vaşl ile şanki ‘āşık-ı giryān

Gülşene Hızır irüp yitişti bahār
Olmuş iken zebūn-ı zahmet-i hār

Dāndi gökyüzine feza-yı çemen
Lāleler oldu encüm-i rūşen

Yüce tağlarda açılursa mahāl
Oldı her āsumānı lāle Zuhāl

1320 Gül-i hūbuñ benefşe çākeridür
Belki ol āf-tāba müşteridür

Mihr ü māhuñ misālīdür güller
Şanki Merṭh’dür karanfüller

* -A ; mānī^c-i tarāh : -C ; makāmıdır : makām-ı dil-
güşādur B ; ki i^clām u iş^cār olunur : -B

1317a bahār : nehār A

1318 -B

Eline aldı hāmesin zanbak,
Benzemişdür ‘Utārīde el- ḥak,
Bezm-i gülşende gösterür dīdār
Zühre gūyā ki oldu zūlf-i nigār
Tıfl-ı ḡonca olup Mesīh- āsā
Māder oldu nūcūm Meryem aña

1325 Lāle-i zerd ile gül-i esfer
Gökde kuyruklu yıldıza beñzer

Tūtī-i sebze- pūşı eyleme şek
Oldı gūyā yeşil kanatlu melek

Bir nihāl üzre iki nergīs-i ter
‘Aynı ile terāzūya beñzer

Ra‘d- veş bülbul āh u zār idicek
Uyur iken uyandı cümle çiçek

48b Oluben ‘ayn-ı ‘andelīb sehāb
Aḡlayup gülşene dökerdi gül- āb

1330 Gāh olup yāsemen mişāli şahāb
Yire eylerdi kendüzin pertāb

1322a zanbak : el- ḥak ; 1322b el- ḥak : zanbak A

1323a dīdār : dinār A

1324 -A,B

1330a yāsemen mişāli : yāsemen- mişāl C

Gül budagında gıncalar gūyā
 Oldı pervīn-i gülşen-i ḥadrā

Âl-i ‘Osmān durur gül-i ḥamrā
 Sāyiri hep yeniçeridir aña

Gül ile lāleden meger ol hīn
 Dağlar yakdı sīnesine zemīn

Bezm-i gülşende şem‘ idi güller
 Aña pervāne idi bülbüller

1335 Bir yeşil kaşra döndi rüy-ı çemen
 Oldı cam-ı zeberced-i süsen

Her çiçek şanki cām-ı rüşendür
 Gonca ebkārına o revzendür

Çıkarup başlarınıı leyl ü nehār
 Seyr ider ḥalkı şāhidān-ı bahār

Oldı şanki Ahmed-i Muhtār
 Ak imāmeyle ümmet-i ezhār

 1335b cām- ı : cāme A

1336b o : ya B,C

1337a Çıkarup başlarınıı : Çağırup yaşlarınıı A

1338 -A,B

Har zahmını çekmeden her bār
Gömgök olmuş idi çeşm-i bülbul-i zār

1340 Kılmağa zīnet-i cihāna nazar
Başdan ayağa dīde oldu şecer

Her dirah̄t oldu Tūr-ı Mūsā- vār
Ak şukūfeyle ğarka-i envār

Çemenūñ bahrına viren revnāk
Kıldı bülbul yuvāların zevrāk

Oldı eşcārda çiçek peydā
Yılken açdı kadirgalar gūyā

Geşti-i baħr-ı sebzevāta meger
Yāsemen oldu bir gümüş lenger

49a 1345 Gülşen içre ricāl-i ğayb- mişāl
Cevelān eyler idi bād-ı şimāl

Bu maħālde Gedā-yı kūy-ı nigār
Gördi kim 'ālemūñ güzelliği var

Oldı bir gülşene şu gibi revan
Gitdi bir pāk bād gibi hemān

1339a zahmını : darbını C ; 1339b çeşm : cism B,C

1342b yuva : nevā A

1345a Gülşen : Keşti A

1347 BveC'de mısralar yer değiştirmiştir; 1347b yana: pāk A

Gördi bir baġbān-ı nādānı
 Degşürür ġonca-i ġulistānı

irişüp ġüllere nite ki ecel
 Kōparup ‘ōmrine virürdü ġalel

1350 ġülleri baġ baġ eyler idi
 Vaṭanından ırāġ eyler idi

Baġbānuñ olup işine ġazīn
 Yolunurdu benefşe-i miskīn

Nitekim şāh-ı zālīm ü bī- bāk
 Neẓr içün nergisi iderdi helāk

Lālenüñ kanına ġirüp ol dem
 Kōparup varlığın iderdi ‘adem

Kāfesi bülbüle idüp mesken
 Gözine kıldı ġülşeni külhān

1355 Gördi bu zulm ü ġayfı anda hemān
 Baġbāna Gedā-yı Şāh-ı cihān

Didi iy bī- mürüvvet ü zālīm
 Bir iş itme ki olasın nādīm

Kōparup kıлма ġülleri maġbūn
 Gel yiter saña bu dil-i pūr- hūn

 1348a nadan : edna A

1352b Neẓr : Zer B,C

‘İşk idüpdür benefşeyi mecnûn
Bağda eyleme anı maḥzun

Beni ḥıṣm ile öldür eyle ḡadab
Nergisün mevtine gel olma sebeb

49b 1360 Lāle bir baḡrı yufka ‘āşıkdur
Girme kanına aña yazukdur

Eyleme şayd-ı ‘andelibe heves
Gel beni kıl esir-i bend-i kafes

‘Ālemün sebzevâtı cümle şaḥîḥ
Ḥaḡ Te‘ālā için ider teşbîḥ

Kim ki teşbîḥ-i Ḥaḡḡ’a māni‘ ola
Aña şeytân disen maḥall ü sezā

Bir kiyāhı koparma ‘isyāndur
Ma‘nide ḡatl-i nefis-i insāndur

1365 Bu mākûle idüp nice kelimāt
Pend ile baḡbāna virdi hayāt

Kimde kim ola ‘aḡl u tāb u selīm
Dāyimā ḡaḡ söze ider teslīm

1360b Girme kanına : Kanına girme B,C; aña : anuñ C

1365b hayāt : cevāb A

Nāgehān Şāh-ı güzīn hem-nişīn olan meh- cebīnlerle
 gülistāna seyrāna gelüp cām-ı sürūr- encām ile ʿişret-i
 müdām idüp Şāh-ı laṭīf yārān-ı şerīflerine ser- güzeşt-
 lerinden birer hikāyet teklīf itdügüdür *

Söyleşürken Gedā bu hayret ile
 Şāh geldi o bāğa devlet ile

Sūrete gelmeyüp Gedā-yı cihān
 Deheni yār gibi oldu nihān

Bir alay hūb- rūlar ile meger
 Seyre gelmişdi ol meh-i enver

1370 Hüsni ile şems idi o meh- pāre
 Sāyiri çevresinde seyyāre

Dil- rubālarla hem- nişīn oldu
 Halka sohbete nigīn oldu

Mürğ u māhi o bezme oldu kebāb
 Sāgar-ı gülden içdiler mey-i nāb

50a öpüşüp her nigār-ı gonca- dehen
 Gül koparlardı biri birinden

* yārān-ı şerīflerine sergüzeştlerinden birer hikāyet
 teklīf itdügüdür : - A

1373a öpüşüp her : Dynaşup bir B,C

Naylar nāle vü figān itdi
Dil-i mahzūnı şād- mān itdi

1375 Her ne yirde ki nūş-ı bāde olur
Eksilür gam şafā ziyāde olur

Ney olur idi her yana nālān
Bir yana ‘andelīb iderdi figān

Bulbulūn biri hayli cūş itdi
Şāh gul gibi anı gūş itdi

Didi bu bulbul-i bülend- āvāz
Gonca nāz itdügince itdi niyāz

Bārekallah bu ‘āşıkāne şadā
Cām-ı mey gibi virdi cāna şafā

1380 Ser-i eşcārda idüp feryād
Bî- sötün üzre nitekim Ferhād

Var durur anda bir nişāne-i ‘ışk
Oldı āvāzı tāziyāne-i ‘ışk

Bulbuli medḥ idince Şāh-ı kerīm
Cümle yārānı eyledi teslīm

Şoḥbet içinde bir perî- sīmā
Dil-i cān ile Şāh’a itdi du‘ā

1376a Ney : Neyler B ; Naylar C ; olur idi : olurdu B,C her :
bir B,C

Terbiyet eyleyüp Gedā'yı hemān
Didi iy pādişāh-ı maḥbūbān

1385 Şol Gedā kim ḳapunda bir ḳuldur
Gülsitānunda mest-i bülbüldür

Bülbul oldur ki nāme ile müdam
Gice vü gündüz eylemez aram

Hān- gāh-ı cihānda iy meh- rû
Olur imiş çerāg dibi karañu

50b Mekes āvāzı beñzemez 'uda
Bülbul uymaz şadā-yı Dāvūd'a

Nola 'ışḳunla olsa mecnununñ
Kıymetin bil o dürr-i meknununñ

1390 Sûz-ı 'ışḳ ile nāle itse Gedā
öykinemez hezār bülbul aña

Ben anuñ 'āşıkı olaydum eger
Ol baña 'āşık olsa iy server

Ol Gedā mübtela olaydı baña
'ömrüm oldukça ḳul olaydım aña

'Aḳlına irdi bir cünûn-ı şarîḥ
Oldı zencir-ı 'ışḳ anateşbîḥ

1384b pādişāh : şāh-ı ḥayl-i B,C

1386a nāle : nāme C ; ide : ile C

Rahmunı kıl cünûnına mâni⁶
 Bir kemâl ehli olmasun zâyî

1395 Kim ki bir ehl-i faẓla itse ʿatâ
 işidenler duʿâlar eyler aña

Kimden irse bir ehl-i ʿilme ẓarâr
 Haşre dek halk aña lânet ider

ʿÂlimün mevtine buyurdi Resûl
 ʿÂlemün mevti gibidir didi ol

Şıyma şol gevheri cihânda Şehâ
 Aña dünyâ tolusu ola bahâ

ʿÂşıkâ mihrün olsun iy meh-rû
 Teñgrinün dostlarına olma ʿadû

1400 Nice yüzyıl döner sipihr-i cihân
 Bir kemâl ehlini kılınca ʿayân

Haline bak mürüvvet eyle aña
 Keremünden ʿinâyet eyle aña

Âferinler o ʿâşık-ı zâre
 Hûblar terbiyet ide yâre

51a Olur iken bu nev ile kelimât
 irdi âvân-ı leyile-i zulümât

1398b tolusu : haracı B,C

1399b dostlarına : dostına B,C

* Sıfat-ı şeb-i 'iyy-ı müretteb

Yakdı eflākde kamer bir şem^c
Oldı pervāne- veş nücūm āña cem^c

1405 Kılmağa yār şöhetin tezyīn
Geldi bir deste şem^c ile pervīn

Oldı gūyā ki gōkde bedri tamām
Bezm-i cānān içinde bir tolu cām

Māh- rūlarla ol şeb-i deycūr
Oldı şankim sevād-ı dīde-i hūr

Virdiler girü şöbete zīver
Oldı bezmūn görür gözi sāgar

Şımağa ya^cni gūşsa düşmenini
Geydi anda sürāhi cevşenini

1410 Kılmağa ya^cni cūd-i ğamla savaş
Kadeh oldı orada hazır baş

Leşker-i gūşsa ile kılmağa cenk
Neyi tir itdi kurdı yayını çenk

Çekdi bu rezm içün sürāhi levā
Āl pervāzıdur mey-i hamrā

* -A

1407b hūr : nūr A

1410a ya^cni cūd : 'asker B,C

Kıldılar arada şarāb ile āl
 Şıldılar asker-i gamı fī'l- hāl

Bu sürūr ile ol perī- rūlar
 Biri birine içdi tolular

1415 Gün gibi çıktı başa keyfiyyet
 Şoḥbet ehline virdi germiyyet

Her yaneden niyāza başladılar
 Biri birine nāza başladılar

51b Çāk olup şevk ile niḳāb u hicāb
 Şāh destūrı içdiler mey-i nāb

Yanağı gül gül oldu herbirinuñ
 Dilleri bülbul oldu herbirinuñ

Cānına cān katup o Şāh-ı benām
 Rūḥ-ı şānīden içdi bir nice cām

1420 Çünki Şāh'uñ gözine geldi şarāb
 Kıldı dilberlere o demde hitāb

Didi iy ḥüsn ile perī- rūlar
 Kaşları fitne çeşmi cādūlar

Sözleruñüz gıdā-yı rūḥ ancak
 Şoḥbetuñüz cilā-yı rūḥ ancak

 1414a rūlar : peyker A

1415a çıktı başa : başa çıktı B,C ; 1415b virdi : geldi C

Her biriñüz birer hikāyet idün
 ‘Āşıkāne birer rivāyet idün

Ol hikāyet şu şart ile ammā
 Başıñuzdan geçen kažiyye ola

Hikāyet

1425 Hüblar kavı-i Şāh’ı gūş itdi
 içlerinden birisi cūş itdi

Didi var idi bir ğarīb u fakīr
 Derd-i ‘ışkumla olmuş idi esīr

Hergiz ayrılmaz idi tapumdan
 Rūz u şeb gitmez idi kapumdan

Beni gördükçe eyler idi du‘ā
 Nice yıllar mülāzım oldu bana

Beni halk içre eyledi bed- nām
 Bana onunla ta‘n iderdi ‘avām

1430 işigümden kesilmedi hergiz
 ‘Ākıbet eyledi beni ‘āciz

52a Didüm aña kim iy ħarīf-i cihān
 Nice bir idesin kapumda fiğān

 1424a şart : kavı B,C

1430 -C

1431a ħarīf : ħarīş B,C

Saňa ʿışķum cihānda virdi vücūd
Baňa söyle ne ise her maķşūd

Ola kim iltimāsuñ olmaya red
Ber- murād eyleyem seni şāyed

Böyle diyince kendüden gitdi
Sevinüp cāni Hakk'a şükr itdi

1435 Ağlayup baňa keşf-i rāz itdi
Beni öldür diyü niyāz itdi

Devlet ol mübtelāya kim bī- bāk
Ola sevdüğünüñ öninde helāk

Hāşılı katl-i nefse kaşd itdüm
Anı bir cānıbe alup gitdüm

Çekdüm ol derd- mendi tenhāya
Bile gitdüm anunla şahrāya

Elini ayağını bend itdüm
Girü döndüm ben ana pend itdüm

1440 Didüm iy derd-i ʿışķ hayrānı
Tatlıdur ādem oğlınıñ cānı

Ger peşimān isen halāş ideyin
Döneyin girü hāneme gideyin

Sözümü dinleyince oldu melûl
Görmedi pendümi benüm ma^cķûl

Girü yalvardı ol fakîr ü haķîr
Didi ħayr işi eyleme te'ĥîr

Māni^c -i vuşlat oldu baña cesed
Baña ölüm dūrūr ħayât-ı ebed

1445 Gördüm ol sâlik-i diyârı 'adem
Cân virür ölmeğe yolumda o dem

52b Hışm idüp yüzini yire sürdüm
Ana vâfir tabaņçalar urdum

Gözinün karşıusunda ben ol ĥîn
Eyledüm bir bıçağımı keskin

Bin niyâz ile girü didi baña
Bileme şol bıçağınñ şanemâ

Beni yüz biñ ezâ ile öldür
Nice dürlü cezâ ile öldür

1450 Toprağa sür yüzümi zillet ile
Cânımı al benüm bu lezzet ile

Böyle dirken o mest-i la- ya^c kıl
Ėadaba geldüm anda ve'l ĥâşıl

irişüp sînesine sanki ecel
Gerdenine anuñ uzatdum el

1447a karşıusunda : öñinde C

1450b lezzet : miĥnet C

Sol elüme anuñ başın aldum
Boynına ol bıçağ ile çaldum

Bıçağın arkası idi ammā
Ğarazum imtiḥān idi maḥzā

1455 iḥtirāz itmedi ölünden hīç
Başını zerre deñlü kılmadı pīç

Çünki bu ḥālini anuñ gördüm
Ağlayup yüzine yüzüm sürdüm

‘Āşık-ı şādık olduğın bildüm
Hayra girdüm aña vefā kıldum

Eyledüm cān gibi anı maḥbūl
Şimdi daḥi muṣaḥibümdür ol

i‘tirāz-ı Şāh

Diñledi çün sözini Şāh-ı cihān
Didi ‘ışkında var imiş nokṣān

53a 1460 ‘İşkī ‘aşukların bulınca kemāl
Olur ol derd-i ‘ışk-ı yār ile lāl

Kelimāta anuñ dili varamaz
Dilbere çāk bu denlü yalvaramaz

1454a ammā : maḥzā A ; 1454b maḥzā : ammā A

Gerçi ölmekden ihtirāz itmez
Yäre öldür diyü niyāz itmez

Ṭotalum öldüre anı dilber
Sevdüğün kişi zahmete mi koyar

Ol ki şām u seher mülāzım idi
Gılzat itmek aña ne lâzım idi

1465 Ğāşıka bu yiter ki haftada bir
Ola kūyında dilberün zāhir

Sevdüğünü görünce nite ki mäh
Bağa aña ırakdan eyleye āh

ide şavṭ-ı hazın ile zārı
Çeke kullāb-ı āh ile yārı

Söyleyince bu resme Şāh-ı cihān
İftirāzına kāyıl oldu hemān

Hikāyet

Biri daği o meh-likālardan
Eyledi bir hikāyet-i rūşen

1470 Didi derd ehli içre bir abdāl
Benüm üftādem idi sāye- mişāl

1462 -B

1463a anı : seni C

Vaşlumu eyleyüp ümîd ü recâ
Haylîden 'âşık olmuş idi baña

Sehv ile ol za'îf bir gün meger
Eyledi diqqat ile baña nazar

Ğadab ile aña 'itâb itdüm
Ne bakarsın diyü hitâb itdüm

53b Kıldı sırr-ı nihân-ı 'ışkı 'ayân
Urdı bir gözini çıkardı heman

1475 Vâhidü'l- 'ayn olup o 'âşık-ı hâş
Dîde kaydından itdi cânı halâş

Didi şevk ile eyleyüp zârı
Çıksun ol göz ki incide yârı

Mübtelâ itdi saña iy meh- veş
Bu göz urmuş durur dile âteş

Çünki küstâhlığ ile itdi nazar
Nola başdan çıkarsa dîde-i ter

Çıkdı ise gözüm maḥall ü sezâ
Bir olur 'aynı 'âşıkun zîrâ

1480 Çarḥ-ı rif'atde yıldızum sensin
'Âlem içre görür gözüm sensin

1472a ol za'îf birgün : birgün ol za'îf B,C

1473b hitâb : cevâb A

‘Āşık-ı yār böyleitse ne var
Göz değil belki baş u cāna kıyar

Sanki Ya‘küb-ı dehr olup maḥzā
‘Işk-ı Yūsuf’la oldu nā- binā

Sözlerin işidüp şafā sürdüm
Lutḫ u iḥsānuma revā gördüm

Anı cānum gibi ‘azīz itdüm
Yalvarup ḥāneme alup gitdüm

1485 Şimdi oldur enīs-i yār baña
iderin ta ölince aña vefā

i‘tirāz-ı Şāh

Diñledi anı çünki Şāh-ı cihān
Didi sehv itmiş ol sefīh-i zamān

Şimdi ‘ayn-ı zarar degülmi saña
Ki senüñ ‘āşıkun ola a‘mā

54a Çıkarup dīdesini ol ebter
Yanılıp ‘ırzuña getürdi zarar

Hālet-i ‘ışkı bilmeyüp nice ḥar
Çıkarup gözini kolını yakar

1484 -C

1486a cihān : zamān C; 1486b zamān : cihān B,C

1490 ʿĀşık olmak fenā-yı muṭlakdur
Yanuben āteşe kül olmakdur

Ehl-i bâṭın gerek durur ʿĀşık
ʿilm-i esrāra ta ola lâyıḳ

Göz ile kol cenāb-ı zāhirdür
Bunlara anca kişi kādirdür

ʿĀşık-ı şādık āh iderse eğer
Kol degül kevn ile mekānı yakar

Vech-i maʿkûl ile idüp ilzām
Sözini eyledi bu resme tamām

Hikāyet

1495 Birisi daḫi itdi feth-i kelām
Kıldı bir hōş hikāyeti iʿlām

Didi var idi iki ehl-i fenā
ikisi daḫi ʿĀşık idi baña

Māldār idi biri ḡāyet ile
Sevmişdi beni nihāyet ile

Bir każā ile ʿĀşık oldu baña
Eyledi mālını yolumda hebā

Varsa fakr ile aña bir miskîn
Sevdügi başına vireydi yemîn

1500 Hâlet-i ʿışk ile olup ʿuryân
Geydügi cāmesin virürdi hemân

Bir gün anuñla seyre gitmez idüm
Zerrece iltifāt itmez idüm

54b Fikr iderdüm ki ʿâkılâne değil
Mâl için ben olam aña mâ'il

Dil- rubâlar içinde la'net aña
Mâl için bir haruñ zebûnı ola

Biri gâyet fakîr idi ammâ
ʿÂşık-ı şâdık olmış idi baña

1505 Cisminüñ gülşenine beyne'n- nâs
Hardan havlı idi köhne palâs

Başda destâr-ı köhnesi her ân
Bir örümcek yuvası idi hemân

Şükr idüp sanki Ahmed-i Muhtâr
Fakr ile fahr iderdi leyl ü nehâr

Bir gün ol derd-mend eyledi âh
Yanuma geldi ağlayup nâgâh

1499b vireydi : virürdi A

1507b El- ʿAclûni, Keşfü'l- hafâ, c.2, s. 87

Didi iy serv boylı lāle-^cizār
Saña cüz'ice armağānum var

1510 Ayāgun toprağına cān vireyin
Cānumı saña armağān vireyin

Cömrüm irişdi şimdi Şakibete
Gider oldum diyār-ı āhirete

Qudretüm yok durur benüm şanma
Cāndan gayrı nesneye kat^cā

Cümle ma^clūmidur çü sen melegūñ
Ma^cnīsi eş- şahiyyü mamelekūñ

Yog ise şefkatūñ bu hasta- dile
Bāri şād eyle bir hōş- āmed ile

1515 Çün fidā eylerin bu cān u teni
Soñ nefeste melūl itme beni

Cān virürken faķīri kılma hacīl
Ber- murād eyleyüp tesellā kıl

55a Böyle diyüp o derd- mend ü faķīr
Katline itdi kendünün tedbīr

Nāgehān kıldı hançerin ^cüryān
Hançere düşüp olmağa kurbān

1510a toprağına : toprağında C ; vireyin : vireyim B

Sıçrayup hançerin anuñ aldum
Sāye gibi anı yire çaldum

1520 Bir sehel cismi oldu hattā çāk
irmesem aña oldu idi helāk

Böyle idince o fakīr-i cihān
Sevgisi cānum içre itdi mekān

Şimdi ol yār-i ğam- gūsārumdur
Hem ʿazīzüm hem ihtiyārumdur

Her gice mahv olinca zulmet-i şām
Sāde pehlū olur benümle mūdām

İogruluğıyla oldu çün baña yār
ʿĀşıkumdur öper kucarsa ne var

1525 ʿĀşıkum yok durur cihānda daḥi
Andan ayrılmayam cinānda daḥi

iʿtirāz-ı Şāh

Şāh bu sözi istimāʿ itdi
Ol cevāb ile çok nizāʿ itdi

Didi ʿĀşık degıldür ol şeydā
ʿĀşık olanlar olur ehl-i ḥayā

Gerçi pehlûden alur ol lezzet

Beden-i dilbere virür şiklet

Bu mürüvvetmidür idüp ibrām

Ẓararũ tokına nigāra mūdām

1530 Hāz ider gerçi kendüsi cāndan

Yār hāz eylemez velī andan

55b Ayağı ucu yiterdi cāy-ı menām

‘Aşıkā başdan uyhu oldı hārām

Hāl iden sergüzeşt-i ‘uşşākı

Bu naşīhat sözi kemiş bākī

‘Aceben lil’ muhibbi keyfe yenām

Küllü neymin ilel muhibbi hārām

Ne revādur ki bir şakallu cünüb

Düşe dil-dārı üstine güp güp

1535 Seyr-i dīdār-ı yār yitmez mi

iltifāt-ı nigār yitmez mi

Şol ki idlāl-i nefse māni^c olur

Yıl da bir merhabāya kāni^c olur

1531a menām : makām A

1532 -A,B

1533 -A,B ; Hayret ‘aşık nasıl uyur

Halbuki her türlü uyku aşıkā haramdır.

Hālet-i ʿışkdan olup āgāh
Sözini hatm itdi bu vech ile şāh

Hikāyet *

Anların sözi irdi yabana
Degdi nevbet çü şāh-ı devrāna

Didi var idi bir zaʿīfūʿl-hāl
Yog idi anda āha daḥi mecāl

1540 Olmış idi maḳām-ı derde muḳīm
Aña Hāk virmiş idi ʿışk-ı ʿazīm

Naẓm u neṣr ile bulmış idi kemāl
Oldı ʿışkumla şīʿri gibi ḥayāl

Görse dīdārımı şu gibi revān
Ditreyüp kendüden giderdi hemān

Oldı kühsār-ı ʿışk Ferhād'ı
ʿĀlem içre Gedā idi adı

Zāhirā itmez idi nāle vü āh
Diye idi meḡer ki yā Allah

1537b Sözini : Sözi B,C; itdi : eyledi B,C

* Hikāyet-i Şāh C

1542a revān : ʿayān B, hemān C

1545 Anı öldür disem birine hemān
Vire idi sevindüğinden cān

Bir gün olup firāk ile mecnūn
Taş ile döğünürdi ol maḥzūn

56a Bir kişi aña vardı virdi selām
Hāṭırın şordı eyledi ikrām

Gördi mecnūna olmuş ayakdaş
Çıkarup şundi aña bir kara taş

Didi bu taş ağır bahāda durur
Kıymeti la'lden ziyāde durur

1550 Kūy-ı diltberden armağān durur bu
Yādigār-ı Şeh-i cihān durur bu

Ka'be-i kūyunuñ bu senin siyāh
Hacerü'l- esvedidür eyle nigāh

Bāri bu taş ile döğün her bār
Gele ta saña bũ-yı vuşlat-ı yār

Koynuna koy ki rāḥat-ı dildür
Saña bu bir güzel ḥamāyıldur

Aldı taşı Gedā-yı bī- miqdār
Kara bağrına başdı hātem- vār

1545 -C

1546a Bir : Her

1555 Didi bu taş sevād-ı dīdendür
Sübha-i kāmēt-i hamīdendür

Bir güneşdür bu şanki irdi kūsūf
Bir kamerdür ki kara itdi hūsūf

Hamdülillāh baña bu seng-i siyāh
Oldı gūyā ki peyk-i vuşlat-i şāh

Cān gibi cismine yakın itdi
Qñmadık başına berāber idi

1560 Anuñ ile döğünmez idi meğer
Korkar idi ki taşa ire zarar

Cān gibi aña izzet eyler idi
Şakınurdi riāyet eyler idi

56b Miheke sīm ü zer gibi meşelā
Yüzini gözini sürerdi aña

Taşa bir dañi bakdı çün ol ān
Dil-i senginüm andı kıldı figān

Sīller aqđı gözi yaşından
Şevk ile gitdi ʿaklı başından

1556 -A

1560b taş : ana B

1561 -B

1563a çün ol ān : çünkü hemān C

1565 Bir taş a böyle eyleyen bî- cân
Döyemez t̄ab-ı vaşluma bir ān

Adımı aṅsalar olup bî- hūş
Nice itsün şarāb-ı vaşlumu nūş

Şu gibi hāk-i pāyūme aḳamaz
Yüzümün āf-tābına baḳamaz

Dūd-ı sevdā ile müşevveşdür
Sūz-i ʿışk ile ʿayn-ı āteşdür

Şaḡdur şimdi daḡi ʿāşıkdur
Baḡa maʿşūk olursa tāyıkdur

1570 Nola andan ıraḡ isem her bār
Od ile penbenün ne oyunu var

Zevḳ-ı ʿışk ile kim ki buldı kemāl
Bir olur ana furḳāt ile vişāl

Nice irsün vişāle cân ile cân
Arada perdedür ten-i insān

ʿĀşık a perde- dārdur bu vücūd
Cān gözine ḡubārdur bu vücūd

1565b Döyemez : Doyamaz C ; t̄ab : āb A

1566b vaşlumu : nāzumu A

1569a şimdi daḡi : daḡi şimdi A

1572a irsün : virsün A

Olmuşuz derd-i ʿaşık ile zinde
Kalmışuz bir hicābun altında

1575 Severin gerçi ihtiyārum yok
Görmeğe anı iktidārum yok

Kāşki bir bahāne olsa baña
Günde biñ kez vefālar itsem aña

57a Sözinüñ riştesine dizdi lâf
Komadı hiç iʿtirāza mecāl

Şoḥbet-i Şāh'dan turup bir māh
Didi sensin begüm güzellere Şāh

Sözlerün sözümüzden aʿlādur
Her bir vāridāt-ı Mevlā'dur

1580 ʿĀşıkun ʿĀşığı müsellemdür
ʿĀlim u fāzıl u mükerremdür

Nitekim āf-tāb-ı ḥusn-i cemāl
ide ʿĀşıkları ḡam ile hilāl

Ol Hüdāvend ü Müsteʿān u Mecīd
ʿÖmrüni devletüni ide mezīd

Kışşalardan şafā sürüp vāfir
Şoḥbet oldu bu vech ile āhir

Hüblarla o mäh- táb-ı felek.

‘İyş u nüş itdi şubh-ı şādika dek

Şāh-ı a‘lā ‘azm-ı deryā idüp temāşā iderken ol ān
yārān ile ‘üryān olup āb-ı revāna girüp ‘arz-ı hāl
itdügidür *

1585 Dīdeden gāyib oldu çün kevkeb

Yandı nār-ı şafaqla perde-i şeb

‘Asumān zāhir oldu deryā- veş

Göz gözi gördi geldi toğdı güneş

Keşf-i āf- táb olup peydā

Yeliken açtı şu‘ā‘dan güyā

Fī‘l-meşel āf- táb-ı ‘ālem- táb

Oldı deryā-yı āsumānda habāb

Şāh çün bakdı bu temāşāya

Şu gibi akdı göñli deryāya

57b 1590 Girü yārān-ı dil-rübālar ile

Ol güneş yüzlü meh- likālar ile

Devlet ü şevket ile Şāh-ı benām

Geldi deryā kenārın itdi maķām

* ab : baħr B,C; girüp ‘arz-ı hāl itdügidür :
girdüğü mahaldür ki i‘lām olunur B,C

irdi bu seyr ile o māha feraḥ
 Kuşağın çözdü sanki kavs u kuzah

Ḡonca-i nā- şikeftesin bir bir
 Çözuben kıldı sīnesin zāhir

Nāz u şivesiyle ol gül-i ḥandān
 Çemeni cāmesin çıkardı hemān

1595 Kara futa kuşandı ol dilber
 Buluta girdi şanki nişf-ı kamer

Pirehenden çün urdı sīnesi berķ
 Sīnesi berķı itdi cālemi ḥarķ

Girdi nāz ile baḥr-i cūmmāna
 Benzedi gākde mihr-i raḥşāna

Ol güneş yüzlü nitekim lü'lü
 Oldı baḥr ile anda hem pehlū

Āb-ı şāfīde cism-i şāh-ı cihān
 Şuya konmuş gül idi şanki hemān

1600 Yunuben çıkdı çün deñizden şāh
 Āsumānda tölündi şankim māh

 1592a seyr : sır A; māha : māh-ı A

1596a urdı : oldı B,C; berķ : fark B,C

1599 -A

Çünkü ayrıldı Şāh'dan ol ān
Acı kaldı baħr-i bī- payān

Tas ile koydı mihr ayağına şu
Geydi bir bir libāsın ol meh-rū

Ol güzellerle Şāh-ı 'ālī- şān
Bindiler bir gemiye anda hemān

Virdiler girü rüy-ı baħre şeref
Oldı keşti o dürre şanki şadef

58a 1605 Ol kamer çehrelerle keştī- veş
Tābi^c oldu hevāsına o güneş

Baħr içinde o keştī-i ğarrā
Gökyüzinde hilāl idi gūyā

Cism idi zevrak āña Şāh idi cān
Cismine cān gelince oldu revān

Keştī ile biraz ki seyr itdi
Girü geldüğü cānibe gitdi

Göñli zevk u şafā ile tıldı
Baħr ile berre şanki Şāh oldu

Gedā-yı şikestenün kûşe-i ğamda hasta olduğuna münāsib
şifat-ı hazānıdur ve rāh-ı Şāh'a kendüyi getürdüp
nāgāh bî- iştibāh şifā-yı vefāya irdüğüdür ki zikr
olinur

1610 Geldi bir dem ki hasta oldu cihān
Sebze-i bāğa irdi derd-i hazān

Başı çeğzinür idi eflākūn
Teni ditrerdi cümleden hākūn

Biri birine söykenüp ol ān
Tağlar inleyüp iderdi fiğān

Çemenün hāli hūd mokedder idi
Cūylar hep yabane söyler idi

Sebzenün çehresi şararmış idi
Lālenün gözleri kızarmış idi

1615 Küle dönmiş idi gül-i aḥmer
Beñzinün kanı gitmiş idi meḡer

Söylese bülbul işidilmez idi
Za^cfile gören anı bilmez idi

-----* olduğına münāsib şifat-ı hazānıdur:-A; getürdüp nāgāh:-A
irdüğüdür: irdüğüdür A; ki zikr olinur: -B,C

1610b derd : verd A

1613 -B

1615 -C

1616 -C; 1616b Za^cf ile : Za^cfdan B

Nergisün gözi nûrı akmış idi
Sāye- veş kendüyi bırakmış idi

- 58b Bu maḥalde Gedā-yı bī- dermān
Oldı bīmār-ı furkat-ı cānān
- Mihr-i ʿışk itmiş idi anı hilāl
Yine naḳş olmuş idi sāye- mişāl

- 1620 Gūş uran anuñ āh u zārına
Bu irişmez dir idi yārine
- Cemʿ olup yanına siḡar u kibar
Hāṭırın şorar idi ley1 ü nehār
- Saḡlıḡından kesüp ümidi Gedā
Söze geldi vü ḡalkā itdi nidā
- Didi bir kimse yok mıdur ʿacaba
Hālūme baḡa şefkat ide baña
- ilede reh- güzār-ı Şāha beni
ölmedin şād ide bu cān u teni

- 1625 Göreyin bir dahi o dildārı
Andan ölürsem öleyim bārı
- Miḡnet ü ḡasret ile ölmeyeyin
Zillet ü furkat ile ölmeyeyin

1618b bīmār : derman A

Baḥa vuşlat o Şāh'ı görmekdür
Belki geçdüğü rāhı görmekdür

Hastalıkda o 'āşık-ı mūmtāz
Eyler idi bu resme ḥalka niyāz

Var idi bir kişi ḥaḳīḳat ile
Sever idi Gedā'yı ḡāyet ile

1630 iledüp reh- güzār-ı Şāha hemān
Eyledi derdine anuñ dermān

Geçe diyü o Şāh'ı devlet ile
Tutdı yolda Gedā'yı miḥnet ile

'Ālem içre öger isen öḡ anı
Ki ola buñ deminde dermānı

59a Nāgehān gördi 'izz ü şevket ile
Şāh ırakdan gelür sa'ādet ile

Çün yakın geldi ḥastaya ol Şāh
Didi iy Şāh ḥasbeten li'llāh

1635 Bu fakīr u ḡarībe iḥsān it
Bu melūl u ḥazīni ḥandān it

Bu za'īf ü şikeste vü beste
Nice yıllar durur yatur ḥasta

Hemdem ü āşinā vü yārānsız
Kaldı ḡurbetde şöyle dermānsız

Nice bunun gibi fisāne ile
Şāh'ı turgurdi ol bahāneile

Bakıcağ meyli oldu dil-dāruñ
Hāline vākıf oldu bīmāruñ

1640 Bakdı bīmārına idüp diğket
Güç ile bildi ol kamer tal'at

Aña lutfundan itdi ihsānı
Çignede yazdı atına anı

Nice yüzbiñ vefā değer bu cefā
Kıldı derd-i Gedā'ya anda devā

Mürdeye geldi sanasın 'İsā
Anı bir demde eyledi ihyā

Haz̤ idüp ol Gedā-yı deryā- dil
Didi kim bu yiter saña bir yıl

1645 Şāhuñ ardınca ol Gedā-yı cihān
Şevk ile okudı bu şi'ri hemān

Gazel

Fā'î lā tūn Fā'î lā tūn Fā'î lā tūn Fā'î lūn
Ol kemān- ebrū atın depretse cānum deprenür
Yüreğüm oynar gözüm seğrir nişānum deprenür

1642b devā : şifā C

1644b saña : baña B,C

1645 -C

- 59b ·Tākātum yok kim du^cā-yı devletin işitdörem
 Görsem ol Şāh'ı hemān ancak dehānum deprenür
- Zindedür şanmañ beni çarhın kemānından bugün
 Tır-i ğam tokundıĝınca üstühānum deprenür
- Baksa ol Şāh-ı cihān rüy-ı celāl ile baña
 Gün gibi ditrer bu cism-i nātövānum deprenür
- 1650 Gülşen-i ʿaşk içre Yahya bād-ı āhumdan benüm
 Bir hazān yapraĝıdur gūyā zebānum deprenür

Meşnevî

Dıdı çünki şîʿri hālet ile
 Didi keyfiyyet-i muḥabbet ile

Kanı gün gibi bir cihān- dīde
 Şevk-i ʿışk ile ol şūrīde

Hal ide dilberüñ cefālarını
 Her ne ise çeke belālarını

Yā ilāhī bī- ḥaqqı Fahr-i cihān
 ʿİşksuz eyleme beni bir ān

 1648a bugün : baña B,C

1650 -C

1651a çünki şîʿri : şîʿri çünki C

1655 Tenümi eyle rûh-ı ʕışka vaṭan
 Nitekim Ḥazret-i Üveys-i Karen
 Ahmed'ün ʕışkını idüp mahrem
 Beni eglencesiz koma bir dem

Ḥasb-i ḥāl *

Bir gice bir nice rakīb u zağal
 Biri biriyle itdi baḥş ü cedel
 Söze başladı biri eyledi āh
 Didi ğāyet sever Gedā'sını Şāh

60a Nazarı var Gedā'sına Şāh'ün
 Adı gitmez dilinden ol māhuñ

1660 Şoḥbet üstinde ol melek- manzar
 Adını añsa ḥürmet ile eğer
 Biri didi ki eylemeñ bühtān
 Kati sevmez Gedā'yı Şāh-ı cihān
 Nazarı var imişse Şāh'ün aña
 Bunca yıldan berü ideydi vefā

 1655a rûh-ı ʕışka : rûh- baḥş A

* Ḥasb-ı ḥāl : Aʕdā-yı gümrahān Şāh-ı ʕālīşānuñ Gedā- yı
 bī-dermāna muḥabbeti olduğunu imtiḥān itdikleridür B,C

1658a Söze başladı : Başladı söze B,C

1662 -C

Biri dahi didi eger nāgāh
 Añar ise Gedā'yı bir dahi Şāh
 Diyesiz öldi ol faķır ü haķır
 Şardılar meyyitine köhne haşır

1665 Şāh sağ olsun ol yire girdi
 öldi dünyāsını deġiştürdi

Eġer acırsa Şāh-ı lāle- 'ızār
 Bilesiz kim aña muhabbeti var

Sevinüp hışm ile sögerse aña
 Cān u dilden 'adūsı oldu Gedā

Şāh'ı bu resme imtiḥān idesiz
 Ola kim rāzını 'ayān idesiz

Kıldılar ḥüsn-i rāy ile tedbīr
 itdiler ol Gedā için tezvīr

1670 Bir gün ol Şāh-ı 'āķıl u dānā
 Didi niçün görünmez oldu Gedā

Āsitānumda bir ġarībumdür
 Gülsitānumda 'andelībumdür

Hasta-i 'ıřķ-ı derd- nākumdür
 Bunca yıldan berü helākumdür

 1667b 'adūsı oldu : 'adūsıdur o B,C

Kıldı bu resme çünki istifsār
 Muẓtarib oldı cümleden aǵyār

60b Didiler biñ niyāz ile şanemā
 Ğalebe eyleyüp aña sevdā

1675 Tīğ ile sīnesini çāk itmiş
 Kendü kendüzini helāk itmiş

Haşre dek müstedām-ı ʿömr olasin
 Nice anuñ gibi gedā bulasin

Yirde yatdukça ol ğarīb Gedā
 ʿömrüñi eylesün ziyāde Hudā
 Şāh işidince bu kara haberi
 Toldı yaş ile iki dīdeleri

Ağlayup iki çeşm-i cādūsı
 Kara yāsını tutdı ebrūsı

1680 Derd- mendin añup o meh- pāre
 Gözlerinden dökerdi seyyāre

Dir idi hayflar ki öldi Gedā
 itmedüğüm cefā mı kaldı aña

 1675b kendüzini : kendüsini B

1677 -C; 1677b ʿömrüñi eylesün ziyāde : Eylesün ziyāde
 ʿömrüñi B

1679b Kara yāsını tutdı ebrūsı : -C

Āsitānumda bir Gedā'muz idi

Toğrılığıyla mübtelāmuz idi

Vāh ki uydum raķīb-i mübtezele

Almadum göñl-i şāh- bāzını ele

Hālini şormadum anuñ birgün

Mātemi cism ü cāna urdı dāğün

1685 Korkum oldur ki rūz-ı maḥşerde

Ben görem ol Gedā'yı bir yirde

Bī- ḥuzūr olam iztīrābundan

Baķamayam aña hicābundan

Görmeyeydi eğer ki bende cemāl

İşık ile olmaz idi böyle hilāl

Anı ben ʿāşık eyledüm nāgāh

öldi ise benüm durur bu günāh

61a Acıyup ḡāyet ile Şāh aña

Rūḥına cān u dilden itdi duʿā

1682a Āsitānumda bir : Kapumuzda hele B,C

1683b göñli şāh- bāzın : gönül şāh- bāzını

1684b urdı : irdi C

1688b benüm durur : benümdür C; bu : o C

1690 Gördiler çün bu hāleti ayyār
Bildilerki aña muḥabbeti var

Her biri āh idüp melūl oldu
Gözleri kanlu yaş ile tıldı

Bildiler cān bedenden ayrılmaz
Arada fitne fāyide kılmaz

Biri ayyāruñ itdi kıyām
Didi iy Şāh-ı muḳtedā-yı enām

Zindedür ol Gedā-yı bî- dermān
Ġarażumuz latīfe idi hemān

1695 Hīç ola mı ki ğamdan öle Gedā
Dehenün zikri çünki cāndur aña

Seni āl ile imtiḥān itdük
Kendü kendümüzi yalan itdük

Ol Gedā'ya muḥabbetün var imiş
Ol dil- fikāre şefḳatüñ var imiş

Başumuza 'aceb belā geldi
Yüzümüz ḳarası bize ḳaldı

Dinledi çünki sözlerin ol ān
Bu ḫaberden sevindi Şāh-ı cihān

1690a hāleti : ḫayreti A

1692a Bildiler : Gördiler B; 1692b kılmaz : itmez C

1700 Şād-mān oldu gün gibi meşelā
Anuñ oldu o dem bütün dünyā

Gāh olur kim rakīb-i dīvāne
Sebeb olur vişāl-i cānāne

Zem şanur ya'ni şeytanet eyler
Yanılır yare terbiyet eyler

61b Gedā-yı pür- melāmet şeb-i vişale irüp Şāh'un cemāl u
kemāline 'ışkından bakamayup seyr-i dīdārdan maḥrūm
oldum diyu muḫtarib olduğudur

İrdi bir dem meğer günün gicesi
Uğrının günü toğrının gicesi

Āf- tābuñ çerāğını devrān
'Ālemuñ şoḫbetinden itdi nihān

1705 Almış idi rakīb-i gaflet-i ḥāb
Uyumuş kalmış idi ḥayli kilāb

Dinle noldı Gedā'nuñ aḫvāli
Gardı aḡyārdan cihān ḥālī

Ol gice ḡālib oldu anda cünūn
Kıldı yār iştiyākını efzūn

1700a gün : gül C

* pür- melāmet : dīvāne C; pür- melālet B; cemāl ü
kemāline : cemāline kemāl-i B

Varayın didi hāne-i Şāh'a
Sürmeğ içün yüzün o dergāha

Yāre her kim ziyāde 'āşık olur
ışığın bulıcak tesellī bulur

1710 ışığın görmeği iderdi recā
Şūrete girüben gezerdi Gedā

Çıkar iken geceyle seyrāna
Rāst geldi o māh-ı tībāna

Āsumān üzre gördi ol māhı
Āsitānında ya'cnī kim Şāh-ı

Hażret-i Şāh'a ol Gedā-yı benām
Virdi tebdīl-i şūret üzre selām

Yanılup aldı çün selāmını Şāh
Kıldı 'ayn-ı cināyet ile nigāh

1715 Vuşlata hīle bir vesīle imiş
Erlik ondur tokuzu hīle imiş

Şāh'a bu şic'ri ol bahāne ile
Okudı şevk ile terāne ile

1709 -C; 1709b bulıcak : göricek B

1712 -B; 1712b Āsitānında ya'cnī kim Şāh'ı: Ya'cnī sultān-ı
hüsn olan Şāh'ı C

1713b üzre : ile B,C

Fâ'î lā tūn Fâ'î lā tūn Fâ'î lā tūn Fâ'î lūn

Gün gibi mihr-i muḥabbet 'āleme yayılmasa

Sevdüğümü sevdüğünden ḡayrı kimse bilmesa

Ben Gedā'dan 'ār idermiş çünki ol 'ālî- cenāb

Şoḡbetinde kâşki adum daḡı añılmasa

Çokdan ol Şāh-ı cihāna 'arz iderdüm ḡālîmî

Bakıcak 'aqlum gibi şabrum daḡı taḡılmasa

1720 Bu gice tebdîl-i şüret eyleyüp virdüm selām

Hergiz almazdı selāmumı eḡer yanılmasa

'İşķum iy Yaḡyā benüm olmazdı ḡalka dāsîtān

Ol şāçî leyli benî mecnūn-ı şeydā kılmasa

Hasb-ı ḡāl

Okuyınca bu şi'r-i pūr- sūzı

Ol dem açıldı baḡt-ı firūzı

Şāh'a itdi bu sūz- nāk şadā

Virdi şevķ ile cāna ḡayli fenā

1718a çünki ol : ol Şeh-i C; çün ol Şāh B

1719b 'aqlum: şabrum B,C; şabrum: 'aqlum B,C; daḡı: eḡer B,C

1720a Bu : Bir B,C

* -B,C

1722b firūzı : bîrūzı C

Bu ğazel cümle hasb-ı hāl ancak
Pür- ma'ārif ü pür- hayāl ancak

1725 Sizerin kim o mübtelādur bu
Baña 'āşık olan Gedā'dur bu

Didi kim çağırın o dervīşi
Ol nemed- pūş-ı miḥnet- endīşi

Aña virüñ tevāzu' ile selām
Eyleñüz meskenetle aña kelām

Ayduñ iy nār-ı 'ışka ḥākister
Seni ol Şāh-ı kāmurān ister

62b Ne 'aceb luṭfı oldu Allah'uñ
Saña iḥsānı var gibi Şāh'uñ

1730 Gel buyur şimdi ḥidmet-i Şāh'a
Yüzünü sür o yüce dergāha

Vardılar didiler bu sözi aña
Cān u dilden kabūl itdi Gedā

Kurb-ı Şāh'a irince ḥasret ile
Kendüyi yavi kıldı ḥayret ile

Nāle vü zārdan terāne ile
Vardı bir ṭavv-ı 'āşıkāne ile

1724b Pür- ma'ārif : Pür- ma'ānī B,C

1727b ana : fetḥ-i B,C

Eyledi çün Gedā'ya 'arż-ı cemāl
Yakdı ol derd-mendi tāb-ı vişāl

1735 Ol Gedā'ya 'aceb vefā kıldı
Hātırın sordı merhabā kıldı

Oldı tağ üsti mübtelāsına bāğ
Kelimāta karışdı eyledi lāğ

Bī- tevaqquf orada kıldı vefā
Şāh ile bī- tekellüf oldı Gedā

Didi iy āşina-yı baħr-ı belā
iy mukīm-i makām-ı şehr-i fenā

Hōş mısın hasret-i firākum ile
Nicesin şevk-i iştiyākum ile

1740 'İşk ile sen benüm ğarībümsin
Bāğ-ı hüsnümde 'andelībümsin

Cānuñı nār-ı kahra şalmayasın
Benüm itdüklerime kalmayasın

'Ālem içre belāsuz olmaz bāl
Furkat ile bilindi zevk-i vişāl

Mansıba irse kişi zahmetsiz
Mansıb olur yanında kıymetsiz

63a Çekmeyen hastalıkda derd ü te'ab
Sağlığın kadrini bilür mi 'aceb

1745 Hasretine bulınca kişi vuşûl

Ne du‘â eylese olur makbûl

Olur iken bu resme nâz u niyâz

Cân u dilden o ‘âşık-ı mümtâz

Gördi çün Şâh’dan bu denlû vefâ

Yânelüp Hakk’a itdi Şâh’a du‘â

Didi iy Hayy u Kâdiyü’l- hâcât

‘ömrümi ‘ömr-i Şâh-ı ‘âleme kat

‘ömrü tûl u dirâz ola Şâh’uñ

Günü günden yeg olsun ol mâhuñ

1750 ‘ömrü vü devleti ziyâd olsun

iki ‘âlemde ber- murâd olsun

Gül gibi aña guşşa ingürme

Üzerinden yavız yil esdürme

Eyleyince Gedâ du‘âyı tamâm

Döndi ol Şâh’a itdi feth-i kelâm

Didi düşmân sözine itme ‘amel

Beni cevr ü ‘itâba görme maḥal

Ben kûlundan begüm yalan gelmez

‘Âşıkundan sana ziyân gelmez

1749a ola : olup B,C; 1749b günü : gün B

1753a sözine : söziyle C

1755 Beni cevruñle imtiḥān itdūñ

Hemdemüm nāle vü figān itdūñ

Gerçi kim nār-ı fūrḳat oldu yerüm

Ne belā ise cevruñi çekerüm

Hāk-i pāyūñe her ne şañursam

Yoluma gelsün ol benüm her dem

Beni luṭfundan eyleme maḥrūm

Ne diyem saña olmaya maʿlūm

63b Söyleşürken Gedā ile o ḥabīb

Geldi aḥvāle māni^c oldu rakīb

1760 Bu maḥallerde kim gele engel

öldürür ʿāşığı nite ki ecel

Āh idüp ol Gedā-yı bī- dermān

Girü geldüğü yola gitdi hemān

Çünki ayrıldı Şāh'dan o Gedā

Didi āh u figān ile ḥayfā

Āf-tāb-ı cemāl-i dil-dāre

Girü bakmağa bulmadum çāre

Eyledi baña gerçi ʿarż-ı cemāl

ʿAklı başumdan aldı nūr-ı celāl

1760a Bu maḥallerde kim gele : Gelse bu maḥallerde bir B

1765 Yandı nār-ı firāka cān ile ten
Bakmadum aña furşat elde iken

Fevt olinca bu furşat u imkân
Kâşki fevt olaydım anda hemân

Görmedüm anı nâ- murād oldum
Derd ile ez'afu'l- 'ibād oldum

Çaldı hasret kıyāmete nideyin
Bir yire başımı alup gideyin

Kendüzine idüp bu resme 'itāb
Der u dīvāre eyler idi hitāb

1770 Yedi yıl 'āşık oldu eyledi āh
Şāh'a bir kerre itmemişdi nigāh

Rast gelse o māh-ı tātāna
Bakamazdı Gedā-yı dīvāne

Gözleri yaş ile tölardı meğer
Kaldurup başın idemezdi naẓar

Bu 'acebdür ki Şāh'ı gördügi hīn
Görmedüm diyü eyler idi yemīn

64b Kim ki bu sirdan eyleyeydi su'āl
Okur idi bu kıt'ayı fī'l- hāl

1769a Kendüzine : Kendüsine B,C; 1769b hitāb : cevāb B,C

1771a māh : şems B,C

Kıt'ea

1775 Bu ne hüsni ü cemāl olur yâ Rab
Bakıcak 'aql u fikr olur mādüm

Bu ne hikmet durur ki gören anı
Ola seyr-i cemâlden mahrûm

Hâne-i vîrānuñda bir gice mihmān olurun diyü Şāh-ı
müstmend Gedā-yı derd- mendi āvāre itdügüdür *

Devlet ol 'āşık-ı dil- fikāre
Müsteḥak ola rahm-ı dildāre

Gelmege hānesine cānānı
ide anuñla 'ahd ü peymānı

Ne sa'ādet durur bu kim nāgāh
Gele bir kulinun ayağına Şāh

1780 Bu vefā her 'inayetüñ yegidür
'Ālem içre vefāların begidür

Derd-i 'ışk ile sende var ise ḥāl
Ne dimekdür bu zevki ile ḥayāl

Sañā maṭlûb vara ṭālib ola
Çok 'ināyetler ide rāğib ola

* vîrānuñda : vîrānuña A,C; gice : gün varup A,C

Nāgehān devlet ayağına gele

Raḥm idüp ḥāṭıruñı ala ele

‘Āşık u bî- karar u bî- tākāt

Derd- mend ü ḥakîr ü pür- miḥnet

1785 Ya‘nî dīvāne-i cemāl-ı ḥabīb

Maẓhar-ı ‘ışk olan Gedā-yı ğarīb

Şevki günden güne ziyāde olup

Mihr ile sāye- veş fütāde olup

64b Gıtdügince karārı gitdi anuñ

Şabr ile ihtiyārı gitdi anuñ

Varsa bir menzile buçuk sa‘āt

Yog idi anda tırmağa tākāt

Maşrıķ idindi kūy-ı cānānı

Mağrib idindi beyt-i aḥzānı

1790 Gün gibi tırmayup Gedā-yı benām

Ara yirde varup gelürdi müdām

Ȯolanup reh- güzār-ı dildārı

Eyler idi fiğān ile zārı

Ȯañ mı küstāhlık iderse Gedā

Böyledür ḥāl-i ‘āşık-ı şeydā

1784 B nüshasında mısralar yer değiştirmiştir.

1784b ḥakîr : fakîr B,C

Günde bin kerre görse cānānı

Bir dahi görmege iver cānı

Gerçi raḥm eyler idi ḥāline Ṣāh

incinürdi bu fi'line her gāh

1795 Bir gün ol Ṣāh-ı muḳtedā-yı enām

Rāst geldi Gedā'ya virdi selām

Aldayup ṣīve-i nezāket ile

Fāreye atdı bir zarāfet ile

Didi iy Candelīb-i bāğ-ı niyāz

Eṣref-i ḥalk u Cāşık-ı mümtāz

Miḥnet ü cevr ise uran oldu

Saḥa raḥm idecek zamān oldu

Bir gün iy derd- mend-i bī- dermān

Hānene varup olayın mihmān

1800 Senüñ ile muṣāḥabet ideyin

Saḥa vāfir mülāyemet ideyin

Çekdügün zahmeti unutturayın

Seni iḥsānum ile ḥōş göreyin

1794 -B; 1794b fi'line : važ'ına C

1799a iy : ol A

1800b vāfir : varup A; ideyin : ideyim B

65a Delirüp bir bahâne itmeyesin
Şaķın evden yabana gitmeyesin

Ṭurasın intizārüm ile müdām
idesin seyri kendüzüne ḥarām

Seni ḥānende bulmaz isem eger
Bir daḥi kılmayam yüzüne nāẓar

1805 Kıldı çünkim Gedā'ya böyle yasaķ
Rāzı oldu o server-i ʿuṣṣāķ

Aldanup sözine o dīvāne
Muntazır oldu Şāh-ı devrāne

Anı bilmezdi kim bu pāre idi
Kendünñ sıkletine çāre idi

Āferīnler ola bu tedbīre
Çekdi bir söz ile anı zencīre

ʿAhdine ṭuruben gele şandı
Oldı anuñ bu ʿahdi pā- bendi

1810 Nice ay ol Gedā-yı dīvāne
Çıķmadı kūy-ı yāre seyrāne
Varuben Şāh'a itmez oldu fiğān
Kulağı dinc oldu nice zamān

1810b Nice : Ḥaylī B,C

Hasb-i hâl-i Gedâ *

Beyt-i ahzânının öñinde Gedâ

Țurup eylerdi gelmesini recâ

Yakasın çâk idüp kitâb gibi

Gözi yoldaydı resm-i bâb gibi

Gele diyü o serv-i la'âl-i kabâ

Muntazır Țurur idi yolda aña

1815 Gâh olurdı ki dŭrdan ol ân

Bir kızıl câmelü olurdı sayân

Geliyor diyü ol Şeh-i Câlem

Ağlar idi sevindüğinden o dem

65b Başına idemezdi saqlını pîç

Döyemezdi o yana bakmağa hîç

Soñra görürdi anı Şah değil

Ğuşşadan olur idi lâ- ya'qıl

Saht olup eyler idi ol şeydâ

Ol kızıl câmelüyi istihzâ

* -A,C

1812b Țurup: Țuruben C; eylerdi: gelmesin C; gelmesin: iderdi C

1814b aña : Geda B

1815a dŭrdan : Țurarak A

1820 Didi iy kadd ü kâmeti mevzûn
Saña düşer mi câme-i gül- gün

Güle beñzer mi lâle-i nu^cmân
Tengrisi birdür anuñ ile hemân

Buradan bir dañi gelüp gitme
Yüregüm oynadup melûl itme

Gülşen-i dehrde ğurâb- şıfat
Câmeni var hemân siyâha boyat

Câm-ı ʕışk idüp anı mest-i ħarâb
Halka bu resme eyler idi ʕitâb

1825 Gâh kapuyı eyleyüp dîvâr
Kapu ardında eyler idi qarâr
inanup kavlı u ʕahd-i Şâh'a Gedâ
Kulağ ururdu râh-ı Şâh'a Gedâ
Oturup urur idi ol bîhûş
Cümle âyende vü revendeye gûş

-
- 1820a Didi : Dir idi B,C; kadd ü kâmet : sefîh B,C; mevzûn :
nâ- mevzûn B,C; 1820b düşer mi : düşmezdi B; düşmez bu C
1822a bir dañi gelüp : gelüp bir dañi B
1826 -C
1827a Oturup : Gâh oturup C; urur idi : ururdu C;

işidüp bir ayak şadâsı o dem

Geldi diyü olurdi ol hurrem

Ķametini kemân eyler idi

Ol şadāya terâne eyler idi

1830 Ne ʿaceb hōş şadā durur bu şadā

Ķademîyârdan ola peydā

Soñradan görür idi ol bî- dil

Ķadem-i dilberüñ şadâsı değıl

66a Tākatı taķ olup düşerdi hemân

Ķam-ı hicrân ile iderdi fiğân

Yire sürüp yüzini yaşı gibi

Ķanlar ağılardı bağırı başı gibi

Küsünüp tālîfine ḥasret ile

Geçinürdi bu derd ü miḥnet ile

1835 Ne şafādur ki dilber-i mümtāz

ʿĀşıkına bu vech ile ide nāz

Gelmemek şanma anı gelmekdür

Bu yalan ehl-i ḥāle girçekdür

Bir cefādur ki ʿayn-ı iḥsāndur

Bir belādur ki derde dermāndur

1830a şadā durur : şadā idi B; bu : o B,C

1833 -C; 1833b Ķanlar : Ķanlı B; ağılardı : idi B

Kanı bir ehl-i zevk ʿaşıq-ı hâş
Ola bezm-i muhabbete rakḳâş

Yârdan nîk ü bed ki şâdir ola
Çeke tağlarca derdi şâbir ola

1840 Fahr idine cefâ-yı yâr ile
Sevine ğuşşa-i nigâr ile

Anlamaz bu rumûzu her câhil
Söz havâşşa durur ʿavâma degil

Gedâ-yı bed- nâma şâh-ı be-nâm nihâni itdügi vefâlardan
baʿzı ʿavâm bize iʿlâm eyle diyü iḳdâm ve ibrâm
itdüklerinin zikri ve beyânıdur *

Râvî- i ʿışk u nâkil-i aḥbâr
Halka bu yüzden oldu kışşa- güzâr

Kıldılar ol Gedâ'ya yine su'âl
Didiler iy sipihr-i ʿışk-ı melâl

Bunca yıldan berü o şems-i duḥâ
Saña hiç itmedi mi mihr ü vefâ

1839b derdi : dardını A; şâbir : yir A

* zikri ve beyânıdur : -B,C

1843b sipihr : Gedâ B; ʿışk-ı : ʿışka B,C

1844a duḥâ : cihân B

- 1845 Nice nevrüz u nice ʿîd oldu
Güller açıldı goncalar güldi
- 66b Bir bahâneyle iy Gedâ-yı ғarîb
Elini öpmek olmadı mı naşîb
- Geçdi ʿömrüñ belâ-yı furķat ile
Behre- mend olmaduñ mı vuşlat ile
- Âhir olmadı mı firāk elemi
Pehlûya çekmedün mi ol şanemi
- Şoḡbetine irüp nitekim şemʿ
Olmadun mı o mäh-rû ile cemʿ
- 1850 Sevdügün başı içün itme nihân
Bize eyle bî- Rabb-ı Kaʿbe ʿayân
- Çâresüz kaldı ol Gedâ-yı ḡazîn
Virdiler aña dürlü dürlü yemîn
- Göñlinüñ ḡânesin idüp âbâd
Söze bu resme urdılar bünyâd

1845 -A

1847 -C

1850b ʿayân : beyân C

1851 -C

1852 -C

‘Ākıbet sözlerine virdi cevāb
 Sa ile kıldı meskenetle hitāb
 Didi bir gice raḥm idüp nāgāh
 Geldi bu bende ḥānesine o Şāh

1855 Toḡrılup geldi çün o serv-i revān
 Karşu çıkdı niyāz ile aña cān

Döndüm ol sālike ki kadre ire
 Kūşe-i ḥalvetinde nūr göre

Müşterī yıldızıyla şems-i cihān
 Kıldı burc-ı şerefde şanki kırān

Devlet ile o şems-i zühre-cebīn
 Eyledi baḥt-ı tīre mi aydın

Oldı anuñla meskenüm rūşen
 Tūr gibi tecellī nūrından

1860 Müstedām olsun ol leb-i ‘Isā
 Beni ol gice eyledi ihyā

67a Kıldı ‘arż-ı cemāl o şems-i cihān
 Baḳamadum yüzine nice zamān

Gördüğüm gibi anı ve’l- ḥāşıl
 Ol perī itdi ‘aḳlumu zā’il

Karşusunda yakamı çāk itdüm
 Şu gibi kendü kendüden gitdüm

Nūr-ı dīdār itdi çünki zuhūr
 Yüregüm pārelendi nite ki Tūr

1865 Kanlu yaşuma garķ idi bedenüm
 Çünki ‘aqlum başuma geldi benüm

Didüm iy serv-i bāğ u şīve vü nāz
 Kāmetüñ gibi ‘ömrüñ ola dīrāz

Luţf idüp yüzümüz başa geldün
 Devlet ile begüm şafā geldün

Baňa rahm itmegi revā gördün
 Beni Şāh’um murāda ingördün

Kime kim luţfı ola Mevlā’nuñ
 Devlet ayağına gelür anuñ

1870 Hastaya kim ‘ināyet ide Hudā
 Varur ana çağırmadın hükemā

Hāşılı ta olinca nişfü’l- ley1
 Baňa ihsānlar idüp eyledi meyl

Ben niyāz eyledükçe eyledi nāz
 Şāh-ı ‘āşık- perest ü bende- nūvāz

 1863 -C

1870a ‘ināyet ide : ola ‘ināyet-i B

Ġonca- veŝ giymiŝ idi ol ħūnī
Taŝına sebz içinde gūlgūnı

Hemdem oldu o mübtelāsiyla
‘Iyŝ u nūŝ eyledi Gedā’sıyla

1875 Deheninden o dilber-i fāyık
Būseler virdi cānuña lāyık

67b Ben Gedā’sına oldu çok rahmı
Oldı ol gice laħmun laħmı

Şubħa dek şem‘ gibi uyumadum
Şevk ile öpmedük yirin komadum

Çünki uyandum irdi cāna melāl
Düşüm imiş meger ki bu ahvāl

Hîç ola mı ki dilber-i ra‘nā
‘Aŝıka eyleye bu denlū vefā

1880 Furkati dilberün ‘azāb ancak
Vuşlatı bir ħayāl-ı ħāb ancak

Düşde ‘āŝık viŝāle bulsa vuŝūl
Uyanup degmez iztırābına ol

1874b eyledi : itdi B,C

1878 -C

1881 -C; 1881a viŝāle : nigāre B

Var nice bin belāsi başında
Nesne yoktur zamāne hālinde

Kime kim şundi sāğar-ı gūlgūn
Eyledi son nefeste bağrına hūn

Her kimūñ kıldı yüzine hānde
Ağladu itdi āhir efgende

1885 Kimi kim zevk-i vuşlata iledür
Anuñ ardınca furkatı biledür

Felegūn işi ber- karar olmaz
Kimse devrinde şād olup gülmez

Eyle bu pendümi benüm maclūm
Eyleme kendü kendüni mezmūm

Sözi bu resme hatm idince Gedā
Hātif-i ğayb orada kıldı nidā

Didi iy pīşvā-yı rāh-ı dālāl
İller içre mükedderü'l- ahvāl

1890 Ğāfil olma bir ince yoldur ʿışk
Oğlan oyuncağı degildür ʿışk

1882a başında : bālında B,C

1885 -C

68a Seyr-i dilber virür egerçi sürür
 Cānib-i Hāk'dan oyalar alıkor
 Bilmiş ol her meh-i seri ü's- seyr
 Āşıkūñ başına getürmez hayr
 Bir gün olur irişür ana zevāl
 Tölunur çehresinde mihr-i cemāl
 Aña meyl itme kim zevāli ola
 Aña şād olma kim melāli ola

1895 Dime yar ile eylerin ʿālem
 Vardur ol ʿālemūñ şoñında elem
 Lezzet-i vaşlı ʿayn-ı zilletdür
 ʿĀkıbet mūcib-i nedāmetdür
 Saña lāyık mıdur bu kim ola dost
 Kān ile üstühān ile bir post
 Cānuñı derde hemdem itmişdür
 Seni ehli cehennem itmişdür
 Göremez kimse nūr-ı Raḥmān'ı
 Çıkmayınca bu ʿayn-ı nefsāni

1900 Görme dilber cemālini hāzer it
 Şūrete bakma sīrete nāzar it

 1891a virür : durur A

1892 -A

Çehre-i dil- rübāya şeydāsın
Belki şūret- perest-i dünyāsın

Dāyimā mübtelā-yı dil-bersin
Vāh ki āgyāra yārdur dırsın

Yār olan saña ol Hüdā'dur pes
Cānib-i halkdan muhabbeti kes

Bu cāyāndur ki rāzī olmaz yār
Olşa sende muhabbet-i āgyār

1905 Cāşıkā iki kıble- gāh olmaz
Bir vilāyetle iki şāh olmaz

Yā Hakk'ı sev ya yārı iy gāfil
Dāymez iki muhabbete bir dil

68b Hāzret-i Hakk'a ol ki oldı halīl
Gördi dil Ka'be'sinde nūr-ı Celīl

Şıdk ile her kim olsa cāşık-ı Hakk
C'ışkını gayrıdan keser muṭlak

Āh kim mihr-i cāriz-ı dil-ber
Seni bir müşrik-i muhabbet ider

1901 -C

1902 -C

1906a yārı : halkı B,C

1907 -C

1910 Kāmet-i kim nihāl-i cennetdür

Bir bakımda kemāl-i ʿibretdür

Kelimāt-ı nigārı itme kabûl

Gel Kelām-ı Kadīm'e ol meşgûl

Kākülidür hicāb-ı zılâli

Ḳoma zulmetde şahid-i cānı

Gönlüne gelse zülf-i ʿanber-i bû

Hāne-i kalbünü ider karañu

Sözini dinleme ki ol efsûn

Nice Ferhād'ı eyledi mecnûn

1915 Şaçları cümle dām-ı miñnetdür

Kaşları mevc-i bahri zulmetdür

Ṭotalum kim ola perī vü melek

Gözüne dīv olur şaḳal gelicek

Saña iblīs ider hezārān rīv

Cān gibi sevdüğün olur bir dīv

Şāh dirken güzellere nāgāh

Bir gün ola ecel diye saña Şāh

1910b Bir bakımda kemāl-i ʿibretdür: Ādeme bir ʿaşā-yı
ʿibretdür B,C

1912 -A,C

1913a Gönlüne: Kākülüne A; Gönlüne B; gelse: gelirse A; zülf:-A

Bu naşihatları idüp iclām
Sözi hâtif bu resme kıldı tamām

1920 Eyleme kendüni 'itāba maḥal
Hâtifüñ kavli ile eyle 'amel

Bu günāha gel eyle istiğfār
Ki soñında nice belāları var

Kendüni eyle baḥr-i vaḥdete ğark
Ḥaqqı bātıldan eyle şıdk ile fark

69a Bu kelām-ı cemīl ü pend-i cemīl
Zulmet-i ğafletüne oldu delīl

Hüner oldur ki bu yola giresin
Nefs-i emmāreyi zebūn idesin

1925 Bu hikāyetden alasin 'ibret
Rāh-ı dīn içre idesin ğayret

Hätimetü'l- Kitāb

Minnet ol Müste'āna kim bu kitāb
Oldı genc-i muḥabbete bir bāb

FT'l- meşel bāb-ı 'ışka hādīdür
iki şafḥa iki kanadıdur

1923 -C; 1923a pend-i cemīl : pend-i celīl B

1927a 'ışka : 'ışk-ı A,B

Şevket ile bu söz-i şehr-i niẓām

Oldı bir haftanın içinde tamām

Uydurup baħr-ı nazmuma yazdum

Ab-ı şāf ile misk-i ter ezdüm

1930 Nāme bir būsītān-ı toħm-ı perverd

Hāme bir tercümān-ı kıssa-i derd

Țūr-ı Mūsā sevād-ı lafzu maḳāl

Sırr-ı maʿnī ricāl-i ğayb miḡāl

Oldı dürr-i hayāl-i haşıla pür

Şanki bir şīve- kār diltberdür

Țoĝdı çünkim bu şāhid-i maʿnā

Oldı nām-ı şerīfi Şāh-ı Gedā

Sözi el- kıssa ihtişār itdüm

Lāzım olanı ihtiyār itdüm

1935 Ehl-i dillerde bu meşel añılur

Kim ki çok söyler ise çok yañılur

69b Her kimün kim sözinde keşreti var

Anda dīvānelik ʿālameti var

1930a toħm : ğam B,C

1932 -C

Getürür uyhu ehl-i ʿirfāna

Hīn-i şoḡbetde uzun efsāne

Nāfenūñ bu kitāb ʿaynı durur

Qıymeti ağır elde yeyni durur

Kime kim ʿavni ola Mevlā'nuñ

Her sözi bir kitāb olur anuñ

1940 Mey-i surḥ ile sāğar-ı rūşen

Yeğ durur nice baḥr-ı aḥzardan

Ne revādur idüp kitābı büyük

Her zamān illere ola bir yük

Kāşki bu sevād-ı luṭfı kelām

Bir iki beyt ile olaydı tamām

ʿĀrīdür ʿāriyet ītibāsından

Pāk durur tercüme belāsından

Kimseden nesne almadum kaṭʿa

Yaʿlemu'llāh meğer tevārüd ola

1937 -B

1938a Nāfenün : Getürür B; Nāmenün C

1940 -C; 1940b Yeğ durur : hoş durur B

1943b belāsından : palāsından A

1945 itmesünler kitābuma ta^cnı
 Şanmasunlar dūrūğ-ı bî- ma^cnî
 Her ne ise eger hatā vü şavāb
 Hasb-i hālüm durur benüm bu kitāb

Rahmet ol kâtibe cihānda mūdām
 ide anı mukābeleyle tamām

Mümkin oldukça ide sa^cy-ı cemîl
 Kıla bir bir hatāsını tebdîl

Dñmasun ʿālem içre ol nādān
 Boza bu gülşeni nite ki hazān

1950 Elifi oldı şanki kāmēt-i yār
 Egri yazup uzada nite ki mār

70a Cehl ile ide fi^cl-i nā-ma^ckūl
 Seng-i nokṭayla rahmı zahm ide ol

Sehv ile ide gayreti ʿibret
 Yaza lafz-ı muḥabbeti miḥnet

Kalemin mîl- veş çeküp meşelâ
 Eyleye ʿayn-ı şicri nā- bînâ

Ol ki lutf u mürüvvet issı ola
 Kıla Yahyâ za^cîfe hayr du^câ

1955 Baħr u ber şāhı oldu ol gūyā
Şi'ri anuñ yeniçeridür añā

Ol durur şark u ğarb sultānı
Ki turur haşr olinca eyvānı

Kimde kim ola nūr-ı mihr-i cemīl
Olmaz ol zerrece du'āda bahīl

Nazar-ı pāk ile ider nazarı
Göricek müfīd ü muhtaşarı

Yā ilahī bi- ħaqqı nūr-ı Resūl
'Ālem içre du'āmı eyle kabūl

1960 Hāmemi bāb-ı 'ışkā kıl miftāh
Nāmemi eyle rāhatü l- ervāh

Bu kitābum olinca rūz-ı kıyām
Ola eglence ehl-i 'ışkā mūdām

Bu 'ayāndır ki göz göre nice ħar
Añā 'ayn-ı ta'aşşub ile bakar

Kör idüp anı kıl bakar gibi lāl
Koma söz söylemege anda mecāl

1955a şāhı oldu : ħākimidür B; 1955b Şi'ri anuñ:
Nazm u nesri B

1956a şark u ğarb: meslek-i nazm B; 1956b eyvānı: dīvānı B,C

1962 -A

Şu ʿāradan eger ki bir ednā
Andan olursa sārık-ı maʿnā

1965 ʿömrünün gülleri kamu şolsun
ʿĀlem içre cüvāna merg olsun

Uzadırsa gül maʿāniye dest
Desti olsun çınar gibi şikest

Nokta gibi olup vücūdı ʿadem
Kurusın barmağı miṣāl-ı kalem

Her elif katline ola bir tır
Çeke her mışrāʿ aña bir şimşir

Ekremü'l- ekremīnsin yâ Rab
Erḥamü'r-rahīmīnsin yâ Rab

70b 1970 Bizi ğark eyle baḥr-i rahmetüñe
Lāyık olan budur çü Ḥazret'üne

Fikrünü mahrem eyle ʿālemde
Zikrünü hemdem eyle şoñ demde

ʿAyn-ı ʿafvunla ol bize nāzır
Sözümüz budur evvel ü āḥir

1965 -A; 1965b ʿĀlem : iller B

1966 -A

Temmetü'l- kitāb bi-ʿavni'llāhi'l- Meliki'l- Vehhāb
 ketebehu faḳīru ʿafvi'llāhi ve rāci luṭfihi'l- ḥāfi
 kātib Muḥammed bin el- merḥūm Ḥanīfi ʿamelehu'llāhu
 bi- ʿafvi'l- vāfi min evlādi merḥūm ve maḡfūrun leh
 evliyāi'l- ʿizām ve meşāyihi'l- kirām Ḥāzret-i ilyās
 Beg (K.S) fī Gegbüze taḥrīren fī evāsiti Şevvāli'l-
 mükerrrem li-sene tisʿa ve sebʿin ve tisʿa mīe *

* A Nüshasının sonu

SONUÇ

XVI. yüzyıl şairlerinden Taşlıcalı Yahya Bey'in Şāh u Gedā isimli mesnevisinin karşılaştırmalı metnini hazırlamış bulunuyoruz. Şāirin ve eserinin, bulunduğu dönem içerisindeki yerini tesbit etmek amacıyla, çalışmamızın başında XVI. yüzyıl Türkiye'sinin siyasi durumunu ve bu dönem Türk edebiyâtının umumî teşekkülünü gösteren dar bir çerçeve çizdik. Çalışmamızın muhtevası gereği, mesnevi nazım şeklinin Türk edebiyatındaki tarihi gelişimini ve özellikle XVI. yüzyıl mesnevî edebiyâtını kısaca tanıttık.

Çizdiğimiz çerçeve elbette ki XVI. yüzyıl gibi Türk milletinin her yönden şahlanıp yüksek seviyelerinin siyaset, kültür, sanat ve edebiyât olarak kemaliyle tezahür ettiği muhteşem bir manzarayı göstermekten acizdir. Fakat küçük bir kesit halinde sunduğumuz bu çalışma, Türk edebiyâtının özellikle mesnevi sahasında taklit çağını tamamlayarak rüştünü ispatlaması açısından önemlidir. Çünkü Şāh u Gedā Yahya Bey'in kendi fikrinin mahsûlü ve zekâsının eseridir. Hiçbir eserden alınmamış, hiçbir şairden çalınmamıştır. Şair de bunu eserinin sonunda özellikle :

‘Ārīdūr ‘Āriyet libāsından

Pāk durur terceme belāsından

Kimseden nsne almadum kaç‘a

Ya‘lemu’llāh meger tevārüd ola

diyerek belirtir.

Bilindiği gibi mesnevî nazım şekli İran edebiyâtında doğmuş ve Türk edebiyâtına da oradan geçmiştir. Yüzyıllar boyu Türk şâir ve sanatçıları; Firdevsî, Genceli Nizamî, Sâdî-i Şîrâzî, Mollâ Câmî gibi İranlı şâir ve ediplerin dev eserlerinden feyiz ve ilham almış; fikirde derinleşerek, mânada enginleşerek, sanatta incelererek yetişmişlerdir. Leylâ vü Mecnûn, Ferhâd u Şîrîn, Yûsuf u Züleyhâ gibi aşk hikayelerini ya olduğu gibi Türkçe'ye çevirmişler veya kendi mizaçlarında yoğunarak onlara Türkî bir libas giydirmişlerdir. Hatta Taşlıcalı Yahyâ Bey'in Hamse' sinde yer alan Şâh u Gedâ dışındaki diğer mesnevîleri de bu vadidedir. Şâirin Gencine-i râz, Gülşen-i envâr ve Kitâb-ı usûl adlı eserleri; Nizamî'nin Mahzenü'l-esrâr, Câmî'nin Sübhatü'l-envâr , Sâdî'nin Gülistan ve Bustan adlı eserlerine nazîredir. Yûsuf u Züleyhâ ise İran ve Türk edebiyâtlarında defalarca işlenen bir aşk hikâyesidir.

Şâh u Gedâ şekil ve sanat yönünden fevkalâde mükemmel bir eser değildir. Ehemmiyeti yukarıda arz ettiğimiz gibi konusunun mahalli ve orjinal oluşundan, dil ve üslubunun sâde ve samimiliğinden ileri gelmektedir. Mesnevînin en çok dikkat çeken yeri İstanbul şehrengizidir. Zaten esere mahalli bir görünüm kazandıran da bu bölümdür. Özellikle Ayasofya'nın tasviri daha ayrıntılıdır. Şâirin Ayasofya ile Mescid-i Aksa'yı ikiz kardeş ilan etmesi manidardır. Ayasofya o zamanlar ibadetin tarlası, duanın da harmanıdır. Kubbesiyle, sütunlarıyla, kemerleriyle içindeki mü'minlerle beraber Hakk'a ibadet etmektedir. içi dışı bir mü'minin kalbi kadar

saf ve berraktır.

Ve istanbul'a asıl canlılık veren At meydanı'dır. Burası " güzellerin menba'ı, aşıkların mecma'idir". Şâir burada içlerinde hikayenin kahramanı Şâh'ın da bulunduğu dört güzelden bahseder. Bunlar erkek güzelleridir. Eser bir aşk hikayesi olduğu halde hiçbir kadın kahramanı yoktur. Yahya Bey eserin sebep-i te'lif bölümünde bunu özellikle belirtir. Hem de Leylâ vü Mecnûn, Hüsrev ü Şîrîn, Vâmık u Azrâ gibi klasik hikayelere konu olan aşkı temiz bir aşk olmamakla itham eder:

Bir alay bî-mezâk u zen-pâre

Bir alay derd-mend ü bî-çâre

Ne bilür sırr-ı ʿışk-ı pinhâni

Ne bilür vecd ü hâl-i cânâni

Lâyık oldur ki hîç olmaya nâkı

Kıssa-i ʿışk-ı nâkıṣâtü'l- ʿakl

Şâire göre civan-merd bir delikanlıyı sevmek temiz bir duygudur. Bu görüşünde asker- şâir olan Yahyâ Bey'in mesleğinin de tesiri olabilir. Şâirin bu tenkidine rağmen hikâyeye konu olan Gedâ ile Şâh arasındaki aşk da bir kadına duyulan aşktan farksız şekilde tasvir edilmiştir.

Şâir olayların akışı içerisinde yer yer kendi hayat tecrübelerini de verir. Konuyla ilgili olarak aşk hakkında çeşitli kurallar söyler. Meselâ, âşık sevdiğine aşkını asla söylemeyecektir. " severim kal'asını yıkacak, hisâr-ı inkâra

sığınacaktır." Aşk mektubu da sevginin göstergesidir. Eğer sevgili mektubu okursa sevgisi var demektir. Şâirin aşk derdinden kurtuluş için Lokman Hekim'den sunduğu reçete de ilginçtir: Vuslat, sefer veya sevgiliyi kötölemek. Fakat Gedâ'ya bunların üçü de tesir etmez.

Hikâyede olaylar arasında bütünlük yoktur. Ayrı ayrı maceralar halindedir. Olaylar belirli bir sonuca doğru gelişme göstermez. Şahıslar, zamân ve mekân da tamamen hayâlidir. Her ne kadar şâir hikâyenin başında mekân olarak İstanbul'u, At Meydanı'nı, Rumeli'yi zikrediyorsa da olayların akışı içerisinde bu mekan kaybolur ve hayâli bir ortama dönüşür.

Eserde bol bol halk deyimleri ve atasözlerine yer verilmiştir. Az sayıdaki Arapça beyitler, ayet ve hadisler ise giriş bölümündeki tevhid, münacaât, na't, mi'râciye ve medhiye manzumelerinde yer alır. Üslubu monotonluktan kurtarmak için araya gazeller serpiştirilmiştir. Mesnevideki sadelik ve samimilik bu gazellerde de göze çarpar. Mahalli renkleri, dilinin sadeliği ve üslubunun samimiliği ile Şâh u Gedâ edebiyatımızda çok okunan bir eser olmuştur.

BİBLİYOGRAFYA

KAYNAKLAR

A- KATALOGLAR

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Hamseler Kataloğu, ist.,
1961

B- TEZKİRELER

‘Ahdī, Gülşen-i şu‘arā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 9598

‘Alī, Kühü’l- aḥbār, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 5959

‘Aşık Çelebi, Meşā’irü’ş- şu‘arā, tıpkı-basım, Meredht-Owens,
London, 1971

Beyanī, Tezkiretü’ş-şu‘arā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 2568

Hasan Çelebi, Tezkiretü’ş-şu‘arā, Üniv. Kütüp. nr. T.Y.
1737

Kaf-zāde Fāizī, Zübdetü’ş-şu‘arā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y.
1646

Latīfī, Tezkire, İstanbul, 1314

Nev’i-zāde ‘Ata’i, Şakāyık Zeyli, İstanbul, 1268

Riyāzī, Riyāzü’ş-şu‘arā, Üniv. Kütüp., nr. T.Y. 6169

Sehi, Heşt Behişt, yay. Mustafa isen, İstanbul, 1980

C- LUGATLER

Develioğlu, Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat,
Ankara, 1970

Etik, Arif, Farsça-Türkçe Lugat, ist. 1968

Redhouse, James W., Turkish and English Lexicon, ist. 1978

Yeni Tarama Sözlüğü, T.D.K., Ankara, 1983

D- DiğER ESERLER

Banarlı, Nihad Sami, R.T.E.T., M.E.B. yay., ist. 1971

Bursa'lı Mehmed Tahir Ef., Osmanlı Müellifleri, Meral yay. ist. 1972

Bursa'lı Rahmi, Şah u Derviş, Manisa Muradiye Kütüp., nr. 2711

Candaş, Subhiye, Şah u Geda, Türkiyat Ens. travay nr. 59

Çavuşoğlu, Mehmet, i.A. Yahya Bey maddesi

Çavuşoğlu, Mehmet, Taşlıcalı Dukakin-zade Yahya Bey'in istanbul Şehr-engizi, T.D.E.D., ist., 1969

Çavuşoğlu, Mehmet, Dukakin-zade Taşlıcalı Yahya Bey, Diriliş, ist., Eylül, 1975

ipekten, Haluk, Edebi Bilgiler, A.Ü.E.F. Ders Notları, Erzurum 1982

Kocatürk, Vasfi Mahir, T.E.T. Ankara, 1970

Levend, Agah Sırrı, T.E.T., Ankara, 1973

Sinoplu Beyani, Şah u Derviş, A.S. Levend, D.E.H., T.E.T. Ankara 1973

Ünver, Doç. Dr. ismail, Mesnevi, T.D., Türk Şiiri özel Sayısı II., T.D.K., Ankara, 1986

Yahya Bey, Divan, nşr. Mehmet çavuşoğlu, ist., 1977

Yahya Bey, Hamse, Millet Kütüp., Ali Emiri Ef. Manzum, nr. 986

Yahya Bey, Gencine-i raz, Ramazan Sarıçiçek, inönü Üniv., basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

Yahya Bey, Gülşen-i envar, Bekir Kayabaşı, inönü Üniv., basılmamış yüksek lisans tezi, Malatya, 1991

Yahya Bey, Şah u Geda, ist., 1284

Yahya Bey, Yusuf u Züleyha, Mehmet Çavuşoğlu, ist.1979

Mikrofilm Arşivi Nu. *H-131*

MÜELLİF ADI : *Taşkın Yavaş*

MÜTERCİM ADI :

ESER ADI : *Sah ve Gecik*

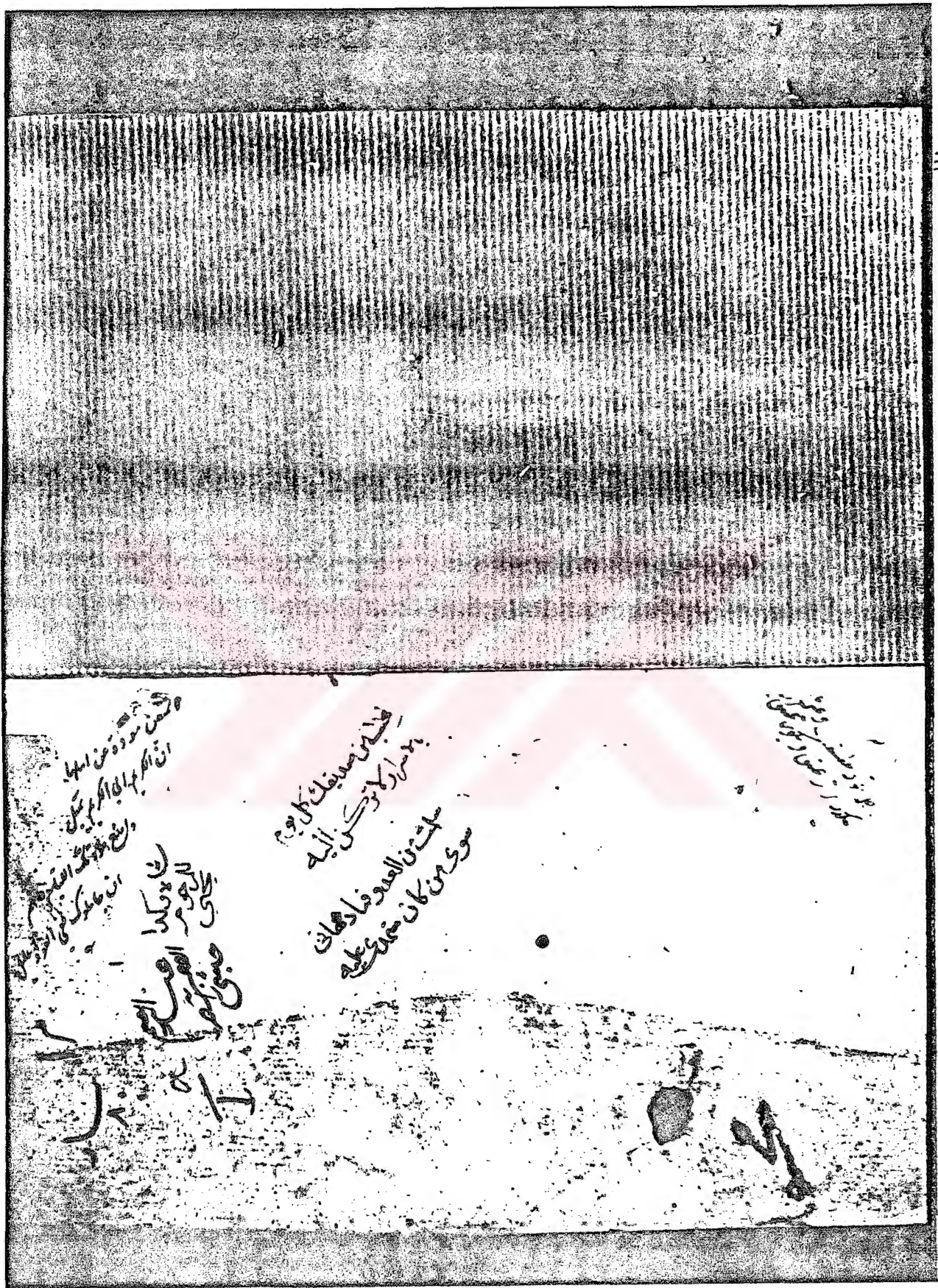
BOY : *203X125 mm.*

KÜTÜPHANE : *Arş. 726.*

KAYIT Nu. : *2138*

Bu Mikrofilm Ankara'da Milli Kütüphane Mikrofilm Servisinde hazırlanmıştır.

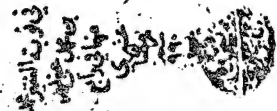
Ekim - 1958

هاتين مودة من اسباب
ان اكر اياي اكر اياي
دش اياي اكر اياي
ان اياي اكر اياي

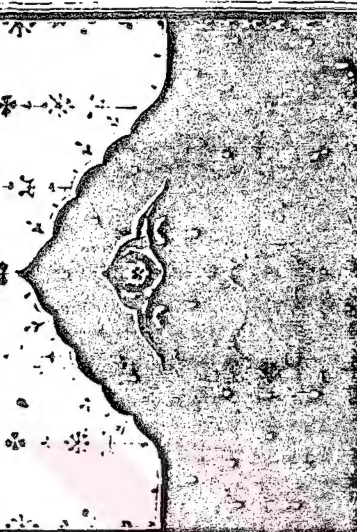
هاتين مودة من اسباب
ان اكر اياي اكر اياي
دش اياي اكر اياي
ان اياي اكر اياي

هاتين مودة من اسباب
ان اكر اياي اكر اياي
دش اياي اكر اياي
ان اياي اكر اياي

اولی

1	سَطْرِیَ اَللّٰهُ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	اولدی و سَطْرِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ
2	وَلِلّٰهِ اِلَٰهَ الْاِلَاحِ اَلْحَمْدُ	کشف او اَمَنَیَیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ
3	کُتِبَ بِرُوحِ وَحْشٍ وَحْشٍ	سُکْرُ مَصْطَفٰی بِهِ رُوحِ جَلَالِ
4	اَوَّلَکَ اَوَّلَیَ حَکْمَیَکَ لَمْ	رَاہِ نَظْمَہِ اَوْ سِفَیَ اِلٰهَ کَلَامِ
5	یُولَدِیَ وَلِیَ تَبَعِ اِنِّیَہُ اَمَّا	نُورِیَ کَرِجَا کَلَامِ اِلٰهَ جَلَالِ
6	کَشَفَ اَیْدِیَ کَلِیْشِیَ بَرِجَیَ	کُورِیَ اَنُورِ جَمَالِ رِجَالِ
7	ذُو کَلَامِ اَوَّلَیَ مَلِکِیَ وَلِیَ	نُورِیَ وَشَیْخَانِ اَیْدِیَ ظِلَالِ
8	نَزَلَ بِدُرِّ مَعَالِیَ سُرُورِیَ	جَانِ وُدِّ اِلٰهَیَ اِچْ اَوْنَالِ
9	نَظَرِ اَیْلَہِ اَوْ سَطْرِیَ جُورِیَ	سُورِ بَاغِیَ کَرِجَا رُودِیَ
10	اَوَّلَیَ زَاوَلِ وَاکَلَامِ قَدِیَ	اَخِرِیَ کَلِیْشِیَ اَبِیَ صَدِیَ
11	عَالَمِ اِنِّیَہُ سَاکِنِیَ رَاکَلِ	عَالَمِ اِنِّیَہُ سَاکِنِیَ رَاکَلِ

12	اَوَّلِیَ مَلِکِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	پُرْدَہِ سَاکِنِیَ شَہَرِ جَانِ
13	بَسْمَکَ اَوَّلِیَ نَظْمِکَ	عَیْنِ جَالِکَ سَوَادِیَ رَحْمَتِ
14	حَرْفِ کَاذِبِیَ سُرِیْضِیَ بَیَانِ	بَلِیغِیَ اَوَّلِیَکَ عَلَیْ رِیْضَانِ
15	سَاکِنِیَ سَبِیْحِیَ رِجَالِ	مَعْنِیَ سَبِیْحِیَ رِجَالِ
16	اِنِّیَہُ اَوَّلِیَ مَلِکِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	عَیْنِ اَعَالِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ
17	وَبِیْنِ جَانِیَ عَلَی اَلْحَقِیْقِیَ	وَاَزَاکَلِ اَوَّلِیَ رُوحِ قَیْقِیَ
18	اَوَّلِیَ اَوَّلِیَ کَلَامِکَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	مَدِیَ مَدِیَ سَاکِنِیَ
19	یُولَدِیَ مَعْنِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	اِنِّیَہُ دَلِیْلِیَ رُوحِ رِیْضَانِ
20	لَقَطَ اَللّٰهُ اَسْمَ اَعْلَیَ	جَمَلِ اَسْمَاوَانِ اَوَّلِیَ کَلَامِ
21	عَیْنِ عَیْنِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	اَوَّلِیَ سَجْمِیَ رِجَالِ
22	اَهْلِ اَسْلَامِ کَانَ رَحْمَتِ	سَاکِنِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ
23	اَللّٰهُ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	اَعْدِیَ رُوحِیَ رِجَالِ
24	اَللّٰهُ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	طُورِیَ اَوَّلِیَ رِجَالِ
25	اَللّٰهُ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	سَبِیْحِیَ اَوَّلِیَ رِجَالِ
26	اَوَّلِیَ اَوَّلِیَ اِلٰهَ الْاِلَاحِ	اَفْزَا اِلٰهَ الْاِلَاحِ

کتابن اولی هر کس قرآن
بسطا اوروب ایشین قرآن

27	مَدَحْتَن لِسَانِي لَطْفَهُ لَا	لَا تَكُنْ وَلَدِي يَا عَقْلُ عَقْلُكَ
28	لَفْظَةُ اللَّهِ هَا كَيْهَ أَتْلُو	تَا تَوَسَّطْ قُدْرَتَهُ كَرُورْ
29	صِدْقَهُ ذَكَرْنَا وَاللَّهِ	عَالِي كَامِلُنَا وَلَوْ شَاءَ
30	كَيْهَ تَشْدِيدِي كَيْهَ حَقِّي بُولُورْ	عَالِي كَيْهَ نِكْبِيهِ أَصْحَابُ وَلُورْ
31	أَيْلَهُ تَشْدِيدِي كَيْهَ نَبِيهِ بُولُورْ	مَا سَوَايَ قُوِّي حَقِّقْهُ وَلُورْ
32	أَوْجَهُ مَرَاتِنَ طَارَافَتَا	رَا كِيدُ زِيَهَاتِ سَمَرَانْ
33	وَاللَّهُ رَأْسِي أَسْمُ رَحْمَانِهِ	كَاسِي حَسَنَاتِي مِي شَانِهِ
34	عَرَفَا أَوْ لَوْ تَجَرَّفَكَ عَقْلُورْ	كَيْهَ أَنْ تَوَسَّطْ لَأَسَاسِ مَبْنِي
35	يَا سَيِّدَ رَعَوَاتِ وَقْتِهِ طَارَافَتَا	چَكَلُورْ هَرَقْ وَقْتِهِ رَوَانْ
36	لُجْلُجَةً خَرَفْتُهُ أَنْ أَيْلَهُ نَظَرْ	خَالِقَهُ هَرَقْ عِبَادَتِي دَانْ
37	كَيْهَ كَلْبِي يَا مِلَهُ وَجَدَهُ	كَيْهَ قَلْبِي يَا رَاهُ سَجْدَهُ
38	نَهْ مَعْمَادُ زِيُو كَيْهَ دَائِمُهُ	أَلِفْ أَوَّلُهُ قِيَامَتُهُ قَائِمُ
39	سَجْدِيهِ وَارَهِ سِيْنِ دِيْنَتُهُ	رَايَ تَخَانِ نَكْوِي دِيْنَتِي بَنَانُ
40	سُوزِي وَتَحَامِلُ هَا كَيْهَ خَالِ	بُورْ مَوْزِي كُوِي وَكَالِ كَلْبَانُ
41	وَتَعْمَدُ مِنْ عِلْمِ سِرِّ عَلَيْهِ	خَلْقَتُهُ حَقِّقْ وَصَدِّقْ لِي لَطْفُهُ

بسم

42	أَيْلَهُ لَوْ سَمِعَ إِلَهُ كَلَامِي كَانَهُ	ظَاهِرًا سَمِعَ دِيْنِي خَفِيَةً
43	مَنْتَ لِلَّهِ كَرَامَتُهُ دُرُورْ لَا	بُرْدُ زَانَاكَ يَا نَبِيَّ شَاهُ وَلِيٍّ
44	نَجْهَ دُرُورِي شَاهُ عَظِيمُ	بُخْمَ شَاهِي كَدَرِي عَالِيٍّ
45	يَا دُشْمَنِي لِقَاهُ وَلَدَارَ زَانَا	بُوقْدُ زَانَاكَ زَوَالِ وَتَقْصِيٍّ
46	حَدُّو شُكْرِي وَأَوْجُهُ لِقَاهُ	زِيُو رِيدُ زَانَا نَحْشُ مَرْمُوكِ
47	ذِكْرُ وَجْهِ دُرُورِي حَرَامُ	أَهْلُ تَوَحُّدِي سِرُّ وَطَائِفَةِ
48	حَيِّ وَدِيْنِي وَعَالِيٍّ وَعَلَامُ	كَاهُودُ وَالْجَمَادِلِ وَالْكَرَامُ
49	قَادُورُ كَالِ وَرَبِّ وَمَعِينُ	كَاهُودُ وَالْجَمَادِلِ وَالْكَرَامُ
50	مُدْرِيْتِكَ تَوْنُهُ سِي عَالَمُ	كَاهُودُ وَالْجَمَادِلِ وَالْكَرَامُ
51	تَوْبِ اللَّيْلِ فِي لَيْلِي نَهَارِ كَالِ	بِيْرَظْهَا رَقْدَتُ مَوْتِ
52	قَطْرَةُ بَحْرِ لَطْفِ كَوْنِ وَكَشَا	ذَرَّةُ نَوْبِيَاكَ شَجَرِ جَهَانِ
53	أَوَّلُ يَدِي جَهَانِ هُوَ كَالِ	أَوَّلِي هَرِشَنَ قُلُوبِ وَخُشَارِ
54	كَيْهَ زِيَهَاتِ شَيْخِ أَسْرَارِ	مَا سَوَايَ زِيَهَاتِ دِيْنَارِي

س

55	دَانِه نِسْتِ آدِي نَاهِل	غَيْرِي نَك عَلِي عَلِيهِ كَوْرَه
56	نورِ دَانْدَن اِرْدِي مِه نِگَار	اُولْدِي دَان لَك اَشْهَوْد لَمَا
57	عَاخِر اُولُو عَقُول نَكِه شَتَا	اِيك مَن دَان دَوَا لَك اَوْتِيَا
58	وَاَرَه نَكِه دَان يَكِه رَاه	عَقْل حَسَل اَنْدَن اُولِي نَكَا
59	دَانِي كَوْرِي نَك اِسْتَدِي مَوِي	لَن تَرَكِي دِي وِي اِرْشَدِي نِيَا
60	فَهْمِ طَبِيعِ سَلِيهِ مَرِغ حَيَا	اِحْمَه فَرَاوَج دَان دِي رَوِيَا
61	مَاهُو لَكِي كَكَا لَلَه طَلَق	دَانِي دَرَه اِنِي يِيَا نَحَق
62	دَان حَقِي حَقِي بِي لَوْرَانِي	كَنْدَوِي نِ لَمَل قَا لَوْرَجِيَان
63	خَاوَن اَوْن قَدِي مَرِي دِي	بِي لَك عَقْل اَوْن لَوْنِي مَكِي
65	لَفْظ كَنْدَن اَو عَا لَمَا لَمَان	يُوغِي كَرِي كَانِي اِيلْدِي وَا
66	اَمِيرِي لَه ظَهْوَرَه كَلْدِي هَان	اِي كَرِي فَا يَلَه جَلَه اِي كَرِي
67	نَوْنَه قَدَرِي دَر زَقَا كِي اَنَه	يُوغِي كَرِي وَا اَوْن لَه يُوغِي دَوَا
68	نَظَر اِي كِه بُو دَوِي اَف اَكَا	دَا يِن اُولْدِي نَقْطَه خَا كِه
69	دَا يُوغِي عَا اَو اَتَكَا ن	عَا لَمَا اِنْدَرَه نَهَا يُوغِي اَن
70	وَلْدِي نِسَان اِيچِن عَرِي	كَهَنَه اَنَه يَغْنِي قَلْب سَلِي

64 دو بَر اَوْن لَه قَلْب اِنسان
صغَر اَوْن كَوْنِي ه اَو عَرِي رَوَان

71	قَلْب اِيچِنْدَه حَقِي سَتَا ن	اَحْسَل اِنَا لَقِي ن عَلِي شَان
72	اُولْدِي مَخْلُوقَه دَا يَرَه سَكَن	چَه مَرَكِه سَه دَوِي اِيچِن دَان
73	مَا اَو سِي دَر بُو دَوِي اِيچِن نَك	مَا عَدَا سِي دَر بُو دَوِي اِيچِن نَك
74	بِي لَه مَرَكِه سَه خَال اِيچِن دَوِي	اَكَا كَرِه سَه دَان اِيچِن دَوِي
75	دَانَه شَوْل دَكَا عَقْل اَو لَوْن	بِي لَوْنِي اِي كِه يُو قَدَر اَكِه سَتَا
76	اِي لَمَان عِي نِي بِي لَه نَظَر	حَكْمَتِي قَدَرَه حَوَالَه اِيچِن
77	اَنَك اِي لَه وَجُو دَه كَلْدِي هَان	بَر اِي لَه صَا نَكِه مَرِج نِيَا يَان
78	چَر نَكِه جَمْع اِنْدِي چَا اِنْدِي	جِسْم اِنْسَانَه اَوْدِي نِيَا يَان
79	بُو لَه اَنَك دَوِي لَك حَكْمَتِي	حَكْمَتِي مَقْضَا ي قَدَرِي دَر
80	قَطْرَه دَر دَوِي قِي لَوْرِي سِيَا	اِن اِيچِن عَا لَوْرِي دَر حَقِي
81	اُولْدِي تَقْشِي دَن عَقْل حَا يَر	صَوْنِي تَقْشِي اِنْدِي شَكَل
82	اَدَمَن كِي رُو جِنَه مَشَا	نَفْس اِنْمَان اُولْدِي دَر دَوَا
83	كِي مَكِه قَلْبِي اَو اَرْدِي مَقْشُول	بُو لْدِي كِي نَهَا ن رُو حَه دَوِي
84	كِي مَكِه حَكْمَتِي نَه بُو لِيچِن	قَطْرَه دَر دَوِي اِيچِن دَوِي
85	قَلْب اِيچِنْدَه مَقْشُول	يُو دَر دَوِي جَلَه مَوْجُو د

۱۱۶	کما صوابک فوهم حزن مولی	هو الذی کما جهنم یذوق
۱۱۷	اول عجیب الذی غفلت وقاضی الحاجات	مبتلا یجنون عیشوا
۱۱۸	یا ارحم الراحمین عیسیٰ اولده	جمله خلقه بنی کوئیغ اید
۱۱۹	بربری عقلی کوئی کیدی	سایه سی کی قادی قشاد
۱۲۰	کوکم اذی اوسروانده	قودی ظلمتد شاهیجا
۱۲۱	آه کو حجاب ظلمانی	میره نوشه جافریدین
۱۲۲	واغظه وانغه جانی	هر قن اول صسته غان کله
۱۲۳	کاردین مسیح ایدوب	سالمونی یحییٰ آغیار
۱۲۴	باطل ایلر غازی هر س	کیرود اول دواغیوه
۱۲۵	کلمه میحه ده کوکله	کاه اغیاری یله جنک
۱۲۶	یاردن کاه مار و ناک	ایکری کاندویه نیت
۱۲۷	اوله وقینه فلسا ق	بیلده کو کندی یا کلامه
۱۲۸	کوشور خلق بویه قانی	هت بیان در دوز کلام
۱۲۹	اول قهر جهر اید عیقل	بوجازی حقیقه بدلیا
۱۳۰	دیمر شویله خور و مبتلا	

نیم

۱۳۰	ای بیع و بیعتی و ن موف	ای عاکر قبول اید عی خد
۱۳۱	آزمنش عین جوق کا هوار	قاله اگسکله کوکله ای سنا
۱۳۲	قله عصیان چون عدلیک	بی احسا نوکله قیل اید
۱۳۳	نقل ایدوب بوکلر عی دی	هتفت جوتی علی خصون
۱۳۴	جانی جنکشا و دینه سنده	بی عیسه کو فی و نلده
۱۳۵	کچ کا همدن اینه باک عصب	سندنا و دینه و عی دی
۱۳۶	برنگه کاری اهل حال ایلک	کویوصت رجا ل ایلک
۱۳۷	کرنگدن عریب ستمه بنی	آخوند معنی اینه بنی
۱۳۸	شول زمان کمر اهل طوره	کویطرب کساندن اوم
۱۳۹	نور ایمانی بولدا اشریت	برهرو کی اجوت و نل اشر
۱۴۰	بوعبار محبت و نیت	دینه کانی قادی نایب
۱۴۱	جان کورندن غیا محبت	کوکله یینه سن مجلا قیل
۱۴۲	فیه بیان کوی کله بنی	ایرودن کور کجاری قی
۱۴۳	قوت و اوله و اینه کرامه	ایرودن جوتی ستره
۱۴۴	سیا اود کور اوله جنک	لطف ایدوب ایلک عی

كاشف سر مضيف لا رب شاه علي مقام ادا في كرم النصال وعبد الله الملك فخر محمد حبيب اوليو صلوا الله عليه وسلم بادشاه سر بر ضرورت سبب رحمت بختي دهر احمد و مرسل و حبيب و قلدي خرم بختي اظهار انبياهه طفيل اولدي كا مبتداه اولو مود و اولو مود معرات اولدي بختي كا اكي شاه له ايمه و عوليه الفه دوندی ان ارجین هفتا حسنی انكی انك مضیف

واصف راز علم عالم غیب 160
نگه داین رموز ما آفرین 161
اول فصیح القال و سجع الجمال
شاه رسالت پناه او الرحیم
بی ضرورتی که بخیر و بریر
162 قانع کنش کنش لا یغنی
163 یغنی سلطان انبیا و امم
164 مضطرب و محمل و تحمود
165 چار سهنده میسر وقت وار
166 انی خلق ایندی ابتدا جهل
167 ظاهر خاشا ته اوسور و اولور
168 آوی ای و عالم و دانا
169 اکی سوا ایندی گوین کی ای
170 موصوفان بنان خیر جهان
171 شایده ب تاهی اول بنات

رحمته بند یوقدر استغفار
ایمن سر این کلمه کنگر کوی
علم لا اله الا الله
سن سکا لا یغنی لیه شها
سکا لا یق و لغیب ساید
تو کنیز ایدان انک یغنی
رحمت اینست محمد هب
مکن ولد خه ملکت بکدر
انک یغنی و لا یصانع اولو
اگا اته عذاب عقیب اولو
کوکنی قیل مدبیه ما سکان
سکا لا یغنی اذ یوقدر
واغا کر سفت ایندیه
الطف و احسان که قری الله
مضطرب یغنی لیه کوا قیل

بیادین ضعیف و عاصی 145
اومر و یق سوال دمی 146
اوله فاه اندمند با که پنا 147
ایلد هر نه لا یغنی به کما 148
رحمت تجری بی نهایت 149
بنی اولدین جعفری نفوس 150
بیک بزدان حق یغنی یار 151
عاصی کنگر عبادت انک 152
بر اولک در دمند انک 153
رحمته لا یغنی یحیا 154
قلبی لیه کف که اواز 155
صوطلر نیک یغنی یوقدر 156
واغا کر عذری اولدیه 157
عین عینی و زین انک 158
دلینی عنایب شیدا قیل 159

دافر

172	دوربان اولدی غولچون خانمه	اله المادی نرمدی نامه
173	بخت دلیخوا اولخجسته	خامه وش اهل کفر ایلی
174	سایه بی خوله بوکناسه ظهور	طلعت دهنر مانع ایلی
175	سایه صالنا ایلا وظا اولا	خوش کچر سایه سیندونه
176	چونکه بی سایه در اولور	سایه خط و کله آکه سن
177	آفتاب وزر مدکی هرگاه	سایان اولدی که آریسا
178	حضرت حقه اول شفای	هر حجب ایله هر حق مجنون
179	اولدی ریتیر اوخیر کلف	غایب آدیلدی آکه صد
180	کوردی احمده نیندین	قودی آله سیرین موی
181	دلی موسی دن اولدی خور	حسن یوسف دن اولسه ای
182	کلده نرغاله اوشا چیل	قولیا نایلی ایسمه لیل
183	رفعت کوردی حضرت عیسی	اتنی و لیمون ایدنی عا
184	عرفه نر جوگون و سکا	نشنه آب لطف خنر چکا
185	شمع خلوت سیر یلدرمه بد	حبشی بر قلید رزب قلد
186	طوغدی چون عاله اوهر	سجدیه واریدی ایدی قلد

187	نوریا کیم محمد سیر کیم	قور کول ایدنی تار یو کیم
188	اولش ایدنی حایث و خجسته	واریدی هر سوزن و سیک
189	دولت انان کور اوله اکبر	نر انان کیم شاهی ابر سنغ
190	نجمه مدح الکسونا ایدنی	چونکه مناجید اولدنه
191	شمع خنر سیر حقه و ط	اولدی پروانه آکه جارا
192	خاله دنگاه بی چچ	شب بولچی روز عیدین
193	سراج دیز و نر اولان	اینانه طراج برین کما
194	مروانی در کلنات لار	ولکرام الی و لافیا
195	کیم کور اوله نور و فصل و کمال	ایریشور مازینه مهر نال
196	کیم که صدقیله راه عشقه	کندوبی وصلیا کور نای
197	کیم کور اوله عشق و نای	عاقبت خرنه بی چکر آف
198	برچه هر طوق و جانات	قور کیم کیم کیم کیم
199	اهل عشقه و وردی خوله	خوبان چهره سندن خال
200	اول شب قدر و اول نمان	اولش ایدنی سواد و یون
201	بر تو نامه اولدی آب حیات	اگا آریک کیم ایدی طلال

215	طوردی آرواح و لایزال	جنت اجدلی و پیدای طهور
216	اوله بدنیله آلاسی	ووردی اینه سپهرین ضیاء
217	کوکا اولمش قدرت ایلدی	طولدی آواریلک اوضه چک
218	قلکی آتاری ایلدی ریز	ماهله ایلدی طاقان
219	قدیر اعلامه اوقات کریم	اولدی تاج سپهرین دریم
220	انجو اولوب حماله مشتاق	طوندی هریری یولین چر
221	عزت ایدوب گاسپهرین	اکجوب و شوشن وینک
222	واریخی اول رسول مالک	بریری بیرینه کیدی چیخ فلک
223	خوش ایلدی تو ریحه سما	طوردی گلیری دینا ندی قما
224	واردی اولکی کوکه ووردی	قورکسکانین یله دیلم
225	کایت چرخه اوردی چون اول	یوردی کوکین ایلدی سورو
226	کوردی اول شمسین چوکه	بن چلدی دینی نهم هان
227	اوتوب آقاب عال آتاب	یورینه یوخ حاک قلدی قما
228	کوکن یوخ خیره ندی	قلین سب نیامنه قاندک
229	اجدی اولغوریا که چوکه	مشرقی یقینه سوردی و

200	شوقه چکه نایت سید	حوال عقلتون اوله لایزال
201	یکه تارک تاره سنبل اید	کوکن هریری انجاک کل اید
202	مکر اولغدی اول اواخت	کاهه اقمایبک مهسان
203	برق هانین کی علی تقید	بربراق یله کلیری جبر ایل
204	قلدی یوزبک توضعیه کما	دیدری لطفیه یاقی الله
205	خفاکی سکا سکا فزاید	دعوت و خاص و لطف و عا
206	کل سوار اول برقه دوشله	وان لرحقه ارحضرتیه
207	کل یوز سا که این بنج	خدرمان اولدی جانم
208	بارک الله زهی حیدر جیل	غزل رخدستیه جبر ایل
209	منورنی اینجه اندک	حقه شکر ایلدی و غزل نام
210	سویکه براقه اولدی سوار	قلدی شوقه عزیم جانی
211	طایر سندن یعنی جبر ایل	اولدی اول شمع برقه و لیس
212	قلدی غمکنان آنکه براق	نه که عشقه دلی شاق
213	یلوب مقصباتی	منوبی اولدی مهر جی اقصی
214	عزیمه و مقصدی انام	اولدی آرواح انیسایه ماق

230	نور کسب ایندی اولمشکل	قور ب قاتیل کور کور کور
231	قور کور کور کور کور کور	عشره طوطی لیدی بری کور
232	عشره طوطی لیدی بری کور	دیدی سحر کور کور کور
233	سیدیه ایدی اولمشکل	کیدی حجت کور کور کور
234	کوردیکه قور کور کور کور	پیل حقه بر قور کور کور
235	قور کور کور کور کور کور	اولدی قلم کور کور کور
236	یوز قور کور کور کور کور	بولدی نان یوز صوفیه کور
237	قور کور کور کور کور کور	قور کور کور کور کور کور
238	کیدی مولا کور کور کور کور	کیدی مولا کور کور کور
239	قور کور کور کور کور کور	ایردی چاق قور کور کور
240	قور کور کور کور کور کور	طوقه کور کور کور کور
241	نور کور کور کور کور کور	حقه ایدی بر قور کور کور
242	یوز کور کور کور کور کور	ایردی کور کور کور کور
243	اول مقامه وار کور کور	کور کور کور کور کور کور
244	کیدی قور کور کور کور کور	وار کور کور کور کور کور

245	اولدی کور کور کور کور	کوردی عسوقی عاشق صادق
246	کوردی کور کور کور کور	نور کور کور کور کور کور
247	کوردی کور کور کور کور	دیدی مولا کور کور کور
248	وار کور کور کور کور کور	کلدی مولا کور کور کور
249	کوردی کور کور کور کور	وار کور کور کور کور کور
250	کوردی کور کور کور کور	از کور کور کور کور کور
251	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
252	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
253	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
254	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
255	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
256	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
257	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
258	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور
259	کوردی کور کور کور کور	کوردی کور کور کور کور

260 إلى أخداه أصغر له
 على التحقيق كما عرفت
 فضيلة زان على إجماع
 261 دار تباري صانعه صابري
 262 قد روي كوكب دينا
 263 طوبى جريمه كاهن غالا
 264 طوبى زانك اجل زان
 265 صدقه امت محمد اسك
 266 حاربان فحيتا نكي كوز
 267 اولدى بويكر افضل امت
 268 كان بعد النبي يا تحقيق
 269 ولخداي يميني وصفا
 270 كانج يار اولدى جلالة
 271 كحان يار زان اولش در
 272 اولكه يار لايشن امت در

اول اولدى كوكب اصغر له
 اول اولدى كوكب صديقك
 ذكرك يار زان الله عنه
 اولدى تباري صانعه وصبر
 يورى طوبى تباري طوبى
 نوله كاهنك اولجيه وقياس
 سكا اولدى نشانه اهالي
 صلواتك اولدى كاهن دور
 ناكه سكا فحيتا نكي كوز
 وعليه ولايت لهم
 افضل الخلق بعد ناصديق
 ذات ياكينه وروي فضلك
 يار الله يميني وصفا
 اول الف كاهن مبارك
 اولدى زان كوكب كاهنك

273 لفظه ناي اصغر زان
 274 سكا زان يار كوكب زان
 275 هر يار كوكب دينا
 276 اولدى صديقك افضل اول
 277 بد زان يار ناي كوكب خورشيد
 278 جهر سن قشيد يوراني
 279 نقل يار زان يار كوكب
 280 كلمه ميرانه حلقا ياراني
 281 غار يار يار يار يار يار
 282 واقف اولدى خاله هلال
 283 الله الله ندر يار فضل
 284 يار غار يار يار يار
 285 عادن اولدى صانعه اندر

فضله نوله اولسه اسك
 كوكب صابري اوله اهالي
 عيني كوكب كاهن خيال
 سقته اولدى كوكب
 يور يار زان يار كوكب
 يور يار زان يار كوكب
 انك عكا يار اوله يار
 جانه يار يار يار يار
 ديدى يار يار يار يار
 اولدى خالي جها ناي يار

اولدی قییم سارکاکا گادل	اوقیما اولدی اوشا نوکله	325
کیمسه ایلدی ظلام وصلال	منظر عین عدل ادا اولدی	326
اولدی اعدا اشدن لاکحال	کون کیمی چدی تیرغله دهري	327
حیات اشته ایلدی ایتها	سنت احدا ایدوب اچوک	328
کورسه ایلین کولکله سرن	طافق قالموب چووی هان	329
ایله وصفی علی ارجا	قیلورن بیکدن بیر فیاضیل	330
	که او درون اولما لاکباب	331
	یار تانی کون و اجصاب	332
کوردی رقیاسته رسول انا	خوبه وارشدی بیچجه او هان	333
یاغوریدی عمن لاولدی عتا	دعوت ایدوب کل خطبات	334
حای سفیدین سیرت ایل همام	عالم علوی به عروج دایله	335
وریدی عدلنجه نه دین نظام	وقند زکریا ملاقات اول	336
قلدی اصحابه سالی عیلا	چون ایندی اووریدین دین	337
روح پاکینه خندان وله	امخضله ایل اولدی سید	338
ایتما دانه دهر ونه مد	چونکه ایل اولدی یحیا	339

هریری کوری اوقدی زبیر	ایچنه قورود وشدی کهار	312
جانکینه ایرشدی تیر قور	کونینوب کوزکینه قوس	313
قیصرو روی قلدی زیروزیر	چمدی یواردن برال ناکا	314
	یچنه کونلک یوله ایدوب تاتیر	315
	ظاهر ایدری ولا تینی اسیر	316
تاشیق ضاکنه میهر مهر ونا	یاقدی خورشید ترکونای	317
قوت اولدی مهر فرز افا	چشمی ایلک چود وید چو کله	318
فی الشا حال کارض جانان	کوزکون کوزکونین اولدی	319
ایندی مانتد رحمت جمان	سیدن دن بین اول خن	320
چوق سکنه ایلدی سکا	دیدي طفيله یا رسول الله	321
اوخسا سون تیر ایلک ایلان	کولک ایلک یلین ایدوب قاز	322
نینه کوروی حای جان جهان	یوخسه یوله قالمو قیامت	323
	کوردی عاکم ولا تینی عاکم	324
	ایغی طور غننه اولدی غاکم	325
کرده ییچم قلدی ایلها	عدل و دایله اول این	326

352	مطلع مهر بنه ابرشده هلال	شفق طاهر ایلدی اول آن
353	دست طهرت جمالی صحنه	یزدی سرخیله آیت قرآن
354	صورتی کاکل شراب طهوری	بدین زین و کویا و سینه
355	ایوبی اولمیدن که کیفیت	قایم ستایشی ساقی وحدت
356	جانه کندی تاوایا کاکا	یخه قیدی عجب کاکا عیال
357	اولدی چو نیکم انج بهانی	خانه سن و لیدی پر یخه عیال
358	تیکون کون و دیل اولداری	کیشی لاکار عیال دینار
359	حق رضا سینه یوبینه آلدی	حرف ایدوب قلدی اودمه
360	سرور ب سرب ویریدی چو	دهنی اولدی غموز لاکسار
361	و نسون که قصدا یلینان	باغ و دوش اچن بر خور
362	قایم کیدی بو عیالیک	یقه لچاک ایلدی آسمار
363	کود چو نیکم بو حال ابر صحاب	
	دیدی طوی لکم و حسن ماب	
364	ایلدی آلی اول کبر و دین	اکسن خالقه حلیم و نسیم

339	یوبی یساده عدله رونق	آرون رنجی خیری خیر خن
340	عثمان رکی خیر لک رنگ	سرتکشت و شاک دینار
340	قاندی کوی چکان فانی	نجله بوموش و یوبانی
341	خلقه عذیری خاله ایدن	اکل کشته سیر سنان
342	کور و سوادده بهانه اولد	مدت غم ایزنه پانان
343	یخه نعل ایددی عکرمالان	چار بار رسول یزدانی
344	اولدی تا که شهید یی لیور	خاکه دوشدی وید یوزانی
345	کور و نضمن ابوب اراند	ایلیک کوی و ییظ طانی
346	دستار طویب یوزنه طان	افکار اب و وور خندان
347	وق که مانند لاله عیال	
	قانه عرق اولدی خیر عیال	
348	قانه کلان قی و دمن روان	طقدی یوبینه سینه مرجان
349	قورنی کلان یله طلدی	قورنی صانکه اول ایمین چان
350	دوشدی شهر و یوبینه آت	کود بندن علوان اولدی یک
351	اکاتق اولقه طلیسم بقا	یوبی بو خاقان و قبان

ع

379	نه رضان گداز و زین هلاک اسون	علی ولی الله حضرت پندک
	آستانه جسمی کارک اسون	ولایت عقالندک در کربلا
380	اوله بخون کی کلای غا	نقشینه ویران ملک مایک
381	مختار ولدی محبت دنیا	کدینی همیشه دلت بیل
382	یوری کسب عبادت الین	آمر معروف نری منکر قیل
383	روحیه جاریارک ایله د	سین احمد ایله اول کار میل
384	تاکه مقبول ولی نکاحی سن	اوله سن قریب حقونه واک
385	اسک الله در بری اناس	اولدی حقتن هلال ناک
386	یعنی سوزارن اصراب	قطب اقطاب و مرشد
387	ماه دوران امیر عزت و کار	شاه مردان عالی ولی الله
388	خاتم نبی کی مشاک	اولدی فضیله خاتم
389	دانی خورشید چرخ جامد	که اسد بر جبال لندی مای
390	آوی کیمی اولوب مبارک	عادت لیدی کار عطا واک
391	اولدی اوستن حاضری	عین و علم و عتایت واک

365	وتوریدی نکت چکاسیدن	خله گرویان شرع عظیم
366	اولدی آینه وجودی نکت	مظهر نور احسن بقوسم
367	آنح صم اولدی قریب قرآن	خلفه نورانی لیدی قلبم
368	فرشیدی کار خسته کفایت	تاکهان اولدی جود و اعظم
369	ترک ایدوب بومقار و نیا	اولدی از القار اجدادیم
370	حق بولنه اولوب و در قرآن	قلدی جاکانه جانی تسلیم
371	بودرای خیر و فکر صحیح	
	اولدی اول یاد شاهه ظاهر و	
372	تید و نی بیری حق جانسون	روضه عربی اشیا نسون
373	ایرجان تختگاه و دوسه	شهادت عسکر نه جانتون
374	سوت فایحه توانانست	روح پاکینه ارفغانسون
375	اهل اسلامه چون خطایه	اندوه شاه کارل نسون
376	یک سو مریضه فخر ایدوب	یکی عاقله تا قان استون
377	یودغانا مه سینی خجالت	خجله دلوره داستانسون
378	ایشدن سوزناک سوزنی	ایقه کرچا کایدوب عیال

نور

405	حامل و حبه بگردد و گرسنه و لا	دو انفقار اولدی و سارک سارک
406	گویند که بدیدی بجمع الحی	کور بجان دو انفقار که اهل
407	ذات پاکانه و رسینه علم	بجی گفتگان اولدی و انکار
408	کیدار انکاریدن و لا یو که	نص قاطع بیار و بیغ هار
409	عندری ایچید و کیمه و لا	اولد ان عدا به نه های و
410	دوسه دشمنه و رند و ابغ	ووردی سارکمه شمع و کرم
411	اوله کیمه کان و فصل و کال	
	اولشیدی رسوله خیر لال	
412	بویه نقل تبدی را و یان کور	اکاد کتار اید روی پر بار
413	استیج ایدری بیبره صابک	دیدری ای و عار و عار
414	نیزشان و یرونک کاهند	رسیده عاصیغینی جمله آثار
415	یونیه او کاهن خانی نل	کور بجان عبرت اتمه صاصله
416	بود عاصیغینی الیوب مقبول	ایلدی اولدیرن خانی قیام
417	اکاد کتار ایدر پلید لال	قبیح اولدی یوزی بنه که
418	کیمه سوسنه آفا و عیسا	اوله جنت سولبی که حرام

۱۶

392	دو انفقار که چار کزین	بجی و وریسل اولد باغ غناه
393	کور کور حضرت علی و کی	عینی لاله اشانتا تبدی کا
394	هر و لا تین یوزغیدی شکی	علیه اولدی کتار لا یغنی
395		یقینی کزیمه سار رف عرش
	باب علم و دست حکمت	
396	ای قمر طلعت و اسد کوب	کناه اعجاز و مقتدر عرش
397	اولدی ایچی کو کلاو خا کچی	بوتار با و لسه اک کلا کف
398	ذات پاک و در خستید	بارک الله زهی عیانت رب
399	نوله آردجه یوزیه قنر	روز و روز و زله نه کرب
400	عالمک یوزی صوبی سسین	ساقی کور اولد ان اتمه
401	بربر و کور یوزغیدی عیسا	آدب او کزندی سند اهل
402	این عتر رسول خیر جهان	نینه بد سسین ای میر کب
403		نایب احمد و اسامه دنی
	عالم عاک و سسین فضان	
404	دو انفقار که انکار ای کل	باغ جنت سوسنه بکر

۱۷

۱۳۶

قَدَسَ اللَّهُ سُبْحَانَكَ عَلَيَّ	419
كِرَامَتِهِ وَجْهَهُ أَبَدًا	
كُرْبُكَ الْعِثْمَانُ وَلَوْ صَاحِبُ قُرْآنِ سُلَيْمَانَ كَانَ لَكَ عِلْمٌ	
أَلَا جَالُ وَصْفِ جَمِيلٍ وَمِنْ جَمِيلٍ دَعَا لَكَ اللَّهُ سُلْطَانَهُ وَبَدِ	
أَهْلُ عِثْمَانَ أَوَّلَهُ هَرَارَتُ	420
يَعْنِي سُلْطَانِ عَدْلٍ وَشَاهِدِ	421
تَلَحُّ وَتَحَنُّ عَمَّا لَكَ شَاهِي	422
وَارِثِ صَدْرِكَ يَا كَرِيمُ	423
حَافِظِ حَاجَتِي بِكَ لَا دُونَكَ اللَّهُ	424
أَلَيْعَمَّ أَنَّ عَارِي دُورَانَ	425
سِدِّي مَرْغِ سَعَادَتِ شَهَابِ	426
يَا عَيْنِيكَ وَلَدِي كَيْفَ تَشَاءُ	427
خَوْنُ كَرَامَتِي وَزُورَانِي خَانِكَ	428
أَلَوْ يَدِ نَسْتِ دَوْلَتِ	429
مَهْرِ خَنِي فِي نَجْمِ شَرْفِكَ	430

عَالِي عَدْلٍ وَدَاوِي سُلْطَانِ صَبِيحِ	431
أَيُّهَا اللَّهُ تَعَالَى نَصْرُكَ	432
أَهْلُ سُلْطَانِهِ دَاوِي رَسْمُهُ	433
أَوَّلَهُ صَاحِبِ قُرْآنِ عَالِدِ	434
وَالِي خَلْقِ سَكَايَةِ حَقْدِ	435
عَدْلٍ وَدَاوِيهِ أَوَّلِ خَلْقِ	436
بَيْنَ إِحْسَانِي وَأَوْلِيهِ مَوْلَانِكَ	437
جَاكِرِي مَهْرُ عَمَانِ وَبَنِي جَمْعِ	438
كُونِ كَيْفَ كَاهِ أَوَّلِي صَكْرِي كَشْكِرِ	439
كَاهِ أَوَّلِي سُرُورِي وَبِهِ صُورِ	440
جَاهِ عَمَانِ كَيْفَ أَوْلِي خَانِ	441
سُبْحِ سُرُورِي كَاهِ أَوْلِي خَانِ	442
صَدْرِي شَاهِ رَوَاضِ وَهَلْ	443
عَلِيهِ مَشَالِ شَمْسِ جَهَانِ	444
يُوقِدُ رَسْمِي كُونِ بِنِي	445

كُونِ مَدِي رُوحِي خَلْقِ ظِلْوِي	
خَلْقَ اللَّهِ عَطْلِ عِزَّتِهِ	
شَاهِ زُشَاهُ هَدَايَا عَزْجِ	
هَرَكِ كَرَامَتِهِ مَكْرَمَتِ	
فِي حَقِيقَةِ وَلِي سُلْطَانِ	
أَوْلِي هَرَمَتِهِ وَرِيعَتِ	
كَيْفَ مَانَدِهِ يَوْمَ سُلْطَانِ	
قَوْلِي كَيْفَ خُسْرِي سُرُورِ	
فَخِ يَدِ عَرَبِي صَانِدِ اسْتَدَارِ	
رَأْيَهُ يَحِي شَاهِي لَيْلِ مَانِ	
أَيُّ دَرْخَلَقَةِ عَالِي سَيَرَانِ	
فُورُودِ طُورِ مَيُوتِ جِهَانِ	
بِغِيَانِ بَالَتِ كَسْرِي عَالِ	
أَعْدِي دُنْيَايِ أَوْلِي شَهَرِ مَانِ	
يَوْمَ زُنْزَانِ كَيْفَ مَانِ	

460	سَبَن نَك قَدِي كَاو اَلِشِدِي	صَرَب عَشِقَه كَو طَشِدِي
461	حَا صِل جَلَه سَبَن دُونِيَا	عَشِقَه حَقِيَقَه بُو لَشِدِي قَلِيَا
462	بِيَلَه اَكَلَدِي اَكَلَسَا كَهَسَا	بِيَلَه اَكَلَدِي اَكَلَسَا كَهَسَا
463	بَجْع اَوَل بَرِي بِيَه يَكَا رَا	بِيَكِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي
464	عَشِقَه مَحْصُوفِي دِي اَوَل كَا	مَرْه دُول اَوَل كَه دِير دِي بِيَا
465	بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	قَوِي صَوِي كَدِي عَشِقَه اَوَل
466	بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	نَكِي عَشِقَه بَرِي بَرِي بَرِي
467	بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	اَوَل دِي عَا لَك عَشِقَه وَصَا
468	اَيْشِد ب سَوَز بَرِي بَرِي	بَكَا خُش كَدِي بُو سَوَز بَرِي
469	بَرِي لَكِي بَرِي لَكِي وَرَنَسَا	بَرِي لَكِي بَرِي لَكِي وَرَنَسَا
470	نَه بِيَلَو سَر عَشِقَه نَهَا	نَه بِيَلَو سَر عَشِقَه نَهَا
471	لَا فَن اَوَل كَه هَا اَوَل كَه	قَصَه عَشِقَه نَهَا وَصَا لَكَا
472	عَا شِق اَوَل كَه عَشِقَه اَوَل كَه	اَلِي بُو بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي
473	سَو بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	دَر عَشِقَه نَك اَوَل اَوَل
474	وَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي

446	كَدُو شَا هَا بِي اَوَج دَوَلَتَد	بِنَدِي اَنِي بَا دَر حَتَد
447	حَقِي بُو كَا اَوَل عَشِقَه نَكَا	وَلَدِي حَوَرِي شِدِي كِي كَا
448	قَلِي اَوَل بَرِي بَرِي بَرِي	اَكَل اَلِي اَلِي اَلِي اَلِي
449	يَا كَرِي وَا لَدِي اَز هَا دِي	اَوَل كَرِي شَا هَا بَرِي طَف
450	اَحْصَا اَمَلَه سَوَزِي بَرِي	دَل وَجَا نِيَلَه قَلِي اَوَل هَا
451	يَا اَلِي شَا اَمَلَه اَوَل شَا	اَوَل دِي عَا لَك عَشِقَه اَوَل
452	هَوَلُو عَشِقَه نَكِي بَرِي	كَو لَك سَوَلُو سَوَز بَرِي
453	قَلِي اَوَل شَا نَكِي اَنَك بَرِي	بَا اَنَكِي وَا لَه اَكَل حَسَا
454	صَفِي خَرَا بُو سَنَّا نَك سَبَن	عَا شِقَه فَا لَكَا مَر حَرَا
455	بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	عَشِقَه رَوِي عَا شِق شِدَا
456	قَا لَدِي اَنَك اَوَل عَشِقَه	صَنَكَه دَوَلَه عَمَّ حَا نَكَا
457	حَوَرِي بَرِي بَرِي بَرِي بَرِي	يَا سَبِن اَوَل شِدِي اَوَل كَه
458	لَا كَه نَك اَنَك اَوَل عَشِقَه	قَا لَدِي عَجُون بَرِي اَوَل كَه
459	طَرَحَا نِيَلَه مَك شِدِي نَقَا	بَلِي اَنَك اَوَل شِدِي حَا لَكَا

بَرِي

475	عشق مجنونه کز اوله حیرن	اکلن مافی خسرو و شیرین
476	عشق خونه کز اوله مفتون	اولدی نغزوری نیلی و مجنون
477	عاشق اولدک صبر اولویشنه	اولک و قوچم اولر ایشنه
478	عاشق و صا و اولدک طلاق	مرحبا دروصا ایلا راجح
479	انداز روعه نو قدر در دستور	غلطکشا اولر نو بادین معرور
480	بوسوزی سوزیلجیه اندک همار	سوزمه قایل اولدی همار
481	ایچیزدن برسی قلدی زیندا	دیکای معرفتله بی همتا
482	یوری بحر نطفه اولعواص	گمور و زایه نیجه کوهر خا
483	ترکان لیکه عشقه پیکرا	آفا لاوزن طومه کز طرف
484	دیله که زنج کایتی	سوزله ترنوجان ریایی
485	کلکی سوزله تات بر دیوان	آغله اوقدجه بلبل جان
486	ولک جمله حریفی بر سودا	کنده وزیرین عشقه پید
487	ایغیغجه لکن اولک خیال	قامت عاشق ضعیف شاد
488	شکل سیر اول کایر کتاده	بگریه نیشه ایله و هاده
489	دال اوله در عشقه هر	دریدو لبر و اولک خالی

نور

490	کارلی بگریه هلاک کقام	آلورن بوجونونه عشق مدام
491	آغله زعمیل نیشه که عباد	آغص صانکه دین قدر هاد
492	عینی مجنونه بگریه کویس	باشی لال اشیا نی اول
493	کود و داوله اندک هر قاف	کاف عشق سن اوله اسکا
494	لای قادی عشق کین اول	میجی رکا کل معبر اول
495	وادی غم نینه کز مجنون	دامن خرفی قومه هر نون
496	بحر نطفک که اولدی بزینا	کشتی خیرت اوله کال کاسا
497	بکه بورسمه پندایدنجه همار	جوشه کله مرنه که مجروران
498	بستلیله آلب الومه قلم	ایند آلبه کتابه اول
499	عشق ذلت آمیز و فانی	اولب عاشق صاقل جلی
500	حالت و کشف کرامت زنه	عین جان کز کساده
501	دجله طبعی زیاده	ایند و کلن ذکیر
502	سوزله ای طوطی کتاده	ایله عشق آتش سوزی کای
503	نقطه سوز بکا بد عشق کین	زنت بی آفتا بد عشق کین
504	عرق اولور قطره سندر کون	کونون دزدن سندر کون

دَن خورشید و لکشای و لور	نقطه جهان چنان گامی و لور	517
دبج اولور نقطه ده کلور	اولدی بوسرد معقل و دل	518
عین عاشقان مروتک اولور	عالم ایچو یقین نور رسول	519
سکه معلوم اولور برنجی	نقطه سرتدن اولیجه جبر	520
ای جهان ای یحی له عشقه	ای بصیرت کوزن کساده	521
آچیلور عین غیری انک	مهریدی عشق اولیجه انک	522
قطر یحی عیظه رفته اولور	دَن نور سبطه روزن اولور	523
نور حق کوزن بر زدن	عالمی روحی سیرید زدن	524
جانب حقه بول بول ورسد	عشقند بهر سندا اولور	525
اوقی سا مکه اوجک استی	دکله عاشق کوزن وایتی	526
حاکم الله عز کل البلی	سوا قلعه قیظ طنب	
اولد غنایب یانید	شهر معصوم جهان سرور	527
اوردی سوز قهریه بوزینه	سایقا بر مهندیس دار سا	528
قد عصوانله قید الدهر	یکه یوقانی جهان وار و رتار	529
عنه رشتا ایغما ناک	آدی قسط نطنه و ناک	530

عشق پاکله آدرم اولور	مهرید کاسیل کوزن اولور	502
آدی مهریدن انک و نکره باش	آفتابله لعل اولور و نکره	503
عشق چون وسیله معوق	صافه سن عشق پاک یهوق	504
عشق ز نور دین عشاق	عشق ز سارکله هکینه	505
دل عشق صبری صوفی	دات انک عشقه مطهر	506
هر کیم اولور سه عشق اند	عین رایج کرم انک صبر	507
عشق یوانه کمال انسانی	کشمک ایچون علاقه دانی	508
اولدی زینا عاشق نسی	سایغ نور طاعت مولا	509
عقل نسا فی اوجی موجود	دایما ویر اخیتماله وجود	510
بویوله شهبه سی اول کیم	خوف بدن خواجه فایک کیم	511
قول اولور عشقه شاده کانه	غم عشقه شاده کوزن اولور	512
عاشق اولور کمال اهل اولور	ورن واک مریت بی نور	513
زکون اولور که کشف و لب	عشق ایله کمال کوزن ایدن	514
فتح اولور که جمله انسا	آچیلور پرده جناب خدا	515
قلعه بر نطقه اکره نظر	آنک جمله جهان سیر کیم	516

نظر

۵۳۰	شوقه سوا اعظم در	مر مرعین روی عالمند
۵۳۱	کیه دی بحر پخته او شهر ما	دیزینه چقدی اند دنیا
۵۳۲	ای بی ایمن و شهر پخته	یرسید نسفید و پیریا
۵۳۳	یا زکی او شهر پخته	فوشور سورد کویشور
۵۳۴	بویجه که آسمان کرد	ترکاندیدی قله سواد
۵۳۵	اوله در دارا کاش پید	اجم اول قلعو حصار
۵۳۶	چکونیا آسمان دینه که	یوخلوید بروی و قلعه
۵۳۷	ایلی خری بجه بابی کار	صوده در چشمنه کویا
۵۳۸	ایچی ایکی الله مرشد	صاکنه دیوان نظم و
۵۳۹	جمله بیتی ملمع و مضمون	یوکر کسه بریزن قصون
۵۴۰	قوشون او روی قبه کریر	یکلر جیش کیش بکر
۵۴۱	سفق قادی کیکی نیانک	ایچی قات داندان
—	ناوانا نه صید اضی اول	مشهور بیا یا صوفی اند
۵۴۲	سهر ایچین سپهر کیلند	وارد ریزن صایب کماند
۵۴۳	یا صوفیه کانا بر سریف	اولر اند کی متا اریف

نور

۵۴۴	نیزه که سیج پاک قطب زما	ایقینه اوصو کیچیک چان
۵۴۵	خلق او دعا سه نه خراج	قیده و انا باشند براند
۵۴۶	کوز او اهل حق جسد	طابق اولی ایلیش بچ
۵۴۷	بکوز اول مرشد صبا پوشه	اق مر مر ایلله هر کوشه
۵۴۸	اولدی ایکی مناجه سوسلا	خود اندین ایکی ست دعا
۵۴۹	خاصلی خرمین دعا اول	مززع طاعت خداد اول
۵۵۰	سایک حقه شیمی اقصی	قوی اولانه کبک دویا
۵۵۱	نه بچ دیکه بلع جفت وار	اوله مقام سکون یوان
۵۵۲	گلشن چنت اولدی اول کویا	سورود ریشیل و کلر کا
۵۵۳	آنره قندیلار نازا زپان	صو ولا لیکه ترک بکوز
۵۵۴	صومونک باشی ووزن اول	اوقلدن که اچیل وور بیا
۵۵۵	قبه اعظم مدور و	صداف عالم ایچ کور و
۵۵۶	سای زهدله کلوب وده	حقه اقم کوی بچ
۵۵۷	انک ایچین صاکنه اورو	طوری صنف صنف اوجا
۵۵۸	وار جهان بجه سقا قیوش	ایچی اولدی عیون اوتور

وضا

573	اول یوحه یزدان یسار	کوردیون آذر خورین کرب
574	ویریش اول روی یوزین	فی انکار حال ایاض و لب
575	دانی و آذرینیه کز طلی	نیجه عالی و سخت بی همتا
576	مرغ پزانه اوسنجی جانی	ای نیجه مساف و چا در
577	یوزینسیله مهر و شوشیلا	طور زدن یکی لوح آرد
578	خوبد چشمه کزله مایینو	چشمه کز اولدی او ترو
579	طاشدن واردانن نیجه	طور و سندن قیه کرون
580	اشوشهر معظله کج	آشمنایند و ورن دون
581	اولدی یوشهر صکنه باغ	واردانن نیجه میک غلار
582	دردی آتاز یاده افتد	لاکه رخسار سر و قامتد
583	هریری کز ویری را ده	یرم و لک دی مشغ و ساد
584	کوردی عمری یوزی باقی	یدی قیلدن بود ده نظیر
585	بری سیمین بدن کز لایاش	علم اولشد راکه التویا
586	ایجاد کز اولکنان محبوب	علم اولشد راکه التون بید
587	بری سیمین بدن کز لایاش	علم اولشد راکه التون بید

559	قیه چیغ یغین یوزین	اقمر مهرله یی ماکا مال
560	موری مویجه یغین هان	عرف اولور یوزین حیره انسان
561	قلب مؤمن کی یی طشی پاک	خلقه کابی یغینر کز لک
562	کوسیدر اندن عرش مؤلادر	منبری سید و نعلادر
563	جمعه کونی چیغ خطیب	عرفانید آسمانه صکنه
564	تغلی و روی اول مقامه	نیجه دیریمه اولدی صفت
565	تغفل و سندن خونجی	آشمنایند بلیله بکاز
566	اولوز کجه و شمع آتاج	اولوز آت کلام الله
567	کوسیدر اول کاز دوت بود	صد قلله و کز اندن خوسو
568	دخی یوشهر ک ای اولوال	یوز کز کز کز کز کز
569	قصه اتمد و راز و طویل	بیکدن بیدنی ایلده
570	جمیع خوجان و شمع عاشقان	خوبد جمیع صفا کاف
571	ولدی شهر یوز اتمد	صانکه آدم و کزید راو
572	جمع اولور کز ایه خاصه	آق اولور صانه سنلار
573	هر صوفدن کز صفا راز	

۵۹۸	یون سور التوراة و سکنه که	سور سوا و زین صنیعه بند
۵۹۹	مربع جانی شکا رید رهکا	بکرا و سکنه و ساهنه و
۶۰۰	عاشق رکوز لک الوانک	پادشاه لک و زانک
۶۰۱	نوله آخوه اکسرا اول کورلی	
	خایمه کاریار اولدی علی	
۶۰۲	شش جهات یخه دافا و	بریکه بند یخه صوا و
۶۰۳	بری بیرونه چوتکه عاشق	چار بار اولدی یلر سه لایق
۶۰۴	بری بیرونه آشتا لور و	بری بیرونه بیکار کرد و
	کلا و عیشقه انکشت ناولان گد	انک طلوع دایستانید
۶۰۵	ایده یار و کاشک کانی	قصه افلیک سحنه افی
۶۰۶	کلا تان و مال آب حیات	خون و حصه جانه و برید
۶۰۷	چوتکه شهنشاه و زانک	صحنه هلیک بر صفا اند
۶۰۸	زهر کیمی اوبانله چیمک	ایله عشا قند بر زهرک
۶۰۹	شعی که کاکه یارانه	قانی و لایم جمع بر وانه
۶۱۰	بریز یخین ککسه بر یخه	لا فاولد که اکل بیلر

نجات

مل شود

۵۸۶	اوله مشد زانک هکله	التوراة و یقرا و سنا و ما
۵۸۷	کلا بریز کسه اولدی رانک	مصحف حسن یخه یوسف نایک
۵۸۸	قول اولان و قدیموز نه	
	که دکا یخه آلفوت	
۵۸۹	بیرینک آدی جعفر طیار	ایین فرخسه اول هاک
۵۹۰	کونکجه عا لایم و روشن	اول بوی سربو کد دایم
۵۹۱	قامتی کیمی یکی برو سون	اولدی صن ایکی بندن ط
۵۹۲	وصف اولم و نما و شهر	دور یخه بو لک مکت
۵۹۳	سوزی لیرک و کیمید	
	سوزی طنل و آدی کیمید	
۵۹۴	بوسوزانک حقیق و کچک	قند کیمی یخه یوسف کچک
۵۹۵	جامه سبزینله او سرون	طوی یخه جنت اولدی
۵۹۶	یار نازک و در هاک فیک	
	ایخه دنا یخه در میا فیک	
۵۹۷	بری قاشق کیمی سرامد	لغتی کما و آدی احمد

611	نامو شیری چو نیکو شایسته	لا یقو ولد که آگاه و هاد
612	نیلان سز که شسته نلق	عشق بچو نوند در و نون
613	شاهی که کدای دگر آید	اول اسپر بلا دگر آید
614	کروی سز که شسته و گدا	سون بو و دزدان دگر آید
615	وارایدی روزه اندر ز عالم	کوند بر صای و کجه قان
616	بخت علم آنکه آفریند	حکمت هفت بدردی طبعی
617	صد و پنج علم داری و هفت	فانک که هر بدی هر سخن
618	کول کلنی بی و همداری	نگه دان و ظریف کار آید
619	میرفت اهل ابدی شایسته	حاصل هر هنر و ماهر آید
620	نظم و نثر و بدعتی داری	بر و بخت و حید و هر آید
621	فضلا سزد نایب دوز	آردی ماکا ابدی انک
622	نه که آنکه شاه عالم آید	سرف علیله ابله مگر آید
623	خوابه و از صدی کجه	کوردی سیرین برمه خرا
624	دوشن کوردی و ماه تابان	اولدی آنک جان حیرانی
625	دیر لیدی قاشنه کز آنکه	سون نور و زین سیر الله

فی

626	الو کوی که نور و دشت آید	یوزی آینه هس کد آید
627	قادی بر سر و جنت لکاو	هت بر نون شاسب اعشا
628	کاسی بدت نه ابدی اوچین	کوزری شاهسار شین
629	اولدی که نگر آبر و سی	کاکلی که رسد کینوس
630	الو سونامه نسا و عطا	چاین بروسی موج بحر صفا
631	جامع حسن روی نه تاب	قاشی هانیا ز بحر آید
632	چشمی کویا امت آید	کی صفی که کجاست آید
633	سب قدریک کاغذی مضار	دل اطفان چو بیفتی
634	اکی چشمی منید مشاک	اکی عین عذاری کویا
635	سون کلک بختی و کجه دن	کوزهر که دگر آید
636	اولدی ندان صنگه سیر	کون یوزی و ز حال قطه
637	سکندی نور بخش ابدی انک	بدیصلی کوی موسی انک
638	بدری کوی اولی و ز صبر	کشال رفه سینی و زین
639	اول سیر قد و اینجه آید	صانکه راه سلوک و زین
640	آدم و ولد و دیر دشت آید	مره اخیار دیر دشت آید

74

کوکلی خروژ و کوکلی نناک	یقه پهاک خاک طری عشا ک	656
دوشن کورد و کوی آردی	شهری دشتن زشه کوردی	657
آت میدا نده برشدی مگر	شهری عین کدایچاک نطد	658
کوردی ناکه اوکایچوب	سیدالدین اوجای عجب	659
برنک بوی سوزیچ حنان	برنک روی آفتابچهار	660
بری کوی کچی حشله و تاز	بری جان کلشن غنه تاز	661
خونقور زیاد آفتاب	انجاردن بری قیامت ای	662
شیر و نازده مسکراید	سارندن او ناه اکرایدی	663
عینر که آغله مونسیدی	ولک کش یوزلی میر عیالیدی	664
اولچی چهره اندی گدا	نظر پاکه باغچه آکا	665
بودا و دل دوشن کوردی	ددی آه ایوب او طاق	666
تیه اوغرد و عینی لیدی گدا	کوردی اولدز اولمه عرا	667
دوی کیمک نسید زریو جان	صودی حلفان بریه آنک	668
شاه دیرلوشه بر عین کاکا	آندی ای گدای کوی بکلا	669
اگای بکلی عالیه اولد	قوی اولکته کیمک طالع اولد	670

کندی آندن محبت قوی	بوجمالی کدایچا لیدی	641
سوزی کاره کده و دندی	اوجوسندنا و نیدی آید	642
عدنا آکا ایل سیر اولد	صنه سنای یک قهر اولد	643
دینه جه مالی من اوردی	کوردی دوشن کوردی عیال	644
ددی ای هری یوق سیرلا	دوندی بقدی سپهره اندی	645
دارد ناه و بدلتوسین	سنکه کرون دوندی	646
ایوریک نه تیرا و اندی	بی تار کراهه سنکده	647
دوشن سلطان عاکر اولد	سیر دیکان عاکر اولد	648
ترج جان حضوریا وجود	بکاظان تکی واکورد	649
سبب کاراه و زارا اولد	منافع سیر روی یارا اولد	650
بی بود و کورسیدی محل	ایرشدی نوکیدی حایط	651
جام ناموس کای قیادی	نویله دیوب و سبب	652
حلقه کدین بونربا آندی	جرس راه عشق کبی همان	653
برطوق اولدی و قوی قوت	ایچی کجیبایدی عیال	654
بولی اوغردی کجرا لانه	ناکمان اولد کدای بی لهد	655

مهرش گاهل در سکنه و گل و عیال	مثنوی	ظاهر اولدی محبت ازین	چون غم آید لیدی گدا غریب
اوله راه محبت بو کون مخرج عشق		کون انسه روی زده و لیدی	کون بی آفرین و لیدر جهان
		عدنا بخلدی بی حالان کون	پاکمال اولدی زده دالایی
		دو شمع یوروز و روز و فلان	اؤهدق اولدی غریب باشکون
		شاه دیر شاه ایشید ریدی	دردله اعلیوب گدا بی جهان
		قلدی اکلجی عشقی سوزان	تولید و بی حمله احتیاج من
		اؤوز و صوکی بی آرا بر	کیمک دیدید آریا ری کورسه نما
		فکر شاه ایدی یار عاری	دیرک زانیدی گدا و دیرین
		الوداغ ایتدی حمله یارانه	اولدی دیوانه کیمدی تیدانه
		دویدو بو کدا و لور اولدی	خلق را سندن کشت و کور اولدی
		خلق بانین بریزد و کل	مهرله نه قندنه دوز و کل
		عالم و قاضی ایدی گاهل	بو کدا خود زیاده عاقل ایدی

681

682

683

684

685

686

687

688

689

690

691

692

693

671

672

673

674

675

676

677

678

679

680

شمس با نیدر بود و روانک	سینو بانین شلی و قنارک	مست لایققل اید زادی جاجر عشق
حسن محبوب کون آفریند	کرچه دیر کمال الدن و سواد	چو زاری بی جهان کنی کار عشق
ظاهر اکبر کون سلاحد	سن کا صورتی نه ظاهر	ای بری جور و جفا کله بری قورسته
همینک یوقدر ریج و زانی	شمس داخی موسوسون زانی	کون کلجی سید زاده اولانه غیر عشق
وصفی خله ایشدی گدا	بلد کون شاه دیر کونش گدا	قورقجه دما و لور و نون سلیمانلغ اید
سیر اید زنی اوشاه بی بی	اوقودی ناله ایله یورکون	حلقه و صحنه ز اولدی دلاخان عشق
	غزل	ما سوادن چه اوجار محبت پیچه لور
		وان لور منزل مقصوده اولی محمد عشق

707	خبر شیدی حقیقت در	آنکه عشق عین زینت در
708	گد و خورد و بستر آینه	عقل و عشق و کمال کمال
709	سنگ عیله و دوزخ و آله	نه و عیله و دوزخ و آله
710	باشگاه محبت و شوق	سکه و شوق و آله و شوق
711	پیشانی سوز و بیهوشی	سختی و بیهوشی و بیهوشی
712	بیوز و جهان و کمال اهل	و آله و شوق و شوق اهل
713	وکل و دست سوز و کمال	قال و شوق و شوق اهل
714	سگال و عزت آیه کر	لا یصد و و کمال آیه کر
715	محمده و کمال و جهان	سختی و کمال و کمال
716	بروفا و کمال و کمال	آله و کمال و کمال
717	اگاید و بیهوشی و کمال	سوز و بیهوشی و کمال
718	صیحت و کمال و کمال	سوز و بیهوشی و کمال
719	دیدی و کمال و کمال	سوز و بیهوشی و کمال
720	خلفان ازاده و کمال	سوز و بیهوشی و کمال

694	بری آید و کمال و کمال	شیدی و کمال و کمال
695	بری آید و کمال و کمال	عاشق و کمال و کمال
696	حکایت و کمال و کمال	آله و کمال و کمال
697	سوز و کمال و کمال	سکه و کمال و کمال
698	عشق و کمال و کمال	سوز و کمال و کمال
699	برنج و کمال و کمال	کجه و کمال و کمال
700	کمال و کمال و کمال	کمال و کمال و کمال
701	اشع و کمال و کمال	حسین و کمال و کمال
702	عشق و کمال و کمال	صوب و کمال و کمال
703	کمال و کمال و کمال	کمال و کمال و کمال
704	آشنا و کمال و کمال	دیدی و کمال و کمال
705	برنج و کمال و کمال	عالم و کمال و کمال
706	هد و کمال و کمال	صوب و کمال و کمال

نویس

721	اوصیٰ ولد زکة اوله دکنانه	عاقل اولد زکة اوله مستانه
722	شاد اولن غایت مملول اولدی	کونل غلادی غلن کونل دی
723	یوقدود ویدی هر یوقدود	صدری صیف قالد اولدی
724	زهری تر یاقه رود سنانک	چخله تر یاقه زهره زانک
725	چخله دن لکن اولن غلادی	سنانک اغلادی بیدو کلان
726	حرم ایدوب سکا اکلادی	خبرک یوقسنی کلاهه دور
727	کاشکی حرم ایدوب صلعا	کونین یوزین کین سونک
728	باپیلوب قصه قلای اکلادی	خانه عرضی یسجی کسوف
729	کینکه نوش ایدی عشق سیر	بطرف ایدی خلق حیر
730	دهدنا یجنه کی دوا کوز	ای مدح اینه لوصفا سوز
731	ویدی کارانه اوزان شریف	•
	بو کاکوزنجک جلال لطیف	•
	تراهل میوز غیزه گدای بجان کانی	زمان بخول بلند
732	وادئ حسن بچو واده	عشق ایدری گدای بجان
733	ایکوب عشقه کده وزین	کده وکجه جوفی اولدی

نکته

734	جان و دلن اسیر کانی	که در زمان روزی کانی
735	وایدی بر کاشانی وین	اهل آل رسول کسل علی
736	سبن یوشلیدی هر اوخیر	برک سبز نه شاخ غنچه
737	دلخس و روفه وارمش اید	صنصع صا و کجی غمش اید
738	شمس ایدی صکنه روی اید	شمسه ایتسید اصفی
739	نور بخش ایدی اولی هر واید	شکل قندیل عرشه بگز اید
740	یوزی خیرت نوریز دانی	هر سوزی واریات ربانی
741	وال ایدی قاتبی عیادت	یوغیدی و میله هر واید
742	پاشوب سادینه یارانی	اول غریز ایتدیلر اینه
743	دیدلر که ای ولی الله	اقله بو عاشق ضعیفه نکاه
744	وکلنیزی سوز طوطی	تاله و زاری خلق وید
745	تو بجه زده مشکلا اولدی	خلفه و کده و به کلا اولدی
746	منت و مجنون عشق وید	ایلاز انچه بو تر کاشا د
747	لطف ایدوب درد من کلا	صانع اولمايه اوصله بو
748	اوله کراوله محبت د	هر تپله بو کلا و محبت د

8

چکندران اهلنه پنجه عار قلین	769
چشوی	768
ویردی قلد مصیبت کشته	767
دویم کرد و لودنا وصل خبر	766
سوزی ویردن آنا وصل کد	765
هر سوزی ترکنا بند کویا	764
قودیلر کد و کالنه آری	763
762	761
760	759
758	757
756	755
754	753
752	751
750	749

اولم برین نصیر ایدی کما	758
757	756
755	754
753	752
751	750
749	748
747	746
745	744
743	742
741	740
739	738
737	736
735	734
733	732
731	730
729	728

770	میوزانی چها ننه پیر و جوان	بویز بوی عشق و مشک با
771	نولن تر کون گدای افتاده	راست کلای و سورا زاده
772	ایچمیل بی بر ز کون زنده ای	عقلی اما که گد و زنده ای
773	بروی گدی چو نکه اولان	قله یل شیشه چای کست
774	بری مست کاب شیخ و کاز	بری مست محبت و مستان
775	سایه کیی گدای بجایه	طای یوب فالشید و یواره
776	درد مستی کوردی چو نکه نا	اولدی فی الحاله ساله ز کاه
777	یاقی که حکمت الله است	دردی جسمی حله شاهک
778	شاهه ناراحت اندی اندر	قلدی عین عکایتله نظر
779	دیدی که عاشق کوی بو کدا	مستلا تمش ای ره و بکلا
780	اولسه نند عشق قیله است	عشق ای بوی ککومه بای
781	شاه چو نکه کدایه اولدی	دیدی عشقا ولسونای کدای
782	عجبک انا که کلاه سر	یخچه سن خوش صفا و سن
783	خاطر ضروری لایلی بی	کلدی مجنونه صاف کلیل
784	اکا لطفند نا و لطفسته	حالی بلان بون اشدی

دوی

785	دیدی قازیه اولدی چو بوی	سوی عشق ایلق صغیر و کج
786	خا لنگه دانه بکر و سن	تظریف چها نه بکر و سن
787	سوی کسک خدای نه خند	سود کلان کج و رنگا کوسد
788	سکا احسان اید و عطار	اوله کورد و که دوا رایه
789	صحب خاصنه کپوب و سن	دوشه نی آهینه یلوان
790	دیه نی کای کل خندان	قله اولمندی بوی کایان
791	سوی ای بوی باغ خلید و سن	طوغزو اولمیه سودی اول
792	نوله اولدیک عشق کلاه	قانه کیرمه تیرکی شها
793	کویچکل قله اولن ککایچین	قشکر ایلمه سهر کی چین
794	سود کوی سکا حقیقت له	اوله کرام ایدم صغیر له
دلبر رشاهه عالیشان کدایک جایک		
795	چونکه شاهان سوز بربند	اکل چو نیکان و دل زبند
796	دیدی صوف خربله ای سکا	بروی ککلان مرادنی الله
797	اغایغیه کورد و لیدی کورد	صغند زایدی و لیدی کورد
798	سویله با که سا که خرب و لور	بویچست کوی به سخت اولور

کیمیک مدح ایدودی قنار	کیمیک درمیددی گفتارین	814
شاه مدحینه مایل اولدی	هر برینه نهان بولور ایدی	815
طیوب قنار ایدی چینه	سوزلندن آندی شاهجهان	816
دید کیمیک کوسر اینه چینه	آخ ایدی گدایه کور و خطا	817
شکری چیمیز ایمرا قنار	بو خصوصه سن ایلر سوزا	818
دخلی هفت گدایه طر	سویلیقه بور سوما و آفت	819
شاه بهار ایدی عیان	کوه گدایک نظر ایدی هان	820
صوندی بر اینه هان شاه	قلدی اولتم نظر الله	821
اول اینه دیکر آفت	آینه ایتیم کوردی گدوی	822
جمله رنکانه در یونک ایتیم	بونه نازک وجود اولور ایتیم	823
شاه ایدی گدایه ایتیم	یلدی چون مشاک سید	824
یعنی قلدی گدایه خیمه	ظاهر قلدی ایلدی عین	825
شیوه و ناز ایدی مراد عیان	هودی بولور گدای اولدی	826
الموعظ		
حاکم و اقیف و استون	ویند ایتیم کور ایتیم	827

شفیق عالم و ترب نواز	اعا اول حسن و خلقه قنار	799
شیخ و نازده مسکرتی	سوز کور ظرف عاکر دیر	800
ملک حسرتی برون	هر نه کور در سوز اید اول	801
قدی سرو و ایل چینه	قناری مدهایت قنار	802
قدی عالی و کوی ایتیم	اگه شمس کجایه حقد	803
آکلور حسرتی ایل هر نه	ایش بوقدر اید کور لدره	804
صقلید ایلور ایتیم	کوسر در سوزا سلطان	805
عشق خلقه داستان ایتیم	هودی نرسر عیان ایتیم	806
بلکه سوزم سئلک ایل	سوز کور ایتیم ایتیم	807
دخلی ایل شاه و ایل	سوز اول گدای ایتیم	808
آفر ایتیم ایل ایتیم	بوند اول ایتیم	809
در عیشک ایتیم	که ایتیم و ایل و سید	810
کورد و کوی ایتیم	شاه ایدی عیان ایتیم	811
کورد کوسر ایتیم	کجه و ایدی بوقر ایتیم	812
طولا شوق و ایتیم	دخلی ایتیم ایتیم	813

842	دیدی همی پورایع کج رفتار	شاه یانه بیجه این قرار
843	ایک یوزی صوبید را و او	قوی کوز رختی برینک
844	نه زوادر که قوزی اندام	اوله همنسایه شاه اوینه
845	ز بهایله شاه انگه دگر	ایکری بی بونک کچی و فکر
846	شاهی رخ کز ایدی خرنکه	کالنه واقفا ولد یلر قفا
847	بیلد یلر که هلاک کدر	عاشق سینک حاکم دشت
848	دیدی لاری عریب و آواره	کوشه عینت اچو بیچاره
849	شاه کالینا بن سکر فی	هدن زو لوری باد شاهه
850	کبر و قاکل بر سودا دین	سکانه فایده بوغو غارت
851	شاه سندن رایغ و خون	کرچه اولد اوانلر خون
852	دیکدی سوزلری چونکه کلا	یوغش غمک کز بی حریف
853	ایرینوریا عاشق شستار	قطب اقطابه که به اولد
854	اعمال دایله بوسون حقد	عاشق اولن و لی مطلق
855	کامیل ولادی و الکا	عاشق کبر و اهل حال کلا
856	کند و کی ایله رخنه لایق	عشق پاکه عاشق اولد

نوی

828	سورین قلعه سیدی ویران	جانی کچی لد عشق نیکان
829	واینگاه ایحصار انگاری	کوربه هرگز کان عیار
830	صورتا اتم عشق افسار	عاشق تر بلیله کسلی
831	قادر و لدقه عشق اینه	بر بخت سنی بیلور کاران
832	طیور رسک سگاجان	بوز که بقمیوب اکران
833	دردمند و ضعیف و بچاره	عاشق تا کرد و آواره
834	تخم درد و مبتلای بیلا	همد راه و ناله فنی کلا
835	صقلمادی رازینهار	حلقه فاش لیدی و جلا
836	صوت کشان افراطی	عصه سنی اوینک کراش
ککای یانه کانه اسکر عشق فاش اید شهور افان اولد		
837	توکوز و لهستان کجستور	کوردی بریده اوینه بوز
838	دیدی به خوش مقام اولور	اکلور بوزن نامر شاکه
839	بوتها تله باری نه لرت	ایرینار شاه و ورد ریان
840	اول کای زمانه جسته	اکلور کز بوسه لبسته
841	خانه قری کوردی خون	برینه قلدی مشکله سول

خسته عشقه قان صغری	فانی نیای کی یکه غمی ایدی	870
صوره اکرز ایدی شیطان به	هت بقا قایدی ایشی ایشا	871
آشنا ایدی شاهه زمعه	اولی غری قان مهمل وری عا	872
کوخ خندک اوقا دجه کین	فته نک باهی شای ایشا	873
ایله شنگه قنجه کلده	وادی و سکنان گانه وری	874
یوکه کوجیل سکا غایب	ددی ایدی دمنه بی طاف	875
جوز ایدوف کتا ووزو لای	اول الف شای ایدی قادی	876
ایغنه لب برکاهند ویش	صاحب ترک کا هه دوش	877
سنجکا آتورت وندا شای	هرنگه دوشه ایدی ایله قبول	878
صفه رازی صغری نند	رازی صفه جعفر ویش	879
سنجاول یان بیت ایش	واری ویشا هه سنگه ایش	880
عالم اچین جی ایش اول	یار ایلکه عالم ایشا اول	881
ایین شایکه سکه ایش	سوز اول شای کا ایش	882
اوله دود وکه اولدو	وصلت دین بول ایشکان	883
حیله ایدی کای خسته	یکه بونل کی خوش ایل	884

ترکی اکنده ویش هکمه اید	قنجه کراوله بروی پیکر	857
کایا ورسایه ویش کا اید	کوی کوی اکنده بروی پیکر	858
چشمه اید سوزندنا خنک	بقا غریبه بر خنک هکرا	859
ایین هر بر خنک ویا ویش	نه رواد که هر بی عیش	860
جاهلان کای ککاه ویش	کاملان غصه سیر یاد	861
ییشک ایشینی طو کوریز	عاشق کوی غنچه کور	862
رغبتی اولر اهل عرفانک	بولکه دویله کالی نیا	863
درد عشقی بوز وندا تیر	ماین وشت اولر اهل ایش	864
سایه ویش شاهندا ویش	برسیه رویه نند ایش	865
فته وچله ساز ویش	اولسیدی غریب ویش غماز	866
شایر ایش قان جاهل ایدی	واجب الفت جلف باطل اید	867
معصیت جی ایش ویش	آنه دوی قان طو عیش	868
صنکه سونیش ایش ایدی	واریک صونیش قان ایش	869

899	شاه بربره دودی اولیاضلا	واقع اولدوغی کولونلار
900	چدی شاه گدا اولیاضلا	آجین خرمشلاز آتی چک
901	دودی سون اولدوغی شاه	صیکری بر چیه سن هس
902	دیچنه سوزنا ووروشه	عالب اولدی جاکلی لوزی
903	عصب و جلیله شاه جهان	یودی بر نامه اولدوغی
904	اولکامدن اولدوغی شاه	حقه خلدی ورسوله
905	ودی ایشتای غا عشق	مستادی بلا و همد و عشق
906	ستم چرایله قیرجه جان	الده رایله وحید زمان
907	نوبه کشتاخ قند زره کدا	هوسون شاه هریرین افش
908	عشقه اولدوغی شاه جهان	ینی خلدی ایله اولدوغی
909	قله لاشوی له نهان	دودا هکدا اولدی خلقه
910	بگا کچن اچکله شاه	صیغون بر سیه صاوق

885	اول ضعیف و بیف و بیف	اولدی نل خوش آمدینه
886	الکاب اولدوغی بیهیار	کلکری جلدی همنه اسکر
887	هرنگه اولدی آده و آق	قلدی اول قایه لوزیه
888	شفقتا یه و بکدا سینه	الده اولدی کولونلار شاه
889	آشنا ایدی شاه و ورانه	خلق صاوقه لوزیه بیکانه
890	ایلیوب اولدوغی شاه	ویرلیدی و عریجه سکر
891	هرنگه اولدی ایسه ناز	واض اولدی سراسر لغاز
892	خندند نهان اولدوغی	کارونن کایله ایضلا
حسن حال		
893	جیدی شاه ملک و عشق	نیجه بیک جان و نولون
894	طوردیجه زمانه و آنا	نقت دوتن برف اولون
895	سنان دیکه کورلدیوز	شاه خلدی کدا سوزوز
896	اگدا سنان و عریجه وفا	بربره بیک قوتون ایدنا
897	شمیدی سننجه نل غن	بقله ایضلا نل غن
898	سوزی و لورسه دایه	صاوقا هکله الیه کلات

عجنه کلشن چنلاند	دیدی بوشم زبجانده	925
شب قدریله روزانوز	کاشیقا قورایچی غنبروز	926
چونچوبوی و خطا کورلی	اولیکه حست نه بونک بونک	927
چانک پیدوبینه سینه سینه	نامه شاه فیضیه همتا	928
راضی ولما و غی و له کیده	دیدی بن کند و کند و کند	929
کرا زینکا فرولیدی خلقه عیال	بوجنوبیله ایلده نقصا	930
باری زنجین حاطر ایتیم	قاشاید عشق زانی کلاه	931
کلیمده بو عالمه باری	وق که دنجید ایتیم اولما	932
بلبل جان حست اولتی	اوجقه ایتیم هی هوس	933
بالضروری بلا شمران	عاشقه برقصا عس هرات	934
نوله مرز و دعا ازانجه	سوزول شاه کده وی سوه	935
ایریدی بو وجهه ناله	صغیر اولب بوا حواک	936
گاه تیرگان وقت اولو	گاه اولو نامه بیک و صلت	937
چنل حال	چنل حال	
غایب اولدی رجا ایتیم	امشاه طوبی کلاه فی الحال	938

کوزی باشوی لوب کین	نامه بی وقیب عمل ایتیم	911
دودکیزه والو اولاد	بنک ناک ساجی خومو لاد	912
صغیر ایتیم باری نکل طلع	کینکه دیک کلاه عاشق اولو	913
دایما مقتضای وزان اولو	سوز کینک رضا سیر زان	914
نورایی بوشه کلاه	دیلو که شاه ادینی ایتیم	915
کند و کند وی اهری کلاه	نار و قوت قلبی قال ایتیم	916
یجه سوز دیدی و که کین	آتش و قوت اولو و غنجه سیر	917
شاه و دودی بوزی نه میا	عرضاید و بول کلاه ایتیم	918
چکدی اولد و دینک تیغ	طقن و قینه کلاه قلبی شای	919
آلف و نون کلاه تیر	تکوزی سطر نامه شمشیر	920
اولدی ربنده و درد و لاد	ایک صغیر ناک سیر کلاه	921
چکدی سطر نامه آید و لاد	خسراید و غاشقینه و لاد	922
وزیر دیر اول کلاه بنا نامه	آخیر دیر بویجه هله نامه	923
افلوت قلبی ناکه وزاری	چون کلاه ادی نامه یاری	924

دیدی

۹۵۴	ایلیو کی یوردی یوردی هان	درد له اوردی یوردی هان
۹۵۵	بوگون اوردی عاقلی ناز	کوردی یوردی یوردی یوردی
۹۵۶	دیارینه اهری چو یوردی	قاندیله اوجان و جوردی
۹۵۷	نویجه شونه جغ اولمشید	نه کان کوندی قالدی یوردی
۹۵۸	زان یارینه کندی غماض بود	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۵۹	صدف کی یوله چاک اولسه سیندری	یوردی یوردی یوردی یوردی
	ایچه نه دگر کوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۶۰	اولون راضی رضای خدای	اوردی یوردی یوردی یوردی
۹۶۱	باش یوردی ایدوب سخاکی	طشکریله دوندی یوردی
۹۶۲	یوزین یوردی یوردی یوردی	اوردی یوردی یوردی یوردی
۹۶۳	دردمند یوردی یوردی یوردی	قند یاردینه چای یوردی
۹۶۴	خلق نالدا یوردی یوردی	ایلیو یوردی یوردی یوردی
۹۶۵	عشقه اولدی یوردی یوردی	چمدی یوردی یوردی یوردی

۹۳۹	کوردی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۰	کوردی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۱	چرخ کی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۲	ایلیو یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۳	نیکو کندی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۴	رخص یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۵	هر کی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۶	یوردی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۷	اوردی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۸	اوردی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۴۹	قاندی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۵۰	نیکو کندی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۵۱	و طمدن یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۵۲	کندی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی
۹۵۳	کندی یوردی یوردی یوردی	یوردی یوردی یوردی یوردی

خسته اولدی فصایله ناکا	چشمه یاری کی یون ش	980
کهنه ناهن آله ایله سدر	شاهه ایددی گداک ایله سدر	981
انسی لدن نناجی عجمه سدر	صولدی پریان اولکل احمر	982
دیدم گدا کی شاه جهان	کلدی برکیشی رعیتله هسان	983
سن کیدلن بیور اوطل آله	حبرک یوقی خسته معذرا اولما	984
کل یوزینک زیاده حمر قیوان	باشنک کون کی حرا رتی وار	985
ماه روزنه کچی طوطی ایشی	سیرلیدن سرائی ناکا ه	986
شبی کیم هر لاله دوشید	صفه ندر چیا له دوشید	987
شعری ایلر شایسته نظر	چکریک اوغور اوخچور	988
صوده دوزلری جبار کی	مضطر به رو جو دی ابی کی	989
دتر اول اقسایه کتاب	رحمت بینا اولدی حای خراب	990
دایما بیصورت اولو جارف	هر کیم خسته اولسه جاننا	991
سوزینک آن سینه کیده بی	آق دکر گئی وان گدا چیرین	992
بود عالیه هسان شاهه	جان و دلدن یولدی اللهه	993
ایودی شاهک و خودینه	خالفه شکسته اول ساحت	994

کدای مزلدن آه سبازی زک غلبه خورشید چرخا یله	عاشقن قاسم اولیجه کان	966
حصری ایلر آه اوقیه نیش	عاشقن سن جونه قاله	967
حدایله ایلیغی آله	عاشق صادق قل سوزی شلا	968
د ویز آتیش اوقی قطف	قلعه ندر یاری زیر و زبر	969
عاشقن آهی یله یاشیدر	گلشه نر عاشق ضعیف لکاد	970
بریه نیکه وارده سبزی آله	خوبه لکای شکسته	971
اودی چو نیش و پادشاه	سزورق روان ملایقنا	972
عاشق یقین کدای	کوردی چو نکر زانغیا دی	973
قلیه قوش ایلدی زاری	بولوب و سلیارینه چاره	974
چکدی شمشیر آهی غیا	قامت نایا یدوب نه کرتیز	975
اودی غیا ن بدعا آیه	حقدن ایرشدی جملینه	976
حاجتینی قبول ایددی حیا	هر بریسی جوانه مزل اولدی	977
یولیه کلدی ایند کین بولدی	عامر لطفی چو ناکا لک	978
مشغور دیرادی مولی لک	کهنه ندر حق کسره قانز	979

۱۰۱۰	گند و نك عشقيد را كا مقصود	يوسف پنهان ايد صنگه بدر
۱۰۱۱	دگر ايد تجر و رسول كدا	كبر و كز يكي چندي سياه
۱۰۱۲	دودي ايد شاه د و رانته	غمره سي كبر و خون فشان
۱۰۱۳	فروني حسرت او ديه با تجر	صحنه ابروي مرزا اولاد
۱۰۱۴	اي كوكل با بوي كوزي شهباز	عاشق نامه سي پراش اولاد
۱۰۱۵	دوستي سندان ابر و بيجانو	قوت ز سوز عشق انا كد
۱۰۱۶	سعي بي ايد هاي غمجي	قوت ز زبان حال اولوز
۱۰۱۷	ساده اول اكر سركا كين	چمله حركتي خال اهل
۱۰۱۸	عرض ميكا ايد بخلا قيل	بهر عشق اوست شويدي
۱۰۱۹	اي بري بنگر و فرشته جفا	دار غمت و واله و حيران
۱۰۲۰	عرضك با كه لطف و مراديه	شكوه اسير بند و بلاك
۱۰۲۱	اولدي غم سازنه وور كد رفا	ناكسان اولدي چو ز غمتا
۱۰۲۲	ايگي غلته اي كز كازان	دودي شكرا و كز سوز رافه
۱۰۲۳	كوزيكه كوز بونجوف	دوغ و غمجي كلكه رنج
۱۰۲۴	دوستي غمجي بزرگ و دمه	عاشق غمجي ايلوب اعني

۹۹۵	كوزي حسي عالمه طولاك	بهر حال ايد صنگه بدر
۹۹۶	كبر و كز يكي چندي سياه	كبر و كز يكي چندي سياه
۹۹۸	غمره سي كبر و خون فشان	غمره سي كبر و خون فشان
۹۹۸	صحنه ابروي مرزا اولاد	صحنه ابروي مرزا اولاد
۹۹۹	عاشق نامه سي پراش اولاد	عاشق نامه سي پراش اولاد
۱۰۰۰	قوت ز سوز عشق انا كد	قوت ز سوز عشق انا كد
۱۰۰۱	قوت ز زبان حال اولوز	قوت ز زبان حال اولوز
۱۰۰۲	چمله حركتي خال اهل	چمله حركتي خال اهل
۱۰۰۳	بهر عشق اوست شويدي	بهر عشق اوست شويدي
۱۰۰۴	دار غمت و واله و حيران	دار غمت و واله و حيران
۱۰۰۵	شكوه اسير بند و بلاك	شكوه اسير بند و بلاك
۱۰۰۶	ناكسان اولدي چو ز غمتا	ناكسان اولدي چو ز غمتا
۱۰۰۷	دودي شكرا و كز سوز رافه	دودي شكرا و كز سوز رافه
۱۰۰۸	دوغ و غمجي كلكه رنج	دوغ و غمجي كلكه رنج
۱۰۰۹	عاشق غمجي ايلوب اعني	عاشق غمجي ايلوب اعني

شاهه کوه دوی بر سر کاهه	چشم کاه	یاد دوی قتی زیاد بر ایه	1040
سودوی نامه سینی آله آله	بوسکادیت به که اهل اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	1041
عاشق اوله سینه دکنه اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	1042
کری به دیکه قصور از کسر	عاشق اوله سینه دکنه اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	1043
کرانه نهمی یک آن ایش	کری به دیکه قصور از کسر	عاشق اوله سینه دکنه اوله	1044
میولانی که بر خجسته و از	کرانه نهمی یک آن ایش	کری به دیکه قصور از کسر	1045
النفات ائمه قلب و کسر	میولانی که بر خجسته و از	کرانه نهمی یک آن ایش	1046
صوندیکه نامه و گلای کا	النفات ائمه قلب و کسر	میولانی که بر خجسته و از	1047
بقدری اول نامه تنسیله	صوندیکه نامه و گلای کا	النفات ائمه قلب و کسر	1048
اولوی آخرینه دکنه اولی	بقدری اول نامه تنسیله	صوندیکه نامه و گلای کا	1049
نامه بر سهله مکان ایش	اولوی آخرینه دکنه اولی	بقدری اول نامه تنسیله	1050
ظاهر اجماله عتاپ ایش	نامه بر سهله مکان ایش	اولوی آخرینه دکنه اولی	1051
بونه ائک اوله لایله	ظاهر اجماله عتاپ ایش	نامه بر سهله مکان ایش	1052
ویدی کبر و قیل ائمه تنسیله	بونه ائک اوله لایله	ظاهر اجماله عتاپ ایش	1053

شاهه کوه دوی بر سر کاهه	یاد دوی قتی زیاد بر ایه	بوسکادیت به که اهل اوله	1025
سودوی نامه سینی آله آله	بوسکادیت به که اهل اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	1026
عاشق اوله سینه دکنه اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	1027
کری به دیکه قصور از کسر	عاشق اوله سینه دکنه اوله	بوسکادیت به که اهل اوله	1028
کرانه نهمی یک آن ایش	کری به دیکه قصور از کسر	عاشق اوله سینه دکنه اوله	1029
میولانی که بر خجسته و از	کرانه نهمی یک آن ایش	کری به دیکه قصور از کسر	1030
النفات ائمه قلب و کسر	میولانی که بر خجسته و از	کرانه نهمی یک آن ایش	1031
صوندیکه نامه و گلای کا	النفات ائمه قلب و کسر	میولانی که بر خجسته و از	1032
بقدری اول نامه تنسیله	صوندیکه نامه و گلای کا	النفات ائمه قلب و کسر	1033
اولوی آخرینه دکنه اولی	بقدری اول نامه تنسیله	صوندیکه نامه و گلای کا	1034
نامه بر سهله مکان ایش	اولوی آخرینه دکنه اولی	بقدری اول نامه تنسیله	1035
ظاهر اجماله عتاپ ایش	نامه بر سهله مکان ایش	اولوی آخرینه دکنه اولی	1036
بونه ائک اوله لایله	ظاهر اجماله عتاپ ایش	نامه بر سهله مکان ایش	1037
ویدی کبر و قیل ائمه تنسیله	بونه ائک اوله لایله	ظاهر اجماله عتاپ ایش	1038
شاهه کوه دوی بر سر کاهه	یاد دوی قتی زیاد بر ایه	بوسکادیت به که اهل اوله	1039

بی تکلف او بر خوش عیار	دیه که حسیب و کرم سار	1068
سگهار که فحش بود	بیوفاد و حقیقتی یوقدر	1069
ایل صفاسن سود یادگار	سن چکر سن بلا که سنی هر دفر	1070
گلزار آینه عاشقه وصال	آینه بود و جهانله اضلال	1071
طوبی و بر زحمتا	اولیوب سود کج دل و ن	1072
بوصوف سوز اعجاز آید	ظاهر که چکر عرسا دانایر	1073
سود و کیدن بیز اولون	بوجا یله عاشق بیگار	1074
سوزی بویو دنیای قی	عاشق دزدینه آینه بیز	1075
بچه کردینه آردی و ا	چونکه بخون عشق اولدی	1076
قلعین چونونه در مان	کیو و جمع اولدی یانه یار	1077
سفر و لای که دفع بکلا	چاک سرفالیدی کوریدر او	1078
صدی بوعیدری طاق هر	آنک فریز قالدیلر عاجز	1079
سوکدیلر شاهیما تیلر	سحر ایدنب کانه آنک اول	1080
اکه و افرند مت ایلدی	شاهد چون شگای ایلر	1081
خیلی مزالدیلر اولون	فک انصانیله اید و عیسی	1082

دیه سنلر ایل اولدی مقبول	ایه سن اول که ای شعی بول	1054
ظاهر باقه کبر لولعنی	بوجقناک زیاده لندیلر	1055
دلبرک شیو سینه آلدانی	بچه لاشو هو بی ردصانی	1056
اتفاق ایلر کج و دلدار	گاه اولور زاری اید و لیک	1057
حیو بو بچه بیک ساکده	اکلر سیک بود و قوش و قو	1058
آن ده قزاقه اولور اول	دو ک اول عاشقه که محبوب	1059
حالی عشاق اهل شوقا کبر	شیو یاری اهل وقا کدر	1060
یاسنا کمان که نه خوش ط	منطق الطیری بلکه هر بار	1061
عشق در عشق یی و یه حقا	عالم اچند دردی رحمان	1062
حقدا اولور اولور سه ا	یکیکه سکار عشق کبر اول	1063
یازدی و ججه ددی	علو حقدن خضر یافغان	1064
مضک اولور اگاهمین	بری اولد که عاشق یاره	1065
چار و چار ایدن غم و س	بری دایمی بو عین صبری	1066
درا یین عاشقینه کانه	بری دایمی همیشه یارانی	1067

کاف اقامه خطاب اید بر بندن کلمات کرامت کلام کلام	۱۰۹۷
اوردی بوسه نصیه بیاد	۱۰۹۸
عاشق بازم یوسف کدا	۱۰۹۹
نیمه بقیه شاه کور اید	۱۱۰۰
حال اوردی خیال زاکا	۱۱۰۱
خبری اولز ایدین دود	۱۱۰۲
کوزی مجنون کیم باند اید	۱۱۰۳
یغنی سلطان حسن اولز	۱۱۰۴
فرشوار اوردی دود اید	۱۱۰۵
حالی قلدر اید بر نیال	۱۱۰۶
جان دلدن سینه کشار اید	۱۱۰۷
شاهی قلدر صورت حسن اید	۱۱۰۸
صورت فکرت محالی اید	۱۱۰۹
اولوز اولز فسانه سوت اید	۱۱۱۰
کند و کندوز نه قیلوردی	

ایمما داغیوب دوی کاشا	۱۰۹۳
غیر یلدرن بر شمع که صرد	۱۰۹۴
حیفه آکا ایلان بستان	۱۰۹۵
اولد و باشی کمال اولد	۱۰۹۶
کیکه دملیک اولد غم چید	۱۰۹۷
بلکه سز جمله عالیه اید	۱۰۹۸
عیب کور کور یورون غم اید	۱۰۹۹
کند و عینیه ایلر نه نظر	۱۱۰۰
کیرو یوسف کور یورون اید	۱۱۰۱
کور یورونینه کند و ناک	۱۱۰۲
علم حکمت سوزنی ایل اید	۱۱۰۳
هر نه بقیه اکه غیر اید	۱۱۰۴
اولد یلدر حواجه قشاد	۱۱۰۵
کند یلدر هر یلدر ملول حزین	۱۱۰۶
کدامی فاده ناک دردی حد کن زیاد اولد عیشله گاما	
یوسف سوز ایشیدگی	۱۰۹۳
شاه بزیله کور شمشیر اید	۱۰۹۴
پاکدن پاکدن زانوشم چید	۱۰۹۵
دل اولزادن کینه لالان	۱۰۹۶
اول اولز اولد یورون اید	۱۰۹۷
آدمک آد اولدی آینه نی	۱۰۹۸
هرنگ اید کور کاشا	۱۰۹۹
اولوز اولد کور شمشیر	۱۱۰۰
بقیه مرته یوسف کفان	۱۱۰۱
بقیه آینه اکر زنگ	۱۱۰۲
نه بختد زور سحر اولد	۱۱۰۳
اولد عالک اهل عرب	۱۱۰۴
سوزنی ایشیدگی	۱۱۰۵
ایچوب قلدر یورون اید	۱۱۰۶

۱۱۲۵	ظلمت غم ناله بند اوله	یاده نهجه نه بهیسه اوله
۱۱۲۶	بنی قریه چاقی وود کلایه	عاشق قند ری یلیندی
۱۱۲۷	اولشم عشقا ضعیف اولم	قالادی اغلامه دانه چا
۱۱۲۸	عشق اوله اکر کوفت اولم	یجه لانه و زور بیک او
۱۱۲۹	نور قیچا لاکه و اول اولم	بسم ایشم قالویدر الله
۱۱۳۰	ای سیر برینه بند رعنا	ایله اول شاهه سکا اولم
۱۱۳۱	دیه سن اول عریب و یق	قالدی عریتم یلکس و یلچا
۱۱۳۲	سایه و شایو که یوزین سوره	آین برکن کون یوزن کوره
۱۱۳۳	حکات نزع ابروی اولیمار	دل اغرو وینوب یوزن کوره
۱۱۳۴	وارا کلکان کبی قریب اوله	احلی زید و طیب اوله کور
۱۱۳۵	اولدیز سا که غرض حاکم	آخرت حقیق کلا اتون
۱۱۳۶	کجه عار حنا بد و لدار	کول لک یغنی یانه نه و
۱۱۳۷	هیج لایقیمد که دوتنه	صله فی رنده ی فرشته
۱۱۳۸	صیحه دانه ایلدی بور شه چلا	کلدی ماهدن کلا یه چا
۱۱۳۹	اعلیوب یوز حیا نه حکا لک	طافتی طاق اولدی قات

۱۱۱۱	گاه با شنی طاشه اوزن	گاه اولور طاشا شنه اوزن
۱۱۱۲	خلفه منانه اکل اولد	شوله دیوانه اکل اولد
۱۱۱۳	ماه سر یغ لاکا شنه	کیمک ساتا ند و کید
۱۱۱۴	نیکیم خاقا غم نیک	یغیم خاقا غم نیک
۱۱۱۵	حسرت شاهله کلا یلچا	یاشینی غم یلچا سیر و
۱۱۱۶	کیمکه یانین یوغیدی	حان اولدیمه کول اخل اولد
۱۱۱۷	اضطرارندن اولدی دین	کول اکلیم ایدی بر ساعت
۱۱۱۸	اغلا کلا اوقا و کونلور	ایلدی کول یوزن ماه
۱۱۱۹	شمع کیمی کلا دی یوانه	یاندی قالدی ماه لانه
۱۱۲۰	ویدی آب روی جج یوزن	خلفه طحبت سیر و نکل
۱۱۲۱	اکهل سفل اهیته یاندی	فلکان دایما کور یوزن
۱۱۲۲	جانب زون جامه و زون	گاینا نه چسک ارا و زون
۱۱۲۳	یوجه سن کوجه آفتاب کبی	کولان لکله در زون کبی
۱۱۲۴	نرخا کلا فی اناه کلا زون	اکور گاینا نه چسک زون
۱۱۲۵	یوز و یوز برت اجه اواره	ایله بنی زون کلا چلا

۶۱

۶۲

۶۳

1154	واریشک محاله شاهه	نوز کسور وایوکه درگاه
1155	بولک اوستید آستانه	بولسورسک اوشاهلانا
1156	دوشه سن آفیه اول خانک	اوپرس چاکایی اولک
1157	دیه سن اچکال ایلچی	عایشه آزاد ایلچی
1158	اوچه دشمن سوزیه غیظه	توکون اوله که اوله سنار
1159	اشغریه کوفاده افسار	کریکد کحیف کالی
1160	باشنه ابروی لاله ویش	دلرب طله دوشدی
1161	وق که نار حوری شفاعت	کرجه بر سر و طفاست
1162	دردمند از ایلچی محنت	ایس سن لجه کر فیه موفا
1163	قدوس کر کشت ناله واه	توکون اوله طونه سنی اناه
1164	یککه عافیه نیک آفر نور	عاقبت سایه ویش بولسک
1165	محرمت ایله ای قهریب کما	اول سکاد لوبلایموز ناگا
1166	نار عشقین قلب برز نسکین	ایتمه عاشقلایموز آفرین
1167	اعلا غیله ای کل غفنا	اولدی ترکین بی کما اعلی
1168	دردمهرانه اقیوب در زمان	قله سنک بلکمه آفریناد

1150	ماه کن کوردی اولدی ویش	ششکل اولدی آفریناه
1151	طوغدی چون سوزیه لایموز	ظلمت دهری قلبی برز
1152	آجیدی مانتد پیر زانی	برده عزیز ایل ترکان
1153	کشفاید و بیاله کرامت	خلقه کوسه و جوق و لایم
1154	نظر بدیخه آتیه گاه	جان و دل انداخته ایل کاه
1155	ددی ای نور کین عین	شک به جان طاق و جری
1156	بحرله بر خیلان اولدی	سکاد بر سوزی جری
1157	حق و کینه سید و لایم	حضر و شظهر کراست
1158	بر سنک کین واری نیاده	صله بحر سیر سجاده
1159	آوج دواتن ایلک ماور	دورجه هفتک اولورسه
1160	نور سمع چک افر قدس	خسرو ایلچیر سعادتم
1161	بوجها نایم کینه کراست	کوزی کوی ایل کینه
1162	الوز اشکلا ویرد کورس	بر بقیان اوشاه بکوزس
1163	اولدی اول کاهه بکله بول	آستانه خنده دریا شک

116

عاقبت خوش داری از ایندی	اولدی هر وهره ناکه دو	۱۱۸۴
قلدی اولدی نیکان عزیز	کوتی هر وقت اولدی هر	۱۱۸۵
خدا یزنی نه نیکان ایندی کند		
سندنا اولور اولور سه	دیدی حکمت ای رضا	۱۱۸۶
اکم وار وهر و شمع و دود	ای جهان خلقته اولور و	۱۱۸۷
حسرتی حسرت و شند	ای قویه مرادنی ویرج	۱۱۸۸
دل و از دل شکسته دل	کارنا ز امور حسنه و	۱۱۸۹
دل سکنینی ملا و قیل	شاهی ایند کمرینه نادر	۱۱۹۰
صوبی کوکل ایغنه افسون	قلبه غیر طفله باقون	۱۱۹۱
بکار ویر جکلی غایر	کجه شاه اهل عشقه	۱۱۹۲
نظاره سون بکار و حسنه	یغنه کبی کجوب بسمله	۱۱۹۳
ویرسون اول سر و قافیه	اکجوب باد و حسنه مقام	۱۱۹۴
عقل و عشقه رضا و حین	عالم کبریا حکمتی لور	۱۱۹۵
پیکه یوز سوز و کجادی	دو جهان اینجه بیک بیک	۱۱۹۶
اولیا ناک نماز و حین	آینا ناک نماز و حین	۱۱۹۷

کوردی اولور و نیکان	ای و لکن یوسف تان	۱۱۶۹
یغنه نیکان و لکن بیک	یغنه نیکان و لکن بیک	۱۱۷۰
یوسف و رفیق و لکن	اولدی یوسفه بیکان	۱۱۷۱
شاهی نیکان و لکن	کول لکن یوسفی لکن	۱۱۷۲
کاران نیکان و لکن	دیه نیکان و لکن	۱۱۷۳
قلب و لکن و لکن	اوله کورمه کورمه	۱۱۷۴
اول سه قیدی مایل	نیکه معنوله قایل	۱۱۷۵
یغنه نیکان و لکن	یغنه نیکان و لکن	۱۱۷۶
رطب یان نیکان	قلدی نیکان و لکن	۱۱۷۷
ویرمدی دجه سورمه	کوردی کورمه غایت	۱۱۷۸
جاف و نیکان و لکن	یوسف نیکان و لکن	۱۱۷۹
سوز و کجه و لکن	آغلیوب حسرتیله دیری	۱۱۸۰
اولسون کجه و لکن	اولسون کجه و لکن	۱۱۸۱
اولیا نیکان و لکن	نوله غایت و لکن	۱۱۸۲
یونله و نیکان و لکن	عاقبت نیکان و لکن	۱۱۸۳

1211	جان و دل نه زمانه پند	کاجتین قبول اندی خدا
1212	اولی حقت عیانی	اگا یون و نودی و کت و ایما
1213	کجه در لکسه کدای کت	اگا خشمیه ایلدی نظر
1214	دخرا ایدوب اول کدای	بر نهانه اردی احسانه
1215	کلوا و لسه آده دوت	یدیلور بر قلیله بی رحمت
1216	کله اولسه ایلک تندی	طوبه سرائی نیجه بیک بخیر
1217	نریکی بیل کما جرایله صبر	صبرله ایلدی کندویه
1218	صبر اشی بری جوی کله پانا	کلدی تا کاه شهزادانه
1219	شهزادین اردی شاهی کما	کار ایدوب کاهلک لیکما
1220	دیر ایدی خلقه ایلوب زاری	کورمه و کوی اول جاکا
1221	عجاقده ایکی اول جوی	ایلیه انور کون و محبوس
1222	یوسف رشیدی بر قیرو	بر نهانه شاهه ایلک بی
1223	عشق ایدوب آتیه سارو	ایلیکن بور سه آه و فغان
1224	کلدی تا کله کدایه بود لال	دیدی تا سزای و وصا
1225	کوتره و محال شاه کما	ایلیکد لقصیر خیره

1198	نوریا کجین احدا یون	خامر الانیا عدا یون
1199	دل قصیرک انکسار یون	دور یونک اشک اری یون
1200	عمر ایلک سروری جیون	نور عشق طهور یون
1201	عاشقک ناله و صفای یون	عالم و صلیک زمانه یون
1202	قلب و هادی اونی ز یون	طهارت کلدن صفای یون
1203	دلخون و دوق کال یون	عشق کاهل و اول یون
1204	بلبلک آه شور و کالی یون	کلدی مینه سندر کالی
1205	کجه نیک و دیکی جوی یون	استادن عاکی جوی یون
1206	قلک لک و دیکی جوی یون	زمر کون و دیکی جوی یون
1207	کله ز کله کال صبری یون	نفسه ایل و دیکی جوی یون
1208	اول کله کجین زانای یون	حقه و وجهه کال زانای
1209	لیکما ریجه خلقه و مظلوم	آنی حاشا که ایلک محروم
1210	نار ایدوب انور اهلک	عاقبت کاجتین ایدوب

برد لال کاردین کدی کجین عاقد و رزده شکسته
 بار اده یوسف و زان اول تا کدی ایلد و کجین یانید

۶
 ۱۱

۵
 ۶

سأهذه زعمي سینه قول الی	سنی اورسک کورمول اولی	۱۲۴۱
سهرت اهل کاهله بکاز	الزکک ایلکه آنک نظر	۱۲۴۲
کیردی یوسفی شایا زاره	زنگه ایلک یونجه بچاره	۱۲۴۳
عاشق صادق آه سز اولی	عور کل قول کاه سز اولی	۱۲۴۴
ایله قاتوک عینی ایلک قول	اغلاب دردمدی ایلک مولی	۱۲۴۵
منظر اولی امریه آنک	نویله دیوب وکنه اولی	۱۲۴۶
کورزی اوچیلک مرخا فانی	شاه قندی کد استی برلی	۱۲۴۷
واضا اولی نورع کمان	آه ده اولی ییجه ناز بیکاز	۱۲۴۸
وریدی بیک ناز وشیع ایلک	دوندی دلاک شاه ایتدی	۱۲۴۹
برع طاز شیمیه صاهه دود	بوعری کمول ایلک دیدی	۱۲۵۰
مشری اولی که شمع	مهر ایلک بره کلا ایلک وکلا	۱۲۵۱
کاشفک عاشق اولی وکلی	عاشق اولیجه درده ایلک	۱۲۵۲
که کای ایلک طاه اولی	عشق مجنون چنکه عالک	۱۲۵۳
حقیقه شکر ایلک صوفی	شاهد چون کلا وکلا وکلا	۱۲۵۴
برینه کلری سلف اولی کلا	دولیماری خوش اولی کلا	۱۲۵۵

مستجاب ایلک زار الله	اهل عشقک دعاستی کلا	۱۲۲۶
ایم برع قنیه خنده وکل	چکین هر نه ایلک رهنم کلا	۱۲۲۷
قلدی دلاک هفت وکل	نویله درون وکلا شوق کلا	۱۲۲۸
دست لطیفه مرخا ایتدی	قاندوریا لایق کلا ایتدی	۱۲۲۹
کورنگه شاه ایلک بچاره	دیدی رخنه ایلک بره کلا	۱۲۳۰
کورنگه شاه خلی مشنا	شعری کورنگه ایلک عشنا	۱۲۳۱
سبب اول سیروری وکل	احل برشدی بوی کلا	۱۲۳۲
اولدی مشغول جله وکل	عالمی غلبه دلاک	۱۲۳۳
قلدی بوضوح ایلک	احیوت دردمدن اولدی	۱۲۳۴
صورتی قنیه اولی کلا	صاتیق قوله دوندی اولی	۱۲۳۵
الهی ایلک کلا باری ناره	درد عشقنه ایلک بچاره	۱۲۳۶
شاه ایلک طغری کلا	عشق ایلک بره کلا	۱۲۳۷
دیدی ایلک شاه حسن	قادی شاهک نینه ایلک	۱۲۳۸
یجه کوندی کورمول وکل	صاقلقد روبرون مستکین	۱۲۳۹
کون مستکین استی بیکله	خواجه کوندی ریلی بیکله	۱۲۴۰

دورت ایامی بدی بهر گناه	باشی می آید بهر بدی و ناله	۱۲۸۹
و نه از اولدیلدینه کشتار	کشته و قیغون آن سکار	۱۲۹۰
و نه از کشتار سینه آید	فلک آنی و خوشه گناه آید	۱۲۹۱
دایما مقصای عشقه آید	آوی عشق کورنه ساله ویر	۱۲۹۲
عشقه کورنه شکل زلف	عجب اولاه شیخ صفاه	۱۲۹۳
هر نه خوش گناه اولانها	باز کز کینه عاشق حیران	۱۲۹۴
سورعی آینی می آید کینه	کند و بود و جهله اولی فحاش	۱۲۹۵
آلوان اعظمیه هیت لو	دیدی شافاهه کله بر آنلو	۱۲۹۶
بند کی ات عشقه بگری	حشر کیوج لا ورن بگری	۱۲۹۷
کشمه کورمن کز اولان	دین دیریری آلمه حشر	۱۲۹۸
کوردی بر لب کاشیکند	شاه قندی سر ایدان اولان	۱۲۹۹
اولدی کور اراضیه یغ	اوف ویرسک و جرن زاده	۱۳۰۰
الله الله اوشن کاش	دیدی و سندن کی کدالین	۱۳۰۱
تازه کله اول کل خندان	توانک سانه اول جیوان	۱۳۰۲
کوردی خوش کله شافاه	یوگا اول کله بهر مال	۱۳۰۳

کوردی بر لب کاشیکند	کوردی بر لب کاشیکند	۱۲۵۶
اولدی کور اراضیه یغ	اولدی کور اراضیه یغ	۱۲۵۷
الله الله اوشن کاش	الله الله اوشن کاش	۱۲۵۸
تازه کله اول کل خندان	تازه کله اول کل خندان	۱۲۵۹
کوردی خوش کله شافاه	کوردی خوش کله شافاه	۱۲۶۰
کوردی بر لب کاشیکند	کوردی بر لب کاشیکند	۱۲۶۱
اولدی کور اراضیه یغ	اولدی کور اراضیه یغ	۱۲۶۲
الله الله اوشن کاش	الله الله اوشن کاش	۱۲۶۳
تازه کله اول کل خندان	تازه کله اول کل خندان	۱۲۶۴
کوردی خوش کله شافاه	کوردی خوش کله شافاه	۱۲۶۵
کوردی بر لب کاشیکند	کوردی بر لب کاشیکند	۱۲۶۶
اولدی کور اراضیه یغ	اولدی کور اراضیه یغ	۱۲۶۷
الله الله اوشن کاش	الله الله اوشن کاش	۱۲۶۸

۱۲۹۹	طوبی سبب زار و بی بیان	کجا به پورسده آید دهان
۱۳۰۰	بود بر روی که طندی روی	وصله صاله عایشه زان
۱۳۰۱	گلشنه حضرت ارب پشیدی	اولین کن زبون ز رخسار
۱۳۰۲	دو تنی کون یوزنه صفائی	لاکه ز اولدی لیم زبون
۱۳۰۳	یوسف طغافده آچیلورسه	اولدی آرسا ز لاله خط
۱۳۰۴	کل خویک بنفشه چا اید	بلکه اول آفتا به مشه پند
۱۳۰۵	مهر و ماهک و شالی و کلار	صانه میرقد و زلفا سر
۱۳۰۶	الله الدی خا به سبب لوق	بکده مشد عطا رده زوبی
۱۳۰۷	برو کلشنه کوبه ز زب سار	زوق کو کاکه اولدی زلفا
۱۳۰۸	لاکه ز دایله کل اصل قور	کلن قور قوریلدن بکوز
۱۳۰۹	طوبی سبب پوسو یله نیشک	اولدی کویا شیل و نیشک
۱۳۱۰	زیننه لوزن ایکی ترس	عینی یله ترانویه بکوز
۱۳۱۱	نعد و شوبل و ورا زین	اویورکن اویاندی خجانه

۱۲۸۴	زلی اوردی نایانه ایله	شاکی کلدی بو نایانه ایله
۱۲۸۵	هسته لایق یکه کند و کیک	بکلن لطفنه نهانه کرد
۱۲۸۶	طور رکن کک ایله اولات	دور مدام پوردی و نیشک
۱۲۸۷	لمن آینه نه اولدی هان	دوشوننی اولدی خالی
۱۲۸۸	اوق آیدی یاقینی باصدی	قور بودا رینه چکل اصدی
۱۲۸۹	قونه کون ایمل اولان	برادر اولدی اکی چکل
۱۲۹۰	یتنه چکان ایدوب قان	نیسی زملینی و نایانه
۱۲۹۱	آغلنه نهانه اولدی کدا	دیدی بیک نایله اولد
۱۲۹۲	ای چکانا یچم دلد ناند	یلو کونی قودن کون کانی
۱۲۹۳	قوتکلر بی عیب اندن	غریبه ایله قودن کون
۱۲۹۴	قانی وله مکه ساکه هید	روزن خند مودن کون
۱۲۹۵	بنی بودده اوغراد و بنی	بکک ظالم کون بویلاکوه
۱۲۹۶	اویورمی و ما رینه هر	اویورم کون بویلاکوه
۱۲۹۷	ناله کون ایددی بیک	طوبی بودی بر اوجی دلد
۱۲۹۸	اول ککاشا به بوکل فیل	عصر ایلدی کک نایله

1327	کشتی بخیر و حال غیب من	جولان آید بی باد و سحاب
1328	بوغله گای کوی رنگار	کورده که عالم کوزل آید
1329	اولدی بکشته صوکی قو	کیدی بک بک بادی کمان
1330	کودی بک بک آدنا	دکته از غنچه گلستان
1331	ایریشوب کلان رنه که اجل	قورب عمرینه و بروردی حال
1332	کلاری بلوغ بک بک آید	وطندن ایراغ آید
1333	بلک آنک اولک ایشینه خور	بولونودی بکشته مسکین
1334	رنه کوشه ظاهر و دیال	کند اچون کسول دی
1335	لاکه ناک قازنه کوب واک	قوراب و از غنچه و دی
1336	قصی لاله ایله بک	کوزینه قلدی کلن کلن
1337	کودی بوظلم و جی	باغشاهه لکای شاه جهان
1338	دودی بی روت و ظالم	بر ایلر شاه کاه و سرباز
1339	قورب قله کلاری مقبون	کلر بک سا که بود چرخ
1340	عشق اید بک بک بک	بک بک ایل آید
1341	بک بک بک ایل آله	توک بک موت بک ایل

1312	اولون بک بک بک	غلیوب کلننه دورودی
1313	کاه اولک یا سوزش الی	برک آید کندی و زین تاب
1314	کلن بک بک بک	اولدی بک بک بک
1315	آل بک بک بک	سایری بک بک
1316	کله لاکه دمه کور اولجین	دافکر بک بک
1317	بر بک بک بک	اگر بک بک بک
1318	بر بک بک بک	اولدی بک بک
1319	هر بک بک بک	غنچه ایل بک بک
1320	چاغروب بک بک بک	سبزی بک بک
1321	خان بک بک بک	کودک بک بک
1322	قلعه زینت بک بک	باشد بک بک
1323	هر بک بک بک	اق بک بک
1324	چمن بک بک بک	قلدی بک بک
1325	اولدی بک بک بک	بک بک بک
1326	کشتی بخیر و حال غیب من	بک بک بک

1355	اوينه شوب برنگارنجنه	ظل و ناز د پري پري برندن
1356	ناي کوناله و فعال تيري	دل خروني شادماندن
1357	هر نه زده که نوين داده	اگر او در صفا رانده
1358	في او وريدي هرنگانالا	زنگار عندا يديدي
1359	بيلک بير خيلي جوس	شاه کل کي کي و شادماندن
1360	دودي بوبيل و کند آواز	عنه ناز اندکجه اندر
1361	بارک الله نو عايشه فانه	جامر کي و وريدي جان
1362	سراشماره ايدوب و ناز	في سون و زن نينه کوز
1363	واند داند بر شاخه شوق	اولدي آوازي رانامه شوق
1364	بيلي منج ايدجبه شکار	بخله ياراني يلدی
1365	صحت اخون پري سيما	دل و جانيله شادماندن
1366	مويست ايلوب کليها	دودي ياد شادماندن
1367	شول کلام بوقه بر و نه	کلستا نوک و سيب بلند
1368	بيل و لذت که نامه يله	کجه کوکند ناز آزار
1369	حانقا و جهانه اي ابرو	اولو ريش کز غ ديري

1342	لااله برغري يفته عايشه	کينه قائينه که ياره
1343	ايله صيد عندا يله هوب	کل يي قبال سیر بند نفس
1344	عالمک سبن و ايجله	خوفا کي چون بلند
1345	کيمکه شمع حقه مانع اولد	اگر سلطان ديسل محال
1346	برنگار و بوبره عصيان	معين فتا يفسر ايساند
1347	بومقوله ايدوب عه کل	بندايه بلخانه و وري
1348	کين کز اوله عقل و طبع	دايخو سوز اند شمس
1349	تاگان شکر نه هفتين و ان	تاگان شکر نه هفتين و ان
1350	عشرت مدام ايتکون شاه	عشرت مدام ايتکون شاه
1351	سويستور کي کدا و خيسته	سويستور کي کدا و خيسته
1352	صورت کلوب کلي چها	صورت کلوب کلي چها
1353	زاکي خوب و وري کلي	زاکي خوب و وري کلي
1354	خسته شمس ايدوب و نه	خسته شمس ايدوب و نه
1355	وليا کله هفتين و ان	وليا کله هفتين و ان
1356	مغ و مهاي و وري و ان	مغ و مهاي و وري و ان

1385	اولورمکي نو توغله قلاش	ايوردى وان ليله قلاش
1386	يا قىغى انا که تو قىزىم سىم	اولدى وانه و شىخو انا که
1387	قلعه يا صيحتن شىزبان	کلدى و نه سته ستمه پروين
1388	اولدى کونا که کونا که بندر	بوزجانا لانچندى و طلا و سار
1389	ماه و زاره اول شىخو	اولدى صاکنه سواد و پروين
1390	ويرو يکر کور و صيحه زيور	اولدى بىزبان کور و زور و سار
1391	صيغه يفتى غصه دشمنى	کيدى انا صول و جوشنى
1392	قلعه يفتى جندى غله صواش	قلاش اولدى و زاده خانقا
1393	لشکر غصه سيله قلعه جىناش	قلاش اولدى و زاده خانقا
1394	چکدى بوز و زور و صواش	ال و زار و زور و صواش
1395	قله يلاش ده سار ليله آل	صيد يکر و عسکر و عسکر و لکاد
1396	بوس و زور و ليله و زور و سار	بوز و زور و ليله و زور و سار
1397	کون و جى چکدى با شىخو	صحت اهلته و بوز و زور و سار
1398	هرگاه دن تان بىلده يکر	بوز و زور و ليله و زور و سار

1370	مکس او ازي بکتر و عسکر	بيل و زور و صواش و ليله
1371	نوله عسکر و ليله و زور و سار	قيمتين بيل و زور و صواش
1372	سوز عسکر و ليله و زور و سار	اوليکيم هتار بيل انا که
1373	قونانک عسکر و ليله و زور و سار	اول بکناک عسکر و ليله و زور و سار
1374	اول بکناک عسکر و ليله و زور و سار	عسکر و ليله و زور و سار
1375	عسکر و ليله و زور و سار	اولدى بىزبان کور و زور و سار
1376	زخم و کور و ليله و زور و سار	بوز کال اهل و ليله و زور و سار
1377	بکله بوز و ليله و زور و سار	ايشا بکتر و ليله و زور و سار
1378	کيدن ايرسه و زور و سار	حشرو دله قلاش و ليله و زور و سار
1379	عالمک مونه و زور و سار	عالمک مونه و زور و سار
1380	صيه سول و زور و سار	اكا دنا طلوسى و ليله و زور و سار
1381	عاشقه و زور و ليله و زور و سار	عسکر و ليله و زور و سار
1382	بچه و زور و ليله و زور و سار	بوز کال اهل و ليله و زور و سار
1383	حالته با و زور و ليله و زور و سار	کونکدن عسکر و ليله و زور و سار
1384	آونک او عسکر و ليله و زور و سار	خون و زور و ليله و زور و سار

اولو اوله در عشق را که	عشق عاشقانه بویچه کمال	۱۴۴۲
دیده چاق و کلون بون	کلانه لکلی و ان مسر	۱۴۴۱
یای اوله در دنیا زانم	کرچه اولمکن احب زانم	۱۴۴۴
سود و کیشی رحته می	طوبه اوله اوله از اوله	۱۴۴۵
غاضبت اتمک اگاه که زانم	اوله شام و سحر ملاز اوله	۱۴۴۶
اوله کونین دلیرنکاه	عاشقه بویچه هفت روز	۱۴۴۷
بچه اگاه ارقدن ایل آه	سود کینی کورجه نینه که	۱۴۴۸
چکه قلاب اهلکه یارب	این صوت خرنبله زاری	۱۴۴۹
اغترضینه قایل و لدی	سویچه بویچه شجره	۱۴۵۰
حکایت		
ایلدی بر حکایت رو سن	بری دینی اومه افا کردن	۱۴۵۴
بنتا فته دیدی سائی	دودی و فاهل بچه بزیله	۱۴۵۲
خیلدن عاشق ایشینی	وصوفی ایلوب میدور	۱۴۵۳
ایلدی دیتیه با که نظر	سهریله اول ضعیف تر	۱۴۵۶
نه بر سن بوجوای تیه	عصیده کاهکتاب ایدر	۱۴۵۵

روز

اکا و فطیحه کز او درم	خشم ایدوب یوز فیه شور	۱۴۵۸
ایلمه بر نجاغوشی کسکین	کوزنک و شوشنک زان	۱۴۵۹
بیلکه مه شول نجاغوشی کسکین	میک تان ایله که و دیدی	۱۴۶۰
نجه در لوج کایله اوله	بني یوزنیشا زان ایلکه اولد	۱۴۶۱
جانوی ایلنم اولد ایلکه	طوبه عه سور یوز و فیه	۱۴۶۲
عصبه کلانه کون و کاه	نونه دیرکی و مست و کاه	۱۴۶۳
کونینه ایلنا و ایلنا	ایریشوب سینه سینه	۱۴۶۴
بونینه اول نجاغوشی کسکین	صول اومه انکیش لک	۱۴۶۵
عزیمه ایلان ایدی ایل	بچه غن ارقه سیدی	۱۴۶۶
باشی خرد و کلون بویچه	اختر زانیدی اولونم	۱۴۶۷
غلیوب یوزنیه یوز و سوز	خونله بونک ایلک کورده	۱۴۶۸
خیر کله کاه و کاه	عاشق صاده اوله غریبه	۱۴۶۹
شمدی و ایل و صبا جم	ایلمه کاهکی و فیه	۱۴۷۰
اغترضیه		
دودی عشق و کاه	حکایت	۱۴۷۱

۱۴۶۰	چمبروب دین سینی اول	۱۴۶۰	چمبروب دین سینی اول
۱۴۶۱	حالت عشقه بی یون بخت	۱۴۶۱	حالت عشقه بی یون بخت
۱۴۶۲	عاشق اولوق ای مطلقه	۱۴۶۲	عاشق اولوق ای مطلقه
۱۴۶۳	آهلی طری کرکده ز عاشق	۱۴۶۳	آهلی طری کرکده ز عاشق
۱۴۶۴	کوزلیله قلیجی غایب	۱۴۶۴	کوزلیله قلیجی غایب
۱۴۶۵	عاشق صادق آیدرسه کز	۱۴۶۵	عاشق صادق آیدرسه کز
۱۴۶۶	دیده مقوله ایدوب لاله	۱۴۶۶	دیده مقوله ایدوب لاله
حکایت		حکایت	
۱۴۶۷	خلدی خورشید کا	۱۴۶۷	خلدی خورشید کا
۱۴۶۸	ایکسی کانی شوم بی کا	۱۴۶۸	ایکسی کانی شوم بی کا
۱۴۶۹	سومشید بی بی بیت له	۱۴۶۹	سومشید بی بی بیت له
۱۴۷۰	ایلدی کانی یونلن هیا	۱۴۷۰	ایلدی کانی یونلن هیا
۱۴۷۱	سود وکی باشنه ویردی	۱۴۷۱	سود وکی باشنه ویردی
۱۴۷۲	کیده وکی بکده سیردی	۱۴۷۲	کیده وکی بکده سیردی
۱۴۷۳	دیده انشاقان ایزدی	۱۴۷۳	دیده انشاقان ایزدی

۱۴۶۷	ایلدی کانی یونلن هیا	۱۴۶۷	ایلدی کانی یونلن هیا
۱۴۶۸	سود وکی باشنه ویردی	۱۴۶۸	سود وکی باشنه ویردی
۱۴۶۹	کیده وکی بکده سیردی	۱۴۶۹	کیده وکی بکده سیردی
۱۴۷۰	دیده انشاقان ایزدی	۱۴۷۰	دیده انشاقان ایزدی
۱۴۷۱	سوزنی آلدی ویرسه عا	۱۴۷۱	سوزنی آلدی ویرسه عا
۱۴۷۲	قول دکل کوله مکلانی	۱۴۷۲	قول دکل کوله مکلانی
۱۴۷۳	یونلن آغنه کیسی فادرد	۱۴۷۳	یونلن آغنه کیسی فادرد
۱۴۷۴	علم اسرار تا اوله لایق	۱۴۷۴	علم اسرار تا اوله لایق
۱۴۷۵	یونلن آغنه کیسی فادرد	۱۴۷۵	یونلن آغنه کیسی فادرد
۱۴۷۶	عاشق اولوق ای مطلقه	۱۴۷۶	عاشق اولوق ای مطلقه
۱۴۷۷	کالی عشقه بی یون بخت	۱۴۷۷	کالی عشقه بی یون بخت
۱۴۷۸	چمبروب دین سینی اول	۱۴۷۸	چمبروب دین سینی اول
۱۴۷۹	ایلدی کانی یونلن هیا	۱۴۷۹	ایلدی کانی یونلن هیا
۱۴۸۰	سوزنی آلدی ویرسه عا	۱۴۸۰	سوزنی آلدی ویرسه عا
۱۴۸۱	کالی عشقه بی یون بخت	۱۴۸۱	کالی عشقه بی یون بخت
۱۴۸۲	چمبروب دین سینی اول	۱۴۸۲	چمبروب دین سینی اول
۱۴۸۳	ایلدی کانی یونلن هیا	۱۴۸۳	ایلدی کانی یونلن هیا
۱۴۸۴	سوزنی آلدی ویرسه عا	۱۴۸۴	سوزنی آلدی ویرسه عا
۱۴۸۵	کالی عشقه بی یون بخت	۱۴۸۵	کالی عشقه بی یون بخت
۱۴۸۶	چمبروب دین سینی اول	۱۴۸۶	چمبروب دین سینی اول
۱۴۸۷	ایلدی کانی یونلن هیا	۱۴۸۷	ایلدی کانی یونلن هیا
۱۴۸۸	سوزنی آلدی ویرسه عا	۱۴۸۸	سوزنی آلدی ویرسه عا
۱۴۸۹	کالی عشقه بی یون بخت	۱۴۸۹	کالی عشقه بی یون بخت
۱۴۹۰	چمبروب دین سینی اول	۱۴۹۰	چمبروب دین سینی اول

۱۴۹۹	بویله دیوت اود و دونه	۱۵۰۸	شاه بوسوزی استیلا
۱۵۰۰	تاکما قیلدی خجری	۱۵۰۹	دیدی عاشق کلان اولدی
۱۵۰۱	صیوم یوب خجری انانک	۱۵۱۰	کرچه بهلودن آلوز اولدی
۱۵۰۲	برسه هل خسی اولدی خجی	۱۵۱۱	بود و برید زید و نام
۱۵۰۳	بویله ایدجه اولدی کهنه	۱۵۱۲	خطا بد کرچه کند و
۱۵۰۴	شندی اول یا عکس اولدی		
۱۵۰۵	هر کجی مکن و ایی مخلص		
۱۵۰۶	طوخ و یوغیله اولدی قون		
۱۵۰۷	عاشق و قدرد جلد و		
		</	

۱۴۹۹	خطا بد کرچه کند و	۱۵۰۸	شاه بوسوزی استیلا
۱۴۹۷	بود و برید زید و نام	۱۵۰۹	دیدی عاشق کلان اول
۱۴۹۶	کرچه بهلودن آلوز اول	۱۵۱۰	کرچه بهلودن آلوز اول
۱۴۹۵	بود و برید زید و نام	۱۵۱۱	بود و برید زید و نام
۱۴۹۴	خطا بد کرچه کند و	۱۵۱۲	خطا بد کرچه کند و
۱۴۹۳	شاه بوسوزی استیلا	لیف ترازشاه	
۱۴۹۲	دیدی عاشق کلان اول		
۱۴۹۱	کرچه بهلودن آلوز اول		
۱۴۹۰	بود و برید زید و نام		
۱۴۸۹	خطا بد کرچه کند و		
۱۴۸۸	شاه بوسوزی استیلا	۱۵۰۵	هر کجی مکن و ایی مخلص
۱۴۸۷	دیدی عاشق کلان اول	۱۵۰۶	طوخ و یوغیله اولدی قون
۱۴۸۶	کرچه بهلودن آلوز اول	۱۵۰۷	عاشق و قدرد جلد و
۱۴۸۵	بود و برید زید و نام	لیف ترازشاه	
۱۴۸۴	خطا بد کرچه کند و		
۱۴۸۳	شاه بوسوزی استیلا		
۱۴۸۲	دیدی عاشق کلان اول		
۱۴۸۱	کرچه بهلودن آلوز اول		
۱۴۸۰	بود و برید زید و نام	۱۵۰۱	صیوم و یوب خور انانک
۱۴۷۹	خطا بد کرچه کند و	۱۵۰۲	بر و شهل خسی اولدی خجی
۱۴۷۸	شاه بوسوزی استیلا	۱۵۰۳	یوبیله ایدجه اولدی کهنه
۱۴۷۷	دیدی عاشق کلان اول	۱۵۰۴	شندی اول یا عکس اولدی
۱۴۷۶	کرچه بهلودن آلوز اول	۱۵۰۵	شندی اول یا عکس اولدی
۱۴۷۵	بود و برید زید و نام	۱۵۰۶	طوخ و یوغیله اولدی قون
۱۴۷۴	خطا بد کرچه کند و	۱۵۰۷	عاشق و قدرد جلد و
۱۴۷۳	شاه بوسوزی استیلا	لیف ترازشاه	
۱۴۷۲	دیدی عاشق کلان اول		
۱۴۷۱	کرچه بهلودن آلوز اول		
۱۴۷۰	بود و برید زید و نام		
۱۴۶۹	خطا بد کرچه کند و		

۱۵۱۳	آینی چو بزدی جای	عاشقه باسندن و چون	۱۵۱۳
۱۵۱۴	نه وادار که رخصت	دوشه دکار و آینه	۱۵۱۴
۱۵۱۵	سیریدار کار تر	النفات نگار تر	۱۵۱۵
۱۵۱۶	شولکه اضلاع	یلک بر جابه قان	۱۵۱۶
۱۵۱۷	حالت عشق دل آگاه	سوزنی خشم آینه	۱۵۱۷
حکایت			
۱۵۱۸	آنکر سوزی بر دین	دکری تو بچو شاد	۱۵۱۸
۱۵۱۹	دیدی وارید خضوع	یوغیدی نین آه	۱۵۱۹
۱۵۲۰	اولشیدی مقاف	اکاخی بر خشم	۱۵۲۰
۱۵۲۱	نظم و نریه نوشت	اولدی عشقه	۱۵۲۱
۱۵۲۲	کورسه دیدار صبی	دیز بوب کند و	۱۵۲۲
۱۵۲۳	اولدی کھسا و عشق	عالم ایچ کلا	۱۵۲۳
۱۵۲۴	طاهر ایغری ناله	دیه ایدی مکره	۱۵۲۴
۱۵۲۵	آفا ولد و یستر	وین ایدی سون	۱۵۲۵
۱۵۲۶	هر کون اول فرقه	طاشله دکنو	۱۵۲۶

۱۵۲۷	ترکشی که وادی	خاطرین صور دی	۱۵۲۷
۱۵۲۸	کوردی چمنه اولش	چقروب صوندی	۱۵۲۸
۱۵۲۹	دیدی بو طاش	قیمتی لعل	۱۵۲۹
۱۵۳۰	کوی لبدن	یاد گاری شه	۱۵۳۰
۱۵۳۱	کهنه کونک	بجی لک	۱۵۳۱
۱۵۳۲	باری بو طاش	کله ناساکه	۱۵۳۲
۱۵۳۳	قویو که قوی	سکا بوز کوز	۱۵۳۳
۱۵۳۴	آلدی طاش	وق بونه	۱۵۳۴
۱۵۳۵	دیدی بو طاش	قیمتی لعل	۱۵۳۵
۱۵۳۶	دیدی بو طاش	سجه قایت	۱۵۳۶
۱۵۳۷	حمله بک	اولدی کویا	۱۵۳۷
۱۵۳۸	جان کوی چمنه	خلقه قنده	۱۵۳۸
۱۵۳۹	اول قو طاش	اوکمدن	۱۵۳۹
۱۵۴۰	اولکه دکن	قور ویدی	۱۵۴۰
۱۵۴۱	جان کوی	صفیور دی	۱۵۴۱

ی ح

قوم بی همی عراضه محال	سوزنیک رشت به سینه د	۱۵۶۱
جدی سنسن کوزله شاه	صحبت شاهان طویر طاهر	۱۵۶۲
هر پیری وار ات تو کدر	سوزنیک سوزنیک طاهر	۱۵۶۳
عالم و فاضل و مکر مند	عاشقک عاشق سکه د	۱۵۶۴
ایده عاشق د عیله	نیمه کز آفتاب حسن حاک	۱۵۶۵
عمرو کی و کوی بدین فرید	اول خلد و ند و مستغان	۱۵۶۶
صحبت ولدی بو و جهله	قصه کورد صفای سوزنیک	۱۵۶۷
عیش و نوش اندی صحرای	خوب کوله او ماه تابان	۱۵۶۸
یا ندی نار سقوله زده	شاه اعظم د ریا بدوب تمام اندر کن و لایله عیران	۱۵۶۹
کوز کوزی کوزی کلید	اول آب دوان و کوزی و کوزی	۱۵۷۰
یکل چندی شفاعت کویا	میدک د کز عتاب ولدی چو	۱۵۷۱
اولدی ریا عی سمان تاب	آسمان ظاهرا ولدی ریا	۱۵۷۲
صوبی آندی کوی و ریا	کشتی آفتاب اولد کویا	۱۵۷۳

کشت

یوزنی کوزنی سوزنی ک	محلک وسیع و زکی محال	۱۵۷۲
ول سنسن کوزی قلدی	طاشه نردی بدی چو	۱۵۷۳
سوقله کردی عیله	سیل آندی کوزی باشند	۱۵۷۴
دویه مزای و صلوات	یرطنه نوبله آیتین کج	۱۵۷۵
یحیه آتو شاپ نازنی	آدوی کسه کز اولد پو	۱۵۷۶
یوزنیک آفتاب به من	صوبیک کاک پامه اف	۱۵۷۷
سوزنی عیله عیله	دود سوزنیک مشو	۱۵۷۸
یکه معشوق و لور	صاغدر اخی شمشیر	۱۵۷۹
اولد ایل به نه نه	نوله آندی ریا عیله	۱۵۸۰
براولو که فرقه و ص	دوق عیله کیمه بول	۱۵۸۱
آه ده پده دوزن	یحیه ویرسون و صاله	۱۵۸۲
جان کوزنه عیار و	عاشقه پوده دار و	۱۵۸۳
کالسنوزن حاکمان	اولشوزن دوق عیله	۱۵۸۴
کندمکه آفتاب از	سوزنیک کیمه اختار	۱۵۸۵
کونر بیک کوز کال	کاشکی بر پامه اوله	۱۵۸۶

۱۵۹۸	اولم چمن لکه کشی	تایع ولدی هوایسته اکر
۱۵۹۹	بجلیچن اوکشی عسرا	کولونون هکلا دی
۱۵۹۹	جسم لیدی زورق که شاهای	جسمه کاکلیله ولدی
۱۵۹۲	کشی لکه برکه سیر اندی	کیر و کلدی کجانه کردی
۱۵۹۳	کولج وق و صفایه طوله	بجلیچن بر صنگه شاه اولدی
۱۵۹۶	کدای شکسته نک کوشه عن خسته اولک و راه شاه	
۱۵۹۷	کدوی ز اشباه شفای وقایه ایزور و کید ز کدور اولون	
۱۵۹۷	کلدی بر و نکه خسته اولدی	صبر بکله ایزدی و زجرا
۱۵۹۷	باس چکر نویدی فلاکلک	بی تروری جملة خاک
۱۵۹۸	یری بینه سونکونیا اول	طغان کلیمو بایده قوی
۱۵۹۸	چمنک کالی خور مکه لری	چندر بینه سونکونیا
۱۵۹۸	صبر نک چمن بی مشید	لاکه نک کوز لری بر مشید
۱۵۹۹	کله دوشیدی کل جسم	کوز نک قالی خمشیدی
۱۶۰۰	سونک بیل ایشد ز اندی	صفه کوز لری بیل اید
۱۶۰۱	توکلک کوزی قورای قیدی	سایه و شک و ی بر ایشد

۱۵۷۵	کیر و یاران و لربا لید	اول کشی یوزون و مه قان
۱۵۷۵	دولک و سونک لید شاه	کلدی ز کاکلاندی و قی
۱۵۷۶	ایردی بوسریله اولماه قی	قوشن چوری صنگه قوش
۱۵۷۷	غجه ناکشکته سن بربر	چوزن قیدی سینه سن
۱۵۷۸	ناز و شیویله اول کل خند	چمن کجانه سن بربری
۱۵۷۹	قوش و طه قوشندی اولدی	بولونه کیدی صنگه صف
۱۵۸۰	پین هندی چونا و دی سینه	سینه بی بری تندی عالی
۱۵۸۱	کیردی نازیکه غی غنه	بکری دی کوزن مهر خندان
۱۵۸۲	اول کشی زور و نیت کولوب	اولدی بری لکه انن مهر
۱۵۸۲	آب صافین جسم شاه	صوبه قوش کلدی صنگه
۱۵۸۴	لیرن چمن چول دوزن	اشکاتن طوله و صنگه
۱۵۸۵	چونکه ایزدی شاهان	اچی قالدی بری کایان
۱۵۸۶	طاسله قویدی مهر لایحه	کیدی بر لیا سن اولدی
۱۵۸۷	اول کوز لکه شاه عالی	بندی بری بیه اند هک
۱۵۸۸	ویردی لک و ویردی بری	اولدی کشی اوده صنگه

1617	شاه ابرو قد کلو و صفات	شاهان کوردی و پری و شوش	1617
1618	دیدی ی شاه حسبه الله	چون یقین کلدی خستیه و	1618
1619	بوملول و خینه خندان	بوقه و غیره ایضا ایست	1619
1620	بوقه بلور و سوز خسته	بوصیف و شکسته و	1620
1621	شاه طوعوردی و اول	هد و آشتا و یاران سر	1621
1622	کاله و اوق و اولدی بکار	بچه نون کبی و سانه ایله	1622
1623	کوجه بیلدی اول قمر طاعت	بایجی بیل و لدی و لک اراک	1623
1624	چکنل یازدی آینه آفر	بقدی بکارینه اید و بوقت	1624
1625	قیدری ردی لکایه آفر	اکا لطفند لری آفری خرف	1625
1626	آفری من ایلدی باخیا	بچه یوزینک و فاد کور و جفا	1626
1627	دیدی کور و سکار و بیل	مرویه کلدی صانه شوش	1627
1628	شوقله اوقدی بوشوی	خط اید و بیا و لکایه و	1628
1629		شاهان ازجه اول کلدای	1629
1630	نوی کرا و نکر و سکار و	اول کلان بر و آفر و شوش	1630

1602	بوغلک کلدی و دی و مان	اولدی و زمان و زمان	1602
1603	بهر عشق آتشیدی آفر	پن نفش و لیشیدی مایه	1603
1604	کوش و زن آنک آه و زانه	بوی و شمر و دیری یا رینه	1604
1605	جمع اولت یانه صفار	خاطر و صور و دیری کل	1605
1606	صاعقند کسوت ایسی	سوت کلدی و خلقه آفر	1606
1607	دیدی کسه و قیدی و کجا	حالمه باقه شفق آفر	1607
1608	ایله ده کلدی رشا هک	اولدی شاد اید و بکار	1608
1609	کون نیر و لخی و لکای	اکدن و لوست و لکای	1609
1610	مخت و خستریه اولدی	ذلت و فقیله اولدی	1610
1611	بکا و صلت و شاه کور	بلکه کج دی و لکای و	1611
1612	خسته لقا و عایش	ایریدی بوش و خلقه	1612
1613	و ایریدی کسینی حقیقت	سوریدی کلدی عایش	1613
1614	ایله و ب کلدی رشا هک	ایله و رفته آنک زمان	1614
1615	کجه دیو و شاه و لک	طوتی بولن کلدی	1615
1616	عالمه و کور و کلدی	که اوله بولک و سنج و	1616

نک

روحه جان و دل زانديج	۱۶۶۳
بيلد يگر كك لغتني وار	۱۶۶۴
كوزلي قنلوياشك طولدي	۱۶۶۵
آدمه قننه قاين قر كنز	۱۶۶۶
دودي شاره مقدس ايتام	۱۶۶۷
عصوم لطيفه ابدى همشا	۱۶۶۸
دهنك ذري چي كنك جانك	۱۶۶۹
كند وكند و مري يكل ايند	۱۶۷۰
اولد افكاش شفقن زار	۱۶۷۱
يوز و زقارن سويش قالد	۱۶۷۲
بوصورن سوندي سايچي	۱۶۷۳
انك اولدي و درلوزنيا	۱۶۷۴
سبب اولوز و صا ايتامنه	۱۶۷۵
يكافوزيان مرين ايت	۱۶۷۶
كداي ملامت مش و حالك ارب	۱۶۷۷

عليه ايلوب اكاسودا	۱۶۵۸
كند وكند و زقارن ايتام	۱۶۵۹
بچه انك ككي كك اولد مش	۱۶۶۰
عمر و كي ايلون زيا چكلا	۱۶۶۱
طولدي يا شيله ايلون ككي	۱۶۶۲
قوي ياسين طولدي ايتام	۱۶۶۳
كوزن دن و كوي سيناك	۱۶۶۴
راغند و كجملو ايتام	۱۶۶۵
طغرلو غيله مشك ايتام	۱۶۶۶
اكاد ككي كك ايتام	۱۶۶۷
ماي چشم و كجملو ايتام	۱۶۶۸
بوي و زول ككي ايتام	۱۶۶۹
بقه ما كك ايتام	۱۶۷۰
عشقله اولدي ايتام	۱۶۷۱
اولدي ايتام زقارن	۱۶۷۲
ديديليك نازيله صفا	۱۶۵۸
تيفله سينه صيحا ايتام	۱۶۵۹
خشمه دك مستد ايتام	۱۶۶۰
برده يند و قه اولدي	۱۶۶۱
مشاه ايشيد چله بوي ايتام	۱۶۶۲
اغلويا ايتام چشمه جادو	۱۶۶۳
دردمند كونا و ميه باو	۱۶۶۴
ديديلي چيخند كك اولدي	۱۶۶۵
استاغن نك ايتام	۱۶۶۶
قك كك اولد و رقيه بنت	۱۶۶۷
كالي صومرد و ايتام	۱۶۶۸
قوز قه اولد كك و روزه	۱۶۶۹
بعضور و كك ايتام	۱۶۷۰
كورنيدري ايتام بزرگال	۱۶۷۱
ايتام عاشق ايتام نك	۱۶۷۲

بند

سود کوی سود کومدن غدیری	کونجی مرغیخت عالمه تار	1701
صحیفه کاشکی دواچی	بن کداندان اید مشرور کداندان	1702
یاقی عفا کوی صبر و دردی	چو قدر اول شاخجه خلدی	1703
هر کز آنکس ساد کوی کویا	نویجه بدیل صورت اناور	1704
عشق و یحیی اسم اولدی خلقه داریشا		1705
اول جوی کبی بنی جیون شیدا اقلسه		
حسن حال		
اولد امیر ادری بخت فیرور	اولیجه نوشمیری پیر سوری	1706
دیردی شوقله جانیه جی	شاهه ایدی بوسورنا الصدا	1707
پیرمکار فیر خیا لاج	یوغلر جمله حسن حال لاج	1708
بکاکا شوق اول کز داند ر بو	سین ریخ کز اویش کاز د ر بو	1709
اول مد پوشر فیر شادیش	دیردی کچک غزل اولد زوش	1710
ایله کوز سنکله آکه کلا	اگا ویر کز تواضعیله ساد	1711
سینی اول کاکا کز ان سیر	ایدا کز اری عشقه خاک کتر	1712

عشق دینه شوق سیر دیکل از محروم اولد و مضطرب اولد	ایرودی دیرد کز کونک کچمیر	1687
	افنا بک چکر اغری ورن	1689
	المشیدی رقی غفلت خواب	1690
	دیکه نولدی کد آنک خول	1691
	اول کجه غالب اولدی نون	1692
	کون نین دیرد خانه شاهه	1693
	یای کز کرم زیاده عاشق اولد	1694
	اشکین کونک ایدر دیر جی	1695
	جغری کج کله سیرانه	1696
	آسمان وزنه کوردی واکما	1697
	خضرت شاهه اول نادی	1698
	یا کلوبا لدری چور ساد	1699
	و شوقیله پروسیله	1700
	شاهه نوشمیری اول کایله	1701
او قدری شوقله تر آکامیله	او قدری شوقله تر آکامیله	

صاغافك قدری بیادونی	۱۶۲۸
نه دعا ایسه اولو مقبول	۱۶۲۹
جان و دلدا و عاشقون	۱۶۳۰
یونلوب حقه ایدی شاهه	۱۶۳۱
عمرو عمر شاه عالمه قات	۱۶۳۲
کونی کوندنك اولسون اول	۱۶۳۳
لیک عالمک برادر اولسون	۱۶۳۴
اوریدن و زینل اسبد ربه	۱۶۳۵
دوندی اول شاهه ایدی	۱۶۳۶
بني خور و عتابه کورمه محل	۱۶۳۷
عاشقوندن سکارا کلن	۱۶۳۸
هد سناکه و هفان ایدن	۱۶۳۹
نه لاکایسه جور و چکر	۱۶۴۰
بولومه کلسون اول بنه	۱۶۴۱
نه دوسا که اولیه معلوم	۱۶۴۲

سکارا حسانی و انکی شاهک	۱۶۱۳
یوز وکی سوز اولو وجه درگاه	۱۶۱۴
جان و دلدن قبول ایدی گدا	۱۶۱۵
کندوبی با وی قیلد حیرته	۱۶۱۶
واندی بی طور کا شفا ایلد	۱۶۱۷
یا قادی اول و دندوب	۱۶۱۸
خاطرین شوروی حیران ایدی	۱۶۱۹
کلکانه قارشدی لام ایدی	۱۶۲۰
شاهکه بی کلف و لدی گدا	۱۶۲۱
ای مقیم مقام شهرت	۱۶۲۲
یجه سن سوز ایدن اوله	۱۶۲۳
یک حسدن عند لیسن	۱۶۲۴
بنا ایدن کورمه قالدی سن	۱۶۲۵
وقت ایله بیلندی و قبال	۱۶۲۶
منصبا اولور یا نغ فیتن	۱۶۲۷

جول

رقعه	اوتوریدی و قطعه و لاله	کیمک بوسوندن آیدیدی سوال
۱۷۵۹	باجقی عقل و فکر او و رعد و نور	بونه حسن و جمال او و نیات
۱۷۶۰	اوله سیر حالدن خیر و نور	بونه حکمت و ذکر کون و نون
۱۷۶۱	منحی اوله رحم و لاله	خانه ویرا و کون و نون و بار و برهان او و نور و نور و کیمک و شال و لاله
۱۷۶۲	ایق اوکله عهد و پیمان	کلکه خانه سید منجا تانی
۱۷۶۳	کله بر و نون لاله یاغنه بناده	نه سعادته و نون و کیمک ناگاه
۱۷۶۴	عالم ایچ و فالک و کیمک	بوق و قاهره عیان کیمک و کیمک
۱۷۶۵	نه و کیمک و نون و کیمک	در و عشقه سندان و لاله
۱۷۶۶	چوق عیان تان و نون و کیمک	سکا مطلق و نون و کیمک
۱۷۶۷	رخا ایدوب خاطر و کیمک	ناکها و نون و کیمک کلکه
۱۷۶۸	در و مند و حق و نور و کیمک	عاشق و نون و کیمک
۱۷۶۹	مظهر عشق و نون و کیمک	فنی و نون و کیمک
۱۷۷۰	مهرله ساه و نون و کیمک	شوق و نون و کیمک

۱۷۶۳	سویلشون کیمک لاله اجیب	کلدی حواله مانع و لاله
۱۷۶۴	بوغلا ده کیمک لاله	اوله رعا عشق و نون و کیمک
۱۷۶۵	آه ایدوب و نون و کیمک	کیمک و کیمک و نون و کیمک
۱۷۶۶	خونک ایدوب شاهر و نون	دیدی و نون و کیمک
۱۷۶۷	آفتاب جمال و نون	کیمک و نون و کیمک
۱۷۶۸	ایلدی باک و کیمک	عق و نون و کیمک
۱۷۶۹	یاندی بار و نون و کیمک	بهره و نون و کیمک
۱۷۷۰	هوتا و نون و کیمک	کاشکی و نون و کیمک
۱۷۷۱	کیمک و نون و کیمک	در و نون و کیمک
۱۷۷۲	قالدی حسن و نون و کیمک	نور و نون و کیمک
۱۷۷۳	کیمک و نون و کیمک	دور و نون و کیمک
۱۷۷۴	یدیبی و نون و کیمک	شاهر و نون و کیمک
۱۷۷۵	راست گلکله و نون و کیمک	بقه و نون و کیمک
۱۷۷۶	کیمک و نون و کیمک	قاله و نون و کیمک
۱۷۷۷	بوغلا ده کیمک و نون و کیمک	کیمک و نون و کیمک

۱۷۸۶	دایره بوی بر نهانه ایست	صورت اول بیا که تیره تر
۱۷۸۷	طوب سن انتظار بیه که مد	ایک سن سیری کند که مد
۱۷۸۸	سنی خانکه بولر بیه که مد	تردای فلیسمه بولر که نظر
۱۷۸۹	قلدی چرخ که کایه بویه که	راضی اولدی و سر عشار
۱۷۹۰	آن یوب سوزنه اولدی که	منظر اولدی شاه دور که
۱۷۹۱	ای بولر که بولر بیه که	کند و ناک شفا که چای بیه
۱۷۹۲	آوینا اوله بولر بیه که	چکدی بولر سوزنه اولدی
۱۷۹۳	عقیده طوب که بولر بیه که	اولدی آنک بولر بیه که
۱۷۹۴	چکه آفی اولدی بولر بیه که	چمدی کوی بولر بیه که
۱۷۹۵	وار بولر شاه امتز اولدی	ولاغی دین اولدی بیه که
۱۷۹۶	بیتا خزانک اولدی بولر	طوب بولر کوی بولر بیه که
۱۷۹۷	یه سن چاک ایدوب کوی	کوی بولر بیه بولر بیه که
۱۷۹۸	کله دین و سوزنه اولدی	منظر طوب اولدی بولر
۱۷۹۹	گاه اولدی که طوب اولدی	بر قول جامه اولدی بولر
۱۸۰۰	کلی بولر بولر اولدی که	آغدریدی سوزنه بولر

۱۷۷۱	کند و ناک بولر بیه که	صورت اول بیا که تیره تر
۱۷۷۲	وار بولر بولر بیه که	ایک سن سیری کند که مد
۱۷۷۳	منظر بولر بیه که	تردای فلیسمه بولر که نظر
۱۷۷۴	کوی بولر بیه که	راضی اولدی و سر عشار
۱۷۷۵	طوب بولر بیه که	منظر اولدی شاه دور که
۱۷۷۶	طوب بولر بیه که	کند و ناک شفا که چای بیه
۱۷۷۷	کوی بولر بیه که	چکدی بولر سوزنه اولدی
۱۷۷۸	کوی بولر بیه که	اولدی آنک بولر بیه که
۱۷۷۹	کوی بولر بیه که	چمدی کوی بولر بیه که
۱۷۸۰	کوی بولر بیه که	ولاغی دین اولدی بیه که
۱۷۸۱	کوی بولر بیه که	طوب بولر کوی بولر بیه که
۱۷۸۲	کوی بولر بیه که	کوی بولر بیه بولر بیه که
۱۷۸۳	کوی بولر بیه که	منظر طوب اولدی بولر
۱۷۸۴	کوی بولر بیه که	بر قول جامه اولدی بولر
۱۷۸۵	کوی بولر بیه که	آغدریدی سوزنه بولر

۱۸۱۶	طافی طافا و لیه و سوری	عمیر حیر الله ایدری بیجا
۱۸۱۷	پس سوری یوزی باشی کچی	قلدا غلروی بی بی باشی
۱۸۱۸	کوسوب طالعینه حسنه	کچوردی بودرد و محنت ایل
۱۸۱۹	نه صداد زک و لیرت ساز	عاشقینه یوقه لیه این
۱۸۲۰	کلک صحنه آت کلک در	بویکان اهل حاله کچکدر
۱۸۲۱	برجکانه عین حسنه اند	برکلا دزک درده در زماند
۱۸۲۲	قازیز اهل و عاشق خا	اوله بزم محنته رفاص
۱۸۲۳	یاد دینک و بند کصا و لیه	چکله ملکه در دین بر اوله
۱۸۲۴	خجربینه حقای یارب لیه	سوینه غصه رت کار لیه
۱۸۲۵	اکلر یوزی هفت جاهرل	سوز حواصه در دین به کل
۱۸۲۶	کدی بد نامه شایان ای اندوی و فارک بعضی عوام بر	کلیه یوزدن و کزینک
۱۸۲۷	ایله دوا اقدام و ارام اید و کزینک	حلقه یوزدن و لیدی قینه
۱۸۲۸	کروی عشق و نایق احبار	دیدی ایلر عشق ماکل
۱۸۲۹	قله یوز و لک لک یه بینه سو	سکه هجیم ایلدی هر و و
۱۸۳۰	بوجیه بیلدنه و ایتیم	

دیریزی و یا که قهقهه
غصه دن و لوریدی لای
اول قول جامه لوریدی
سکا و سوری جامه کلان
تکریری و زانو کلک هان
یونک و اوینت ملولانه
جامه کی و اهلان سیاه
حلقه یوزمه ایلریدی
صو آدین ایلریدی قیل
ولاغ اوردی لره شاه
نجله آینه ورونه یه کل
کلدی دیوا و لوریدی و لیر
اول حنا که ترانه ایلریدی
قلم یازدن و لیه کما
قلم ایلریدی و کل

باشنه این مری غلین
سکه کوزدی آت شاه کل
سخت اول ایلریدی و ل
دیدی ایلریدی و لیر
کله کوزی لاله قشمان
یونک و اوینت ملولانه
کلش و هره غلرین
کلمه عشق ایلریدی و ل
کله قایوی ایلریدی و ل
ایناوب قول و عهد شاه
او قوریا و لیدی و لیر
ایسیدوب بر آت صدا ایلریدی
قلمی کان ایلریدی
نه غلج و خرد و لیر
سکه دن کوزیدی و لیر

۱۸۵۹	نریکا نیله ای گدای عرب	الهی وقتک ولیدی صیبه
۱۸۶۰	چندی عمرک بکای فرقیله	بهن مدد اولما کنی قیلک
۱۸۶۱	تخو اولادی فریفا کنی	پهلویه چکمد کنی اول صبی
۱۸۶۲	صحنینه ایرت نه کشف	اولا کنی وئمه رویه جمع
۱۸۶۶	سنوکلک باشا خونا به بنا	بن ایله رب کف عیان
۱۸۶۶	چان سزقا لدی اول ککلی	ویردیر اگه در دلو دین
۱۸۶۵	کونک ک خانه سن ایدو باد	سون بورنمه اوردیله نیاد
۱۸۶۶	عاقبت سوز لر نه وردی جو	سائله قلدی مسکله خطا
۱۸۶۶	ددی ریجه رخا رب ناگا	کلدی بوندن خانه سینه
۱۸۶۸	طوغرب کلدی چونا و سونا	قوش چغدی نیازله اکجا
۱۸۶۹	دوندراول سا اگه کله قله	کوشه خلوتین نور کوره
۱۸۷۰	مشتی بذر زله شمع جان	قلدی برج شرف صنعه
۱۸۷۱	دولیکه او شمس زهر جبین	ایله بخت بین می آیدن
۱۸۷۲	اولدی او کله مشک رول	طوز کی بختی نور دین
۱۸۷۳	مستکار اولسون اولت	بخی اول کجه ایله احیا

۱۸۶۶	قلدی عرض جمال او شمس	قله مادمه روزنه نجه زمان
۱۸۶۷	کورد کچی آبی و کاصل	اوله ریایندی عقلوی زائل
۱۸۶۸	قوش سندن قیای جانان	صوکی کند کده دوز کیم
۱۸۶۹	نوردیدلر ایدی چونکه طاهر	نور ک کچان کنی پنه له
۱۸۷۰	قلو یا شومه عوی ایدی بد	چونکه عقل دشومه کلدی
۱۸۷۱	دیدلر ایرو باغ و شمع و نان	کامن کنی عمرک اوله در
۱۸۷۰	لطف ایدوب نور مصفا کلک	دولیکه بک صفا کلک
۱۸۷۱	بکار خانیکی واکوردک	بخی شاهر مرده ایدوردک
۱۸۷۲	کجه ک لطفی وله مولانا ک	دولک آلفینه کلر انا ک
۱۸۷۱	خشیه ک عسکارتین خدا	وازا کله خان غم دین ک
۱۸۷۶	حاصلی اویجه نصف اللیل	بکه احسانلر ایدوب آتلی
۱۸۷۵	نریکا نیله کجه ایله نیاز	شاه کاشق پرست و نواز
۱۸۷۶	غجه و شمش ایدی اولخو	طشنه سبز اچیه کله کلک
۱۸۷۶	همه اولدی او مبتلا سیه	عیش نوش ایلدی ک سیه
۱۸۷۸	دهندن اولدیه قیاق	نوسه لرو زدی جان کله

۱۸۷۴	سید لبر در زاکریه سرور	جانب حقدن او به لک خور
۱۸۷۵	برگون و لوزیر و شور که در	طونو جهده سنده مهر
۱۸۷۶	اکاسل نه کرد کلی او لا	اکاشا دانه کرد ماکلی او لا
۱۸۷۸	دیمیار به الیرین عاکر	و نه اول عاکل صوکن
۱۸۷۹	لنت و صلی عیون فلیدر	عاقبت موجب ندامت
۱۸۷۹	شکا لایقید زبیر او لندو	قانه او ستیزانه بر پوست
۱۸۸۰	جائوکی ده همدانش	سنی اهل چشم آتش
۱۸۸۱	کون مکرینه و زخم خانی	چشمیه بو عیان فکس
۱۸۸۲	کونده دیر چای خدایت	صوبه نه سیره نظارت
۱۸۸۲	چشم دیر بیه شیداس	بلکه صورت بهت دنیا
۱۸۸۴	کایا متال دی لبر سن	و که اغیان یاردیر
۱۸۸۵	یارا و زنا که اول خدایت	جانب حقدن غمی کس
۱۸۸۶	بوعیانند که راضی و لریار	اوله سنده غمت اغیار
۱۸۸۷	عاشقه ای قینه گاه الیر	برو لکین اکی شانه الیر
۱۸۸۸	باسحق سوبه یاری غایظ	دو غم لک غمت بر د

۱۸۵۹	ننگ اسینه اولدی یو جی	اولدی اول کچه کمال یی
۱۸۶۰	صحنه دانه شمع کی و لوم	شوقه او عیال برین نوم
۱۸۶۱	چونکه و اندر زری جان	دو شمعیش مکره و حوال
۱۸۶۲	هیج اولامیکه د لبر غنا	عاشقه الیه بود کلو و قا
۱۸۶۳	و قی د لبر عذاب یی	وصلی بر حیا لحوال یی
۱۸۶۴	دوشمن عاشق و صفا ل	اویوب دکر اضطرار یی
۱۸۶۵	و اریجه بیک ناکر یی	خشنه بود در دانه کالده
۱۸۶۶	یکه کوصودی ساع کلان	ایلدی صوفی فکس یی
۱۸۶۷	هر یک قلبی و زینه خند	اغلب اندری آخر فکده
۱۸۶۸	کچی کچی و وصله الیه	انک زبیه و قی یی
۱۸۶۹	فلکلن ایشی بر قازا لمر	کچمه دوزن و شاد اول
۱۸۷۰	ایله و نند و بیسته مصاف	ایله کده و کدی مده
۱۸۷۱	سوزی بور سینه خسته	هانف عیبا و راده قلبی
۱۸۷۱	دیری پیشتواری راه صلا	ایلا لچو مکره لحوال
۱۸۷۲	غافل اوله ترانجه و لدر	اوقلان او و یی و جی

۱۸۹۳	حضر حقّه اوله اولدی	کوردی دل کله سنن نور
۱۸۹۴	صدقه هر کسه اولسه عایشه	عشق غیزین کس طاق
۱۸۹۵	آه کیم مهر عارض لبر	سیر مشرب حجت اید
۱۸۹۶	قامتی که نهال جسته	بریقینه کمال برتد
۱۸۹۷	کلمات تکاری اینه قبول	کلکله قدیمه اولمشول
۱۸۹۸	کلکله کلر سه عنبر بو	خانه فلوکی اید فرج کو
۱۸۹۹	سوز دیکله اول افسون	پچه فرهادی ایلدی مجنون
۱۹۰۰	شجره جملة دار حشمت	شکری موج بحر ظلمت
۱۹۰۱	طوبه لاکر اولایری مکنک	کوز که دیوا و وضع کلک
۱۹۰۲	سکا ایلین اید زهر ازان	جان کبی سوز کلک اولون
۱۹۰۳	شاه دیر کی کوز دلم ناک	بر کون اوله اجل به سکا
۱۹۰۴	بوصیت اری اید عیالک	سوزی هانف بو رسمه قیلک
۱۹۰۵	ایله کند و کی عیالک	هانف قوی ایلک تحمل
۱۹۰۶	بوکاهه کل ایلک استغفار	که صوفیه پچه ایلک واز
۱۹۰۷	کدی و کی ایلک بحر وحدته	حقی باطلان ایلک صدقه

نور

۱۹۰۴	بوکلر جیحیل و بند جیحیل	ظلمت غفلت اولدی لیل
۱۹۰۵	هزار اولد که بویوله کین	نفس امان زبون اید سن
۱۹۰۶	بو جگایند که سن برت	ساده دین یچ اید سوغا
۱۹۰۷	مشتا اولمشه کیم بوکار	اولدی کیم خجسته بر باب
سکاته الکتاب		
۱۹۰۸	مشتا اولمشه کیم بوکار	اولدی کیم غشبه بر باب
۱۹۰۹	فی الکتاب عشق هادید	ایکی صفحه کیم کس ایدید
۱۹۱۰	سوز که بوسوز شهر نظام	اولدی برهفته نایچین غلام
۱۹۱۱	اوبد ببحر نظمیه یادیم	آب صافیه مسک ایدیم
۱۹۱۲	نامه بربوستان خیم سوز	خامه بربوستان قصه دود
۱۹۱۳	طوبه سوز و لفظ و معانی	سیر معنی بر کمال عیشنا
۱۹۱۴	اولدی و روحیا ایصاله بر	صنک بر شمع کاد کوز
۱۹۱۵	طوبه بویونک و شاعر	اولدی نام بر شمع کاد کاد
۱۹۱۶	سوزی اقصه اخضا اینه	لازم اولدی اخشا اینه
۱۹۱۷	اغلر لاله بوکلر کوز	یکله چوق سوز بر کیه چوک

۶

سَنَكْ نَهْطَلِكْ رَحْمَتِي خَيْرِي	جَهْلَلِه اِيهْ صِلْ نَهْغُول	1937
يَنْ لَقَطْ عَجَبِي مَحْسُوتْ	سَهْوِيلَه اِيهْ عَيْرِي عَجَبِي	1934
اِيهْ عَيْرِي غَوِي نَايِي	فَلَمْسِي وَشْ چَكُونْ مَسْلا	1935
قَلَهْ يَحَا صَعِيْقَه خَيْرِي عَا	اَوَلَكْ لُطْفُ وَرَوْتِي اَوَلَا	1936
شَغْوِي اَنَلِي كِيچِي دَرِي كَا	بَجَرُو شَاهِي مَلْدِي اَوَلَا كَوَا	1932
كِهْ طَوْرِي حَشْرِي لُغَه اِيَانِي	اَوَلَدِ رَشْرَقِي وَغَرِي بِلْطَانِي	1938
اَوَلَدِ اَوَلَدِ دَرِي جَهْدِ عَادِي	كِيچِي كَرَاوَلَهْ فَوْرِي مِهْ جِيچِي	1939
كُوْرِيچَكْ بُوْمِفِي مَحْضُوْرِي	نَظَرِي كَاكْ اِيهْ دَرِي نَظَرِي	1940
عَا لَمِ اِيچِي دَعَا يِي لَهْ جَوَلِي	يَا لَهْ اِيچِي خُشْ فَوْرِي رَسُوْلِي	1941
نَامَهْ يِي اِيهْ رَا حَمَا لَا اِيچِي	حَاكِي يِي بَا بِي عَجَشَقَه قِيچِي	1942
اَوَلَهْ اَكْجَهْ اَهْلِي عَشَقَه	بُوْكَوْ اَوِيچِي مِهْ وَرِي قِيچِي	1943
كَمَنَدَا اَوَلَدِ سَا رِيچِي	شَغْوِي اَوَلَدِ كِيچِي دَرِي	1944
فَوْرِي سِي مِهْ شَاهِي اَقَلَمِي	نَهْطَلِكْ كِيچِي اَوَلَدِ جُوْدَعِي	1945
چَكْ هَرِي مَضْرَعْ اَكْ شِيچِي	هَرِي اَفْ قِيچِي لَهْ بَرِيچِي	1946
اَرَحْمُوْ اَلْجَوِي سِي بَارَبِي	اَكْ اَلْاَكْرَمِي سِي بَارَبِي	1947

اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1918
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1919
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1920
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1921
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1922
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1923
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1924
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1925
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1926
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1927
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1928
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1929
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1930
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1931
اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	اَلْعَوِي وَ اَلْمَوِي عَا لَهْ اِيچِي وَ اَر	1932

از ان جایی

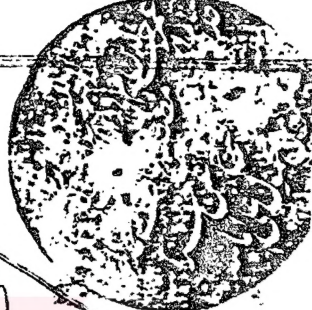
یوسف پیر یاران سانس کرد
۱۹۸۸

سنان یوسف پیر یاران

این دو یوسف پیر یاران
۱۹۵۵

از ان جایی

تتمت کتاب بعون الله الملك الوهاب كتيب فقير
عقودته وهرج لطفه الخفي كتابه في الجرح والجرم
عامله الله بعفوه الوفي من اولاد ورجوه وبعفوه
اوليكاء العظام ورواها لكرامه خضر
الايام يك قانس ترمز في كليون بزا
خبر افان واسط مشال الكدر
لنتيج وبعين
وتبعه

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a manuscript or a collection of letters. The text is written in a dark ink on a light background, with some lines of text appearing to be part of a larger document or a series of entries.